

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 103

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΗΤΙ

Εορταστικό
το 1954

Εκλεκτά
Μαλλιά

Εκλεκτά
Πλεκτά

Ε.ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

Ευαγγελιστριάς 30

«ΑΘΗΝΑ»

ΑΔΕΛ
Την 29, κατοικούν Αθηνών. Η

Α ΚΑΙ ΠΟΙΝΑΣ
ΙΣΩΜΕΝ
ΓΙΣΜΟΝ
κόν ποσοστών τών
ων εις όλα τα χωρία

ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
τάτων προτίμων ακόμη δε
αυλακισμών. Καί είναι γνωστό
οτι υπάρχει νόμος επιβαρύνων
πένες εις τους γονείς
άλλα ο νόμος, ούτος, έχει
νύσει. Την αδικίαν
μου αυτού ελπίσαν
ακαλώς και μάλιστα
στηροτέρων. Άλλο μόνον το
αποιν επρότεινεν η συνέλευσις
είναι η ίδρυσις σχολείων αν-
ταρξιών εις όλα τα χωρία
υπαίθρου κυρίως, εις τα
προσέδονται να διδάσ-
δημοδασκαλεί αν-
του απορριμώσεως
αις αυτή και η προ-
βιβαία συγκλητικαί
ων πόνων ούλην τα-
ων ο δημοδασκαλεί
δω, κυρίως κοηκόντων
βιβλίοι, προσέδω-
εργασθών ακόμη κα-
γρμμάτων, δια να
σούν το μορφωτικόν
του λαού

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ
Τώρα, ποιός θα είνι τον άλλον, μάλιστα εν ώρα θέρους,
για ν' αντιμετωπισθούν, ισα βήματα κοινά.
Η ΕΠΕΚ, δ' απορροφού ταχά τους ολιγλευθέρους
η θα είνι ο Βενέζελος της ΕΠΕΚ, τα όρεσνα,
λέει οτι θα συμπαρέδουν όλοι αντίμα, σ' ένα κόμμα
μέ ποιά θα ναι αυτό το κόμμα, όνν το έπιναν άσφα.

Βίβασι, ο Βενέζελος, όλους να τους πάρη θύλει
να ο Ρέγγι κι ο Καρατζής, αντιδρούν τράπον τιμή
και κατέδυν τώ να όσν όλη την ΕΠΕΚ κι' εν τέλει
μέγισον όρμη και μόνι της ΕΠΕΚ τα όρεσνα.

κομινίστα δε εντός μεγαλυτέ-
ρας χαράδρας αν δεν το συνε-
κράτει ένας πλάτανος. Το όρα-
μα των επιδοτών δεν περιόρι-
σται. Άλλοι έπιδρούν, άλλοι
απορρίπτουν ενά τουτο
αλλοι κατέδυν και άλλον
αυτοχρόνως.

— ΣΥΝΕΚΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

γον αι προκηρύξεις,
κατοικούν του άνατολ-
ρολίνου.

ΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
Η ΤΗΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ
ΝΑΥΤΙΚΟ
ΚΑΙ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΕΛΛΗΣ
— ΣΥΝΕΚΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην

τερθώνον παρ όλα τα μ-
ματα που παρουσιάζουν
μας, να τα διατηρούν ει-
τον κατόπιν ώστε να
νίζονται εις όλα τα δ-
χικά γυνάσια, τα νέα π-
— ΣΥΝΕΚΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 4ον. ΤΙΜΗ ΔΡ. 6000. ΑΡ. 103—30 Δ)ΒΡΙΟΥ 1953
ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Σανταρόζα 1 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Βορέου 7 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: 'Οδός Άναξαγόρα 5 ♦ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
'Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά 150ήμερον, ήμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ
άνεξαρτήτως ήμερομηνίας. Το προσεχές (104ον) τεύχος θα κυ-
κλοφορήσῃ τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 13 'Ιανουαρίου 1954

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Ευάγγ. Χ. Τερζόπουλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
'Αλ. Μακρόπουλος

ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίνα Αϊλιανού

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
'Αντ. Νομικός

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
'Ι. Ζαχαράκης, Μέλη Δεσφάλλ
Δ. Γιαννουκάκης, 'Αλ. Καρρέρ,
Κ. Σκορδιαλός, Α. Μαρσιονίδης
Φ. Καρατζίδου, Θ. 'Εξάρχος.

ΜΟΔΑ:
Λίνα Αϊλιανού,
Μίκη Μπούκουρα.

ΠΛΕΚΤΑ, ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ,
ΠΑΤΡΟΝ, ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ
Τζέλα Κριμίζη,
'Ολυμπ. 'Εξάρχος.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ —
ΣΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρύσα Παραδείση.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ — ΟΜΟΡΦΙΑ:
Τόνυ Γιαννήλου.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:
Πιπίνα Τσιμικάλη

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:
Γεώργ. Σερετάκος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:
Χαρ. Μηκίτης.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:
Ρένα Βελισσαρίου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
'Αγγ. Κατραμάδου,
Κ. Σφαέλλου,
Μάρ. Βαϊάνος,
Μαίρη Τατάγια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:
'Αλ. Κοντόπουλος.

ΣΧΕΔΙΑ:
Κωνστ. Βασιλοπούλου.

ΙΑΤΡΟΙ:
Γυναικολογικά:
Ι. Εύθυμιον.
Νευρολογικά:
'Ι. Νικολετσόπουλος.
'Υγειονομικά:
Ι. 'Αντωνιάδης.
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:
Γ. 'Αντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:
Νέλλυ,
Τζ. Μελισσηνού,
Πιπίνα Τσιμικάλη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:
Τάκης Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:
'Αντ. Χ. Τερζόπουλος.

ΠΡΟ-Ι.ΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ν. Παρασκευάπουλος.

ΠΡΟ-Ι.ΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:
Α. Παναγιωτακόπουλος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	
Ματιές απ' το παράθυρο	Σελ. 4
Το Δεκαπενθήμερο	5
'Η ευχή της μικρούλας (διήγημα)	6
Νύφες του 1954	7
Του κόσμου τα παράξενα	8
Σκηές της ζωής	9
'Ο διακοσμητής σπíti σας	10
Μιά δειλή καρδιά (έλλην. διήγ.)	11
Τα έξοδα του γάμου	12
'Η ιστορία των κοντών μαλλιών	13
Πανελλήνιος 'Ενωσις 'Εργαζομένων Γυναικών	14
'Απρόοπτος συνάντησις (διήγημα)	15
Μακιγιάζ	16
Οι γραβάτες	17
'Ο κόσμος της 7ης τέχνης	18-19
'Η στήλη του παιδαγωγού	20
'Ισιδώρα Δούγκαν	21
Για κοντές και για ψηλές (μόδα)	22-23
Πρώτοτυπη ζακέτα (πλεκτό)	24
Γάμος — 'Ενοικιοστάσιο	25
Για να κάνετε ώραίο στήθος	26-27
'Η κοινωνική ζωή στην άρχαία 'Ελλάδα	28
Κομψά νυφικά (μόδα)	29
Οι γιατροί σπíti σας	30-31
Κομπωτό ζιζέ (πλεκτό)	32
'Ο υποψήφιος γαμπρός (διήγημα)	33
Νυφικά του 1954 (μόδα)	34-35
Οι δασκάλες	36
'Αμπιγιέ μπερέ (πλεκτό)	37
'Η μητρότης	38-39
Φούστες — Μπλούζες (μόδα)	40
Δίπλωμα καλής μητέρας	41
'Η μητέρα μου κι' εγώ	42
Χαρτοκοπτική	43
Μαγειρική — Σαχαροπλαστική	44-45
'Ενας άγγελος στη ζούγκλα (μυθιστόρημα)	46-47-48
Χριστούγεννα στην 'Αμερική	49
Εύκολα φορεματάκια (μόδα)	50-51
'Η τέχνη της συνομιλίας	52
Δυό ώρες σελίδες για τα παιδιά σας	53-54
Μυρτώ	55
Κιμονό μπλούζα	56
Περνάτε την ώρα σας	57
Είθετε καλή φυσιογνωμία;	58-59
Με δάκρυα στα μάτια (μυθιστ.)	60-61-62
'Ομορφιά του προσώπου	63-64
Οι λύσεις	65
Μιλούν τ' άστρα	66

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μοντέλο για νυ-
φικό από νταντέλα. 'Ορθο-
γιακαδάκι και κοντός πέπλος
με νταντελένιο σκουφάκι. Μι-
σοφόρι από τούλι ή μουσελίνα
με δολαν που φαίνεται κάτω
απ' τη νταντέλα. Φουρό ταφτα-
δένιο. 'Όταν βελήσετε να με-
τατρέψετε το νυφικό σε βρα-
δυνό, θα κόψετε τη νταντέλα,
ακολουθώντας τη γραμμή του
μπούστου, όποτε θα έχετε έ-
να έντελως έξωμο νταντελένιο
φορεμα. ΔΕΞΙΑ: Σατέν - ντυ-
σας και νταντέλα. Καλαθωτή
μικρή καλότα από σατέν λου-
ριδάκια μονταρισμένη σε σύρ-
μα. 'Ο πέπλος νταντελένιος.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικού:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 35.000

'Εξωτερικού (έτησια):
Λίραι 'Αγγλίας (χάρτιν.) 2.03.0
Δολάρια » 6.00

Τα έμβόσματα δέον ν' απο-
στέλλονται προς Ε. Τερζόπουλον
έκ μέρν του 'Εσωτερικού δια τα-
χυδρομικής επίταξης, εκ δέ του
'Εξωτερικού δια τραπεζικής επί-
ταξης.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

από του 1ου μέχρι του τελευταίου
πλην των 2, 3 και 4, πωλούνται
εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΙ
ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

δ Α' (τεύχη αριθ. 1—13)
δ Β' (τεύχη αριθ. 14—26)
δ Γ' (τεύχη αριθ. 27—39)
δ Δ' (τεύχη αριθ. 40—52)
δ Ε' (τεύχη αριθ. 53—65)
δ ΣΤ' (τεύχη αριθ. 66—78)
δ Ζ' (τεύχη αριθ. 79—91)

Προσκομίζοντες τα άνωτέρω
τεύχη εις τα γραφεία μας παρα-
λαμβάνετε τους τόμους δεμένους.
Βιβλιοδεσία έκαστου τόμου
δραχ. 25.000 (προπληρωτέα).

Διευθύνσεις συμφώνως τώ δο-
θω 6 8 7 του Α.Ν. 1092)1938:
Διευθυντής: Ευάγγελος Τερζό-
πουλος. Κατοικία όδός Κολχι-
δος 12. Προϊστάμενος τυπογρα-
φείου Νικόλαος Παρασκευάπου-
λος. Κατοικία Βορέου αριθ. 7.

ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Για τη διδολογία των τόμων
σας, για την άγορά παλαιών
τευχών από τα γραφεία μας,
προτιμάτε τις ώρες 9—1.

Ωρες απολογισμού

ΠΑΕΙ και το 1953. Λίγες ώρες ακόμα, λίγα λεπτά, λίγα δευτερόλεπτα — και θα το καταβροχθίσω κι' αυτό ή 'Ιστορία, να το βολέψω, σε μια ασημένια χρονική στιγμή, στους ατέλειωτους αιώνες της. Το ίδιο γίνεται, ...κάθε χρόνο. Το ίδιο θα συμβεί και με το 1954, νάμαστε απολύτως βέβαιοι. Κι' όμως έμεις, αναμένουμε κάθε φορά τον καινούργιο χρόνο γεμάτοι ελπιδοφόρες προσδοκίες, προσθέτουμε σ' αυτές όσες δεν πραγματοποιήθηκαν κατά το 1953, το 1952, το 1951 και δεν αφήνουμε καμιά για το... 1955. "Όχι. Έφτάς πρέπει να πραγματοποιηθούν όλα τα σχέδια και τα όνειρά μας. Πόσο απαιτητικοί φαινόμενα με το χρόνο. "Αν ήταν δυνατό απ' τη μια στιγμή στην άλλη να γίνουν τα πάντα που θέλουμε ή περιμένουμε. Και τί περίεργα αλήθεια. "Ενώ διαβάζουμε οι άνθρωποι, κυττάζοντας πίσω τον καιρό που διάβηκε, ολόκληρες δεκαετηρίδες, χωρίς να μας αφήσει παρά ελάχιστες πραγματοποιήσεις, δεν μας πιάνει ούτε απογοήτευση, ούτε ιλιγγία. Στον επόμενο χρόνο, τον άγνωστο, έχουμε μια απέραντη έμπιστοσύνη. Κάνουμε τον απολογισμό μας για τα περασμένα γρήγορα-γρήγορα. Και τρέχουμε μπροστά. Μήπως τάχα η πείρα κι' η ωριμότητα μας χαρίζουν αυτή τη βεβαιότητα για το μέλλον; "Η μήπως, το ένστικτο της αυτοσυμπλήρωσης μας δίνει τόσο κουράγιο; "Η απάντηση δεν έχει τόσα καμιά σημασία. Σημασία έχει τώρα για όλους...επ' ουρανόν και γαλήναις ο καινούργιος χρόνος!

Πρωτοχρονιάτικο σκιστάκι

ΒΡΑΧΝΙΑΣΕ ο πισσιρίκος μπρός στον πάγκο με τα παιχνίδια. "Η παγωνιά μελάνιασε τα μαγουλάκια του, τ' αδύνατα χεράκια, θάμπωσε τα μάτια. "Απ' τις παραινέσεις των Χριστουγέννων στέκεται εκεί, νυχτα-μέρα και διαλαλεί τους «μποναμάδες». Πολλά, βλέπετε, τα υπαίθρια μαγαζιά τώρα στις γιορτές, μεγάλος ο συναγωνισμός, περιορισμένη πάντα η πελατεία, ό,τι «τίτλος» θα γίνει, πρέπει να γίνει αυτές τις μέρες—σε λίγο διαλύεται το κατάστημα—βάλει τα δυνάτα του ο μικρός διαλαλητής να τραβήξει την προσοχή του κόσμου και των παιδιών. "Α, πώς φωνάζει όταν αντίκριση κάποιον συνομήλικό του να σέρνεται απ' το χέρι του μπαμπά και της μαμάς.

—"Εδώ οι μποναμάδες! "Εδώ ο "Αη-Βασίλης. "Εδώ τα δώρα για τα καλά παιδιά! Κουνάει τους φασουλίδες, κουρδίζει τους βατράχους, σφυρίζει με τις καραμυζές, χοροπηδά με τα τοπία. Κοιτοστέκεται ο περαστικός μικρούλης κρατώντας ένα αυτοκινητάκι εύλινο, τραβάει τους γονείς του να σταθούν και θαυμάζει το μικρό διαλαλητή. Πά, πά, τί παιχνίδια που έχει αυτός! Και τί μου πήραν έμένα; Τουτό τ' αυτοκίνητο μονάχα! "Αχ, νάξερε. Νάξερε πώς ζηλεύει κι' ο άλλος το δικό του δώρο — τ' αγοράσμένο απ' τη στοργή του καλού πατέρα...

Γκρινιάρη... κάλαντα!

Ο ΑΙΩΝΙΟΣ γκρινιάρης με τις γυναίκες, δεν λέει ούτε την Πρωτοχρονιά να πάψω. —"Ορίστε κατάστασις! Μήπως σ' ένα όποιοδήποτε κατάστημα και προσέχτε. "Υστερα από τα παιδικά δώρα, τα γυναικεία συγκεντρώνουν τη...συντριπτική πλειοψηφία! Είναι ζήτημα αν έμεις οι άνδρες δωρίζουμε στον εαυτό μας τα δώρα της εκατό του γυναικού προύπολογισμού! "Εμένα ξέρετε τί δώρο μου έκανε η γυναίκα μου; Μια ντουζίνα πιτάτα! Μάλιστα, φίλατοι. Νά, μου έδω, για νάχης να σπάς όταν νευρίσεις. Και το χειρότερο, τα πιτάτα τ' αγοράσε με δικά μου λεφτά! "Ετσι μάς «ξεβγάζει» το «άσθενης φύλον». Και να εργάζεται ακόμα, ό,τι μάς δωρίζει το κόβει από τα γενικά έξοδα! Σου δίνει μια γροβάτα και σ' αφήνει απλήρωτο τό...λογαριασμό του ηλεκτρισμού, όποτε τον εξοφλείς εσύ κι' έρχεσαι

«πάτσι και πόστα» με το δώρο «σου». Τί τα θέλετε. Ούτε η Πρωτοχρονιά, ούτε τό... Ψυχράβωτο είναι για μας. "Όλα για τις γυναίκες!

Κι' ο αιώνας γκρινιάρης κατέληξε:

— "Ωστόσο, το μόνο που μπορούμε να δώσουμε στον εαυτό μας την πρωτοχρονιά, είναι η ευχή: Και του χρόνου!

Ο έρωας χρόνια δεν κυττά!

ΑΠΑΓΩΓΕΣ, ειδύλλια, γάμους, αναγγέλουν τα τηλεγραφήματα από τις επαρχίες, μεταξύ εβδομηκοντούτηδων ζευγαριών. Μερικές μάλιστα έφημερίδες, για να κάνουν περισσότερο εντυπωσιακή μια σχετική είδηση, έγραψαν: «έχουν συνολικώς εις την ράχη των εκατόν σαράντα επτά έτη και πανδρεύονται». Και όμως το περίεργο, δεν είναι αυτό. Στα περισσότερα υπερήλικα ζευγάρια χρονολογείται ο δεσμός τους από πανθηκονταετίας. Δεν πρόκειται λοιπόν για «ξεχωράματα». Ποιός ξέρει τί ανυπόβλητα εμπόδια συνάντησαν στα νιάτα τους και δεν κατάφεραν να παντρευτούν, περιμένοντας αυτή τη στιγμή ολόκληρες δεκαετηρίδες. "Αλλοίμονο, διατηρούνται ακόμα σε ώριμες περιόδους οι γνωστές προλήψεις για τον γάμο, που ύψωνουν ανάμεσα σε δυο έρωτευμένους νέους, αστάλινο παρραπέτασμα. Τα υπερήλικα ζευγάρια — θύματα τέτοιων προλήψεων — περιμένουν καρτερικά και με πίστι, με την ίδια πίστι και λαχτάρα στα είκοσι χρόνια τους και στα εβδομήντα. Δεν νομίζω, πώς θάχουν να ζηλέψουν τίποτα από την αγάπη του Ρωμαίου και της 'Ιουλιέττας. "Εκείνοι ένώθηκαν στο θάνατο, ενώ έτούτοι ένωονται στη ζωή! Φυσικά, τα γεράματα ποτέ δεν μπορούν να μας συγκινήσουν, όπως τα έρωτευμένα νιάτα. Γι' αυτό αντί να ευλογοούμε τα υπερήλικα ζευγάρια, τα κοροϊδεύουμε. Παράξενος κόσμος! Κάτι θα ήξερε πιο πολύ ο Σαίξπηρ που σκότωσε τόσο, χωρίς τον Ρωμαίο και την 'Ιουλιέτα. "Αν τους άφινε να γεράσουν, δεν θα τους θυμόταν σήμερα κανείς!

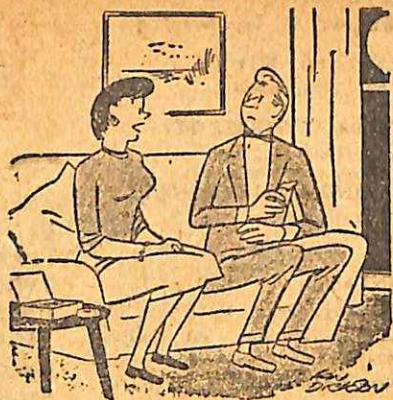
Άγιος Βασίλης έρχεται...

ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ καυαδάκι. Πάντα βρίσκουν μια μικρή αφορμή ή εκείνος ή εκείνη για να «μολώσουν», να παρεξηγηθούν, ακόμα και ν' απειλήσει ο ένας τον άλλο, μπαίνει συχνά στη μέση ο έγωισμός και δεν αφήνει ανέφελο τον ούρανό δυο αγαπημένων. "Απ' αυτά, τα μικρά καυαδάκια, γεννιούνται τα μεγάλα. Και γεννιούνται απότομα, ξαφνικά, χωρίς λόγο — φέρουν την καταστροφή σ' αυτούς που τα προκαλούν με το «έτσι θέλω». Καταιγίδα έσπασε λοιπόν άπάνω στο άντρονυνο. Με λόγια πικρά (που τα βρήκαν;) με απειλές, με τελεσίγραφα. Πώς άρχισε ο καυγάς; "Ούτε θυμούνται τώρα. Τώρα φωνάζουν: — Νά μου δώσεις διαζύγιο!

— "Εκατό φορές! Νά ήσυχάσω από σένα, έπιτέλους!

Σοβαρά τα πράματα. Μόνο που είναι παραμονή πρωτοχρονιάς. Ντρέπονται να ανακοινώσουν την «οριστική» τους απόφαση να χωρίσουν, στους συγγενείς και στους φίλους. Τέτοια μέρα! Θα τους χαλάσουν τα κέφι. Γι' αυτό συμφωνούν, αφού κοροϊστήκαν να... διαφωνούν — να χωρίσουν από την 2α 'Ιανουαρίου. Κι' ως τότε; "Ως τότε ο καθένας όπως έστρωσε θα κοιμηθή! Μπορεί να μετανοήσουν κιόλας, μα ο έγωισμός δεν τους αφήνει πια περιθώρια. "Ωστόσο πλησιάζουν οι «οροδείχτες» ν' αναγγείλουν τον καινούργιο χρόνο. "Όλοι θα φιληθούν, όλα ξεχνιούνται τέτοιες στιγμές. Πρώτης τάξεως ευκαιρία! Την λογαριάζουν και οι δυο και... κυττάνε το ρολόι! "Αργότερα — το 1954 — θα πουν: "Αλή πορά να μάλωναμε την παραμονή ώστε να τελειώγη γρήγορα ο καυγάς μας!

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ

— Χθες το βράδυ είδα στον ύπνο μου ότι με ζητούσε σε γάμο. Λοιπόν, δέχομαι!

— "Ωστε αγοράζει τα φορέματά κατά δόσεις; "Απ' αυτό φαίνεται θα έχει αγοράσει μόνο την πρώτη δόσι!

Το λεξικό του 1954

- ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ: "Υγρό που έ- ξασφαλίζει τη διατήρησι οποιουδή- ποτε πράγματος εκτός της αξιο- πρεπείας.
- ΤΡΑΠΕΖΑ: "Ίδρυμα από το ό- ποιο μπορείτε να δανεισθήτε χρή- ματα αν αποδείξετε ότι, δεν σας λείπουν...
- ΚΥΚΝΟΣ: Πτηνό που έχει τη συνήθεια να τραγουδά προτού πε- θάνη.
- Τραγουδίστρια: Πρόσωπο, που θα προτιμούσαμε πολλές φορές να το δούμε να κάνει το αντίθετο του κύκνου.
- ΣΥΝΕΝΟΝΗΣΙΣ: Αυτό που πρα- κτίζει από το γάμο ένας άνδρας που ροχαλίζει και μιάς γυναίκας κουφής.
- ΣΥΖΥΓΟΣ: Αυτό που δυνειρεύεται μια νέα άφου έπαυσε ν' αναζητή τον ιδανικό άνδρα.
- ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Αυτό που στοιχίζει σ' ένα μόνο πρόσωπο μια άνοησις που την διέπραξαν δυο.
- ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΣΟΣ: Αυτός που πιστεύει ότι οι άλλοι είναι το ή- διο κακοί με αυτόν και που τους συχαίνεται για τον ίδιο λόγο.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Πνευματικές και καλλιτεχνικές έκδηλώσεις

ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1954 που μπαίνει μεθάρσιο, βρίσκει τη γυναίκα σε όλο τον Κόσμο σε δημιουργική ανά- πτυξη. Στην πολιτική, στις έ- πιστήμες, στα γράμματα, στη διανοήσι — παντού η γυναίκα είναι πρώτη και συμβαδίζει εν πολλοίς με τον άνδρα. "Ε-

Η ποιήτρια ΚΑΙΤΗ ΚΑΜΠΑΝΗ

να δλέμμα γύρω μας, στον ευρωπαϊκό όρίζοντα και μα- κρύτερα και αποκαλύπτεται πως η γυναίκα άλλοι είναι και ύπουρος και επιστήμαν και διομήχανος και καλλιτε- χνισ και πνευματικός. Ξέρου- πος με παγκόσμια αγνώρι- ρισι. Παντού οι εκπρόσωποι του ώριμου φύλου είναι στο πρώτο πλάνο του παγκόσμιου ενδιαφέροντος, πλην της 'Ελ- λάδας, όπου ακόμα της λείπει η έλευθερία να κινηθεί και νά δράσει. "Ας ευχηθούμε ο Νέος Χρόνος να δώσει στη γυναίκα και τη δύναμη αυτή να πιάσει τα δεσμά της και ν' αποκτή- σι τα κυρίαρχα δικαιώματά της.

Ο ΕΦΕΤΕΙΝΟΣ έκδοτικός όρ- γασμός ξεπέρασε κάθε προη- γούμενο. "Απειρα είναι τα δι- δάκια που εκκυκλοφόρησαν τις ημέρες αυτές και η αγοράστι- κή κίνηση παρουσιάζεται έν- διαφέροντα. Την πρώτη σει- ρά κατέχουν οι εκδόσεις που αφορούν το παιδί και τους γονείς. "Απ' αυτές ξεχωρί- ζουμε δυο: "ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΛΕΙΔΙ" του Α. Τολστόη με πλούσια εικονογραφία του Μίνου Αργυράκη και "ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΑΣ ΧΡΟΝΟ ΜΕ ΧΡΟΝΟ" του συνεργάτου μας Χαρ. Μηνιάτη, ένα πολύ- τιμο υτοκουμένο για τη σω- ματική — διανοητική — συν- αισθηματική εξέλιξη του παι- διού. "Από τις υπόλοιπες έκ- δοσεις αξίζει να γίνη ευρύς λόγος για δυο — ίσως τα μοναδικά αξιολογία βιβλία — τα "ΠΟΙΗΜΑΤΑ" του Κώστα Βάρναλη, μια έκλογη από το λυρικό και σατιρικό ποιητι- κό του έργου, πραγματικό ά- πακτημα για κάθε διδασκάλη και ο "ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ" του καθηγητή του Πανεπιστημίου Χ. Θεοδορίδη, ένας τόμος ά- πό 420 σελίδες.

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΙΑ έξ άφο- ρμής ενός βιβλίου που μάς ήρ- θε αυτές τις ημέρες από την Αίγυπτο, πρόκειται να κάνει τη γιορτασία και μιάς εξαιρε- τικής και καινούργιας συγγρα-

φούς. Πρόκειται για την κ. Καλλιόπη Νακοπούλου, που ζή από πολλά χρόνια έγκατε- στημένη στην "Ανα Αίγυπτο, σ' ένα αγροτικό κτήμα εκεί γύρω από την Μανούσα, στο Χαμουλ Μπαράκι και είναι μια από τις πιο διακεκριμέ- νες και νέες διανοούμενες 'Ελληνίδες στη χώρα του Νεί- λου.

ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ εικαστικών τεχνών, συνεχίζονται. "Η φε- τεινή γυναικεία συμμετοχή σε αυτές ξεπερνάει κάθε προη- γούμενη χρονιά. Στην αίθουσα του "Κεντρικού" πραγματο- ποιήθηκε αυτές τις μέρες η έκθεσι της εκλεκτής ζωγρά- φου Κούλας Μαραγκοπούλου. "Η έκθεσι σημείωσε εξαιρετι- κή επιτυχία. Οι πιο γνωστοί τεχνοκριτικοί, όπως ο καθη- γητής του Πολυτεχνείου κ. Προκοπίου, έκφρασαν για την καλλιτέχνη με τα πιο κολακευτικά λόγια. "Ιδιαίτερη έντοπως έκαναν οι άκουστές με θέματα από τους οτα- χους συνοικισμούς της Κασα- ριανής και του Δουρατίου και η έκφρασι του ανθρώπινου πόνου και της ανδραπίνης α- θλιότητας κατά τρόπο πρω- τότυπο και προσωπικό.

— Προχτές άνοιξε στον "Πα- ρκο" η έκθεσις της ζωγρά- φου κ. Άννας Τσούμα-Πα-

Η καλλιτέχνης του τρα- γουδιού ΛΙΑΝ ΠΛΑΤΗ

πα. "Η καλλιτέχνης παρουσιάζει μια ενδιαφέρουσα εργασία που διακρίνεται για την πρω- τοτυπία της εμπνεύσεως και την αρμονία των χρωμάτων.

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ρεσιτάλ έτοιμάζει η γνωστή καλλι- τέχνης του τραγουδιού κ. Λιλη Πλατή. Στο ρεσιτάλ αυτό, που θα είναι ατομικό και θα δοθή αυτές τις ημέρες στο Δημοτικό Θέατρο Περισσών, η κ. Πλατή θα τραγουδήσει μια σειρά από έργα του κλασι- κού ρεπερτορίου.

«ΦΥΛΛΑ ΦΩΤΙΑΣ» είναι ο τίτλος της νέας συλλογής της ποιήτριας Καίτης Δρό- σου.

Τώρα που κουρασθήκανε τα τελευταία σου λόγια πρέπει, καλέ μου, να γνωστώ το σπίτι μου, να γνωστώ το σπίτι μου, να γνωστώ τη μοναξιά μου. Νά στρώσω μια καινούργια κόλλα στο τραπέζι μου.

ν' απλώσω πάνω τα χαρτιά και την καρδιά μου. Θέλω να γράψω: σπίτι μου και γράφω τ' όνομά σου. Θέλω να γράψω: κόσμος και γράφω τ' όνομά σου.

ΝΟΜΙΖΟΥΜΕ πως το τιμητι- κότερο σχολίο για τη νέα συλλογή «Φύλλα Φωτίας» της ποιήτριας Καίτης Δρόσου, ήταν να δώσουμε πριν απ' ό- ποιαδήποτε δική μας κρίσι, τους λίγους αυτούς στίχους, παρμένους στην τύχη μέσα από το ίδιο το βιβλίο. Και τούτο γιατί οι στίχοι των «Φύλλων» Φωτίας δεν έχουν σχεδόν ανάγκη από παρου- σιασι. "Έχουν τη δύναμη να μιλήσουν άμεσα στον αναγνώ- στη και να τον συγκινήσουν εκπληρώνοντας έτσι την ού- σιαστική αποστολή τους. Δεν είναι η πρώτη φορά που η νέα ποιήτρια Καίτη Δρόσου έμ- φανίζεται στα ελληνικά Γράμ- ματα, ούτε η πρώτη φορά που κολακευτικά σχόλια υποδε- χονται την εμφάνισι της. "Η τελευταία της όμως εργασία έχει τη σφραγίδα μιάς ωριμώ- τητος που πιστοποιεί την έ- ξελίξι της ποιήτριας.

ΑΛΛΗ Αίγυπτιώτισσα, εκλε- κτό πνευματικό στέλεχος της 'Αλεξανδρείας, ή θνίς Αιμι- λία 'Ορεινού (Κυπριακής κα- ταγωγής), εκκυκλοφόρησε αυ- τές τις ημέρες ένα καινούργιο της βιβλίο. Το τιτλοφορεί «'Αγγελική» φιλολογικό πορ- τραίτο — και ανήκει στην κα- τηγορία της βιογραφίας. Για κεινους που ξέρουν το πράγ- ματα, το βιβλίο αυτό, που είναι το δεύτερο κατά σειράν έργο της δίδας 'Ορεινού, μάς δίνει τη ρομαντική και επι- στημονική ζωή της κ. Αγγ. Παναγιωτάτου, με την οποία η συγγραφέας τόσους φιλι- κούς δεσμούς έχει.

— Η «'Αγγελική» και σαν ά- φηγμα και σαν βιογραφία, είναι γραμμένο ρομαντικά και δίνει στη συγγραφέα της επί- ζηλη θέσι στα γράμματα.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ακόμα αίγυπτιώ- τικη έκδοσι — το βιβλίο της κ. Ευγενίας Παλαιολόγου-Πε- τρώνιας, εκπαιδευτικού, που εύγρυς μόλις περά από δι- εθνή μετεκπαίδευσι στο "Εζώ- τερικό, μα και ποιήτριας. Πρόκειται για μια σειρά εκ- λαικωμένων μελετών για το παιδί, που τις κάνει γλαφυ- ρότερες ο τρόπος του γραφι- ματός των και η διαχειρίσι- του θέματος. "Για σας μπέ- ρες», τιτλοφορεί το βιβλίο της η κ. Πετρώνα. Κι είναι πραγματικά ένα βιβλίο για ΣΑΣ ΜΗΤΕΡΕΣ. Μας τρα- βάει όμως όλους το διαδά- σμα του, γιατί οι ιστορίες του, οι πρωτοτυπίες του, το περιεχόμενό του, είναι τόσο καλογραμμένα, που διαβάζου- νται από όλους μας ευχάριστα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ δεχθή- καμε, παρά το πέρασμα του καιρού, την περασμένη έβδο- μάδα, τη γνωστή Καίτην ποι- ητριά και λογιά δίδα "Αμαλία Νικολαΐδη, του Γραφείου Τυ- που της εκεί ελληνικής Προ- σείας. Νωπή μάς είναι ακό- μα η ανάμνησις της ποιητι- κής της συλλογής «Κυκλάμι- να και Κόκκοι»,

ΜΑΡΒΑ

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΜΟΔΑΣ ΤΗΣ ΕΤΑΜ

στην 'Αλεξάνδρεια και Κάιρο

Η ΕΤΑΜ, συνεχίζουσα την προσπάθειά της να έλθι σε έπαφή με τον έξω 'Ελλη- νισμό, ύστερα από την καλοκαιρινή της επίδειξι της Κωνσταντινουπόλεως, επι- χείρησε τώρα επίδειξεις των μοντέλων της εις 'Αλεξάνδρεια και Κάιρο. Τα 4 μακενέ των ΕΤΑΜ με τον διευθυντή του οίκου μετέβησαν αεροπορικώς κα- τώπιν προσκλήσεως εις 'Αλεξάνδρεια εις το «Σαν Στέφανο Κλάμπ» και εις το Κάιρο εις το «Χέλμια Παλάς».

Για την έπιτυχία των τεσσάρων επι- δείξεων που έγιναν εκεί, ή έφημερις «Ρε- φόρμ» της 'Αλεξανδρείας έγραψε τα ά- κολουθα:

«Το Σάββατον έλαβε χώραν εις τας αίθουσας του κέντρου «Σαν Στέφανο» μία επίδειξις, που απέτελεσε εξαιρετι- κά σημαντικό γεγονός στα κοσμικά χρο- νικά της πόλεως.

«Ο οίκος ΕΤΑΜ των 'Αθηνών, ειδι- κευμένος στην κατασκευή έτοιμων φορε- μάτων εξαιρετικής κομψότητος, παρου- σίαζε τα χειμερινά μοντέλα του, καθώς και τα μοντέλα της «εκολεξιόν» της έρ- χομένης άνοιξεως. Και για να παρουσι- άσουν τα μοντέλα αυτά, τέσσερα όμορ- φα μακενέ, που είχαν εθάρσι αεροπορι- κώς από τας 'Αθήνας, μάς προσέφεραν μία θαυμάσια εικόνα της ελληνικής χά- ριτος και της ελληνικής όμορφιάς.

«Με την ευκαιρία αυτή, στο «Σαν Στέφανο» είχε συγκεντρωθή εκείνο το βράδυ ό,τι το καλύτερο έχει να επιδεί- ξη ή κοινωνία μας.

«Η παρέλασι των μακενέ έσημείω- σε εξαιρετική έπιτυχία. Και οι παριστά- μενοι εθαύμαζαν ποτέ τα θαυμάσια φο- ρέματα, και τότε την όμορφιά και τη χάρι των μακενέ.

«Στην «εκολεξιόν» που παρουσίασε ή ΕΤΑΜ, το καλό γούστο συνηγωνίζετο την κομψότητα και την πρωτοτυπία....

«Επεδείχθησαν, γενικά, περί τα έξήντα μοντέλα, που έγινοντο δεκτά με συνεχή χειροκροτήματα από το κυριολεκτικά θαμβωμένον κοινόν.

«Με λίγα λόγια, ή βραδυά αυτή υπήρ- ξε θαυμάσια, μια αληθινή αποδείξις της κομψότητος και της όμορφιάς.

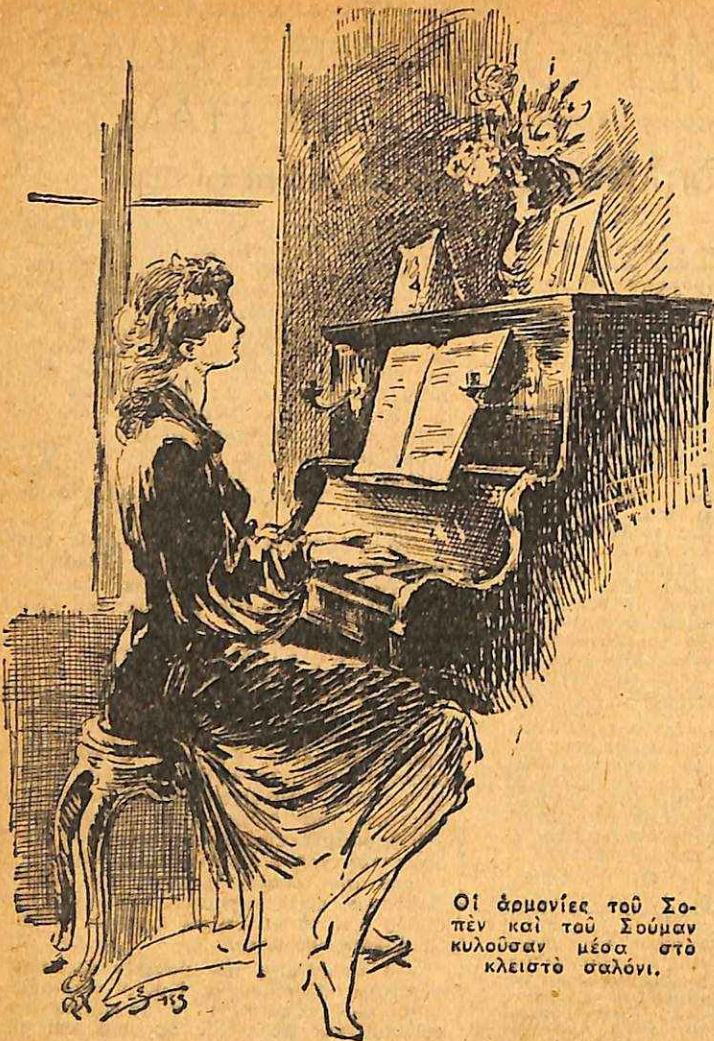
Συνεχίζοντας ή «Ρεφόρμ» της 'Αλε- ξανδρείας, γράφει:

Τί να της χαρίσω

Τώρα με την πρωτοχρονιά Σαν τί να δώω να της δωρίσω; Μήπως χαρίζετ' ή καρδιά, Μέσα στα στήθη μου θαθεία Νά δώλω να της την χάρισω;

Μά δχι! τέτοιο φυλαχτό Παύ τη μορφή της μέσα κλείνει Να της το δώσω δεν βαστώ Γιατί μαζί, μαζί μ' αυτό Χαρίζω άθελα κι' έκείνη.

ΔΗΜ. ΚΟΚΚΟΣ

Οι αρμονίες του Σοπέν και του Σούμαν κυλούσαν μέσα στο κλειστό σαλόνι.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

πολύ πλούσια. Κι' ένα σωρό παλιοί θαυμαστές της μετά το θάνατο του άντρός της προσεφέρθησαν να της δώσουν το χέρι τους και την καρδιά τους. Εκείνη τους ανέχτηκε με κάποια ευγενική ψυχρότητα. Από τον καιρό όμως που πέθανε η κόρη της ή πόρτα της δεν άνοιξε ούτε σ' αυτούς, ούτε και σ' κανέναν άλλο.

Κι' όμως ήτανε τόσο νέα και δεν είχε ζήσει ακόμα ούτε τη μισή ζωή της.

Τα παιδιά εξακολουθούσαν να παίζουν στο δρόμο. «Ω, τα παιδιά των άλλων! Πώς τ' αγαπούσε και πώς τα ζήλευε! Και τα κούταζε, τα κούταζε μ' ένα τέτοιο παράπονο, με μία τόση οδύνη... Τα κούταζε επί ένα τέταρτο ως που τα δάκρυα της ήρθαν στα μάτια—πράγμα γι' αυτή συνθιγμένο—κι' έριξε μπρός την κουρτίνα για να μη τα βλέπει.

Πέρυσι σαν και σήμερα μπήκε στην κάμαρή της, η μικρούλα της ή Ντόλλυ με γέλια και κελαϊδήματα, την εξύπνησε και της είπε, φιλώντας της το στόμα: «Μαιμάκα μου, χρόνια πολλά». Της χάρισε και μία φωτογραφία της, η οποία—που να τόδερε ή δυστυχισμένη ή Ξένη—θαμνε ως μόνη ανάμνησι από εκείνη που είχε αγαπήσει πιο πολύ στον κόσμο, μαζί με μία τούφα απ' τα χρυσά της, τα μαλλιά που την είχε φυλαγμένη, έτσι καθώς την έκρινε, μέσα στο εικονοστάσι και που δεν είχε τολμήσει ποτέ να την αγιάξει.

Η Ξένη χτύπησε το κουδούνι.

‘Η εύχή της μικρούλας

ΕΙΧΕ δημερώσει ή πρωτοχρονιά...

Η πληχτική επισημότης των μεγάλων εορτών στις πολιτείες ήταν απλωμένη και σήμερα. Πού και πού καμιά βραχυσμένη τρουμπέτα, που χάλασε κι' όλος από χτες, αντηχούσε στο δρόμο και μέσα στα στίβια οι άνθρωποι δεν είχαν ακόμα ξυπνήσει. Τό παιχινίδι κι' οι φροντίδες τους είχαν κάνει να πέσουν άρρα στην περασμένη νύχτα. Ωστόσο και να σηκώνονταν νωρίς κανείς, τί είχε να κάνει; Η ημέρα ήταν άργια κι' όχι μόνο αυτό, αλλά και πολύ άσχημη για περίπατο. Ο ούρανός περά ως περά σκεπαζόταν από γκριζά βαθεία σύννεφα και κάτω στη γή φυσούσε ψιλό βοριάδακι.

Τό ρολόι έσήμανε δέκα. Η Ξένη πετάχτηκε από τό κρεβάτι της, έκασε κάμποσο άνασκαμένη κι' έπειτα άφού έριξε ένα σάλι στην πλάτη της σηκώθηκε και φόρεσε ένα μαύρο φόρεμα σπιτιού. Ήταν μία γυναίκα ως εικοσιχτώ, τριάντα χρόνων, με μεγαλοπρεπές ανάστημα, μάτια μαύρα μεγάλα, που κάποιες ρυτίδες από κάτω έπρόδιδαν ότι θα είχαν κλάψει πολύ και χώρλευκα μάγουλα όπου ο πόνος είχε σβύσει τα ρόδα μιάς όμορφης νύμφης.

Άφού ντύθηκε, τράβηξε στο παράθυρο της κάμαρής της και

έμεινε κυττάζοντας δξω άφηρημένη. Μά κάποια παιδιά που έπαιζαν στο άντικρυνό πεζοδρόμιο την ετράβηξαν. Τί χαριτωμένα που ήσαν! Πώς έτρεχαν! Πώς πήδούσαν! Πώς κοκκίνιζαν τα μαγουλάκια τους κι' οι γαμπίτσες τους μέσα στο κρύο! Τί όδυνήρες άναμνήσεις που έφεραν στην Ξένη!

Χήρα ή Ξένη—ό άντρας της, άντισυνταγματάρχης του ίππικού, σκοτώθηκε στον πόλεμο—είχε χάσει φέτος και τό κοριτσάκι της, τη Ντόλλυ της, που ήταν μόλις έννια χρόνων. Και τώρα ή Ξένη θα γιόρταζε (άν μπορεί να όνομαστή γιορτή αυτό), μόνη της στο έρημο και μεγάλο αυτό σπίτι όπου θα μπορούσαν να ζήσουν με κάθε άνεσι κι' εύκολία, άλλοι δέκα άνθρωποι... Η πρώτη απώλεια, του συζύγου, ήταν δέβαια άνεπανόρθωτη, μα ώστόσο δεν είχε καταρρώσει να κλείσει μαζί με τό σπίτι της που τό έντυσε στα μαύρα, και την καρδιά της. Η καρδιά της Ξένης ήταν ολότελα άνοιχτή για την μικρούλα, για την αγαπημένη της την Ντόλλυ. Μά τώρα, άφού ο μικρός αυτός άγγελος πήγε ν' άνταμώνη τ' άλλα άγγελάκια του ούρανού, σέ ποιόν μπορούσε ν' άνοίξη την καρδιά της;

Ήτανε νέα, πολύ ώραία και

νι και σέ λίγο μία υπηρέτρια παρουσιάστηκε. Φάνηκε σαν κάτι να ήθελε να εύχηθή στην κυρία της για την πρωτοχρονιά, μά ή εύχή της στάθηκε στα χείλη της. Τί μπορούσε να εύχηθ σέ μία τόσο δυστυχισμένη ύπαρξη;

Η Ξένη την παρεκάλεσε να της έτοιμάσει ένα γάλα για πρόγευμα και να της φέρη τα τριαντάφυλλα που είχε παραγγείλει, ν' αγοράσουν την περασμένη ημέρα. Σέ λίγο ή υπηρέτρια έφερε τό γάλα και τα τριαντάφυλλα.

Η Ξένη άφού προγευμάτισε γρήγορα—γρήγορα, πήρε τα τριαντάφυλλα κι' έβγήκε από την κάμαρή της. Πήγε σ' ένα μικρό πένθιμο σαλονάκι, όπου όλα ήσαν σκεπασμένα με άσπρα πανιά, έκτός από τό πιάνο και δυό φωτογραφίες που ήταν άπάνω στο πιάνο. Η μία ήταν της κόρης της κι' ή άλλη του άνδρός της... Στη μέση ύπληρε ένα άνθοδοχείο, από τό όποιον ποτέ δεν έλειπαν τ' άνθη.

Έβαλε τα τριαντάφυλλα στο άνθοδοχείο, φίλησε τις δυό φωτογραφίες κι' έκάθισε μπροστά στο πιάνο. Η Ξένη μεσα στη θλίψη και στη μόνωσή της είχε μία μυστική παρηγοριά τη μουσική. Από μικρή της άρεσε κι' ήταν, όταν έφτασε είκοσι χρόνων, μία διακεκριμένη πιανίστα. Ωστόσο σήμερα κα-

νείς δεν φανταζότανε πως εξακολουθούσε να παίζει πιάνο. Λίγο καιρό ύστερα από τό θάνατο της κόρης της, είπε και μετέφεραν τό πιάνο σέ μία κάμαρη που βρισκόταν στη μέση του σπιτιού, την όποιαν και διασκεύασε σέ σαλόνι. Τό σαλόνι του πόνου της. Εκεί μέσα κλεισμένη τις ώρες της άφαιτης λύπης της έπαιζε τα πιο θλιμμένα, τα πιο άρρωστα, τα πιο θανάσιμα κομμάτια. Οι άρμονίες του Σοπέν και του Σούμαν κυλούσαν μέσα στο κλειστό σαλόνι κι' ή ψυχή της, σαν λυτρωμένη από τον κόσμο τούτο, πτερούγιζε προς άλλους κόσμους όπου χωρίς άλλο βρισκόταν τώρα εκείνη που αγαπούσε.

Αρχισε να παίζει. Οι νότες της Μαρς Φινέμπρ, με την αρμονία τους που έχουν κάτι από τό Ύπερπραν, απλώθηκαν επιδολητικές και πένθιμες μέσα στην κάμαρη. Η Ξένη ένιωσε μία άγαλλίασι να της γεμίζει την ψυχή, μ' όλο που τα μάτια της, είχαν γεμίσει δάκρυα, μ' όλο που τα χέρια της έτρεμαν στα πληκτρα κι' έκαναν την μουσική πιο άρρωστη, πιο πεθαμένη...

Σ' άλλους καιρούς, ή Ξένη έπαιζε συνθέσεις πιο εύθιμες, που μιλούσαν για τη ζωή και για τις χαρές της. Θυμότανε την έποχή που ήταν νύμφη, που ο άντρας παράσκαε από πάνω της, όταν έπαιζε χαριόμυθους μελωδίες και θριαμβευτικά έμβατήρια. Έπειτα ήρθαν τα πρώτα μαθήματα που είχε άρχισι να δίνει στην κόρη της, μά πού, άλλοίμονο, τα άφησε χωρίς να τα τελειώσει...

Τα χέρια της Ξένης έτρεμαν τόσο πολύ ώστε στο άδυνάτό τους χτύπημα οι νότες της αρμονίας ξεψύχησαν, έσθυσαν... Σέ λίγο δε έπαψε πια να παίζει... Τα δάκρυά της την έπλημμύρισαν. Έκλεισε τό πιάνο και σηκώθηκε. Οι φωτογραφίες των αγαπημένων της της χαμογέλουσαν τώρα. Πήρε στα χέρια της τη φωτογραφία της κόρης της για να τη φιλήση. Ήταν ή ίδια φωτογραφία που ή πεθαμένη μικρούλα είχε χάρισει στη μαμά της πέρσι, την πρωτοχρονιά και που αυτή την είχε κορνιζάρει.

Τα χέρια της Ξένης εξακολουθούσαν να τρέμουν κι' έτσι καθώς έφερε τη φωτογραφία στα χείλη της, έπεσε και χτύπησε στη γωνία του πιάνου Η κορνίζα και τό γιαλί έγιναν κομματάκια.

Ταραγμένη, έτοιμη να λιποθυμή ή Ξένη έσκυψε για να την πάρη. Μά καθώς την έπιασε είδε πίσω στο χαρτόνι τό γράψιμο της Ντόλλυ.

Με βολά τα μάτια της από τα δάκρυα, διάβασε:

«Χρόνια πολλά, μαμά μου, Ντόλλυ»

Ήταν ή εύχή που είχε γράψει πέρσι χαρίζοντας στη μαμά της τη φωτογραφία της ή πεθαμένης.

Η Ξένη είχε ξεχάσει όλως διόλου αυτή την άφιέρωσι. Και καθώς τη διάβασε, της φάνηκε σά να την ηύχετο ή μικρούλα πεθαμένη της για την πρωτοχρονιά, πέραν του τάφου, πέραν τον Άλλο Κόσμο...

ΑΝΡΥ ΝΤΥΒΕΡΝΟΥΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ, ένας λαός γεμάτος χιούμορ, φαντασία και καρδιά, όπως για κάθε μεγάλη γιορτή, έτσι και για την Πρωτοχρονιά, έχει πλάσει ένα σωρό ωραιότατα και χαριτωμένα έθιμα. Τα έθιμα αυτά δέβαια είναι άγνωστα τα περισσότερα στην Αθήνα, διατηρούνται όμως στα χωριά κι' έχουν την ηγησία άφελεια και όμορφιά που έχει κάθε τι που βγαίνει από την καρδιά μας και τη φαντασία του λαού. Τα έθιμα του ελληνικού λαού που συνδέονται με την Πρωτοχρονιά είναι πολλά. Ένα από τα καλύτερα είναι τό «φίλημα της βρύσης».

Τό πρώι της Πρωτοχρονιάς, στα περισσότερα ελληνικά χωριά, παλιό έθιμο έπιβάλλει στις νοικοκυρές, να αδειάζουν τα σταμνιά και τα κανάρια, να χύνουν δηλαδή τό παλιό νερό, τό νερό που έχουν από... πέρυσι! Κι' έπειδή τα κανάρια πρέπει να ξαναγεμίσουν νερό, οι κοπέλλες πάνε στη βρύσι να τα ξαναγεμίσουν φρέσκο νερό του καινούργιου χρόνου. Δεν πάνε όμως «με άδεμένα τα χέρια». Τόχουν σέ κακό. Γι' αυτό παίρνουν κάτι μαζί τους για να φιλέψουν τη βρύσι. Αυτό τό «κάτι» μπορεί να είναι σταφίδες, στάρι, κάστανα, παντός είδους ξηροί καρποί — οι ξηροί καρποί στα χωριά μας είναι, να πούμε, τα γλυκά των πλουσιόσπιτων της Αθήνας...

Οι κοπέλλες άφίνουν στη βρύσι τα φιλέματά τους και φεύγουν εύχαριστημένες. Γιατί «φίλεψαν τη βρύσι».

Τό έθιμο του «ροιδιού» είναι ένα από τα όραία έπίσης έθιμα των ελληνικών χωριών. Τό πρώι της Πρωτοχρονιάς κάθε νοικοκύρης, μόλις γυρίση από την εκκλησία, για νάναι έντάξει, πρέπει να έχη μαζί του ένα ρόδι και να τό σπάση χτυπώντας τό δυνατό, στην πόρτα του σπιτιού του.

Λέει τότε τα σχετικά «χρόνια πολλά» κ.λ.π. Πιστεύεται, ότι ο καινούργιος χρόνος άκούει τις εύχες που λέει ο νοικοκύρης. Άλλού, σ' άλλα μέρη, οι νοικοκυραίοι αντί να σπάσουν ρόδι, σκορπάνε μία χούφτα στάρι. Πάει να πη να φροντίση ο Θεός να χουν μπόλικο στάρι, να μη λείψη τό ψωμί απ' τό σπίτι.

Άλλο περίεργο κάπως έθιμο είναι τό έθιμο της «φωτιάς». Στα χωριάτικα σπίτια, τό βράδυ της Πρωτοχρονιάς κουβαλάνε στο τζάκι δυό μεγάλα κούτσουρα, ένα «αρσενικό» και ένα «θηλυκό» που συμβολίζουν τό άνδρόγυνο. «Άρσενικό» θεωρούνται τα δένδρα που έχουν άρσενικό όνομα και «θηλυκό» όσα έχουν θηλυκό. Δηλαδή ο έλατος, ο πεύκος, ο πλατάνος κ.λ.π. είναι τ' άρσενικά. Και θηλυκά ή όξυά, ή καστανιά, ή δελανιδιά κ.λ.π.

Τό λοιπόν, τό άρσενικό και τό θηλυκό κούτσουρο στήνονται στο τζάκι την παραμονή και παίρνοντας φωτιά τυλίγονται απ' τις φλόγες.

Όποιο καή πρώτο, αναλόγως θα πεθάνη πρώτος ο ένας των συζύγων.

Αν καή πρώτο τό πλατάνι, θα πεθάνη πρώτος ο άντρας.

Αν καή ή δελανιδιά, θα πεθάνη ή γυναίκα.

Τό έθιμο δεν ύπολογίζει αν τό ένα κούτσουρο είναι πιο έρό άπ' τό άλλο, ούτε τη διαφορετική άντοχη του καθενός στη φωτιά. Φυσικά είναι μάλλον δέβαιο πως δεν πιστεύουν και πολλοί στην έπαλήθευσι της προφητείας του πρώτου καμένου κούτσουρου.

Τέλος ένα άλλο χαριτωμένο έθιμο είναι τό «εσσίλειμα» των όπλων.

Κάθε ντουφεκιέ πρέπει να «εσσίλειωθ», να ρίξη δηλαδή μία ντουφεκιά όπωςσδήποτε. Κάποιος γλετζές και νταής θα τόβγαλε αυτό τό έθιμο σίγουρα. Μπορεί όμως να ρίχνουν τις ντουφεκιές οι χωρικοί μας για να γιορτάσουν θεοβυθώς τον καινούργιο χρόνο!

Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΟΝΤΕΛΑ

ΓΙΑ

ΝΥΦΕΣ

ΤΟΥ

1954

2 Μπροσέ, ταφτάς, σατέν ή όργάνζα. Η φούστα έχει γύρω γύρω κουφόπιετες. Μπούστος με διπλό γαζί για γανιρίσμα και σουρώτες «τιράντες», που σχηματίζουν όραίο μανίκι.

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΚΡΟ μπαράκι, κεντρικό άλλ' απόμερο. Είναι οι τελευταίες στιγμές του χρόνου. Τά πλήθη στους δρόμους συναθροούνται γιορταστικά, χαρούμενα. Οι πιο καθυστερημένοι κουβαλάνε επείγοντως στο σπίτι τους το δέντρο, τα «γκυλ» και τους χάρτινους «Αγιοδασίληδες». Φυσικά, τέτοιες στιγμές το μπαράκι είναι άδειο. Υπάρχει μόνον ο γκρίζος κύριος, μπροστά σ' ένα ποτηράκι κονιάκ. Κάτω από τους ασημένιους κροτάφους του είναι πολύ γοητευτικός, — μοιάζει με μερικά ώριμα ταπία, πού, όταν χιονιστούν, γίνονται ακόμη ωραιότερα. Σε λίγο μπαίνει το κορίτσι. Ένα φιλότιμο κυματιστό κορμί, τρυφερή ξανθογάλανη όμορφη, τραγουδιστή φωνή, — ένα σύνολο, πού έρχεται κοντά στον κύριο, σαν ήλιαχτίδα σε χιονισμένο τοπίο...

Ο ΚΥΡΙΟΣ (με χαμόγελο καλωσύνης). — Έλα, κάθσε... ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (δισταχτικό στην αρχή). — Σας γνώρισα άμείως... (δεδιλό κόμπασμα στη φωνή). Δηλαδή... δεν υπάρχει και κανένας άλλος εδώ μέσα, αλλά... (μικρή άμυχση κι' έπειτα ξαφνικό ξέσπασμα αθρομπισμού). Όσοιδήποτε κι' αν ήταν, θα σας γνώριζα στη στιγμή. Τό ήξερα, μου τόχε πη ή καρδιά μου, πως θα σας ξεχωρίζα άμέσως, μέσα σ' ένα δλόκληρο πλήθος—κι' άς μη σας είχα δη ποτέ!

Ο ΚΥΡΙΟΣ (χαμόγελο επεικείας). — Είναι ο δάσκαλος της ζωής και τού έρωτος, πού άκούει τη μικρή μαθήτριά, να λήη τού πρώτου της μάθημα. — Άφού είν' έτσι, δεν θ' άπογοητεύηκες και πολύ από τη... γνωριμία!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με γνήσια άγανάκτηση). — Ν' άπογοητευθώ; Μά τί λέτε τώρα; Έτσι, άκριδώς, σας φαντάστηκα, από την πρώτη στιγμή, πού είδα εκείνους τούς υπέροχους ζωγραφικούς σας πίνακες στην έκθεσι (μικρή, χαριτωμένη γκριμάτσα). Θά ήταν τρομερό νάβλεπα στη θέσι σας ένα σαχλό κι' άνούσιο παιδαρέλι. Όμως... (μικρός δισταγμός κι' έπειτα διαχυτικά). Με κουράσατε πολύ, ώσπου να δεχθήτε, να μου δώσετε αυτό τού πρώτου ραντεβού. Σκεφθήτε: από τόν περασμένο Φεβρουάριο! Και σας τηλεφώνουσα σχεδόν κάθε μέρα! (πελύ χαριτωμένα). Θάλεγε κανείς ότι τού κάνετε επίτηδες, ότι

παίρνετε... ποσοστά από τόν Ο.Τ.Ε. (πικαντική «άσγκός») Με..ρημάζετε ν' αγοράζω κέρματα τηλεφώνου! (γελάει κυματιστά, —ένα συντριβάνι από κρυστάλλινες κι' ασημένιες άντηχίσεις).

Ο ΚΥΡΙΟΣ (παρασυρμένος από τού κέφι της). — Νά, πού στο τέλος δέχτηκε!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ. — Σχεδόν, μετά ένα...χρόνο!

Ο ΚΥΡΙΟΣ. — Δεν φταίω έγώ, άν άρχισες από τού Φεβρουάριο. Και τού Νοέμβριον ν' άρχιζες, πάλι τού ραντεβού μας, θα ήταν για σήμερα, για τούτη τη στιγμή!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (γεμάτο άπορίε). — Γιατί τάχα;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (σιγά, με άδιόρατη συγκίνηση). — Γιατί, αύτη ή έπρεπε να είναι ή στιγμή τού πρώτου ραντεβού μας.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με ειλικρίνεια). — Δεν τού καταλαβαίνω.

Ο ΚΥΡΙΟΣ (ήσυχος, με βαθεία φωνή). — Αυτή ή στιγμή είναι ή άσπίδα τών άσπρων μαλλιών, πού αντιμετωπίζουν τρομερό κι' άκατανίκητο τόν πειρασμό. Ένα πειρασμό πού παρουσιάζεται με τη μορφή μιας δεκαοχτάχρονης έρωτευμένης κοριτσιότικης καρδιάς.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (με άδυστηρή κατάπληξη). — Ήθελε, λοιπόν, ν' άποκρούσετε την προσφορά μου;

Ο ΚΥΡΙΟΣ (ζωηρά). — Έγώ; Μόρταρας μου ο Θεός, πως όχι! Όμως... (άπότομη κατάπνυσι). Είναι τόσο άλλοι άκαταμάχητοι λόγοι... (πιο σι-

Άν ήμουνα χειμώνας, πού σου άρέσει τόσο για δώρο της πρωτοχρονιάς ήθελα να σου δώσω όλα μου τά λουλούδια.

Άλλά φτωχός τραγουδιστής με χείλη μαραμένα σου δίνω — για ένθύμισι — δυο δυο ζευγαρωμένα όλα μου, τά τραγούδια.

Καινούργια τά τραγούδια μου για σέ δε θα φανούνε γιατί έσύ τά διάβασες προτού στόν κόσμο βγούνε και μέσα στην καρδιά κλεισμένα.

Γιατ'είναι τά τραγούδια μου βγαλμένα άπ'την καρδιά μου Έκεί πούχεις τού θρόνο σου, γλυκεία βασίλισσά μου, κι' εκεί τά έχεις διαδασμένα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

γά) Και τούτο, άκριδώς, είναι τού δρόμου μου: ότι υπάρχει άνυπέρβλητο έμπόδιο, ν' αρπάξω και να χαρώ κάτι, πού έσύ μου τού προσφέρεις πρόθυμα κι' έγώ...τú θέλω, τού θέλω όσο τίποτα στόν κόσμο. (Με άπόγνωσι) Ποιός άνθρωπος στόν κόσμο έχει τού κουράγιο να παλαίψη σε μια τέτοια περίπνοσι; (με κλειστά μάτια) Κανένας, Νέλλυ, κανένας... (σχεδόν δραχνά) Όστε κι' έγώ! Κι' αν τά πενήντα χρόνια μου δέχονταν τη δεκαοχτάχρονη προσφορά σου, —τότε... έσύ θα είχες την άπαλλαγή ελόγω νεανικού ένθουςισσισμού κι' έπιτολαιότιτος, ενώ έγώ... θα ήμου άριστικά κι' άνέκλητα καταδικασμένος! (στιγμές γεμάτες γοήγηση μουσική άπ' τού ραδιόφωνο). Τώρα θα κατάλαβες, γιατί διάλεξα τούτη τη στιγμή, την τελευταία τού χρόνου, για τού πρώτο ραντεβού μας...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (σά ζαλισμένο). — Όχι και τόσο καλά... Ο ΚΥΡΙΟΣ (με ζεστή φωνή). — Είναι κάτι, πού ίσχυει μόνον για τούς κάτω...ήλικιωμένους, Νέλλυ. Φυσικά, λοιπόν, να τού νοιώθω έγώ και να μη τού καταλαβαίνω...έσύ. Τό σώμα μας, ή σάρκα μας, ή φθορά μας ύλη γεράνει συνεχώς, χωρίς διακοπή. Γερνάει κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε λεπτό, κάθε δευτερόλεπτο. Όμως... δεν γίνεται τού ίδιου με την ψυχή. Αυτή δεν είναι ύλη και, συνεπώς, δεν έχει άμεση εξάρτηση από τού Χρόνο. Άποροφημένη από τά συναισθήματα της, δεν προσέχει τόν καιρό πού περνάει, δεν γεράνει καθόλου, στη διάρκεια τών δώδεκα μηνών. Και, ξαφνικά, έρχεται τού δρόσμο. Έρχεται ή στιγμή πού τού έτος τελειώνει.

Τότε, οι γιορτές, οι έτοιμασίες, οι Άγιοδασίληδες, τά Δέντρα, τά πάντα, άποσπούν την ψυχή από τά συναισθήματά της και την κάνουν να ρίξη μια ματιά και στο ήμερολόγιο. Άνυποπτη καθώς είναι, πέρνει στην παγίδα. Και τούτη τη στιγμή, γεράνει άσπρατιαία, για λογαριασμό ολόκληρου τού χρόνου πού πέρασε! (με άγωνία γεμάτην άδειοπρέτεια) Και τη στιγμή αυτή βλέπει την αλήθεια. Δεν παρασύρεται από προχείρους ένθουςισμούς. Και κρίνει κι' άποφασίζει σωστά.

Νά, γιατί διάλεξα τούτη τη στιγμή, για τού πρώτο μας ραντεβού. Νέλλυ... (πολύ σιγά) Για

αυτός ο δρόμος με τούς τοκίους (τους θλιμένους θα με κακολογήσουνε τά κυπτα και θα γινώ ρεζίλι έμπρός στους πεθαμένους!)

Η σιγή πού ακολουθεί έχει τόσο δρόμα και τόσα δάκρυα, ώστε κι' ο ίδιος ο συγγραφέας σπεύδει τρομαγμένος να τραβήξη την...

Αύλαία

* *

ΕΠΕΤΕΙΟΣ...ΣΙΓΗΣ

Όταν έρθασε ή 25η επέτειος τού γάμου τους, ο σύζυγος άρχισε τήνκαθημερινή εργασία του όπως συνήθως.

Η σύζυγος έκπληκτη τού λέει:

—Μά δεν πρόσεξες την ήμερομηνία;

—Αλήθεια, είπε ο σύζυγος, τού είχα ξεχάσει έντελώς.

—Λοιπόν πως θα γιορτάσουμε αυτή την επέτειο; ρωτάει ή σύζυγος.

Ο σύζυγος σκέπτεται για λίγο και ύστερα λέει:

—Τί θα έλεγες για δυο λεπτά σιγή;

— Άν πάτε στο Λονδίνο, λέει μια Άμερικανιά σε μια συμπατριώτισσά της, είναι ένα μέρος πού δεν πρέπει να παραλείψετε να τού επισκεφθήτε.

—Ά! Και ποίος είναι αυτό; —Τό Παρίσι!

52 τόμους τού χρόνο!

Τελευταία, ένας Άμερικανός καθηγητής, άφιερώθηκε στη μελέτη της σχέσεως πού υπάρχει μεταξύ τών μετεωρολογικών συνθηκών και τού ανθρώπινου σώματος. Όταν τού βαρόμετρο πέφτη, δεβαιώνει τώρα ο έπιστήμων αυτός, ο όγκος τού σώματός μας αυξάνει. Μόνος του διεπίστωσε διαφορά 12 χιλιοστών στην περιφέρεια της κνήμης ενός γυναικείου ποδιού, μεταξύ καλοκαιρίας και καταιγίδας!

Τέλος, άλλοι έπιστήμονες ύπελόγισαν ότι — χωρίς να είναι βουλεντής ή δικηγόρος — ένας συνήθης άνθρωπος (άνδρας ή γυναίκα) προφέρει περίπου εκατό λέξεις τού λεπτού και μιλεί συνολικά τρεις ώρες τού εικοσιτετράωρου. Άν ή όμιλία του έστενογραφείτο, θα έγέμιζε...52 τόμους σχήματος 8ου τού χρόνου!

Όλος ο χρυσός τού κόσμου

Άν μπορούσαμε να λιώσουμε μέσα σε μια χώρα όλο τού χρυσάφι πού έχει βρεθή ως σήμερα στη γη, θα έσχηματιζέτο ένας κύβος πλευράς 12 μέτρων, όσο δηλαδή περίπου είναι ένα σπίτι με τρία πατώματα.

Μια παλιά παράδοσις δεβαιώνει ότι ο χρυσός είναι τού περσσότερο «έλατό» μέταλλο, εκείνο δηλαδή τού οποίου τά φύλλα, με τη σφρηλάτση, μπορούν να γίνουν πιο λεπτά. Η γνώμη όμως αυτή είναι έσφαλμένη: τού φύλλο τού μετάλλου πού μπορεί να γίνη τού πιο λεπτό, είναι τού άλουμινίου: 25 χιλιοστά τού χιλιοστού μπορεί να φθάση τού πάχους ενός φύλλου άλουμινίου, ενώ τού φύλλο τού χρυσού δεν φθάνει κάτω από τά 10 χιλιοστά τού χιλιοστού!...

Η τρίχρωμη γάτα

Παραξενιές της φύσεως: αν δήτε μια γάτα, της οποίας τού τρίχωμα έχει τρία διά-

φορα χρώματα, μπορείτε με δεβαιότητα να στοιχηματίσετε ότι πρόκειται για θηλυκό ζώο. Ο σοφός Ντάρβιν, πού άνεκάλυψε, έδώ και 90 χρόνια, την ιδιοτροπία αυτή της φύσεως, προσέφερε μεγάλο ποσόν σε όποιονδήποτε θα μπορούσε να παρουσιάση ένα άρρενικό γάτο με τρία χρώματα στο τρίχωμά του. Ο Ντάρβιν πέθανε, αλλά ή προσφορά του εξακολουθεί να ισχύη, δεδομένου ότι κανείς ως σήμερα δεν κατάρβωσε να παρουσιάση τού ζητούμενο.

Οι έρωτικές έπιστολές

Ο Πιράχο, ύπουργός τών ταχυδρομείων της Βενεζουέλας, είναι ένας εξαιρετικός άνθρωπος. Πρό όλίγου καιρού έκαμε ένα νόμο, σύμφωνα με τόν όποιον οι έρωτικές έπιστολές θα πληρώνουν μόνο τού μισό γραμματόσημο. Στην περίπτωση αυτή τού χαρτί καί ο φάκελλος πρέπει να έχουν χρώμα ρόζ και τού περιεχόμενο να μη άναφέρει τίποτε άλλο παρά σχετικά με τόν έρωτα!

Ευεργετικό φρενάρισμα

Έξ αιτίας μιας διαφθερίτιδος, ο Μπονιφας Ντουφαντούλν, ένα παιδάκι έννέα χρόνων, έμεινε θεόκουφο, τρία χρόνια τώρα. Πρό όλίγου βρισκόταν μαζί με τη μητέρα του πού ώδηγούσε τού αυτοκίνητό της στους δρόμους τού Λος Άντζελες. Έξαφνα, ή κυρία Ντουφαντούλν άναγκάστηκε να φρενάρη τόσο άπότομα, πού ο γιός της χτύπησε με τού κεφάλι δυνατά στο μπροστινό τζάμι.

Ποιός μπορεί τώρα να περιγράψη την έκπληξη της μαμάς του, όταν ο Μπονιφας φώναζε κλαψάρικα καθώς έτριβε τού μέτωπό του;

—Άκουσε μαμά πως κορνάρουν πίσω μας τ' αυτοκίνητα και πως φωνάζει ο πόλισμαν!

θή τού αύτι τους: τά παιδάκια διδάσκονται να ξεχωρίζουν διάφορους ρυθμούς και άργότερα, όταν τούς μάθουν, μπορούν να τούς έκφράσουν με κινήσεις.

Η ρυθμική μέθοδος Νταλκρόζ δεν άποτελεί τεχνική, αλλά βασική έκπαίδευσι. Είναι χρήσιμη τόσο για τόν κλασσικό χορό, όσο και για τη μουσική, ή ακόμη και... για την έκτέλεσι τών μοντέρνων χωρών.

Ο ΡΥΘΜΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ είναι γυμναστική με μουσική, όπου τονίζεται περισσότερο ή εύλυγισία και ή άρμονία, παρά ή δύναμι. Πολλές σχολές κλασσικού χορού έχουν και τάξεις ρυθμικής.

Ο ΚΛΑΣΣΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ είναι πραγματική τεχνική και άπαιτεί σοβαρή και μακρά προσπάθεια. Πρώτα πρέπει οι μαθήτριες να μάθουν τις 5 βασικές θέσεις τού ποδιού και να κάνουν πολυάριθμες άσκήσεις εύκυνσις στη μπάρα. Δεν πρέπει λοιπόν να την άρχίζουμε στα παιδιά πριν φθάσουν 8 χρονών.

Πιθανές άνωμαλίες: ο κλασσικός χορός άναπτύσσει πολύ περισσότερο τη λεκάνη και τούς μηρούς, παρά τού έπάνω μέρος τού σώματος. Τά κοριτσάκια πού κάνουν κλασσικό χορό έρασιτεχνικά πρέπει να τόν συμπληρώνουν με μια καλή γυμναστική για τού θώρακα και τά χέρια.

Ο χορός είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια άπλή σωματική άσκηση. Κλασσικός ή ρυθμικός, ο χορός άναπτύσσει τού μυϊκό σύστημα τών παιδιών, αλλά κυρίως την ίσορροπία (σπουδαιότατη για την καλή σωματική τους εμφάνισι), την προσοχή (τού παιδι άκούει και παρακολουθεί τού χρόνο, και μαθαίνει να συγκεντρώνεται, και την άυτοπεποίθησι του (ένα κοριτσάκι πού ξέρει να χορεύη δεν θα γίνη ποτέ ντροπαλό και άταλμο).

Σε όλα τά παιδιά άρέσει ο χορός. Σε ήλικία δύο ετών βλέπουμε πολλά παιδάκια να κάνουν χορευτικά δήματα, άκούγοντας τη μουσική τού ραδιοφώνου. Και γι' αυτό, μόλις τού παιδι φθάση στα 4 περίπου χρόνια—ήλικία από την όποιαν άποκτά την ικανότητα να συγκεντρώνη την προσοχή του άσχελείται τού πολύ με τού ρυθμό. Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ έχει έπινοηθή από τόν Έλβετό Ζακ Ντολκρόζ. Από ήλικίας 4 ετών τά παιδιά, τόσο τά κορίτσια, όσο και τά αγόρια, μπορούν να άρχίζουν να γυμνάζονται με τού σύστημα αυτό. Στην αρχή, πρέπει να εκπαιδευ-

ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ

— Δεν με νοιάζει διόλου αν είναι ταινία τριών διαστάσεων! Ξέρεις καλά, πως τά γυαλιά δεν μου πηγαίνουν!

Οι άστρονόμοι έχουν ύπολογίσει ότι χρειάζονται περίπου 680.000...σελήνες σαν τη δική μας, για να ίσοφρισούν τού φώς πού μας δίνει ο ήλιος. Άλλοι έπιστήμονες ύπελόγισαν ότι θα χρειάζονταν 1500 πυγολαμπίδες συγκεντρωμένες μαζί, για να δώσουν τού φώς πού δίνει ένα άπλό σπαρμαστέο... Κάθε μέρα πού ξημερώνει, μας ξαναερίσκει τριγυρισμένους από άπειρα παράξενα ή διασκεδαστικά φαινόμενα πού, συχνά, ούτε μπορούμε να τά ίδούμε...

Η ήπειρος πού κινείται

Ξέρετε ότι μεσα σε κάθε ώρα πού περνά, γεννιούνται σ' ολόκληρον τόν κόσμο 5.000 άνθρωποι και πεθαίνουν 4.000; Ότι συμβαίνουν (σε όλον τόν κόσμο πάντοτε) 198.000 παραβάσεις τών νόμων; Ότι βγαίνουν από τά εργοστάσια παραγωγής 7.500 αυτοκίνητα, και ότι στα ταχυδρομεία παραδίδονται 1.250.000 γράμματα και 115.000 τηλεγραφήματα;

Δεν έχετε καλά-καλά τελειώσει τις σκέψεις αυτές, όταν ένα δουητό πάνω από τού κεφάλι σας σας θυμίζει ότι τά αεροπλάνα συνδεουν κάθε μέρα την Έλλάδα με την Άμερική. Αυτό τού ξέρουμε, θα μου πείτε! Λάθος! Άσφαλώς δεν ξέρετε ότι, κάθε μέρα, τά μεγάλα τετρακινητήρια αεροπλάνα πού έκτελούν τη διαδρομή Ευρώπης—Άμερικής έχουν να διανύσουν λίγο μεγαλύτερη άπόσταση από αυτή πού διήνυσαν την προηγούμενη! Γιατί ή άμερικανική ήπειρος άπομακρύνεται από την Ευρώπη δυο μέτρα τού χρόνο, πλησιάζοντας αντίστοιχα προς την Άσία!...

«Τό βάρος τών χρόνων»

Οι άνθρωποι, γνωρίζουμε, γενικά, πολύ λίγο τόν έαυτό μας. Για να μας δοηθήση, ένας Γάλλος χημικός, έβλεψε να άναλώση τού βάρος ενός άνδρος πού ζυγίζει 70 κιλά. Ίδου τά άποτελέσματα: 27 κιλά μυώνες, 10 κιλά λίπος, 11 κιλά κόκκαλα, 5 κιλά αίμα, 1 κ. 300 γραμ. στομάχι, 1 κιλό πνεύμονες, 1 κ. 400 γρ. έγκέφαλος, 0 κ. 350 γρ. διάφοροι άδένες, και 300 γραμ. καρδιά.

Επί πλέον, ο ίδιος χημικός έξηκρίβωσε ότι ή έκφρασι «τό βάρος τών χρόνων», πού χρησιμοποιούμε συχνά, είναι έπιστημονικά λανθασμένη. Πραγματικά, τού πέρασμα τών χρόνων μας κάνει ελαφρότερος, ή τουλάχιστον, ελαττώνεται τού βάρος τών κυριωτέρων όργάνων μας. Π.χ. τού σπλάκου πού ζυγίζει 1,5 κιλό σ' ένα νέο άνθρωπο, ζυγίζει μόνο 800—900 γραμ. στόν ήλικιωμένο. Τού βάρος τού νεφρού φθάνει από τά 170 στα 100 γραμμάρια. Και μόνον ή καρδιά είναι βαρύτερη στους ήλικιωμένους ανθρώπους... αν και, κατά κανόνα, ή καρδιά δεν έχει ήλικία!...

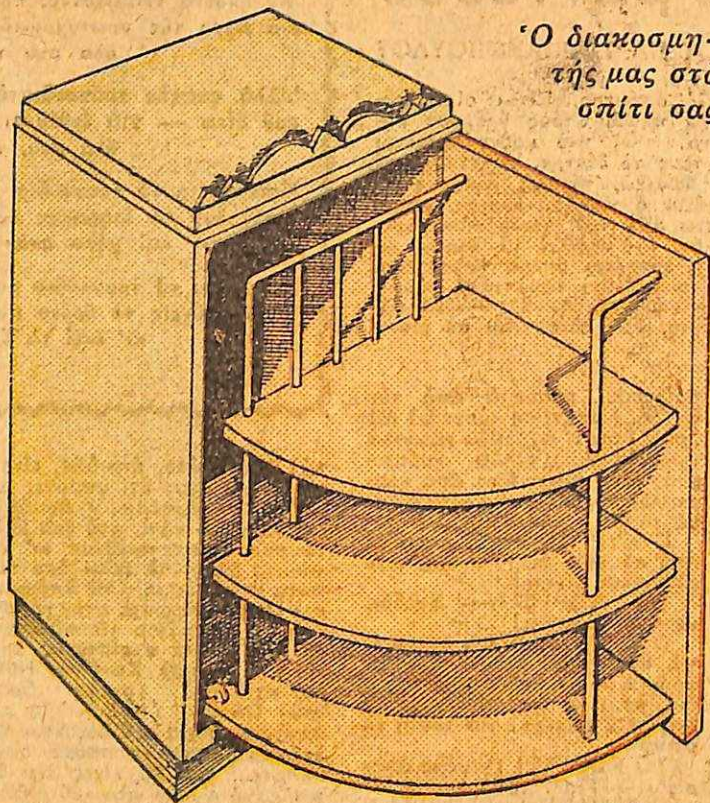
27 γραμμάρια μάτια...

Σε ένα άτομο 25 ετών, τά μαλλιά τα μεγαλώνουν με ρυθμό 0,08 χιλιοστούμέτρων την ώρα κατά τη διάρκεια της ήμέρας, και 0,01 χιλιοστό, κατά τη νύχτα. Η ταχύτερη αύξηση λαμβάνει χώραν τού πρωί, μεταξύ 10 και 11, και τού άπόγευμα, μεταξύ 4 και 6 μ.μ. Τά μαλλιά μεγαλώνουν πολύ γρηγορότερα τού καλοκαίρι παρά τού χειμώνα! Αυτό όμως άσφαλώς θα τού έχετε αντίληφθθ. Άφ' έτέρου, άσφαλώς θα άγνοήτε ότι ή δράσις τών άνδρών είναι ισχυρότερη από την δράσι τών γυναικών της ίδιας ήλικίας. Μετά τά 30 χρόνια, ή μείωσις της δράσεως είναι ταχύτερη στις γυναίκες παρά στους άνδρες. Είτε όμως είναι μυωπικά, είτε όχι, είτε είναι δελουδίνα, είτε σφάζουν σαν τού άτσάλι, τά μάτια σας, κυρίες μου, δεν ζυγίζουν και πολύ: 27 γραμμάρια τού ζευγαί!

ΝΤΟΥΛΑΠΙ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ την ανάλυση των θεμάτων του 98ου τεύχους θα αναπτύξω το πέμπτο της σειράς που αναφέρεται στο πρακτικό ντουλάπι της κουζίνας. Έχω πη και άλλοτε ότι κάθε επιπλό μέσα στην κουζίνα πρέπει να είναι πρακτικό και να ανταποκρίνεται ολόκληρο στον προορισμό του. Τότε μόνο θα έχουμε οικονομία χώρου και ευκολία στη δουλειά μας. Το να γεμίσουμε την κουζίνα μας απλώς με ντουλάπια δεν ελύσαμε το πρόβλημά της. Πρέπει να σκεφθούμε το κάθε ένα από αυτά τι «δουλειά» θα κάνει και ανάλυση να το διαρρυθμίσουμε. Το σχέδιό μου έχει σκοπό να δείξει μια από τις πολλές περιπτώσεις διαρρυθμίσωσης ντουλαπιού.

Πάνω στο φύλλο που σκεπάζει το ντουλάπι στερεώνουμε τρία ράφια σε σχήμα τεταρτοκυκλίου. Όταν ανοίγουμε το ντουλάπι βγαίνουν αυτόματα τα ράφια έξω και μαζί με αυτά τα πράγματα που είναι πάνω τους. Έτσι τα έχουμε «πιάτο» μπροστά μας και δεν χρειάζεται να ψάχνουμε στο βάθος να βρούμε αυτό που ζη-

Προσπικτό

τάμε ούτε είναι ανάγκη να βγάλουμε τα μπροστινά πράγματα για να πάρουμε εκείνα που θα είναι κρυμμένα πίσω.

Το ντουλάπι μπορεί να είναι κρεμασμένο στον τοίχο ή και κάτω στους πάγκους της κουζίνας. Το προσπικτικό σχέδιο που παρουσιάζω είναι για ντουλάπι κρεμαστό. Σ' αυτό φαίνεται καθαρά η τοποθέτηση των ραφιών που στερεώνονται πάνω στο φύλλο της πορτούλας.

Τεχνικές λεπτομέρειες

Το σχήμα Α (οριζοντία τομή) μας δείχνει τη θέση που παίρνουν τα ράφια όταν είναι έξω (συνεχής καμπύλη γραμμή) και όταν είναι μέσα (διακεκομμένη γραμμή).

Στο κάτω ράφι που έρχεται σε επαφή, σχεδόν, με τον πάτο του ντουλαπιού υπάρχει μια ροδίτσα ή οποία είναι στερεωμένη σε μια προεξοχή του ντουλαπιού. Η ροδίτσα αυτή που κυλάει πάνω στον πάτο έχει σκοπό να συγκρατήσει τα ράφια, με τη βοήθεια των καθέτων ράβδων που τα συνδέουν μεταξύ τους ώστε να μην «πέσουν». Τα μπροστινά που συνδέουν τα ράφια έχουν και άλλο σκοπό. Συγκρατούν να μην πέσουν τα πράγματα που είναι τοποθετημένα πάνω σ' αυτά στην περίπτωση που θ' ανοίξουμε το ντουλάπι μας κάπως απότομα.

Σχήμα Β. Η κάθετος τομή μας δίνει τη θέση και τις

αποστάσεις των ραφιών και των καθέτων ράβδων. Στο κάτω ράφι φαίνεται αριστερά η ροδίτσα πάνω στην οποία στηρίζεται ολόκληρο το συγκρότημα των ραφιών.

Σχήμα Γ. Επειδή τα ράφια θα σηκώνουν αρκετό βάρος διότι πάνω σ' αυτά θα τοποθετήσουμε εκτός από άλλα σκεύη της κουζίνας και πιατικά, πρέπει να είναι καλά στερεωμένα. Από τη μία πλευρά στηρίζονται στα καθέτα μπροστά. Από την άλλη πλευρά στηρίζονται στην

ΣΧ. Γ. Λεπτομέρεια συνδέσεως ραφιών με το φύλλο της πόρτας του ντουλαπιού.

βετήσουμε εκτός από άλλα σκεύη της κουζίνας και πιατικά, πρέπει να είναι καλά στερεωμένα. Από τη μία πλευρά στηρίζονται στα καθέτα μπροστά. Από την άλλη πλευρά στηρίζονται στην

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ένας νέος που είχε μόλις λίγες ημέρες παντρευτεί, στεκόταν στη γωνία ενός δρόμου και κύτταζε έναν εργάτη απέναντί. Έξω από την πόρτα του μια πολύ όμορφη νέα, έντελως αγνώστη, τον αγκάλιασε και τον φίλησε και απομακρύνθηκε γρήγορα, όπως είχε έλθει.

Καθώς ο σαστισμένος νέος σκούπιζε τα ίχνη του κλαυθίου από το πρόσωπό του, συλλογίστηκε το πορτοφόλι του. Έβαλε το χέρι του στην τσέπη, και είδε τρομαγμένος ότι είχε κάνει φτερά! Έτρεξε τότε στη γωνία του δρόμου, όπου πρόφτασε να δει τη νέα να ανεβαίνει σ' ένα αυτοκίνητο. Σε λιγάκι ένα άλλο αυτοκίνητο της αστυνομίας αυτό παρακολουθούσε την λωποδύτρια και έκαμε μία ωραία σύλληψη. Η νέα και ο συνοδός της είχαν πάνω τους μία συλλογή από 16 καλογεμισμένα πορτοφόλια.

Ένας αμερικανός στατιστικός λογάρισε ότι κάθε νέα αμερικανίδα κλαίει μία φορά κάθε 22 ημέρες, χαμογελά όμως τουλάχιστον εκατό φορές την ημέρα.

Ένας έμπορος κορυελιών περνούσε με το κάρο του έξω από ένα σπίτι, στα περίχωρα του Παρισιού. Βλέποντάς τον η ιδιοκτήτρια βγήκε στο κατώφλι κι άρχισε να του κάνει παρατηρήσεις, λέγοντας πως πάντα φέρνει το κάρο του πολύ κοντά στο σπίτι της και πως πρέπει να κόψει αυτή την κακή συνήθεια.

Τη στιγμή εκείνη ο άνθρωπος έριξε ξαφνικά τη γυναίκα στο πλάι κι έδωσε στο άλλο γόνατο μία μεγάλη σπρωξιά. Η γυναίκα που άρχισε να φωνάζει θυμωμένη, είδε προς μεγάλη της τρομο, το παιδάκι της —δύο χρονών— ξαπλωμένο πάνω στο κάρο με τα κουρέλια. Είχε πέσει από το παράθυρο του δευτέρου πατώματος και ο έμπορος το είχε εγκαταλείψει, και το έπιασε στο κάρο του.

Για να πω την αλήθεια, διηγήθηκε αργότερα, δεν είχα πολλές ελπίδες εκείνη τη στιγμή αν θα πρόφταν να πάω το κάρο ακριβώς κάτω από το παιδί. Πάντως δε δυσχεραστήθηκε καθόλου που έδωσα μία καλή σπρωξιά στη γυναίκα που τάβαλε μαζί μου.

Πόρτα του ντουλαπιού. Το σχήμα Γ μας δίνει ακριβώς τον τρόπο της συνδέσεως των ραφιών. Προσέξτε το σχέδιο: το ράφι πακτώνεται μέσα στο χόντρητο του φύλλου μεταξύ δύο «πρέσων» που έχουμε προβλέψει στην καθορισμένη θέση. Η πακτώσις φθάνει μέχρι το κόντρα-πλακέ που είναι προσαριστό πάνω στα τρέσα. Για να ενισχύσουμε περισσότερο την κατασκευή αυτή προσθέτουμε από κάτω ένα πηχάκι κοντά στην πακτώσις. Στο σχέδιο φαίνεται καθαρά.

Όταν τα ράφια πάρουν θέση μέσα στο ντουλάπι λόγω του κυκλικού τους σχήματος αφίνουν ένα χώρο που μπορούμε κι αυτόν να τον χρησιμοποιήσουμε τοποθετώντας ανάλογα ραφάκια σταθερά. Οι διαστάσεις φαίνονται στο σχήμα Α (οριζοντία τομή).

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο Ροβέρτος την κύτταζε...

Μια δειλή καρδιά

Ο Ν. ΕΠΙΣΚΟΠΟΠΟΥΛΟΣ

Γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1874. Κατά τη νεανική του ηλικία συνεργάστηκε σε όλα σχεδόν τα λογοτεχνικά περιοδικά της εποχής του, καθώς και σε εφημερίδες. Έδημοσίευσε τα «Διηγήματα του Δειλινού» (1898), το «Άσμα ασμάτων» πεζοί ποιήματα (1900) κ.ά. Τα νεανικά του έργα, γραμμένα σε γλώσσα μικτή και καθαρεύουσα τα διακρίνει υπερβολικός λυρισμός και αισθηματολογία. Από το 1902 έφυγε για το Παρίσι και από τότε αφιερώθηκε στα γαλλικά γράμματα, όπου έγινε διάσημος με το ψευδώνυμο Νικόλας Σεγκύρ. Πέθανε το 1944.

Ε! γιαγιά, καλησπέρα! —Πώς!... Πώς!... Είσαι σύ! Φώναξε η γρηούλα καθισμένη θλιβέρα κοντά στη φωτιά της και σηκώθηκε κατάχλωμη από την εύτυχία, για να υποδεχθί τον έγγονό της. —Πώς!... Εσύ!... «Υστερα από δυο χρόνια!

ΤΟΥ ΝΙΚ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΠΟΥΛΟΥ (ΣΕΓΚΥΡ)

μου, στο Παρίσι, του είπε σε λίγο.

Εκείνος γελούσε. —Ναι, αδυνατίσες! έπεμνε η γιαγιά του.

Επιτέλους της αποκρίθηκε: —Δεν αμφιβάλλω, δεν λέω όχι γιαγιά. «Ε! τα χρόνια περνούν, γερνάει κανείς!

—Στα είκοσιεπτά χρόνια που γερνάει κανείς!... Μπα! Τώρα όμως που μάς ήρθες, θα μείνεις εδώ, θα σε κρατήσουμε δώ.

Πέρυσι την Πρωτοχρονιά δεν μάς ήρθες. Πρόπερσι μόλις ήρθες κι έφυγες, άμέσως, ώστε φέτος...

—Α! τη διέκοψε ο νέος, δεν μπορεί κανείς να κάνει ό,τι θέλει κι' ό,τι ποθεί... Μαύ είναι αδύνατο ν' αφήσω το Παρίσι! Δουλείς... δουλείς, ξέρεις εκεί κάτω, γιαγιά.

—Δεν ακούω τίποτ' απ' αυτά, θα μείνεις. «Εμένα επιτέλους δε με νοιάζει και τόσο όσο την ξαδέρφη σου, την Αντουανέττα...

—Λυπούμαι πολύ, γιαγιά μου... Μα τί κάνει, αλήθεια, η Αντουανέττα;

—Είναι λίγο μελαγχολική!... Μα σε βεβαιώνω πως θα ευχαριστηθί που θα σε δει, το καλό κορίτσι... Θάρρη αβριο, να μου ευχηθί για τον καινούργιο χρόνο...

Την περασμένη

Πρωτοχρονιά, όταν ήρθε, ένομιζε πως θα σε δει εδώ, μα δεν σε βρήκε και λυπήθηκε πολύ... Τώρα όμως, παιδί μου, θα πεινάς. «Ας αφήσουμε τα λόγια. «Έχουμε καιρό να μιλήσουμε. «Ελα τώρα να σου κάνω μία ομελέτα με λαδί, γιατί θα πεινάς. Τίποτ' άλλο, σου άρεσει ή ομελέτα;

—Ναι, καλή μου γιαγιά. Και ο νέος κάθισε μπροστά στη φωτιά, όπου και γεμάτισε με μεγάλην όρεξη.

Την άλλη μέρα: —Καλημέρα θείτσα μου, σου εύχομαι ευτυχισμένο τον καινούργιο χρόνο, υγεία και χρόνια πολλά.

Και η Αντουανέττα πήδησε στον λαιμό της γρηούλας και την καταφιλούσε.

—Σ' ευχαριστώ πολύ, μικρούλα μου, κι' εγώ επίσης σου εύχομαι ευτυχία και χαρά...

Και ύστερ' από τις εύχες η Αντουανέττα ρώτησε: —Μα κάτι ναρς σηκώθηκες σήμερα θείτσα;

—Μάντεψέ το, αν μπορείς, γιατί.

—Μα πως θέλεις να το μαντέψω;

—Γιατί...

Και η καλή γρηούλα χαμογελούσε πονηρά.

—Υστερα είπες: —«Ε! λοιπόν, μικρούλα μου, ο Ροβέρτος ήρθε χθές το βράδυ... Δεν είχε γραφί. Νόμιζα μάλιστα πως δεν θάρχόταν, όπως δεν ήρθε και πέρυσι.

—«Ηρθε!... Και σ' αυτή τη λέξη η Αν-

τουανέττα ένωσε την καρδιά της να σπαρταρά. —Μπορείς να φανταστής πόσο τον μάλωσα, συνέχισε η αγαθή γρηούλα, γιατί δεν ήρθε πέρυσι. «Α! το Παρίσι τον τραβάει, τον μαγνητίζει, το Παρίσι που δεν αξίζει τίποτα...

—Μα δεν ξέρεις το Παρίσι, γιαγιά, και γι' αυτό τα λές αυτά, φώναξε ο Ροβέρτος που έμπαινε κεινή τη στιγμή.

«Επειτα, αφού φίλησε πρώτα τη γιαγιά του και της ευχήθηκε για τον καινούργιο χρόνο, στράφηκε προς την Αντουανέττα και την φίλησε και κείνη.

Και κάτω από το φίλημά του το φάνηκε πως η όμορφη κόρη ανατρίχιασε.

«Εκείνη με γλυκιά φωνή, ψιθύρισε συγχυσμένη μερικές εύχες.

Ο Ροβέρτος την κύτταζε. Δυο ολόκληρα χρόνια είχε να τη δει και του φαινόταν αλλιώτικη, σαν να έχει αλλάξει πολύ. Θά ήτανε τώρα ως είκοσι χρονών. Τα μάγουλά της δεν ήταν κόκκινα πιά, το πρόσωπό της είχε λίγο αδυνατίσει και το κορμί της είχε στρογγυλώσει. Το πρόσωπό της, που άλλοτε ήτανε τόσο χαρούμενο, είχε τώρα μία σφραγίδα μελα-

χολίας. Τα παλιά χρόνια ήταν ένα παιδί ξεγνοιαστό και χαρούμενο, ενώ τώρα είχε μεταμορφωθεί, είχε γίνει σοβαρή, φαινότανε σχεδόν λυπημένη.

Κι' όμως κανένα άτυχημα δεν την είχε βρει.

Γιατί λοιπόν, δεν γελούσε πιά, όπως άλλοτε;

Θέλησε τότε ν' αστείευτή μαζί της: —Το ξέρεις, ξαδέρφη μου, πως δεν σε αναγνωρίζω πιά;

—Και γιατί;

—Δεν είσαι πιά η ίδια.

—Αλήθεια;

Και χαμογέλασε βιασμένα. Μα ο Ροβέρτος έδλεπε πως έκρυβε κάποια λύπη μέσα της.

Κι' όταν έμαθε, πως εκείνος βάφει την άλλη μέρα το πρωί, είπε μονάχα: «Τόσο γρήγορα!»

—Αυτό του είπα κι' εγώ, της αποκρίθηκε η γιαγιά.

«Ο Ροβέρτος όμως επέμνε: —Είναι ανάγκη, είπε, μα αφού σ' είδα, θα φύγω ευτυχισμένος.

Τη στιγμή αυτή είδε ένα κοντό δάκρυ—δεν γελάστηκε καθόλου—να στάζει από τα ώραφα και μελαγχολικά μάτια της ξαδέρφης του. «Εκείνη το σκούπισε άμέσως και προσπάθησε να φανί χαρούμενη.

Σε λίγο τον αποχαίρησε κι' έφυγε, χωρίς να του πη κανένα άλλο παράπονο, για τη βιαστική αναχώρησή του.

—Δεν μου λες, γιαγιά, δεν βρίσκεις πως η Αντουανέττα δεν είναι πιά η ίδια;

—«Οχι... δεν παρατήρησα τίποτα.

—Κι' όμως άλλαξε, σου λέω. Μήπως υποφέρει;

—Και γιατί; Δεν έχει κανένα λόγο για να υποφέρει. Οι γονείς της είναι τόσο καλοί μαζί της!...

—Μήπως συμβαίνει τίποτ' άλλο... στην ηλικία της...

—Τί θέλεις να πης;

—«Α! με καταλαβαίνεις πολύ καλά... δεν σκέπτονται να την παντρεύουν;

—Της έκαναν πολύ καλές προτάσεις ως τώρα, μα εκείνη τις άρνειται όλες...

«Η αγαθή γρηούλα θέλησε τότε να πη ότι πλημμύριζε την καρδιά της, μα συγκρατήθηκε.

Σάπασαν για λίγο. «Η γιαγιά του συλλογιζόταν: «Δεν το μάντεψε, λοιπόν, άκομα;

«Ο Ροβέρτος εξακολούθησε: —«Αφού ξέρεις γιατί η Αντουανέττα αρνείται να παντρευτή, πές το μου.

—«Α! θέλεις να το μάθης; Κι' αφού κύτταξες στα μάτια τον έγγονό της, πήρε την απόφαση να μιλήσει:

—«Ε, να λοιπόν, γιατί... σε αγαπώ, του είπε.

Και σε λίγο πρόσθεσε: —Είσαι ευχαριστημένος τώρα; Υποσχέθηκες να μην πω τίποτα, μα αφού με ανακρίνεις, σού απάντησα... Ναι, η μικρούλα, σε αγαπά! «Όταν όμως ήρθες, πριν από δυο χρό-

νια ήταν άδικα ένα παιδί, έ-
νώ τώρα...

—Ενώ τώρα;
—Τώρα είναι γυναίκα πιά
και υποφέρει! "Α! Ροβέρτε,
αν είσαι λογικός πρέπει να
μείνεις! "Άσε το Παρίσι σου
και τὰ δειρά σου και τις φι-
λοδοξίες σου εκεί πέρα, που
δεν θα σου βγούν σε καλό....
Μιά μέρα, εκεί στην ξενιτιά,
θα δρεθής μονάχος, χωρίς φί-
λους... χωρίς υποστήριξη!...
"Αν μείνεις εδώ, θα γίνης εύ-
τυχισμένος!

Ο Ροβέρτος θέλησε να χα-
μογελάσει σ' αυτά τα λόγια,
μα ένοιωσε τον έαυτό του πολύ
συγκινημένο.

Κι' όμως, ό,τι του έλεγε η
γιαγιά του ήταν αλήθεια. "Ω!
στο Παρίσι γερνάει κανείς
γρήγορα! Και τί ζωή θα περ-
νούσε εκεί, χωρίς σκοπό, χω-
ρίς μέλλον; Όταν θα ξάδευε
τη μικρή, περιουσία που είχε
κληρονομήσει απ' τους γονείς
του, τί θα γινόταν;

Η γιαγιά του έξακολούθη-
σε:

—Έμπρός, Ροβέρτε, έλα,
πές μου πώς έχω δικιο... Ο
άγαπής της την Άντουανέττα...
Θα γίνετε ευτυχισμένοι... Και
τόν ερχόμενο χρόνο, σαν πρω-
τοχρονιάτικο δώρο, θαχετε έ-
να ροδαλό μπεμπέ... Ένα μο-
ρουδάκι, που θα το χορεύω
στα γόνατά μου... Γιατί θα
ζήσω ως τότε, για να σας χα-
ρώ!

—Μα, γιαγιά... είπεν άνα-
ποφάσιτος άκόμα ο Ροβέρτος.

—Υστερα από μιά ώρα ο Ρο-
βέρτος έμπαινε στο σπίτι του
θείου του, του πατέρα της Άν-
τουανέττας.

Τόν υποδέχτηκαν όλοι με με-
γάλη θερμότητα.

—Α! Ροβέρτε!.. του φώ-
ναξε ο θείος του, ήρθες, τέλος
πάντων! Πόσο ευτυχισμένοι
είμαστε που σε βλέπουμε.

—Κι' εγώ επίσης, θείε μου,
αποκρίθηκε εκείνος.

—Και τί, φεύγεις, αύριο, έ-
μαθα;
"Ο Ροβέρτος προχώρησε τό-
τε προς την Άντουανέττα, που
καθόταν σιωπηλή και μελαγχό-
λικη σε μιά γωνιά, και της πή-
ρε τρυφερά τα χέρια της μέσα
στα δικά του.

—Όχι, δεν θα φύγω, θείε
μου, είτε.

—Αλήθεια;
—Ναι, αλήθεια.

—Α! τόσο το καλύτερο....
Και το πρόσωπο της νέας
έλαμψε από χαρά.

—Ούτε αύριο, ούτε ποτέ,
πρόσθεσε ο Ροβέρτος.

Και της φίλουσε τα χέρια.

—Η γιαγιά μου τὰ είπε δ-
λα, της ψιθύρισε σε μιά
στιγμή.

Η Άντουανέττα κοκκίνισε.

Ήταν πολύ συγκινημένη και
χαμογελούσε από ευτυχία.

Ο Ροβέρτος θάλεγε κι' άλ-
λα άκόμα, μα σταμάτησε από
ένα θόρυβο πουρχόταν από
την εξώπορτα.

Ήσαν μερικά παιδιά της
γειτονιάς, που ερχόντουσαν για
τά καλάντα.

—Νά τὰ πούμε; φώναξαν.
Νά τὰ πούμε; Χρόνια πολλά!

Και στις καρδιές τών δυο έ-
ρωτευμένων μιά γλυκειά ήχώ
επανέλαμβανε:

—Χρόνια πολλά!.. χρόνια
πολλά!..

Ν. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΜΕ ΤΟ καθιερωμένο «μιά φορά παντρευόμα-
στε», καταφέρει ο γάμος, σε οποιαδήποτε
οικογένεια, και καταβροχθίζει σ' ένα πρωί τις
αιματηρές οικονομίες χρόνων και χρόνων. Ίσως
άδωκε ο μόνος πολυέσδοος δεσμός της ζωής μας.
Ο γαμπρός κυριολεκτικά «ξηλώνεται», για να
μεταχειριστούμε μιά λαϊκώτερη έκφραση, όσο

δεν τ'όκανε ποτέ του κι' όσο δεν θα του τύχη πο-
τέ. Ποιά είναι αλήθεια τα έξοδα ενός γάμου και
σε τί θα μπορούσε να γίνη λίγη οικονομία;
Φυσικά δεν μπορεί κανείς να καθορίσει ακρι-
βώς τί κοστίζει ένας γάμος. Ένας «εκλειστος»
γάμος θα χρειαστή ασφαλώς πολύ λιγώτερα
χρήματα από έναν «άνοιχτο».

ΑΔΕΙΑ ΓΑΜΟΥ

Δεν κοστίζει και πάρα πολ-
λά. Πρώτα πρώτα χρειάζεται
ένα πιστοποιητικό από τόν
παπά της ένορίας ότι δεν έ-
χετε ξαναπαντρευτή, που θα
το πάρετε με 20 χιλ. "Υστε-
ρα είναι το άγγελτήριο τών
γάμων στις έφημερίδες που
θα κοστίζει 30 ή 40 χιλ. ανά-
λογα με την έφημερίδα που θα
το δώσετε να το δημο-
σιεύσει. Με τὰ πιστοποιη-
τικά του παπά και το άπόκομα
της άναγγελίας απ' την έφημερίδα
σας δαρίζει η Άρχιεπι-
σκοπή την άδεια του
γάμου άφου της δώσετε
άλλες 150 χιλ.

ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ

Πόσα δνείρα δεν θα-
χουν κάνει από καιρό οι
έρωτευμένοι μελλοντοίμοι
δλέποντάς τα στις βιτρί-
νες τών χρυσοχοείων. Και
νά η πεζή πραγματικότητα: Ση-
μειώσετε στο λογαριασμό σας
300—400 χιλ. για τὰ δαχτυ-
λίδια. Η άδεια τους είναι ανά-
λογη με το ζύγι τους. Στο έ-
σωτερικό μέρος είναι χαραγμέ-
να τὰ αντίστοιχα όνόματα του
ζευγαριού και η ήμερομηνία
του γάμου.

Η ΤΕΛΕΤΗ

Έκείνο που σκέπτονται συ-
νήθως οι «παντρευόμενοι» την
ώρα του γάμου είναι πώς θα
τελειώση γρηγορώτερα η τε-
λετή... Είναι πραγματικά με-
γάλο βάσανο να αναγκάζεσαι
στο τέλος να υποφέρης όλα
τὰ χερσοφιξίματα και τὰ άγ-
καλιάσματα εκείνων που ήρ-
θαν να σάς εύχονται. Τί ώραία
που θα ήταν σ' ένα έρημικό
έκκλησάκι, σκεπτόσαστε... Για
τὰ πεθερικά όμως, είτε της
νύφης είτε του γαμπρού, ο γά-
μος είναι και λίγο κοσμικό γε-
γονός. Το καλό, βέβαια, είναι
πώς έτσι θαχετε πολλά δώρα.
Κι' όσο για τὰ έξοδα της έκ-
κλησίας μη άνησυχήτε, υπάρχει
ο κουμπάρος. Πρέπει ναχετε
μονάχα υπ' όψι σας πώς αν
η τελετή δεν γίνη στην ένορία
της νύφης, πρέπει να πληρώσε-
τε στην ένοριακή έκκλησία τὰ
δικαιώματά της, ανάλογα με
τὰ οικονομικά σας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ

Πάνω σ' αυτό το ζήτημα ύ-
πάρχουν πολλές ιδιοτροπίες.
Για 100 συνθησισμένες προσ-
κλήσεις θα σάς χρειασθούν μα-
ζί με τὰ ταχυδρομικά γύρω ά-
πό τις 230 χιλ.

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ

Αυτές δεν χωρατεύουν. Σε
έκατο προσκλήσεις θα ύπολο-
γίσετε φυσικά πολύ περισσό-

τερες μπομπονιέρες. Μη ξε-
χνάτε πώς υπάρχουν οικογενει-
ακές προσκλήσεις, όποτε με
μιά πρόσκληση μπορούν να
σας παρουσιάσουν και πέντε
άτομα. "Υστερα, είναι και οι
μπομπονιέρες που θα στείλε-
τε σε συγγενείς που βρίσκον-
ται μακριά. Πάντως η τιμή
κάθε μπομπονιέρας είναι 4—
10 χιλ. Καλόν όμως είναι να
έχετε υπ' όψι σας ότι μπορεί-

τε τις μπομπονιέρες τών 10
χιλ. να τις έχετε με λιγώτερα
λεπτά αν πάρετε τὰ κατάλλη-
λα υλικά (τούλι, κουφέτα,
κορδελάκια) και τις φτιάξετε
μόνοι σας.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Θα χρειασθή ένα αυτοκίνη-
το που θα πάρη τόν γαμπρό
με την οικογένειά του στην έκ-
κλησία, ύστερα θα φέρη τη
νύφη με τους δικούς της και
τέλος θα πάρη το ζευγάρι στο
φωτογραφείο και μετά στο
σπίτι ή στο ξενοδοχείο. Για
νά είστε μέσα ύπολογίσετε
350 χιλ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Έχει καθιερωθή να πηγαί-
νουν οι νεόνυμφοι μετά τόν
γάμο στο φωτογραφείο. Έκεί
θα ξοδέψετε άλλες 100 χιλ.
για να άποθαναισθή το με-
γάλο γεγονός. Πολλοί δαίνουν
φωτογραφίες την ώρα της τε-
λετής και έτσι θα έχουν ζων-
τανές άναμνήσεις από τόν
γάμο τους.

ΡΟΥΧΙΣΜΟΣ

Ο γαμπρός μπορεί να ντυ-
θί για τόν γάμο πολύ οικονο-
μικρώτερα από τη νύφη. Μ' έ-
να άραιό μπλέ - σκούρο κα-
στούμι, που θα το φοράει και
για αρκετά χρόνια, κάνει σπου-
δαία τη δουλειά του. "Αν είναι
καλοκαιρί μπορεί να φορέση
ένα άσπρο σακάκι με μαύρο
παντελόνι. Το φόρεμα της νύ-
φης δεν έχει όρια. Ένα άπλό
νυφικό μαζί με τὰ έσωτερικά
του θα κοστίζει περί τὰ δύο
έκατομμύρια. Μη ξεχάσετε τὰ
γιοβάκια της νύφης — 250
χιλ. — τὰ γάντια, τις κάλτσες
και διάφορα άλλα μικροπρά-
γματα. Ο ρουχισμός, βέβαια,
δεν είναι ό,τι θα φορέσετε

στην έκκλησία. Είναι άκόμα
ρουχα του ταξιδιού, παπού-
τσια, καμιά καμπαρντίνα κ.
λπ. Ο Θεός να σάς φυλάη!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κάποτε ήταν άπαραίτητη
και η δεξιάσι, το «γαμήλιο
συμπόσιο», όπου όλοι οι προσ-
καλεσμένοι έτρωγαν σά να μη
είχανε ποτέ φάει στη ζωή τους.

Τώρα το έθιμο αυτό
έχει μείνει μονάχα στα
χωριά ή σε κείνους που
έχουν αρκετά λεφτά δι-
αθέσιμα. Παλιά, όταν
η τελετή μπορούσε να
γίνη και μέσα στο σπι-
τι, αυτή η δεξιάσι ήταν
άναπόφευκτη. Τώρα δεν
έπιτρέπεται πιά να γί-
νεται γάμοι στα σπι-
τια κι' έτσι με μιά
μπομπονιέρα γλυτώνε-
τε τὰ έξοδα της δεξιά-
σεως.

Πρέπει να σάς ύπερ-
θυμίσουμε και ένα σωρό
μικροέξοδα που μαζεύονται,
κυρίως από τὰ πουρμπουάρ.

Πουρμπουάρ στην ύπηρετιά
σας, στο παιδί του ράφτι
που θα σάς φέρη τη φορε-
σιά, στους ανθρώπους που θα
σας φέρουν τὰ δώρα, όλο και
κάτι άπρόοπτο. Και στο τέλος
βέβαια το ξενοδοχείο της
πρώτης νύχτας και το γαμή-
λιο ταξίδι. Εκεί, ύστερα ά-
πό όλη τη φασαρία του γά-
μου, θα πούν οι νεόνυμφοι το
«Έπί τέλους, μόνοι» και θα
έτοιμασθούν ψυχικά για τη
μελλοντική τους ζωή.

Δεν πιστεύουμε να σάς τρα-
μάξουμε με όσα γράψαμε; Τί
νομίζετε; Ο γάμος έχει σκο-
τούρες, πάνε πιά οι έρωτικοί
ρωμαντισμοί. Μέσα όμως στις
διάφορες στενοχώριες μπορεί
τε να κρατήσετε άδυστη τη
φλόγα της αγάπης σας και
να είστε σίγουροι πώς ο ά-
γώνας της ζωής θα την κάνη
πιο δυνατή και πιο άληθινή.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

● Συχνά στα πέτοινα έπιπλα
γίνονται γραμμές σά γρατζου-
νιές ή χαρακιές, προπάντων έ-
κεί όπου υπάρχουν παιδιά. Μπο-
ρούμε εύκολα να τις εξαφανί-
σουμε, αν τις άλειψουμε με ζε-
στή διάλυσι ζελατίνας και να
την άφήσουμε να στεγνώση εί-
κοσιτέσσερις ώρες. Έπειτα ά-
λείψουμε το δέρμα με άσπρη
κρέμα παπουτσιών και τὸ γυα-
λίζουμε κατόπιν.

● Πρώτη κυρία: Ο άν-
δρας μου άποτύπωσε την δι-
αλιά μου σε μιά πλάκα γραμ-
μοφώνου και έτσι μπορεί να με
άκούη να μιλά, άκόμη και ό-
ταν λείπω.

● Δεύτερη κυρία: Θαυ-
μάσια ιδέα! Έτσι θα μπορή
και να σάς σταματάη όποτε
θέλει.

Από τη λαογραφία μας

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΗΣ ΩΡΙΑΣ

ΤΟ «κάστρο της ώριας», κατά την πα-
ράδοση, ήταν για την εποχή του το
πολυτελέστερο και τελειότερο φρου-
ριο, κατασκευασμένο όλόκληρο από
μάρμαρο και μολύδι, με πλάτος δώδεκα όρ-
γυιές και ύψος σαράντα...

...με πόρτες άσπαλνιές κι' άργυρά κλει-
(διά
και του γιαλού ή πόρτα άστράφτει μά-
λαμα.

Μέσα σ' αυτό το κάστρο και σ' ένα πύ-
ργο γυάλινο, είδικά γι' αυτήν κατασκευασμέ-
νο, έμενε κλεισμένη μιά πανέμορφη βασίλ-
πούλα, η Ωρία. Η Ωρία που άλλοι τη
θέλουν μαυρομάτα και άλλοι πάλι τραγου-
δούν τὰ γαλανά μάτια τους, διευθύνει τους
πύργους και τὰ τείχη του κάστρου και το
προστατεύει από κάθε έχθρική επίδρομή.

Δώδεκα όλόκληρα χρόνια μάταια πολε-
μούν οι Τούρκοι να τὸ κουρσέψουν άλλα
κανείς...

«δεν μπορεί να τὸ πάρη το ρημόκαστρο».

Πάνω όμως στο δωδέκατο χρόνο, παρου-
σιάζεται στον άρχοντα Άμιρά ένας γενί-
τσαρος και του προτείνει να πάρη με δόλο
το κάστρο. Ο άρχοντας δέχεται με χαρά
την πρόταση. Ο γενίτσαρος όμως τόν ρω-
τά για τὴν εργάσι του — δηλαδή την άμοι-
ρή του.

Ο Άμιράς συγκινημένος απ' την αυτο-
θυσία του, του τάζει:

«Χίλια άσπρα την ήμέρα κι' άλογο καλό,
και δυο σπαθιά άσπμμένα για τόν πό-
λεμο».

Ο νεαρός γενίτσαρος όμως δεν δελεάζε-
ται απ' την προσφορά. Κάτι άλλο έχει στο
νοῦ του: Θέλει για άμοιρή να παντρευτή
την πανέμορφη Ωρία.

—Δέ βρω, λέγει στον Άμιρά, ούτε τ'
άσπρα σου ούτε τὰ φλουριά, βρω μονάχα
την κόρη που κάθεται ψηλά, στο γυάλινο
πύργο.

«Ωσάν το κάστρο πάρης, χάρισμα κι'
αυτή».

του άπαντάει ο Άμιράς.

●

Ο γενίτσαρος ξεκινάει. Βγάζει την πρό-
σινη πολεμική του στολή και την άντικα-
θιστά με ράσα. Έτσι λοιπόν μεταμφιεσμέ-
νος, χτυπά την πόρτα του φρουρίου και
παρακαλεί να τὸ άνοίξουν. Οι φρουροί,
στην άρχή τόν ύποπτεύονται και τόν δώ-
χνουν. Αυτός όμως έπιμένει και τους λέει
πώς δεν είναι Τούρκος άλλα καλόγε-
ρος που δώδεκα χρόνια «έβουκε χόρτα σάν
το πρόβατο». Για να γίνη μάλιστα περισ-
σότερο πιστευτός, λέει πώς ήθελε στο κά-
στρο να ζήτηση λάδι για τὰ καντήλια. Έ-
κείνοι τότε τόν πιστεύουν και τὸν λέγουν:

—Νά ρίξωμε τσιγγέλι να σε πάρωμε;
—Τὰ ράσα μου είναι σάπια και ξεσκι-

ζονται.

—Νά ρίξωμε το δίχτυ να σε πάρωμε;
—Είμαι από την πείνα και ζαλίζομαι.

Τότε, λέει ο θρόλος, μιά κόρη γελάστι-
κε και πήγε και άνοιξε.

Ο νεαρός τότε προδότης πέτυχε αυτό
που ήθελε. Και:

«Όσο ν' άνοξη η πόρτα χίλιοι έμπήκανε
δσο να μισανοιξη γεμίσει η αὐλή
κι' όσο να καλοκλείση η χώρα πάρθηκε».

Έτσι πάρθηκε το κάστρο της Ωριας.

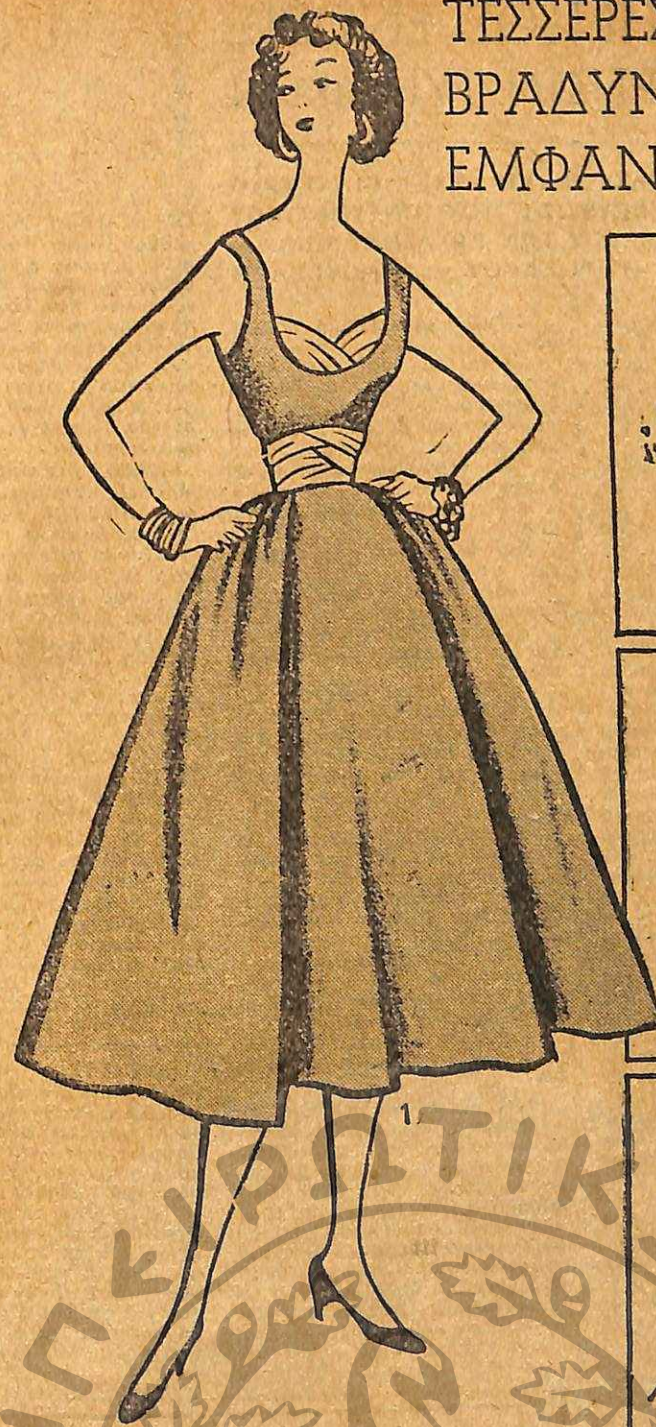
Όλοι έπεσαν στη λεηλασία και τη σφαγή.

Ο γενίτσαρος όμως έτρεξε να βρή την Ω-
ρία. Άλλά εκείνη, όταν είδε τόν άγαπημένο
της πύργο στα χέρια τών ληστών, έπεσε
και σκοτώθηκε. Σε άλλες παραλλαγές άνα-
φέρειται πως η κόρη γκρεμίστηκε απ' τόν
πύργο της αλλά δεν σκοτώθηκε. Άλλού
πάλι πως έπεσε στα χέρια ενός Τούρκου
ό οποίος μη ξέροντας ποιά είναι, τη σκό-
τώσε.

Όπως όδηποτε όμως το τραγούδι σε
δλες του τις παραλλαγές θέλει τη γενναία
άρχοντοπούλα να πεθαίνη μετά την κατά-
ληψη του κάστρου της.

ΝΕΛΛΥ

ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΤΕΣΣΕΡΕΣ αυτές βραδυές εμφανίσεις γίνον-
ται με ένα μόνο φόρεμα. Το φόρεμα αυτό είναι
τελείως σέκτο με φαρδιά λοξή φούστα που σχηματίζει δυο μονές βαθιές πιέτες και
άσάκιστες πιέτες έμπρός, και δυο πίσω. Με διαφορετικές γαρνιτούρες παρουσιάζει
κάθε φορά και καινούργια άση. Υφασμα μονόχρωμο. Είναι κάτι το πολύ πρακτικό.

Ο νεαρός τότε προδότης πέτυχε αυτό
που ήθελε. Και:

«Όσο ν' άνοξη η πόρτα χίλιοι έμπήκανε
δσο να μισανοιξη γεμίσει η αὐλή
κι' όσο να καλοκλείση η χώρα πάρθηκε».

Έτσι πάρθηκε το κάστρο της Ωριας.

Όλοι έπεσαν στη λεηλασία και τη σφαγή.

Ο γενίτσαρος όμως έτρεξε να βρή την Ω-
ρία. Άλλά εκείνη, όταν είδε τόν άγαπημένο
της πύργο στα χέρια τών ληστών, έπεσε
και σκοτώθηκε. Σε άλλες παραλλαγές άνα-
φέρειται πως η κόρη γκρεμίστηκε απ' τόν
πύργο της αλλά δεν σκοτώθηκε. Άλλού
πάλι πως έπεσε στα χέρια ενός Τούρκου
ό οποίος μη ξέροντας ποιά είναι, τη σκό-
τώσε.

Όπως όδηποτε όμως το τραγούδι σε
δλες του τις παραλλαγές θέλει τη γενναία
άρχοντοπούλα να πεθαίνη μετά την κατά-
ληψη του κάστρου της.

Ο νεαρός τότε προδότης πέτυχε αυτό
που ήθελε. Και:

«Όσο ν' άνοξη η πόρτα χίλιοι έμπήκανε
δσο να μισανοιξη γεμίσει η αὐλή
κι' όσο να καλοκλείση η χώρα πάρθηκε».

Έτσι πάρθηκε το κάστρο της Ωριας.

Όλοι έπεσαν στη λεηλασία και τη σφαγή.

Ο γενίτσαρος όμως έτρεξε να βρή την Ω-
ρία. Άλλά εκείνη, όταν είδε τόν άγαπημένο
της πύργο στα χέρια τών ληστών, έπεσε
και σκοτώθηκε. Σε άλλες παραλλαγές άνα-
φέρειται πως η κόρη γκρεμίστηκε απ' τόν
πύργο της αλλά δεν σκοτώθηκε. Άλλού
πάλι πως έπεσε στα χέρια ενός Τούρκου
ό οποίος μη ξέροντας ποιά είναι, τη σκό-
τώσε.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΕΝΑ ΛΑΜΠΡΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΓΙΑ ΚΥΡΙΟ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΞΥΨΩΣΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ. ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ κ. Μ. ΜΟΥΤΣΑΚΗ

ΑΝΗΚΕΙ πλέον στο παρελθόν, η εποχή όπου η γυναίκα έμενε κλειδομανταλωμένη στο σπίτι, περιμένοντας τον περιπόθητο νυμφίο που θα την «έδωζε στη ζωή».

Σήμερα η Έλληνίδα, όπως όλες οι άλλες γυναίκες του κόσμου, δίνει στη διαίτη και αγωνίζεται ίση προς ίσον με τον άντρα σε όλους τους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας.

Η σκληρή όμως ανάγκη της ζωής αναγκάζει την Έλληνίδα να ριχτεί από πολύ μικρή στη δουλειά κι έτσι δεν της δίνεται ο χρόνος, ούτε άλλωστε έχει τα μέσα, να μορφωθεί. Κι έτσι παραπρήται το λυπηρό φαινόμενο να είναι τελείως αναλφάβητες τα 3/4 των εργαζομένων γυναικών κι ακόμα ένα μεγάλο ποσοστό απ' αυτές να είναι άνευδρες. Για το λόγο αυτό αμοιούνται ελάχιστα και γίνονται αντικείμενο εκμεταλλεύσεως από μέρους των εργοδοτών.

Κύριος σκοπός της Πανελληνίου Ένώσεως «Εργαζομένων Γυναικών» είναι η εξύψωση του πνευματικού και εκπαιδευτικού επιπέδου των εργαζομένων γυναικών και η επαγγελματική των κατοχύρωση. Και δικαίως διερωτάται κανείς, όταν ιδεί τα φτωχά αδειά γραφεία της δογανώσεως, πώς είναι δυνατόν μια τόσο σοβαρή προσπάθεια να έχει άγνοη από την κοινωνία;

Πάνε αρκετά χρόνια από τότε που η κ. Μάρθα Μουτσακή η «ΜΑΝΑ» όπως την αποκαλούν τα μέλη της Ένώσεως, έταξε για σκοπό της ζωής της την ίδρυση της Ένώσεως. Ποσοί κάποιοι και μόνον, τί τρομερές προσπάθειες και τί δυσκολίες αντιμετώπισε για να φέρει εις πέρας το δύσκολο έργο της η αξιοθαύμαστη αυτή γυναίκα, είναι εκτός περιγραφής. Στο τέλος όμως υπενέκησε κάθε εμπόδιο και ο πόθος της ζωής της έγινε πραγματικότητα!

Μια από τις μεγάλες επιτυχίες της Ένώσεως είναι ότι χάρη σ' αυτήν έπαψαν σχεδόν να λειτουργούν τα διάφορα ιδιωτικά μεσιτικά γραφεία που υπήρχαν ως τώρα με την πρόφαση «εξυμνήσεως εργασίας» και που δεν έκαναν τίποτ' άλλο παρά να εκμεταλλεύονται τόσο τις εργαζόμενες όσο και τους εργοδότες.

Τα γραφεία αυτά που έπαιρναν προκαταβολικά σημαντικά ποσά για τη διδον έξυπνη πρέτση που προσέφεραν, έφρόντιζαν να μη αφήνουν ήσυχες τις εργαζόμενες. Διαρκώς έταζαν υποσχέσεις για καλύτερες συνθήκες εργασίας ενώ στην πραγματικότητα δεν κυττούσαν παρά μόνο το συμφέρον τους, μάς λέγει η κ. Μουτσακή.

—Πόσοι μέλη έχει η Ένωσή σας;

—Περί τα 2300. Και αντιπροσωπεύονται όλα σχεδόν τα επαγγέλματα: Τραπεζικοί, δικηγόροι, αδελφές νοσοκόμοι, υφάντριες, υπηρέτριες κλπ.

—Τι πληρώνουν τα μέλη για συνδρομή;

—Πεντακόσιες δραχμές το μήνα!

Και βλέποντας την άπορία μου, συνεχίζει:

—Δεν πρόκειται περί λάθους. Πεντακόσιες δραχμές!

—Καταβάλλετε προσπάθειες για να έγγραφον περισσότερα μέλη;

—Όχι, γιατί έρχονται μόνη τους πρόθυμα. Άλλωστε τώρα ξέρουν πως υπάρχει μια οργάνωση που ενδιαφέρεται και μεριμνά για τα συμφέροντά τους...

Η συζήτηση προχωρεί. Η κ. Μουτσακή εκθέτει με ευφρόδεια τους σκοπούς της Ένώσεως, τις επιδιώξεις της. Η φωνή της έχει πάθος και το βλέμμα της λάμπει.

—Μια ερώτηση ακόμα. Ποιά επαγγέλματα είναι πιο άδικημένα και τί παράπονα έχουν οι εργαζόμενες σ' αυτά;

—Για να κατατοπισθώ, θα τα πάρουμε αναλυτικά ένα προς ένα:

ΑΔΕΛΦΕΣ ΝΟΣΟΚΟΜΟΙ: Το τσόν ευγενικό αυτό επάγγελμα, που σε άλλες χώρες βόσκειται στην πρώτη γραμμή του ενδιαφέροντος, εδώ είναι πολύ άδικημένο. Πρώτα πρώτα, είναι οι χαμηλοί μισθοί και οι ελάχιστες ημέρες εξόδου. Και έχουν τόσην ανάγκη άλλων περιβάλλοντος οι εργαζόμενες στον κλάδο αυτόν. Έπειτα, ένα άλλο βασικό μειονέκτημα είναι η τροφή και τα υπνοδωμάτια των

νοσοκόμων. Πώς είναι δυνατόν μια κοπέλλα που ξενύκτισε όλο το βράδυ πάνω στο προσκέφαλο των άρρώστων να μπορεί να κοιμηθεί και να ξεκουραστεί όταν την ώρα που αυτή πηγαίνει να αναπαυθεί 3 ή 4 άλλες ξυπνούν και προσπαθούν στο ίδιο δωμάτιο να ετοιμασθούν για να παραλάβουν υπηρεσία!!

ΟΙ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΡΙΕΣ: Ο κλάδος αυτός απασχολεί ένα πολύ μεγάλο αριθμό εργαζομένων γυναικών. Και όμως οι εργατρίες που εξασκούν το επάγγελμα αυτό, που δηλητηριάζει το στήθος τους με τον καπνό, δεν σιτίζονται καλά. Μια τελευταία στατιστική απέδειξε πως η φυσιολογική έχει περισσότερα θύματα μεταξύ των γυναικών αυτών.

ΚΛΩΣΤΟΫΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ. Μια τελευταία έρευνα έφερε εις φως ότι 72.000 Έλληνίδες στην Αθήνα, Πειραιά και επαρχίες εργάζονται στα κλωστοϋφαντουργεία της χώρας μας. Και αυτό το άχαρο επάγγελμα δίνει πενιχρούς μισθούς. Μια ειδικευμένη εργάτρια μόλις φτάνει να κερδίσει 22.000 ημερησίως. Και με τις κρατήσεις καταντά να εισπράττει μόλις 17.000.

Και η κ. Μουτσακή συνεχίζει:

—Επίσης υπάρχει μια άλλη πολύ μεγάλη κατηγορία εργαζομένων γυναικών που καταστράφη σχεδόν τελείως. Αυτές είναι οι γυναίκες που είχαν ως διαποριστικό μέσον το πλύσιμο. Από τη στιγμή που άρχισαν να λειτουργούν τα ηλεκτρικά πλυντήρια, τους είναι σχεδόν αδύνατο να βρουν εργασία. Και το χειρότερο είναι που οι εργοδότες δεν προσεπάθησαν τουλάχιστον να τις προσλάβουν και να τους εκμάθουν τη νέα τέχνη των πλυντηρίων.

ΟΡΓΙΣΙΣ ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΩΝ. Αυτό είναι ίσως το πλέον άδικημένο επάγγελμα. Όχι μόνο οι γυναίκες αυτές δεν είναι ασφαλισμένες και δεν έχουν καμία προστασία, αλλά δεν έχουν και καθημερινώς δουλειά.

Τέλος είναι οι κοπέλλες που εργάζονται ως υπηρέτριες. Σκεφθήκατε ποτέ ότι οι περισσότερες από τις κοπέλλες αυτές έρχονται από τις επαρχίες και όταν για τον ένα ή άλλο λόγο αναγκάζονται να φύγουν από το ένα σπίτι που εργάζονται, ως

δουτο προσληφθούν άλλοι δεν έχουν μια στέγη; Και αυτό είναι μια από τις βασικές επιδιώξεις της Ένώσεως μας.

—Και πώς σκέπτεσθε να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα αυτό;

—Ελπίζουμε μέσα στον καινούργιο χρόνο να λυθεί το πρόβλημα αυτό. Όπως επίσης να κατορθώσουμε και την ίδρυση μιας επαγγελματικής Σχολής που κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε μάλλον να είναι εργαστήρια ελευθέρων σπουδών. Αυτά θα εξυπηρετούσε περισσότερες τις κοπέλλες, που δεν έχουν κομμάτι μόρφωσης, να εκπαιδευθούν και να μπορέσουν να τύχουν ενός καλύτερου μέλλοντος.

—Το έργο που άρχισα είναι πολύ δύσκολο αλλά τώρα παρ' όλο που έλπιζω πως θα επιτύχω με τη βοήθεια και τη συμπαράστασι όλων των γυναικών της χώρας μας που θα βοηθήσουν έτσι την ανύψωσι και την καλύτερη της εργαζόμενης Έλληνιδας.

Με αυτά τα ωραία λόγια τελειώνει τη συνέντευξη η «Μάνα» των εργαζομένων γυναικών. Της εύχόμθα καλή επιτυχία στο έργο της, ένα έργο που περιποιεί τιμή στο φύλο μας!

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Τουρκουάτος Τάσος, σε μια πρωτοχρονιάτικη ευχή που έκανε σε μια ωραία κυρία, της έγραψε τα εξής:

—Χαίμενος είναι όλος ο χρόνος τον οποίον δεν αφιερώνει κανένας στον έρωτα.

Ο Σαίξπηρ έλεγε για τα πρωτοχρονιάτικα δώρα:

—Το χρυσάφι και τα λαμπρά δώρα, συγκινούν περισσότερο την καρδιά των γυναικών, από τις ωραίες ευχές και τα ωραία λόγια.

Ο Μπασέ, έλεγε: —Οι ρυτίδες μετρούν τα χρόνια άπάνω στο πρόσωπό μας, όπως άπάνω στο δίσκο του ωρολογιού, μετράει ο χρόνος τις ώρες.

ΑΠΡΟΟΠΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Αισθηματικό διήγημα

Έπειτα από ένα σύντομο πρόγευμα, ο Ζωρζ και η Πωλντ σηκώθηκαν και οι δυο ψυχροί, αμίλητοι, με δόντια σφιγμένα.

Είχαν αποφασίσει πια να χωρίσουν αυτή την Κυριακή. Ύστερα από μια δδομάδα γεμάτη καυγάδες, παρεξηγήσεις και προσβλητικά λόγια. Και έκαναν την αρχή, πιγαίνοντας χωριστά ο καθένας τους να περάσει το πρώτο του όπου του άρεσε.

Όστόσο, αιλία των καυγάδων τους δεν ήταν ένας «τίπος» ή μια «τίτρη». Άπλούστατα, δεν μπορούσαν πια να συνεννοηθούν.

Δεν ένοιωθαν τώρα παρά μια μονάχα επιθυμία: να φύγουν, να απομακρυνθούν ο ένας απ' αυτόν, αποφάσισε να πάρη την αντίθετη κατεύθυνση.

Ο πρώτος κατέβηκε τη σκάλα του σταθερού του μετρό και η δεύτερη ανέβηκε σ' ένα τραμ.

Κάθε περίπτωση ωστόσο είναι φυσικό να καταλήγουν πάντα σε κάποιο καφενείο, ζαχαροπλαστείο ή έδοχικό κέντρο.

Το τραίνο όπου μπήκε ο Ζωρζ έφθανε έξω από το Παρίσι. Το τέρμα του βρισκόταν στην όχθη του Σηκουάνα.

Η μέρα ήταν ανοιξιάτικη. Ο Ζωρζ προχώρησε προς ένα μικρό εστιατόριο όπου πηγαίνει άλλοτε η μικρή Πωλντ.

Με την εφημερίδα που κρατούσε, ξεσκόπωσε πρόχειρα ένα ροζ υπαίθριο τραπέζι που δεν είχε ακόμη χρησιμοποιηθεί, έπειτα από τους μήνες του χειμώνα.

Παρ' όλη την ψυχρότητα, δεν ήθελε να καθήσει μέσα. Κι έπειτα, στο τραπέζι που διάλεξε, είχε ως πριν από τρία χρόνια να κάθονταν κοντά του δυο έρωτευμένοι, σφιγμένοι ο ένας δίπλα στον άλλο, μιλώντας αχόρταγα για τα σχέδιά τους, για τα όνειρά τους, για το ωραίο μέλλον τους.

Πόσο δμορφ ήταν τότε η Πωλντ, με τα τέσσερα κεράσια κρεμασμένα στ' αυτιά της στα σκουλαρίκια κάτω από τις ξανθές της μαύρες και με τ' αλυσμόνητα γκριζογάλανα μάτια της. Όσοι τους εβλεπαν μαζί, τους κύτταζαν με συμπάθεια, τους άκουγαν να φλυαρούν σαν τρισευχισμένα πουλιά.

Ξαφνικά, η φωνή της σερβιτόρας τον απέσπασε από το όνειροπόλημά του.

—Τι πάρη ο κύριος;

—Φέρτε μου μια όμελέτα με χόρτα, απάντησε ο νέος και ένα μικρό μπουκάλι Βουδραί... Έχετε πάντοτε Βουδραί, δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα, κύριε. Η νεαρή σερβιτόρα μπήκε στο κατάστημα.

«Διάβολε!», σκέφθηκε ο Ζωρζ στενοχωρημένος. Τώρα η ιδιοκτήτρια του καταστήματος θα κάνει σίγουρα μια βόλτα προς τα εδώ για να δει ποιός είναι ο κύριος που ξέρει τόσο καλά τις «σπεσιαλιτέ» του εστιατορίου της. Φθάνει να μη με γνωρίσει.

Σε λίγο άκουσε μια γυναικεία φωνή από πίσω του. Δεν ήταν της ιδιοκτήτριας όμως. —Θα μου δώσετε, έλεγε η φωνή, μια όμελέτα με χόρτα και ένα μικρό μπουκάλι Βουδραί.

—Μάλιστα, κυρία.

—Όχι, όχι, δεν θα καθίσω εδώ. Προτιμώ καλύτερα το ροζ τραπέζι.

—Δυστυχώς, είναι κατειλημμένο, κυρία.

—Κρίμα! Τότε έτοιμάσε μου εδώ... Τι γίνεται η κυρία Μαρτέν; Και η μικρή Μαρτί, η κόρη της, θα έχη γίνει τώρα ολόκληρη κοπελίτσα. Α, έτσι! Την έχει σε οικοτροφείο!

Η νεοφερμένη πελάτισ κάθισε κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να βλέπει το Σηκουάνα, ανάμεσα από τα φυλλώματα που μισοσκέπαζαν το κιόσκι κάτω από το οποίο καθό-

ταν ένας κύριος, λίγο κομψός, ακίνητος, με το κεφάλι κωμένο ανάμεσα στους ώμους. «Για το χατήρι αυτό του ήλιθιου, σκέφθηκε με θυμό, αναγκάζομαι να χαλάσω την ευχαρίστησή μου... Νά, σηκώνει τώρα το κεφάλι του... Μά!... Θα λέγε κανείς... Ναι, αυτός είναι, ο Ζωρζ! Και τώρα τι να κάνω... Δεν με είδε αλλά ασεφαλώς άκουσε τη φωνή μου με το ελάττωμα που έχω να μιλώ πάντα δυνατά. Τόσο το χειρότερο. Ας γίνη ό,τι θέλει. Έγώ δεν το κουνώ από δω...»

Ένώ όμως η Πωλντ μονολογούσε έτσι με το νου της, το μικρό της σαγόνι έτρεμε και με μεγάλο κόπο συγκρατούσε τα δάκρυά της.

Στο μεταξύ ο Ζωρζ είχε γίνει έξω φρενών. Δεν μπορούσε να χωνέψη ότι η γυναίκα του, που την αναγνώρισε άμέσως, τον είχε πιάσει επ' αυτοφώρω νοσταλγό, στο μέρος εκείνο όπου γνώρισαν την πρώτη άγάπη τους. Σκέφθηκε να φύγη με τρόπο.

Η Πωλντ δεν θα τον είχε άσφαλώς αναγνωρίσει ακόμη, γιατί της είχε γυρισμένη την πλάτη. Νά μπορούσε να κατέβη από ένα μονοπάτι της όχθης του Σηκουάνα. Τόσο το χειρότερο για την όμελέτα με τα χόρτα!

Αλλά ενώ ήταν έτοιμος να εφαρμόση το σχέδιό του, έφθασε η μικρή σερβιτόρα.

—Άλλα γνώμη, της είπε. Θα με σερβίρετε μέσα στην τραπέζια. Και μπορείτε να πής στην κυρία εκείνη που ζήτησε τη θέσι μου, ότι της την παραχωρώ.

—Όχι, όχι, άκουσθηκε μια νευριασμένη φωνή. Πες στον κύριο μικρή μου, ότι κάθεται πολύ καλά εδώ και ότι μπορεί εσόμενος να μείνη όπου βρισκείται.

Η σερβιτόρα, μη ξέροντας τί να κάμη, στεκόταν με το δίσκο στα χέρια.

—Αφνε σε τα πράγματα εδώ, της είπε επί τέλους ο Ζωρζ. Θα μιλήσω ο ίδιος σ' αυτήν την κυρία.

Και παίρνοντας μια απόφασι, πλησίασε τη γυναίκα του.

—Δεν ξέρω, κυρία μου, της είπε, ποιά είναι η γνώμη σας, αλλά μου φαίνεται ότι

στο τέλος θα φάμε μαζί... Θέλετε να μεταφέρω το σερβιτάριο σας στο τραπέζι μου; —Μά... κύριε, είπε η Πωλντ, προσπαθώντας να φανή θυμωμένη, τί θα πη ή μικρή!...

—Έχει δη τόσες παρόμοιες περιπτώσεις εδώ, σ' αυτό το κέντρο των έρωτευμένων; που δεν θα παραξενευθή καθόλου. Λοιπόν; Η Πωλντ σηκώθηκε από το τραπέζι χωρίς να μιλήση. Ο Ζωρζ τη συνόδευσε ως το ροζ τραπέζι, κάτω από το κιόσκι και κάθισε πλάι της.

Ξαφνικά όμως η Πωλντ έβαλε τα κλάμα. Τα και ο Ζωρζ της έπιασε σιωπηλά το χέρι. —Ξέρεις... του είπε σε λίγο, ανάμεσα από τους λυγμούς της, με συγκίνησε εδώ ότι κάναμε την ίδια σκέψη: ναρούμε έδω και να παραγγείλουμε όμελέτα και Βουδραί, όπως άλλοτε!

—Δεν θέλεις λοιπόν πια να παίζω το ρόλο του κυρίου που άπατά τη γυναίκα του; —Όχι. Προτιμώ να παίζω εγώ το ρόλο της κυρίας που αγαπά ακόμη τον καλό της άντρουλη... Α, να ή όμελέτα και το Βουδραί, που τόσο μ' άρεσουν! Νά και η κυρία Μαρτέν... Μας γνώρισε και έρχεται προς το μέρος μας με σηκωμένα τα χέρια σά να εύλογη την αγάπη μας.

Ετσι, ο Ζωρζ και η Πωλντ πέρασαν μια απ' τις ωραιές εκείνες μέρες που ξεχνά κανείς κάθε τη άσχημο και κοινό, για να ξαναζήσει ένα ευτυχισμένο όνειρο ξαναγεννημένου έρωτα.

ΜΑΡΤ ΝΤΥΠΟΝ

* Εκείνη τον είχε κάνει!

Ένας δημοσιογράφος έπαιρνε συνέντευξη από τη γυναίκα ενός πλουσιού Αμερικανού διανομή.

—Δεν είναι ακριβές να λέτε, υπεργράμμιση, ότι παντρεύτηκα ένα εκατομμυριοχό. Εγώ τον έκαμα εκατομμυριοχό τον άνδρα μου.

—Τί έκανε λοιπόν προτού να σας παντρευτεί;

—Μά ήταν πολυεκατομμυριοχός!, απάντησε χωρίς να διστάση η ιδεώδης σύζυγος.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ!...

ΟΣΟ ΕΙΣΘΕ ΝΕΑ ΚΑΙ ΑΝΥΠΑΝΤΡΗ, σας δασανίζει συνήθως ένα ερώτημα:

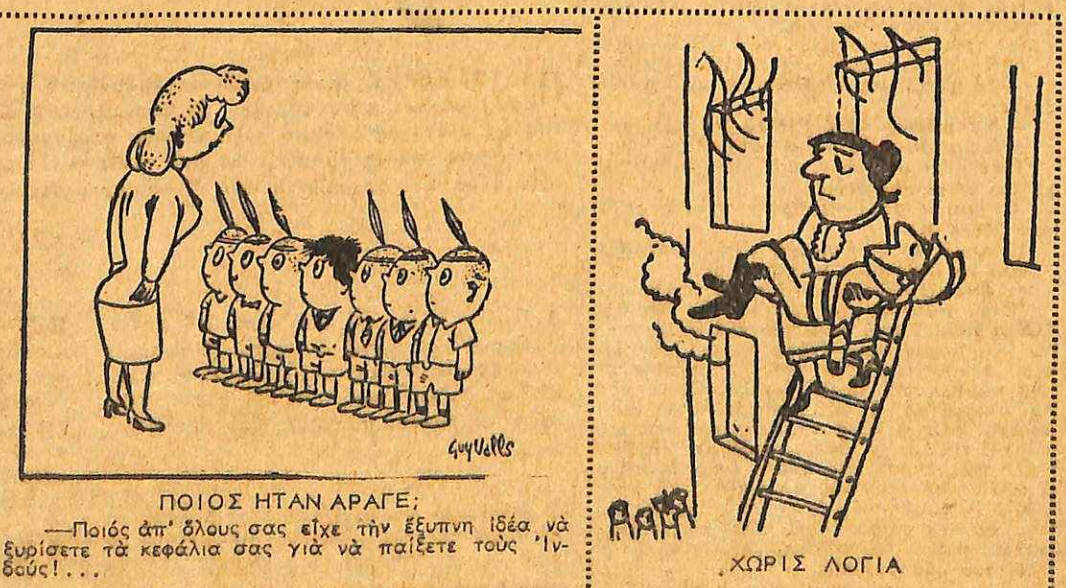
—Είμαι γοητευτική; Άρεσε στους άνδρες; Ποιά είναι όμως σήμερα τα στοιχεία εκείνα που συνθέτουν τη γοητεία; Εί- ναι τάχα τα ίδια, τα παλιά «προσόντα»; Ποιά είναι τα στοιχεία που θαυμά- ζουν, στην εποχή μας, οι νέοι στους συνομηλικούς των του αντίθετου φύλου; Έπανελημμένες έρευνες που έγιναν, τον τελευταίο καιρό, από μεγάλα Ιν- σtitούτα του εξωτερικού, έδωσαν αποτελέσματα που ίσως σας εκπλήξουν...

Νά δέχεσαι τρυφερότητες Νά ξέρη να χορεύη καλά Νά είναι καλοφτιαγμένη.

Νά είναι καλο- ντυμένη. Νά μιλάει εύχα- ριστά Νά είναι εύχαρι- στη στην εμφάνισή. Νά έχη επιτυχία στους άνδρες.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ ΑΡΑΓΕ;

—Ποιός απ' όλους σας είχε την έξυπνη ιδέα να ξυρίσετε τα κεφάλια σας για να παίξετε τους 'Ιν- δούς!...

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Πώς δα διαλέξετε τό μακιγιάζ σας

ΜΕΛΕΤΗΣΕΤΕ καλά τὸ πρόσωπό σας. Προσέξτε κάθε χαρακτηριστικό σας ἀντικειμενικά. Μετὰ τὴν εξέταση αὐτὴ δὲν σὰς χρειάζεται παρὰ λίγη πείρα κοσμητικῶν καὶ λίγη κατανόησης τῶν βασικῶν «τύπων» γιὰ νὰ πετύχετε τὸ πῶς ταιριαστό γιὰ σὰς μακιγιάζ.

Δὲν μπορεῖτε θεαίως ν' ἀλλάξετε τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου σας· μὰ τοποθετώντας τὸ ρούζ σὲ στρατηγικὰ σημεῖα μπορεῖτε νὰ κρύψετε ἢ νὰ υπογραμμίσετε τὸ σχῆμα τοῦ οὗτως ὥστε νὰ ἐπιτύχετε ἕνα σύνολο εὐχάριστο γιὰ τὸ μάτι.

Ἀρχίστε τὸ μακιγιάζ σας μὲ τὴν κατάλληλη «βάσι» (φαινοτασίον ἢ φόν ντε τέν). Ἀν τὸ δέρμα σας εἶναι ξηρὸ μεταχειρι-

σθῆτε γιὰ βάσι μιά ἀνοιχτόχρωμη ἐλαφρὴν κρέμα. Ἄν εἶναι λιπαρὸ μιά λουσινὴ Ἄν εἶναι κανονικὸ μιά κρέμα ἡμέρας συνήθη. Στὴν ἀγορὰ υπάρχουν ἀμέτρητα κοσμητικά πρώτης τάξεως καὶ δὲν ἔχετε παρὰ νὰ διαλέξετε τί ταιριάζει καλύτερα στὸ δέρμα σας. Θὰ ἔπρεπε κατ' ἀρχὴν νὰ σὰς συμβουλευόμε νὰ διαλέγετε προϊόντα μεγάλων οἰκῶν μὲ καλὴ φήμη. Ἄλλα καὶ αὐτὸ δὲν ἀρκεῖ πάντα. Πρὶν υιοθετήσετε ἕνα νέο εἶδος δοκιμάσετέ το ἐπὶ ἀρκετὸ διάστημα.

Ὅταν διαλέγετε χρῶμα πούδρας φροντίστε νὰ ἐναρμονίζετε μὲ τὸ χρῶμα τοῦ δερματός σας — προσέξτε ὁμῶς: κατὰ κανόνα τὸ δέρμα τῆς μύτης εἶναι πῶς ἀνοιχτό, τὸ δέρμα τοῦ μετώπου πῶς σκούρο.

Ἐσεῖς θὰ διαλέξετε τὸν μέσον δρόμ. Τὸ χρῶμα δηλ. τοῦ μεγαλύτερου μέρους τοῦ προσώπου. Κατὰ κανόνα προτιμήσετε ἀνοιχτόχρωμη πούδρα. Εἶναι πῶς κολεακτική γιὰ τὸ δέρμα.

Τὸ ρούζ χρειάζεται τέχνη γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ. Πρέπει ἐν πρώτοις νὰ ἐξακριβώσετε ἂν τὸ πρόσωπό σας εἶναι στενὸ ἢ στρογγυλὸ ἢ τετράγωνο. Ἄν τὰ ζυγωματικά ἐξέχουν ἢ ἀντιθέτως ἂν τὰ μάγουλά σας εἶναι κοίλα. Μὴ ξεχνάτε ἐπίσης ὅτι πρέπει νὰ γίνεται χρήσις καὶ ὀχι κατὰχρηστικὸς ρούζ. Τὸ ψεύτικο χρῶμα δὲν πρέπει νὰ μοιάζει μὲ μάσκα πού σκεπάζει τὸ πρόσωπό σας μὰ πρέπει νὰ σβύνῃ ἀπαλά-ἀπαλά.

Στρογγυλὸ πρόσωπο

Τοποθετήστε τὸ ρούζ ψηλὰ στὰ ζυγωματικά καὶ σκορπίστε το πρὸς τὸν κρόταφο καὶ τὰ μαλλιά. Κρατήστε τὸ μακρὺ ἀπὸ τὴ μύτη, ἀνάμεσα στὰ μάτια καὶ τὴν σιαγόνα.

Τονίστε τὸ τόξο τοῦ ἐπάνω χείλους, ἀλλὰ κάμετε μᾶλλον τετράγωνο τὸ κάτω χεῖλος χαράζοντας μιά χονδρὴ γραμμὴ μὲ τὸ κραγινὸν ἀπὸ τὴς γωνίες πρὸς τὸ κέντρον σχηματίζοντας ἔτσι ἕνα ἀνάποδο τόξο.

Χτενίστε τὰ μαλλιά σας ψηλὰ πρὸς τὰ πάνω γιὰ νὰ φέρετε ἀντίρροπο στὴν στρογγυλάδα τοῦ προσώπου χρησιμοποιώντας μιά μαλακὴ ἀντυλασίον, τὰ πίσω μαλλιά μποροῦν νὰ σχηματίζουν κότσο.

Μακρὸ στενὸ πρόσωπο

Τοποθετήστε τὸ ρούζ ἀπ' εὐθείας κατὰ τὸν ὅριον τὰ ζυγωματικά καὶ σκορπίστε το πρὸς τ' αὐτιά καὶ τὰ μαλλιά χωρὶς νὰ πλησιάσῃ κοθόλου τὴ μύτη, τὰ μαλλιά ἢ τὰ χεῖλη.

Σβύστε τὸ τόξο τῶν χειλιῶν γιὰτὶ τὰ τοξοειδῆ χεῖλη μακραινουν τὸ πρόσωπο. Γιὰ νὰ φαίνεται τὸ στόμα στρογγυλότερο κάμετε ἐλαφρῶς παχύτερο τὸ ἐπάνω χεῖλος καὶ τονίστε τὴς ἄκρες τοῦ.

Τὰ μαλλιά πρέπει νὰ χτενισθοῦν μὲ χωρίστρα στὴ μέση ἢ ἔστω στὰ πλάγια. Στὸ ἐπάνω μέρος θὰ τ' ἀφήσετε ἀφράτα καὶ θὰ πέφτουν σὲ μαλακά κύματα στὰ πλάγια τοῦ προσώπου καὶ πίσω.

Ῥοειδὲς πρόσωπο

Τοποθετήστε τὸ ρούζ πλάι στὰ ζυγωματικά βάζοντας τὸ ἐντονότερο μέρος τοῦ στό ἐλαφρὸ κοίλωμα πού σχηματίζουν τὰ μάγουλα. Σκορπίστε τὸ πρὸς τὰ ἐπάνω σὲ ὅλο τὸ μάγουλο καὶ πρὸς τὸν κρόταφο τὸ αὐτὶ καὶ τὰ μαλλιά.

Ἀκολουθήστε τὴ φυσικὴ γραμμὴ τῶν χειλιῶν καὶ σχεδιάστε καθαρά τὴς γωνίες γιὰ ν' ἀναδείξετε ἔτσι τὴ φυσικὴ του καμπύλη.

Ἐπειδὴ τὸ Ῥοειδὲς εἶναι τὸ ἰδεώδες σχῆμα προσώπου μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε ὁποιοδήποτε χτένισμα προτιμάτε.

Τετράγωνο πρόσωπο

Τοποθετήστε τὸ ζωρότερο σημεῖο τοῦ ρούζ ἐπάνω στὰ ζυγωματικά (ποτὲ χαμηλότερα) καὶ σκορπίστε το πρὸς τοὺς κρόταφους.

Κάμετε ἐντονότερο τὸ τοξοειδὲς σχῆμα τοῦ ἄνω χείλους ἀλλὰ γιὰ τὸ κάτω χεῖλος διαγράψτε ἕνα ἀνάποδο τόξο πού θὰ καταλήγῃ στὰ ἄκρα σὲ καμπυλὴ γραμμὴ. Ἐτσι τὸ στόμα θὰ πάρῃ μιά γραμμὴ κυματιστὴ πού θὰ τραβᾷ τὸ βλέμμα μακριὰ ἀπ' τὸ τετράγωνο σαγόνι.

Τὰ μαλλιά θ' ἀφίνουν γυμνὸ τὸ μέτωπο ἀλλὰ θὰ εἶναι κυματιστά καὶ φουσκωτά στὰ πλάγια οὕτως ὥστε τὸ σύνολον τοῦ προσώπου νὰ φαίνεται στρογγυλότερο.

*

Καὶ τώρα δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ἐφαρμόσετε, ἀνάλογα μὲ τὸν τύπο σας, τὴς παραπάνω συμβουλές. Μὲ χαρὰ θὰ διαπιστώσετε ὅτι τὸ πρόσωπό σας ἄλλαξε, φωτίστηκε, ὁμόρφηκε...

PANTEBOY

Ἴι νὰ κάνετε

Η ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ἔχει, ἀσφαλῶς, τὸ δικό της τρόπο γοητείας, τὰ δικά της μικρὰ μυστικά. Δὲν θὰ μιλήσουμε γι' αὐτὰ, μὰ γιὰ μερικὸς κανόνες, πού πρέπει νὰ ἔχῃ ὅπ' ὅπῃ της μιά γυναῖκα ὅταν συναντιέται μὲ τὸν ἀγαπημένο της.

Κι' ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν προετοιμασία γιὰ ἕνα ἐρωτικὸ ραντεβού.

Ἐτοιμασθήκατε, τοιοποιήσατε; Φορέσατε τὸ κομψὸ ταγιέρ σας, μακιγιαριστήκατε τέλεια, καὶ δὲν μένει παρὰ νὰ βάλετε τὸ καπέλο σας, καὶ νὰ φύγετε. Προσέξτε ὁμῶς τώρα, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βάλετε στὸ κεφάλι σας αὐτὸ τὸ ἀλλόκοτο κακτοεῖδες! Μπορεῖ ὁ κόσμος νὰ γυρίσῃ στὸ δρόμο νὰ σὰς κυττάξῃ, μὰ μεταξὺ ὅλων θὰ βρεθῇ καὶ κάποιος νὰ χαμογελάσῃ εἰρωνικά κι' αὐτὸ, πιστέψτε με, δὲν θὰ εἶναι καθόλου εὐχάριστο γιὰ τὸν καθενὸν σας.

Ἀλλὰ, τελειοποιήστε, ἡ ὥρα περνᾷ, ἤδη ἔχετε καθυστερήσει πέντε λεπτά καὶ εἶναι ἀρκετά. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀργήσετε περισσότερο. Ὅχι γιὰτὶ ἐκεῖνος θὰ κυττάξῃ τὴς γυναῖκες πού περνοῦν, ἀλλὰ γιὰτὶ θὰ ἐκνευρισθῇ περιμένοντας, κι' ἔνα ραντεβού πού ἀρχίζει μὲ νύερα, εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ἀποτυχημένο.

Μὲ ἀκούσατε, λοιπόν, καὶ πῆγατε στὴν ὥρα σας. Ἀλλὰ ἐκεῖνος δὲν εἶναι ἐκεῖ! Περιμένετε 10 λεπτά, ἕνα τέταρτο. Σηκώσατε νὰ φύγετε. Πολὺ σωστά. Ἐνα τέταρτο εἶναι ἀρκετὸ, δὲν χρειάζεται νὰ περιμένετε ἄλλο. Μὰ ἐκεῖνὴ τὴ στιγμὴ στὴ γωνιά τοῦ δρόμου, φαίνεται «ἐκεῖνος». Εἶναι καταστενοχωρημένος, καὶ σὰς ζητᾷ χίλιες συγγνώμες. Πῆτε τοῦ πῶς δὲν πειράζει, καὶ πῶς μιά φορὰ μπορεῖ νὰ συμβῇ αὐτὸ σὲ ὅλους σας. Ἄν ὁμῶς ἔχῃ κι' ἄλλες φορὲς ἀργήσει, μολώσατέ τον χαριτωμένα, κι' ἀμέσως μετὰ ξεχάσατέ το. Πρὸς Θεοῦ. Ὅχι μούτρα.

Ἀποφεύγετε τὰ ὅσο μπορεῖτε. Εἶναι ἕνας μεγάλος ἐχθρὸς τοῦ ἐρωτά. Βρῆτε κάποια ἄλλη τιμωρία, ἀλλὰ ὀχι μούτρα. Μαζὶ μὲ τ' ἄλλα, χαλοῦν καὶ τὴν ὁμορφιά σας, καὶ μὴ ξεχνάτε πῶς γιὰ νὰ κατακτήσετε ἕνα ἄνδρα, πρέπει νὰ εἰσθε εὐθυμὴ καὶ εὐχάριστη. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τοῦ διηγῆσθε ὅλες σας τὴς οἰκογενειακὰς ἀναποδιές, οὔτε εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης νὰ τοῦ μεταδώσατε ὅλα τὰ κουτσομπολιά τοῦ γραφείου σας.

Ἄν δὲν ἔχετε νὰ τοῦ πῆτε τίποτα εὐχάριστο καὶ ἐνδιαφέρον, τότε περιορισθῆτε νὰ τὸν ἀκούτε. Δείχνετε ἐνδιαφέρον γιὰ ὅτι σὰς διηγείται, ἀλλὰ ἀποφεύγετε τὴς ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις. Ὅσο στενὸς κι' ἂν εἶναι ὁ σύνδεσμός σας, δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ τὸν ρωτᾷτε πράγματα πού ἐκεῖνος θέλει νὰ κρατήσῃ μυστικά.

Μὰ ἂς συνεχίσουμε τὰ ἄλλα «τυπικά προβλήματα». Μόλις συναντηθῆτε, ἐκεῖνος σὰς ρωτᾷ πού θέλετε νὰ πάτε. Μὴ τοῦ υποδείξετε τὸ ἀκριβέστερο κέντρο, ἢ ἕνα εἶδος ψυχαγωγίας πού ἀρέσει μόνο σὲ σας.

Καλὰ θὰ ἦταν, ἂν σὰς πρότεινε ἐκεῖνος κάτι. Μὴ τὸν ἀφίνετε ὁμῶς νὰ σπαῖ μόνος τοῦ τὸ κεφάλι τοῦ γιὰ νὰ βρῇ πού μπορεῖτε νὰ πάτε.

Τέλος, ἦρθε ἡ ὥρα πού σὰς συνοδεύει πίσω στὸ σπίτι σας. Ὅσο καλὰ καὶ ἂν γνωρίζασατε, μιά εὐχάριστη λέξις, κατὰ τὴν εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ψυχαγωγία πού σὰς προσέφερε δὲν εἶναι ποτὲ περιττή.

ΣΥΝΗΘΩΣ, μὰς ἀρέσει νὰ ἀναζητοῦμε παντοῦ τὰ σημεῖα πού θὰ μὰς δείξουν καλύτερα τὴν ἀληθινὴ προσωπικότητά ἐκείνων πού ἀγαποῦμε. Σὰς ἔχουμε ἤδη δώσει στὰ προηγούμενα φύλλα μὰς τὰ μυστικά τῆς φυσιογνωμίας, δηλαδὴ τὰ ἀποκαλυπτικά στοιχεῖα τοῦ προσώπου πού φανεροῦν ἀρκετὰ καλὰ τὸ χαρακτήρα. Ὑπάρχει ὁμῶς καὶ κατ' ἐξῶ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά τῆς φυσιογνωμίας: μιά κίνησις, πού οἱ ἄνδρες τὴν κάνουν καθημερινά, καὶ ἡ ὁποία, μ' ὅλον πού μοιάζει ἐντελῶς μηχανικὴ, φαίνεται πῶς μπορεῖ νὰ μὰς δώσῃ ἕνα πλήθος ἀπὸ ἐνδείξεις. Πρόκειται γιὰ τὸ δέσιμο τῆς γραβάτας.

Μὲ βάσι λοιπόν τὰ σχετικά συμπεράσματα στὰ ὁποῖα κατέληξαν οἱ στατιστικοὶ καὶ οἱ ψυχολογοὶ, σὰς δίνουμε ἔδω ἕνα μικρὸ πινάκα πού θὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ἀποκαλύψετε τὸ χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου πού ἀγαπᾷτε. Μὴ ξεχνάτε ὁμῶς ὅτι καὶ οἱ καλύτεροὶ ἀστυνομικοὶ μποροῦν νὰ γελωστοῦν, καὶ μὴ δώσατε ἰδιαίτερη σημασία στὴς ἐξηγήσεις αὐτὲς πού σὰς τὴς προσφέρουμε περισσότερο γιὰ διασκέδασι.

1 ἈΝ Ο ΚΟΜΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΟΛΥ ΣΦΙΓΜΕΝΟΣ.— Ὁ ἄνδρας εἶναι καλὸς, γενναῖος, ἡ καλωσύνη τοῦ αὐτοῦ ὁμῶς εὐκολὰ μεταβάλλεται σὲ ἀδυσμία. Δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀποφάσεων, καὶ μπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ πολὺ διστακτικὸς, ἔτοιμος νὰ παρασυρῇ ἀπὸ τὴ γυναιμ τῶν ἄλλων, πού ἐνίοτε καταχρώνται τῆς καλωσύνης τοῦ. Ἐχετε ὅπ' ὅπῃ σας ὅτι συχνὰ θὰ χρειασθῇ νὰ ἀποφασίσετε γιὰ λογαριασμό τοῦ. Εἰς ἀντάλλαγμα, δὲν ἔχετε νὰ φοβάσθε ἀντιρροήσεις ἐκ μέρους τοῦ.

2 ΚΟΜΠΟΣ ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΣΦΙΓΜΕΝΟΣ.— Ὁ ἄνδρας αὐτὸς ἔχει τὴ θέλησιν καὶ πραγματοποιεῖ ὅτι ἀποφασίσει, γιὰτὶ εἶναι προικισμένος μὲ θέλησιν, τάξι καὶ μεθοδικότητα. Μὴ ἀργήτε στὰ ραντεβού σας μαζί του: ἀντιπαθεῖ τὴν ἀνακρίβεια. Ἄν ἔχετε χαρακτήρα μαλακὸ καὶ συμβιβαστικὸ, ἕνας γάμος μαζί τοῦ μπορεῖ νὰ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχής.

3 ΓΡΑΒΑΤΑ ΠΟΥ ΦΟΥΣΚΩΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞΩ.— Ἄν ἀντιληφθῇτε ὅτι δίνει συνήθως ἔτσι τὴν γραβάτα του, μπορεῖτε νὰ ἀντιληφθῆτε ὅτι ἔχει πολὺ καλὴ ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτό του, πού φθάνει μάλιστα συχνὰ ὡς τὴν αὐθάδεια. Οἱ πολλὲς ἐπιτυχίες πού εἶχε μὲ τὴς γυναῖκες τοῦ ἔχουν τονώσει τὴν ἰδέα αὐτὴ. Ἐχει ὁμῶς ἐξαιρετικὴ ἱκανότητα στὴς ἐπιχειρήσεις, στὴ δουλειά τοῦ. Θὰ ἐπιτύχῃ, γιὰτὶ εἶναι θετικὸς καὶ ρεαλιστής. Καὶ ἡ συμπάθεια πού ἐμπνέει ἀποτελεῖ ἰσχυρὸ ἐδῶτο. Στὸ πλευρὸ τοῦ, μπορεῖτε νὰ ζήσετε μιά ἀνεπὶ ζωὴ, καὶ ἴσως καὶ εὐτυχισμένη — ἂν δὲν εἰσθε πολὺ ζηλιάρης.

4 ΓΡΑΒΑΤΑ ΔΕΜΕΝΗ ΑΤΗΜΕΛΗΤΑ, Ο ΚΟΜΠΟΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΙΝ ΤΟΥ.— Ἀπλὸς, εἰλικρινὴς, ὁ ἄνδρας αὐτὸς ἀγαπᾷ τὴν ἡσυχία, τὴν ἀνεί, καὶ ἀποφεύγει τὴς κοινωνικότητας. Μπορεῖτε νὰ βασίσετε ἐπάνω τοῦ: θὰ γίνῃ θαυμάσιος οἰκογενειάρχης, ἀφωσιωμένος στοὺς δικούς του. Μὴ ἐκπλαγῆτε ὁμῶς ἂν ἀμελήσῃ νὰ σὰς κἀν κομπλιμέντα γιὰ τὴν κομψότητα σας, τὸ καινούργιο φόρεμα πού φοράτε: δὲν δίνει καμμία σημασία στὴν ἐμφάνισιν. Ἄν τὸν παντρευθῆτε, μὴ τὸν ὑποχρεώσατε νὰ σὰς συνοδεύῃ σὲ κοσμικὰς συγκεντρώσεις. Εἶναι γιὰ κ' ἐκείν ἡ χειρότερη ἀγγορεία.

5 ΓΡΑΒΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΕΜΙΖΕΙ.— Ὁ τύπος αὐτὸς δὲν εἶναι διόλου τυπικὸς ἢ σχολαστικὸς. Ἀγαπᾷ τὰ σπῶρ, τὰ ταξίδια, τὴν περιπέτεια σὲ ὅλες τὴς μορφὰς τῆς. Εἶναι ἀξιαγάπητος ἄνθρωπος, μπεῖ, καλλιτέχνης, ἐξερευνητής, ἀγαπᾷ τὴ θάλασσα. Ὅταν ὑπόσχεται κάτι, εἶναι εἰλικρινὴς, ἀλλὰ ἔχει χαρακτήρα εὐμετάβλητο. Προσέξτε πρὶν δεθῆτε μαζί του!

6 ΓΡΑΒΑΤΑ ΠΟΥ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΑΚΡΗ, ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ.— Τὸ μακρύτερο σκέλος χώνεται στὸ ἀνοιγμα τοῦ πουκαμισοῦ. Ὁ ἄνδρας αὐτὸς δὲν ἐμπιστεύεται εὐκολὰ στοὺς ἄλλους, οὔτε μοιράζεται τὰ μυστικά του. Καμμία φορὰ, δειχνεῖται τόσο οἰκονόμος, πού μοιάζει νὰ εἶναι φοβερός τσιγγουνὴς. Τὸν ἐλκύουν οἱ σύγχρονες ἐφευρέσεις καὶ δὲν εἶναι διόλου συναισθηματικὸς τύπος.

7 ΚΟΜΠΟΣ ΔΕΜΕΝΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΨΟΓΑ, ΟΥΤΕ ΠΟΛΥ ΣΦΙΓΜΕΝΟΣ, ΟΥΤΕ ΠΟΛΥ ΧΑΛΑΡΟΣ.— Αὐτὸς εἶναι ὁ σχεδὸν τέλειος ἄνδρας: εἰλικρινὴς, χωρὶς ἐγωισμό, ἰσορροπημένος, ἐν τάξει πάντα στὸ λόγο τοῦ, ὅσο πρέπει τυπικός. Ἄν εἰσθε τύπος πού σὰς ἀρέσει νὰ αὐτοσχεδιάσετε, θὰ δυσανέστηθε ἴσως ἀπὸ τὴν ἀντιπαθεία τοῦ πρὸς τὴς ἀποφάσεις τῆς τελευταίας στιγμῆς. Ἀλλὰ, εἰς ἀντάλλαγμα, σὰς προσφέρει τὴν ἀσφάλεια στὸν ἔρωτα καὶ στὴν κοινωνικὴ ζωὴ!

ΠΟΙΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΠΡΟΤΙΜΑ ΣΥΝΗΘΩΣ

● Ἀσφαλῶς ἐκεῖνος ἔχει πολλὰς γραβάτες, διαφόρων χρωμάτων. Θὰ παρατηρήσατε ὁμῶς ἀσφαλῶς ὅτι ἐπανερχεῖται συνεχῶς ἐνὰ χρῶμα, πού τὸ προτιμᾷ. **ΓΚΡΙ.**— Ἐχει λεπτὸ πνεῦμα, φαντασία, καλλιτεχνικὸ γούστο. **ΜΠΛΕ.**— Ἀγαπᾷ τὴν ἀνεί καὶ τὸ χρήμα — ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ θέσῃ στὴ διάθεσιν τῶν προσφίλων τοῦ. **ΚΟΚΚΙΝΟ.**— Θὰ σὰς ἀγαπήσῃ μὲ πάθος, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἐποδισθῇ πολὺ ζῆ-
λιάρης. Διαθέτει μεγάλον φυσικὸν θάρρος. **ΠΡΑΣΙΝΟ.**— Εἶναι ἀλλοζών, καὶ τοῦ ἀρέσει νὰ τὸν προσέχουν, ὅπου ἐμφανίζεται. Ἐχει μεγάλη κλίσι γιὰ τὸ θέατρο. Ἰδοὺ λοιπόν ὅτι ἔχετε στὴ διάθεσιν σας ἕνα νέο τρόπο γιὰ νὰ μαντεύσατε τὰ προσόντα τοῦ καὶ τὰ ἐλαττώματά τοῦ. Σιωπῶν ὁμῶς! Μὴ τοῦ πῆτε τίποτε! Θὰ ἦταν ἱκανὸς νὰ ἀλλάξῃ τὸν τρόπο πού δίνει τὴν γραβάτα του, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μπερδεύῃ τὰ πράγματα!

«ΜΑΜΖΕΛ ΝΙΤΟΥΣ» 1954

Η Μαμζέλ Νιτούς, η χαριτωμένη πρωταγωνίστρια της γνωστής ευθυμικής όπερέτας, θα έχη στην οδόνη, το αγγελικό και πονηρό συγχρόνως προσωπάκι της Άννα-Μαρία Πιερνάντζελι, της «νεώτερης Μπέργκμαν», όπως τη χαρακτηρίζουν οι κριτικοί. Η νεαρή Ιταλίδα ηθοποιός, που έχει ακριβώς την ηλικία της ηρωίδος του έργου—20 χρονών—γυρίζει τη «Μαμζέλ Νιτούς» σε τεχνικό λόγο. Παρτενάρ της Πιερνάντζελι είναι ο...Φερναντέλ, στο ρόλο του οργανοπαίκτη ενός μοναστηριού, που γράφει μία σύνθεση για την κοπέλλα που αγαπά. Εκείνη τον ακολουθεί στους στρατώνες του ιππικού όπου καλείται να καταταχθεί ως εφέδρος, και η όπερέτα εξακολουθεί τη χαρούμενη εξέλιξί της.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Η Ντιάνα Ντάρμπιν κι' ο παραινέτης της Τζάρλε Ντέιβιντ ξαναγύρισαν στο Παρίσι. Η Ντιάνα φαίνεται πως εγκατέλειψε την οδόνη οριστικά. Η Λεορί Καρόν επέστρεψε στο Παρίσι με τον χορογράφο Ρολάν Πρί. Θα είναι η πρώτη μπαλερίνα του μπαλέτου του και θα ξαναγυρίσουν στη Νέα Υόρκη την επόμενη άνοιξη.

Ο Ραμόν Πελέγκρεν, η Τζίντα Λολομπριγκίτα, κι' ο Ζαν Κλωντ Πασκάλ ξεκίνησαν για την Ελλάδα. Θα μείνουν στην όπερα Τσαγιόφσκι της νέας ταινίας τους εξωτερικά παινιδοί.

Ο Λον Καστέλλο λιποθύνησε στο ντουέντιο από υπερκόπηση.

Η Ζιζέλ Πασκάλ και η Σοφία Ντεμαρξέ παρουσίασαν βραδυά τουαλέτες από βαμβακερά υ-

φάσματα κατά παράκληση ενός εργοστασίου βαμβακερών της Ν. Αμερικής, που θέλει να επιβάλει τα υφάσματά του στη διεθνή αγορά. Τα βαμβακερά αυτά βραδυά συναγωνίστηκαν μ' επιτυχία τα αληθινά μεταξωτά, νάυλον και μάλλινα υφάσματα.

Ο Ζαν Μαράι συμπλήρωσε τα σαράντα του χρόνια αλλά αυτό δεν ζημιώνει καθόλου τη γοητεία του στην οδόνη τουλάχιστον.

Η Μισέλ Μοργκάν παρευρέθηκε στην πρεμιέρα της ταινίας της «Επτά θανάσιμα αμαρτήματα» στη Βοστώνη της Αμερικής.

Η Καίτη Χιουράντο επέστρεψε στο Μεξικό ύστερα από μια σύντομη επίσκεψη στο Χόλλυγουντ.

Η Τζούλια Άνταμ τραυματίστηκε σε μία κολυμβητική σκηνή της ταινίας «Μαύρη Λίμνη».

ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ

Η Γαλλική εβδομάς στην Αθήνα

Αν επιτύχουν οι σχετικές διαπραγματεύσεις και συμφωνίες, θα διοργανωθεί τον Ιανουάριο μία γαλλική εβδομάδα στην Αθήνα. Κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας, θα προβάλονται στους μεγάλους κινηματογράφους ταινίες μόνο γαλλικές και μάλιστα εκείνες που δεν επρόκειτο να προβληθούν ποτέ στην Ελλάδα.

Την εβδομάδα αυτήν τη διοργανώνει κυρίως το Υνιφράνς-φίλμ, η κρατική γαλλική Οργάν-

ωσις για τη διάδοσι των γαλλικών ταινιών στο εξωτερικό. Κατά τη διάρκεια της θα έρθουν στην Ελλάδα πολλοί Γάλλοι ηθοποιοί οι οποίοι θα παρίστανται στις πρεμιέρες των έργων τους. Παρόμοιες εβδομάδες έχουν διοργανωθεί και γίνει σε πολλές χώρες του κόσμου, και πάντοτε είχαν εξαιρετική επιτυχία. Οι θαυμαστές και θαυμάστριες των Γάλλων αστερών ως τοιαστούν να δουν κι' από κοντά τα είδωλά τους.

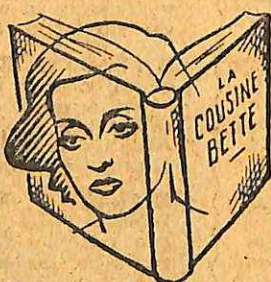
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

«Συνώδεα τη Μαίριλιν Μόνρο, μία μέρα που πήγε στα μαγαζιά να ψωνίσει, διηγείται ένας Αμερικανός δημοσιογράφος.— Στο τελευταίο κατάστημα που μπήκαμε, τα χρήματα που είχε μαζί της της είχαν τελειώσει. Ρώτησε λοιπόν αν μπορούσε να πληρώσει με μία επιταγή. Και ο υπάλληλος τη ρώτησε αν είχε μαζί της... κανένα στοιχείο ταυτότητας!... Φαντασθήτε να ζητά κανείς από τη Μαίριλιν Μόνρο γραπτά στοιχεία που να αποδεικνύουν την ταυτότητά της, όταν...περιφέρει μαζί της τόσο ζωντανά και κινούμενα στοιχεία ταυτότητας!...»

ΟΙ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟΙ ΤΗΣ ΘΕΟΝΗΣ

Οι πέντε άρχικατομυριούχοι του γαλλικού κινηματογράφου είναι ο Φερναντέλ (30 εκατομμύρια φράγκα για κάθε ταινία), η Μαρτίν Καρόλ (20 εκατομμύρια), η Μισέλ Μοργκάν (14 εκατομμύρια), ο Ζεράρ Φιλίπ (14 εκατομμύρια) και τέλος ο Πιέρ Φρενί (10 εκατομμύρια)!...

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

Η Μπέττυ Νταίλς όφειλε το όνομά της σε μία φίλη της μητέρας της η οποία, την εποχή που έβαφτιζε τη μικρή Μπέττυ, είχε εξαιρετικά μαγευθεί από το διβλίο «Η εξαδέλφη Μπέττυ» του Όνορέ ντε Μπαλζάκ.

Ο Σέρ Λόρενς Όλιβιερ έπρεπε για τη Τζην Σίμονς, που είχε παίξει μαζί του στην «Αμλέτο»: «Αυτή η κοπέλλα ξέρει από τον καιρό που γεννήθηκε τα πράγματα που έχω χρειαστεί 15 χρόνια για να τα μάθω».

Ο ΦΕΡΝΑΝΤΕΛ... ΚΡΥΩΝΕΙ

Υστερα από την κολοσσιαία επιτυχία που έσημειωσε η ταινία «Δόν Καμίλλο» και η συνέχεια της, ο Γάλλος σκηνοθέτης Ζυλιέν Ντοβιδιέ σκέπτεται τώρα να γυρίσει μία τρίτη ταινία στην ίδια σειρά. Αλλά ο κ. Δόν...Φερναντέλ δεν φαίνεται και τόσο ενθουσιασμένος από την ιδέα. Γιατί, ως την ώρα τουλάχιστον, ο συγγραφέας του «Δόν Καμίλλο» Γκουαρέσι δεν έχει ετοιμάσει παρά ένα μόνο καινούργιο επεισόδιο: Ο Δόν Καμίλλο κάνει ολόγυμνος μπάνιο στον ποταμό. Ο δημιουργός Πεπόνε τον αντιλαμβάνεται και προσκαλεί όλο το χωριό στην όχθη. Και έτσι, ο Δόν Καμίλλο αναγκάζεται να περιμένει ως τη νύχτα, για να μπει μέσα στο νερό. Η σκέψη ότι θα πρέπει να μείνει τόσες ώρες μέσα στο νερό, έχει... ψυχράνει πολύ τον ένθουσιασμό του Φερναντέλ.

Πεννιές από το Χόλλυγουντ

Πριν λίγα χρόνια, η Μαίριλιν Μόνρο είχε ζητήσει να προσληφθεί ως πωλήτρια σ' ένα κατάστημα γυναικείων ειδών πολυτελείας, στο Μπέβερλυ Χίλς. Η διευθύντρια που την εξήτασε τότε, την είχε συμβουλευθεί να ξαναπαράση όταν θ' αποκτούσε κάπως μεγαλύτερη πείρα πωλήτριας... Και τελευταία η Μαίριλιν... ξαναπέρασε, για ν' αγοράσει ένα πανάκριβο βραδυό φορέμα!

Ο Φόρλεϋ Γκρέντλερ έλεγε τελευταία σ' ένα δημοσιογράφο ότι έννοει να γίνει πατέρας πριν φθάσει τριάντα χρονών. Ο νεός, αλλά λαμπρός, καλλιτέχνης θέλει μ' αυτή του τη δημοσία δήλωση να εξηγήσει, προφανώς, ότι... θέλει να παντρευτεί! Και η σπάνιας υπήρξε άμεση: Χιλιάδες γράμματα από κάθε λογής κοριτσόπουλα άρχισαν να καταφθάνουν στα σπίτια του, με προτάσεις γάμου και... δελεαστικώτατες φωτογραφίες. Καλά ξεμπερδέματα, Φόρλεϋ!

ΕΞΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΖΗΤΟΥΝ... ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

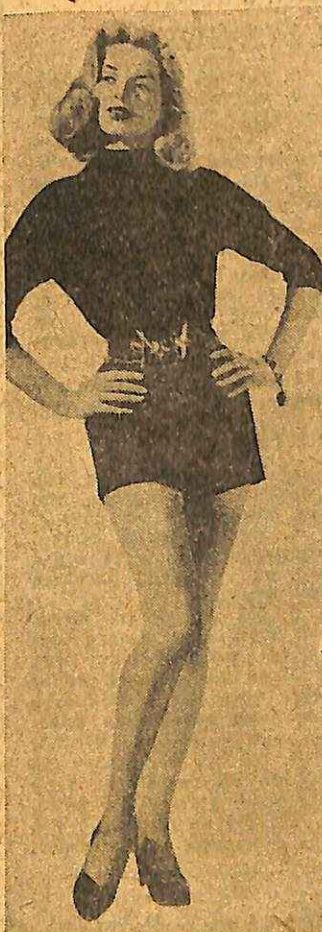
Αφού επί αρκετόν καιρό έκράτησε απόλυτη σιωπή για τις «σταρλέτ» που ώριμάζαν σιγά-σιγά και με κάθε μυστικότητα πίσω απ' τις πόρτες των βρετανικών στούντιο, ο αγγλικός κινηματογράφος παραδίδει τώρα στο πλήθος μία πρώτη ομάδα από εξαιρετικά... καλοφτιαγμένες δεσποινίδες. Μερικόν το όνομα έχει ήδη ακουσθή στον αγγλικό κινηματογράφο, ενώ άλλες τώρα προεμφανίζονται.

Η πρώτη απ' αυτές, η Σίρλεϋ Μπάρκτον, είναι 20 ετών, τα μαλλιά της έχουν το χρώμα του μελιού, το ύψος της είναι 1,63, ή μέση της 58 εκ., το στήθος της 85 εκ. και η περιφέρεια της 90 εκ. Τα στοιχεία αυτά άρκουν για να της εξασφαλίσουν μία λαμπρή εξέλιξη...

Η Ρούθ Σήλ, είναι επίσης 20 ετών, προσινομάτα, και έχει ύψος 1,68, 60 εκ. περιφέρεια μέσης, 90 εκ. στήθος και 90 εκ. γοφούς. Εσπούδασε επί δύο χρόνια στη Βασιλική Δραματική Ακαδημία του Λονδίνου.

Η Σιμόν Σιλβα, η Ντιάνα Ντέκερ και η Τζόαν Κόλλινς, όλες 18—20 ετών, θεωρούνται θαυμασά... εξωπλημένες για να συναγωνισθούν στην εμφάνισι τις Ιταλίδες «πιν-άπ».

Και τέλος η γνωστότερη από όλες, η «δωμά υδρογόνου» του

αγγλικού κινηματογράφου είναι η Ντιάνα Ντόρε, που είχε άλλες δικασθεί για «ελαφρά ήθη». Μετά τη δίκη της αυτή η Ντιάνα κατέκτησε γρήγορα τις στήλες της κομψότητας, της μόδας, και των θεαμάτων. Πρωταγωνιστεί τώρα στη νέα ταινία «Οι αδύνατοι και οι διεφθαρμένοι» όπου η εμφάνισις της θα κάνει ασφαλώς πολλούς να ξεχάσουν τις άλλες γόησσες του κινηματογράφου...

ΓΙΑΤΙ ΧΩΡΙΖΟΥΝ Η ΑΒΑ ΚΑΙ Ο ΦΡΑΝΚ

Φράνκ Σινάτρα 1951—53

Άρτι Σώ 1945—46

Μίκυ Ρούνεϋ 1942—43

Στο Χόλλυγουντ, έχει περάσει πια η εποχή που είχαν επιτυχία οι σταρ με τις εξωφρενικές συνήθειες, τα σκανδαλά, την τρελή ζωή. Σήμερα, η κινηματογραφική μεγαλουπολις είναι, ίσως, η ασπρότερη σε ήθη πόλις του κόσμου. Η ζωή των αστερών παρακολουθείται και κριτικάζεται με τη μεγαλύτερη αυστηρότητα. Οι οικογενειακές τους σκηνές συγκινούν τους δημοσιογράφους. Οι σταρ φορούν ποδιές της κουζίνας, σκουπίζουν και μαγειρεύουν. Ένας αυστηρότατος κώδικς ήθους λογοκρίνει την ιδιωτική τους ζωή: Φοδούνται, τρέμουν για τη φήμη τους.

Βέβαια, ήταν γνωστό ότι ο Φράνκ Σινάτρα ήταν «γυναίκα», ότι του άρεσε να...κυττάζει δεξιά κι' αριστερά. Αλλά πάντα ξαναγυρίζει στη γυναίκα του και στα τρία του παιδιά... ως τη στιγμή που εμφανίστηκε η «Αβα».

Οι δύο σταρ γνωρίστηκαν σ' ένα καμπαρέ. Ο έρωας τους υπήρξε κεραυνόβολος. Λίγες μέρες αργότερα ο Φράνκ άρχισε να συζητά για διαζύγιο. Αυτό έδωσε για να αναστατωθεί το Χόλλυγουντ. Ο Φράνκ ν' άφησε τη Νάνσυ, τη

γυναίκα που τον είχε παρασταθή στις δύσκολες μέρες, την πιστή σύζυγο, τη μητέρα των παιδιών του, για μία προκλητική και άστατη γόσσα σαν την «Αβα Γκάρντνερ: Αδύνατον!

Το σκανδαλό υπήρξε τρομερό. «Αδύνατη κι' απελπισμένη η Νάνσυ άνοιξαν το διαζύγιο. Πίσω της, σύμμαχός της, ήταν όλοι οι φίλοι του ζεύγους, οι κριτικοί, οι δημοσιογράφοι, ακόμη και όλες οι νεαρές Αμερικανίδες που δεν συγχωρούσαν στην «Αβα» ότι τους έπαιρνε το «είδωλό» τους...

Εν τούτοις, οι δύο νέοι, αδιόφοροι, εξακολουθούσαν να αγαπιούνται. Το διαζύγιο δόθηκε, ο γάμος έγινε... αλλά το Χόλλυγουντ δεν το έβαλε κάτω.

Οι δημοσιογράφοι άρχισαν με τρόπο να διαδίδουν πληροφορίες για την ταπεινή καταγωγή της «Αβας: το φτώχο της εογασία πατέρα, την πρώτη της εργασία ως δακτυλογράφου, τις πρώτες της δοκιμές στο Χόλλυγουντ, που η πληροφορία της ήταν φρικτή κλπ. Όλα αυτά ήταν ότι χρειάζονταν για να τανύσουν ακόμη περισσότερο τα τρομερά συμ-

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΑΠ' ΤΗΝ

Τζέην Ράσελ

«Είναι καλύτερο μία γυναίκα να ξέρει καλά να περιποιηθεί την ομορφιά της, παρά να κατέχει την τέχνη του μακιγιάζ. Γιατί ένα φρέσκο και υγιές δέρμα δίνει στο πρόσωπο πολύ περισσότερη φωτεινότητα και λάμψη απ' ό,τι μπορεί να του δώσει ένα στρώμα «φόντ» - ντε - τέν». Κατ' άρχην πρέπει να δρήςτε ένα καλό «εντεμακιγιάζ» που θα καθαρίζει έντελώς το δέρμα σας και θα επιτρέπει στους πόρους σας να αναπνέουν ελεύθερα όλη τη νύχτα. Πριν το προμηθευθείτε, συμβουλευθείτε ένα ειδικό, για να σας υποδείξει ποιά είναι τα προϊόντα που σας ταιριάζουν.

Ίδω τώρα και μερικές από τις συνταγές μου: ΛΟΣΙΟΝ ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΗ, ΓΙΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ: 40 δράμια αλκαόλ 70%, δύο άσπράδια αυγού χτυπημένα καλά, και χυμός μισού λεμονιού.

ΛΟΣΙΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΞΑΝΑΔΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΣΑΣ ΤΗ ΒΕΛΟΧΩΡΙΝΗ ΟΨΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΧΑΞΕΙ: Βράζετε επί ένα τέταρτο της ώρας 70 δράμια νερό με ένα μεγάλο μάτσο μαϊντανό.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΗΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΓΙΝΙΑ ΒΛΕΦΑΡΑ: Κομπρέσες με ζεστό ροδόδερο, όπου έχετε ρίξει μία πρέζα εμποράτ ντε σουντ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΟΙΧΤΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ: Μη παραλείπετε ποιά και βράδυ (πολύ κανονικά) να αλείφετε το δέρμα σας με χυμό λεμονιού.

πλέγματα κατωτερότητας από τα οποία υποφέρει η «Αβα»...

Υστερα άρχισε άλλη ιστορία: Κάποιος άνεφερε το πόσα χρήματα είχαν αποφέρει στην δημοφ. Γκάρντνερ οι διάφοροι γαμοί της: Μίκυ Ρούνεϋ, γάμος το 1942, διαζύγιο το 1943, αποζημίωσις 25.000 δολάρια. Άρτι Σώ, γάμος το 1945, διαζύγιο το 1946, αποζημίωσις 5.000 δολάρια. Σύνολον 30.000 δολάρια. Διόλου άσχημα για μία «πρωτάρα»!

Αυτά έφθαναν για να σπείρουν την αμφιβολία για την ειλικρίνεια των αισθημάτων και την ποιότητα της ομορφής «Αβας, που «γυρίζει» τότε την ταινία «Πανδώρα» στην Ασκασία. Και όταν κάποιο περιοδικό πέταξε την πληροφορία ότι η «Αβα» γλυκοκύτταε τον ομορφό ταυρομαχο Μάριο Καμπρε, ο Φράνκ άρπαξε το αεροπλάνο και έτρεξε κοντά της.

Η λεπτή πορσελάνη της αγάπης τους είχε ραγίσει. Και από τη στιγμή εκείνη, οι στήλες των εφημερίδων, των περιοδικών, το ραδιόφωνο, η τηλεόρασις, μετέδιδαν—εξωγκωμένες μάλιστα—τις πληροφορίες για τους τσάκωμους και τους καυγάδες των δύο συζύγων.

Ένας από τους δημοσιογράφους έφθασε να διηγηθεί ότι, στη Ναιρόμπι, είδε τους δύο συζύγους να έρχονται στα χέρια και το Φράνκ να γονάτι στην ζώνη-πλα για να ξεφύγει από την αγριότητα της γυναίκας του!

Η ιστορία δεν μπορούσε να τραβήξει άλλο. Και οι δύο σύζυγοι χωρίζουν τώρα, υποταγμένοι στη θέλησι του Χόλλυγουντ, που δεν είχε ιδη ποτέ με καλό μάτι αυτό το γάμο. Και όμως, η δύστυχ η «Αβα, που η φήμη της καταστρέφει διαρκώς τη ζωή της, δεν άγαπα τίποτε περισσότερο από την απλότητα, τα παντελόνια, τα παιδιά, την ησυχία και την οικογενειακή ζωή. Γεννημένη για να έχη παντρευθεί έναν κτηματία της Καρολίνας, η «μοιραία» αυτή γυναίκα υπήρξε το θύμα των υστερήσεων του Χόλλυγουντ.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

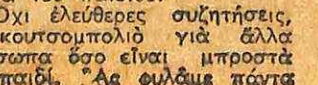
ΜΟΝΙΚΑ Α.—Βέβαια ήταν μία πολύ ευχάριστη συνάντησι αυτή που είχατε με τη Ντιάνα Λιν και θα σας ικανοποιήσουμε την επιθυμία σας δημοσιεύοντας τη φωτογραφία της καθώς ίσως και τις προσωπικές εντυπώσεις σας.

ΛΙΝΤΑ 214.—κρατήσαμε υποσημειώσιν τα όνόματα των αστερών για τους οποίους επιθυμείτε να γράψουμε και σ' προσέχη τευχή θα σας ευχαριστήσουμε.

P. ΒΕΛ.

Ποιὰ ἐπίδρασι ἔχουν στὸ παιδί τους

Ὁ σεβασμὸς τοῦ ἐνὸς πρὸς
ἄλλο, ἡ εὐγένεια, ἡ ἀξιο-
ρέπεια, ἡ ἀλληλοκατανόησις
εἰναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ
ἁγίου διέπουν τὶς σχέσεις τῶν
ἁγίων μεταξὺ τους. Πῶς θὰ μά-
θω τὸ παιδί νὰ σέβεται τὴ μη-
τέρα καὶ νὰ δίνεται εἰς συνι-

στην ἐποχή μας

οὐ τὰ γέννησε ἐπιτρέπεται
ἀ οὔτε καὶ ἀλληλολατρεία ἀ
διάκριτη μεταξύ τῶν γονέων
ΧΑΡ. ΜΗΧΙΩΤΗΣ

βρίσκεται στο άλλο μπροστινό. Στην άκρη της ή πάντ κουμπώνει και με σουστά. 'Από την τσέπη της άριστερης μπλούζας βγαίνει μαντηλάκι. 'Η δεξιά γαρνίρεται με φυτιλάκι.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ
ΔΟΞΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

λέγαμε χαρούμενοι στους δι-
κούς των: Ὁ οὐρανὸς εἶναι κα-
θαρός καὶ τ' ἀστέρες πολλὰ.
Θὰ ἔχουμε καλὸ μαζοῦλι (σο-
δειά). Ὁ καμπατέρὸς (μεταξ-
σκώλῃνης) θὰ πᾶν καλὰ καὶ θὰ
ἔχουμε μπρεκέτι (ἄβθονι) ἀπὸ
κουκούλια.

χουν χιλιάδες χαλίκια, έτσι και το χαλίκι μέσα στο ζυμαρί θα φέρη ευτυχία, θα γίνη πολύ σιτάρι και θα χορτάσουν ψωμί.

Σε άλλα μέρη πάλι συνηθίζουν οι νοικοκυρές να ρίχνουν

Δεν είναι όμως οι παραπάνω
έθιμικές συνήθειες και οι προ-
λήψεις που στα διάφορα μέρη
της Ελλάδος έδιναν χειριστικό
χρώμα στο γιορτασμό της Πρω-
τοχρονιάς. Υπήρχαν και ένα
σωρό άλλες και υπάρχουν ακό-
μα εκεί που ο νεώτερος πολιτι-
σμός δεν έχει εισχωρήσει. Οι

Ἡ «Γυναίκα» συμβουλεύει

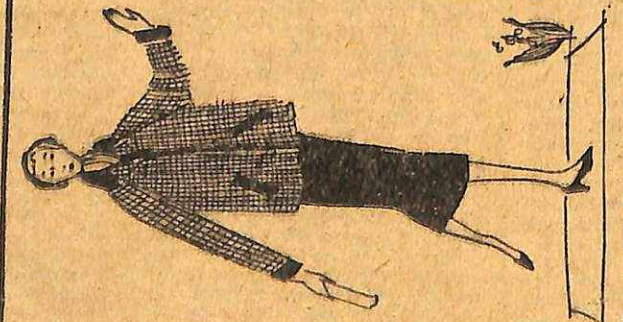
● ΑΝΤΡΙΚΑ ΚΑΠΕΛΑ ΣΑΙ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ: Ξέρετε πώς ν
καθαρίζετε τα αντρικά καπέλ
και να τὰ κάνετε σάν καινού
για; Πρώτα-πρώτα βάζετε τ
κορδέλα. Κατόπιν καθαρίζ
τη δερματίνη λουρίδα και τ
καπέλο με καθαρή δένκιν
(προσοχή στη φωτιά!) ή με τ
τραχυλούχο αλφάρκα. Σ
καθαρισμα μεταχειρίζεσθε μ
κρά κομματάκια από βάτα
μαλακό πανί, που τὰ ανανε
νετε κάθε τόσο, για νά μ
κνετε, με τὰ άκαθάρα πανί
λεκέδες καινούργιους. Τήν κο
δέλα τήν πλένετε με σαπουνί
σκόνης πλυσίματος χωρίς ό
καλικά και όταν στεγνώσει, σ
δερώνετε κάτω από ένα βρεγμ
νο πανί. Καθώς πλένετε τ
κορδέλα, θά προσέξετε πώς
και πιο λερωμένη στις θέσι
πού έχει ραφτί. Γι' αυτό σ
βετε καλύτερα τις κορδέλες τ
καπέλου με κλωστή νάυλον, π
δεν απορροφά από τήν πέτα
λουρίδα τή λέρα. Μπορείτε ό
σης να βάζετε κάτω από τ
κορδέλα μία λουρίδα σελόφ
Με τόν τρόπο αυτό ή κορδέ
του καπέλου μένει πολύν και
καθαρή.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΨΗΛΕΣ

• ΣΤΙΣ ΚΟΝΤΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ: Τὰ ἴσια παλά, τὰ ἀπλά κομπόματα, τὰ κέθρα κομπόματα, τὰ μέτρια φάρη, τὰ καλοκοιμένα γιακάκια, τὰ μετὰ ντεκολτέ, τὰ στενά μανίκια, τὰ μονόχρωμα υφάσματα.

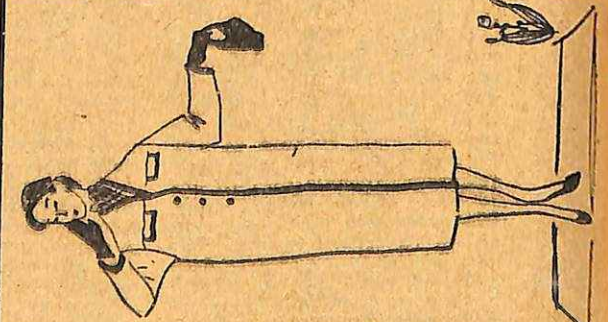
• ΣΤΙΣ ΨΗΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΝ: Τὰ 3/4 παλά, τὰ μπλουζόν, οἱ ζώνες μαρτενγκαλά, οἱ διπλὲς σειρὲς κομπόματα, τὰ σουρωτὰ ἀμπισιμόν, πλούσιες φούστες, μεγάλες τσέπες, φαρδιές ζάνες, χοντρά υφάσματα.

ΑΝ ΕΙΣΘΕ ΚΟΝΤΗ

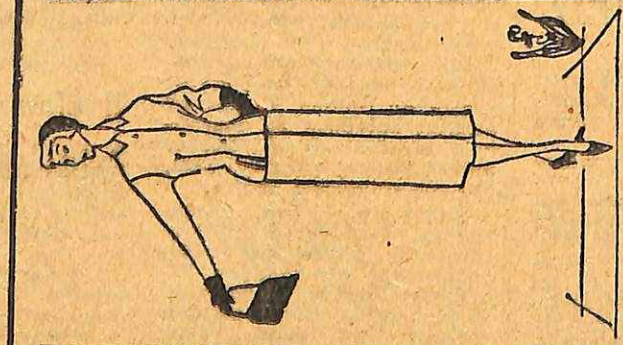

20 ΧΡΩΝΩΝ

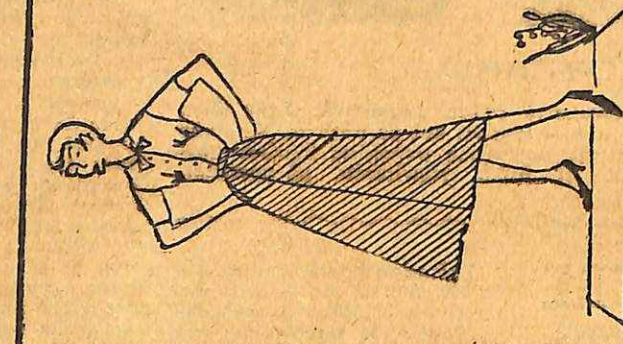
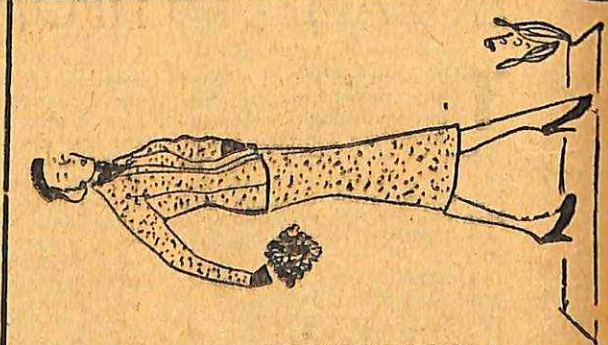
Ριχτὴ ζακέτα με μικρὰ κερά, ραγιστὸν μανίκι, κομπόμα κροφό κάτω ἀπὸ τὴν πιά. Οἱ χοντρούτσες εἶναι ἀπὸ βελούδο.

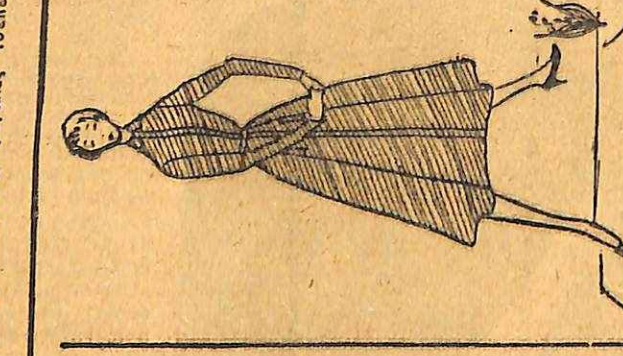
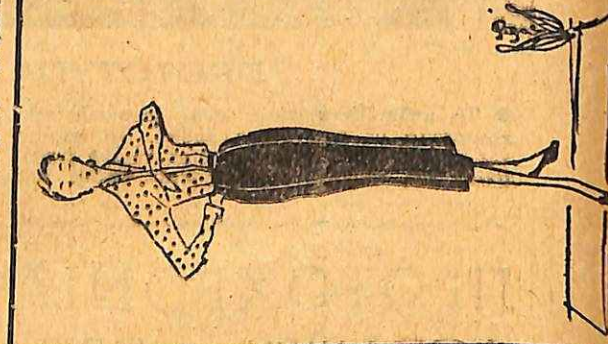
40 ΧΡΩΝΩΝ

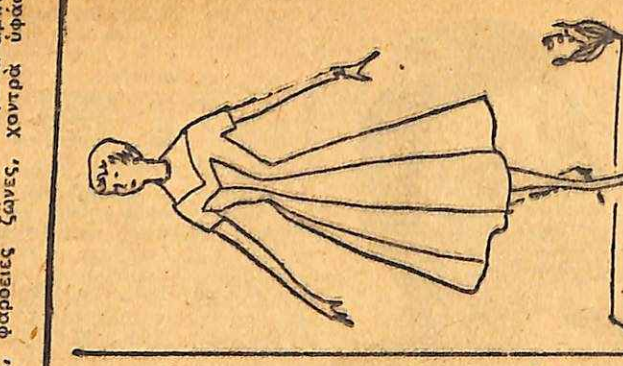
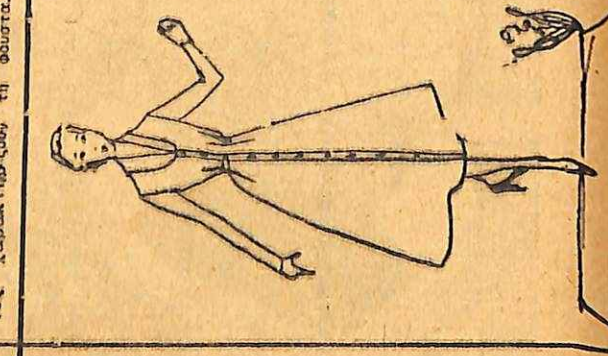
Φανελλένιο ταγιέρ ἐλαφιστόν, με μικρὸν πέναντ που ἀνοίγουν στὸ στήθος. Μανικέλλασι. Τὸ γιακάκι εἶναι ἀπὸ βελούδο, μικρό.

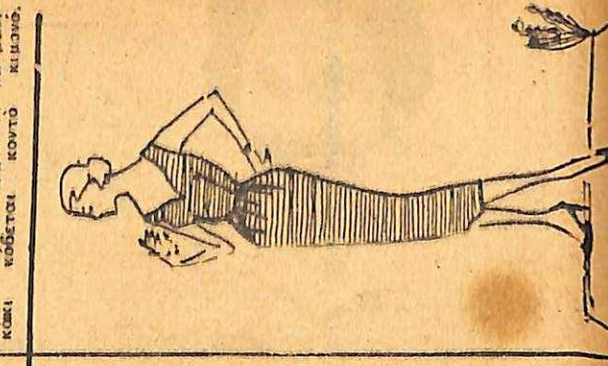
Φούστα βελούδο - ντε - λαιν με 4 φύλλα. Μπλουζάκι με γιακάκι, που δίνει κομπο. Σουράκι κάτω ἀπὸ τὸ στήθος, τὸ τσιγγιζόν.

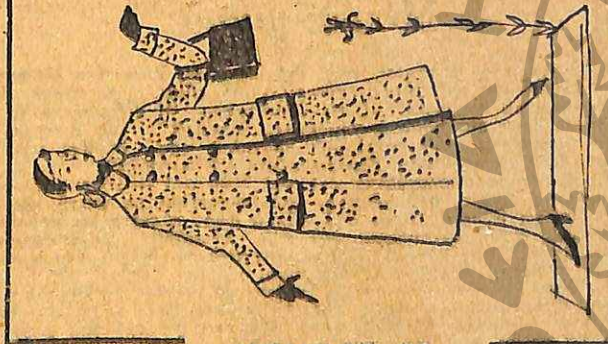
Λεπτὸ καλλινίκι, κομπόμα κροφό κάτω ἀπὸ τὴν πιά, ἀπὸ τὸ λαιμὸ ὡς κάτω. Διὰ μὲν πέντες χοντρούτσες τὴ φούστα.

Φόρεμα πέναντ σὲ φάιν, ἐλαφιστό με ἀπὸ κομπόμα κροφό. Ντεκολτέ σὲ στήθος γ. Τὸ μανίκι κούβεται κοντὸ κροφό.

Ριχτὸ ἴσιο παλὸ με βελούδινη γαντιότσα. Μανικέλλασι, με ἀπλὸ ἀμπισιμόν, ἐν θέλετε προσέχετε καὶ μικρὰ τσεπάκια.

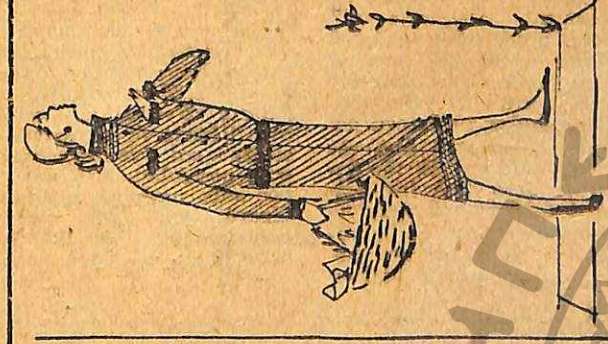

20 ΧΡΩΝΩΝ

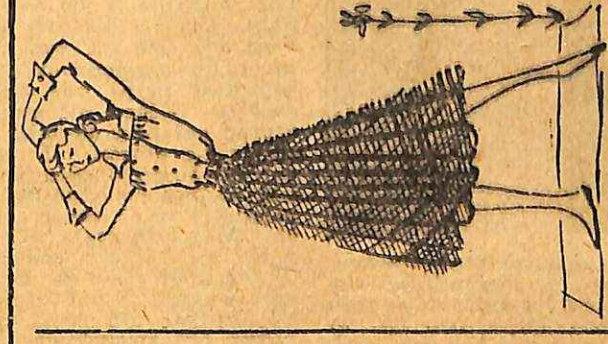
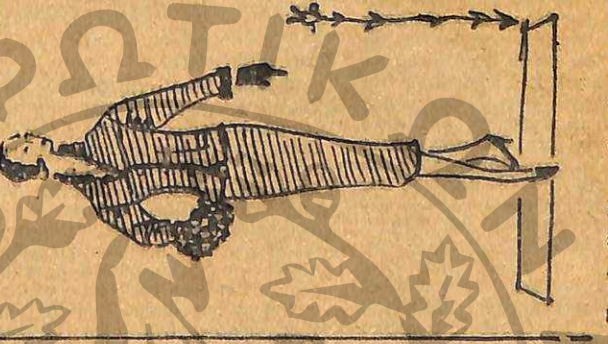
Ριχτὸ παλὸ ἀπὸ χοντὸ ταγιέρ με διπλὸ κομπόμα. Χοντρούτσες ἢ φαρδιὰ ζώνη πίσω.

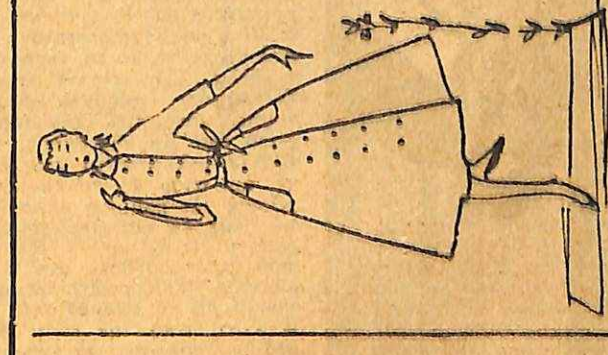
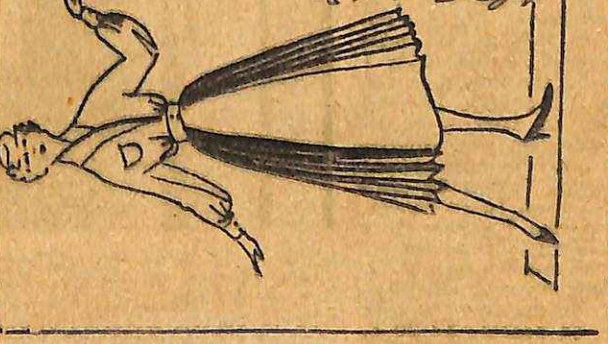
40 ΧΡΩΝΩΝ

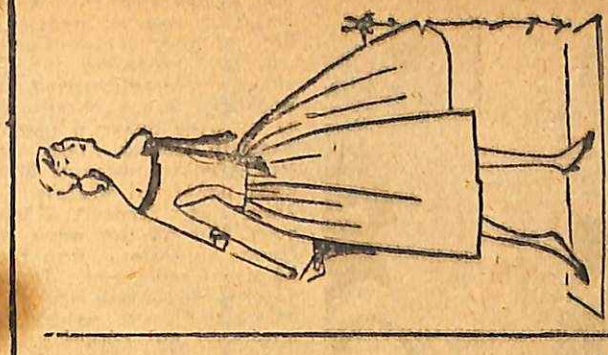
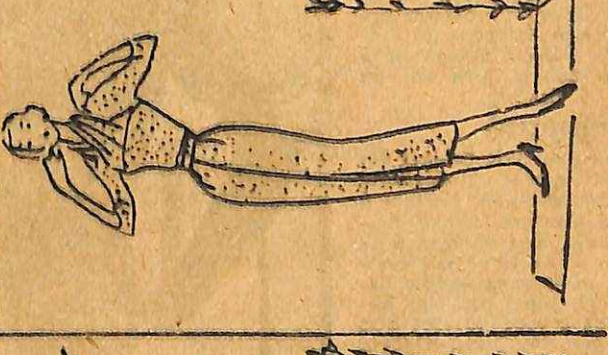
Ντε πένες ἀπὸ χοντὴ φανελλά, χαρμωμένον με γὰζι ἢ βελούδο. Τὸ μπλουζὸν σφίγγει κάτω.

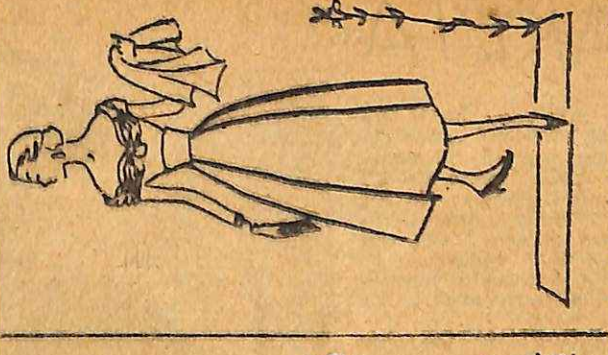
Μπλουζὰ σφιγμένη με ναιμίτη καὶ σουράκι. Διπλὸ κομπόμα, πεταχτὰ εἰς ἄκρον. Φούστα με πέντες.

Φόρεμα κροφό με διπλὸ κομπόμα, ἀπὸ πέναντ ὡς κάτω. Φούστα κροφὸ με δύο μεγάλες τσέπες.

Βελούδινο φόρεμα. Φούστα σουρωτὴ, μπλουζὸν κροφό, πέναντ χοντὸ ὡς κάτω στήθος γοφούς.

Ρετιγκότα 3/4 ἢ 7/8 ἀπὸ χοντὸ ὡρο ἴσιον με μανικέλλασι καὶ μετὰ σειρὰ κομπόμα. Ἀπὸτὰ μὲν κροφό.

Ταγιέρ ἐλαφιστόν με γυνίτες γαντιότσες. Μανικέλλασι ἐλαφιστά, με ἐλαφινὰ πέναντ, σὲ κακομένη ἐμπρός.

Μπλουζὰ ζαρέτῃ κροφό με φαντιότσα. Φούστα πέναντ γοφού, ἀπὸ πέναντ πέναντ. Μπλουζὰ με σέκο πανὸ μπλουζά. Ἐνὰ χαρμωμένον λεπτὸ σινάλο.

Λεπτὸ ταγιέρ. Ἀμπισιμόν κροφό με ντεκολτέ γοφὸν ἀπὸ τὸ λαιμὸ. Ἐλαφινὰ πέναντ στή φούστα τσιγγιζόν τὴν κροφό.

Μετὰ σὲ ἑμπιγὴ καλλινίκι. Τὸ ντεκολτέ γοφὸν ἀπὸ τὸ ντεκολτέ ἀγκαλιζέ καὶ τοὺς ὡροὺς. 2 μὲν πέντες στή φούστα.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΖΑΚΕΤΑ

ΥΛΙΚΑ: 500 γραμ. μαλλί ΠΕ-ΓΚΟΥΕΝ ΤΟΥ-Ι-ΝΤ χρώμα με-λανέ καφέ ανοικτό, 50 γραμ. χρώμα μπέζ ανοικτό και 25 γραμ. μαύρο. Βελόνες Νο 2½ και Νο 2. Κορδέλα γκρό μετα-ξωτή καφέ ανοικτή 2 πήχ. και 3)8 με 4 εκατ φάρδος και 1 πήχ. και 6)8 κορδέλα γκρό ά-σπρη με 4 εκατ. φάρδος. 11 κουμπιά.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λά-στιχο 5+1π=5π καλή, 1π ά-νάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα κα-λή, 1 βελόνα ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 εκατ. θα βάλετε 14π και θα πλέξετε 21 βελόνες.

Δεξι μπροστινό

Βάλετε 60π στις βελόνες Νο 2½ με καφέ μαλλί και αρχίσετε με το λάστιχο 5+1π. Πλέξετε 6 εκατ. και κλείσετε 1π στην άρι-στερή μεριά. Ξαναπλέξετε 6 έ-κατ. από το κλείσιμο και κλεί-σετε και πάλι 1π στην ίδια με-ριά. Σε 15 εκατ. από την άρ-χή περάσετε τους πόντους σας στη βελόνα Νο 2 και πλέξετε 6 εκατ. για να σχηματίσετε το σφίξιμο της μέσης. Κατόπιν συ-νεχίσετε το πλέξιμο και πάλι με τις βελόνες Νο 2½. Κάθε 1 εκατ. θα βάλετε στην άριστερή μεριά 1π (15 φορές). Σε γενι-κό μήκος 36 εκατ. σχηματί-ζετε τη μασχάλη στην άριστε-ρή μεριά κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλεί-νετε: 3π, 2π και 1π (4 φορές).

Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε 10 εκατ. ύψος της μασχάλης. Σ' αυτό το σημείο βάλετε 1π στην άριστερή μεριά και συνε-χίστε να βάλετε από 1π κάθε 1½ εκατ. (6 φορές). Σε 20 έ-κατ. ύψος της μασχάλης θα σχη-ματίσετε τον ώμο κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 2π στην άριστερή με-ριά (17 φορές). Σε αυτό το ση-μείο κλείσετε στη δεξιά μεριά 11π για το ντεκολτέ και κάθε δεύτερη βελόνα θα συνεχίσετε να κλείνετε στην ίδια μεριά 3π (2 φορές), 2π (3 φορές), 1π (2 φορές). Ταυτοχρόνως και κά-θε δεύτερη βελόνα, θα συνεχι-σετε να κλείνετε στη μεριά του ώμου: 2π (4 φορές) και από 1π έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι. Πλέξετε και τ' άριστερο μπροστινό, κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστό.

Πλάτη

Βάλετε 120π στις βελόνες Νο 2½ με καφέ μαλλί και άρ-χίσετε με λάστιχο 5+1π. Κάθε 2 εκατ. περίπου θα κλείνετε 1π σε κάθε μεριά (10 φορές) και σε 15 εκατ. από την αρχή θα πλέξετε με τις βελόνες Νο 2 τα 6 εκατ. για το σφίξιμο της μέ-σης. Συνεχίστε το πλέξιμο με τις βελόνες Νο 2½. Κάθε 1½ έ-κατ. περίπου θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά (13 φορές). Σε 36 εκατ. γενικό μήκος θα σχημα-τίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε σε κάθε μεριά: 2π, 1π (3 φορές) και συνεχι-άτε ίσια έως ότου έχετε 12 έ-κατ. ύψος της μασχάλης. Σ' α-υτό το σημείο βάλετε κάθε 2 έ-κατ. 1π σε κάθε μεριά (3 έ-φορές). Σε γενικό ύψος της μα-24

σχάλης 18 εκατ. θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα σε κάθε μεριά: 3π (14 φορές) και από 1π (4 φορές). Συνεχίστε ίσια και σε γενικό μήκος 65 εκατ. κλείσετε τους πόντους που έχε-τε σε μία φορά.

Δεξι μανίκι

Βάλετε 50π στις βελόνες Νο 2½ με καφέ μαλλί και αρχίσε-τε με λάστιχο 5+1π. Κάθε 2 εκατ. θα βάλετε 1π σε κάθε με-ριά (23 φορές). Σε 46 εκατ. από την αρχή θα κλείσετε 5π στη δεξιά μεριά και 4π στην άριστερή μεριά. Θα συνεχίσε-τε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα: 4π δεξιά και 2π άριστε-ρά. Κατόπιν θα κλείνετε και στις δυο ταυτοχρόνως κάθε δεύ-τερη βελόνα από: 2π (2 φο-ρές), 1π (5 φορές), 2π (11 φορές) και από 3π (2 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλεί-σετέ τους σε μία φορά. Πλέξε-τε και τ' άριστερο μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστό. Στο κάτω μέρος κάθε μανικιού, ση-κώσατε 48π με καφέ μαλλί και πλέξετε 7 βελόνες με ζέρσευ.

Δεξι μέρος ζιλέ

Βάλετε 32π στις βελόνες Νο 2½ με μπέζ μαλλί και άρ-χίσετε με ζέρσευ. Στην άριστε-ρή μεριά θα κλείνετε 1π κάθε 2 εκατ. (25 φορές). Σε 53 έ-κατ. από την άρχή, κλείσετε τους πόντους σε μία φορά. Πλέξετε και τ' άριστερό κομ-μάτι του ζιλέ κατά τον ίδιο τρόπο, αντίκρουστό.

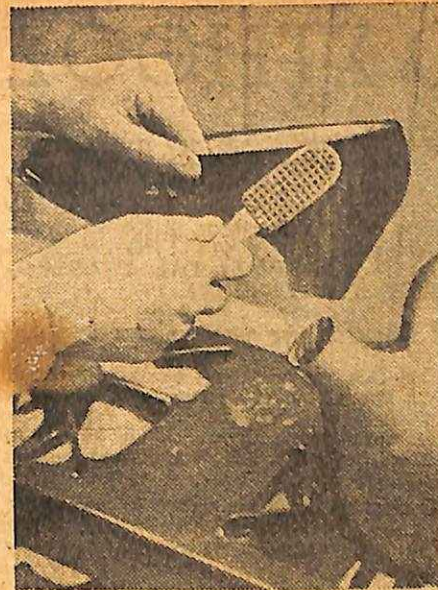
Εφαρμογή

Σιδερώσατε τα κομμάτια του πλεκτού σας από την ανά-

πες σειρές θά τις συμπληρώ-σετε κατά τον ίδιο τρόπο σε όλα τα κομμάτια της ζακέτας, που έχετε πλέξει με λάστιχο 5+1π. Ράψετε τις πλαινές ρα-φές και τους ώμους. Γυρίστε στα δυο μπροστινά της ζακέ-τας ένα στριφοματάκι 2 εκατ. φάρδος στο μέκος και ράψε-τε το στην ανάποδη μεριά με περαστή βελονιά. Γύρω - γύρω στο ντεκολτέ σηκώσατε 80π με καφέ μαλλί και πλέξετε 7 βελόνες με ζέρσευ. Κλείσατε τους 80π σε μία φορά αρχί-ζοντας το κλείσιμο από την κα-λή μεριά του ζέρσευ. Τσάκισ-τε αυτό το ζέρσευ που πλέξα-τε σε 5 βελόνες φάρδος σε στρίφωμα και ράψτε το στην ανάποδη μεριά. Στο κάτω μέ-ρος της ζακέτας γυρίσατε ένα πολύ μικρό στριφοματάκι και φοδράρετέ το με τη γκρό καφέ κορδέλα. Σχηματίσατε στο δε-ξί κομμάτι του ζιλέ κουμπό-τρυπες κατά τον εξής τρόπο: Μετά από 5π της άκρης, τρα-βήσατε μία κλωστή και κώσε-τε την στον 4ο πόντο. Ξεπε-ράσατε την κομμένη κλωστή ά-πό τους 4π και περάσατε γύ-ρω - γύρω σ' αυτό τ' ανοίγμα που δημιουργήθηκε μία διπλή κλωστή. Την πρώτη κουμπό-τρυπα θα τη σχηματίσετε σε 4 εκατ. από την κάτω άκρη και οι υπόλοιπες θα έχουν 5½ εκατ. απόστασι ή μία από την άλλη. Κατόπιν γυρίσατε στην άκρη του ζιλέ και στο κάτω μέρος ένα στριφοματάκι και φοδράρετέ το με την άσπρη κορδέλα. Κώσατε τις κουμπό-τρυπες και στην κορδέλα και κάνετε τις φετόνι. Γυρίσατε και στ' άριστερο κομμάτι του ζιλέ το ίδιο στριφοματάκι και φοδράρετέ το με άσπρη κορδέ-λα. Θα τοποθετήσατε τα κομ-μάτια του ζιλέ στη ζακέτα σε 2 εκατ. βάθος και θα τα ρά-ψετε κουφά. Στο δεξί μέρος της ζακέτας στο πάνω μέρος κώσατε δυο κουμπότρυπες κα-τά τον ίδιο τρόπο όπως κώσα-τε και τις κουμπότρυπες του ζιλέ. Πρέπει να προσέξετε ώ-στε να έχουν την ίδια απόστα-σι με τις άλλες κουμπότρυπες. Ράψετε τα κομμάτια αντίκρου-στά. Ράψετε τις ραφές των μα-νικιών και τοποθετήσατε τα στις μασχάλες. Στο κάτω μέ-ρος κάθε μανικιού γυρίσατε το ζέρσευ που έχετε πλέξει σε στριφοματάκι. Αν θέλατε φο-δράρετέ το με καφέ κορδέλα. Τ. Κ.

Μικρά - μικρά

- Ξέρετε τις ιδιότητες που έχει το μέλι; Είναι ένα ελαφρό καθαριστικό και συγχρόνως καθαρίζει το αίμα. Καταπολεμά γρήγορα τη φαγούρα και τα εξανθήματα. Η καθημερινή του χρήση δίνει μια γλυκιά ευχάριστη μυρωδιά στην αναπνοή. Και τρώγοντας κάθε πρωί μια κουταλιά της σούπας μέλι, πριν από το πρόγευμα, εξασφαλίζετε τη μακροζωία.
- Για να καταπολεμήσετε και τους πιο επίμονους πονο-κεφάλους, βάλετε στο μέτωπό σας κομπρέσες με ζεστό νερό.
- Για να δώσετε λάμψη στο δέρμα σας, πλένετε το πρόσω-πό σας πρωί και βράδυ επί μια δρομάδα, με αφρόπνη μαϊντανού. Ένα μεγάλο μάστο μάγιαντω να δράση επί μισή ώρα σε εκατόν πενήντα δρόμια νερό.
- Όταν κάνετε κομπότσες, πρέπει να ρίχνετε τη ζάχαρη ά-φου βράσουν τα φρούτα. Αν τη ρίξετε πολύ νωρίς, τα φρούτα γίνονται σκληρά, γιατί η ζάχαρη τα σφίγγει.
- Τα ρούχα γυαλίζουν όμορφα αν στο νερό που τα ξεβάζε-τε ρίχνετε λίγο βόρακα. Μετά το σιδερώμα τα ρούχα σας παίρνουν μια ωραία γυαλάδα.
- Αν θέλετε ν' απομακρύνετε από τα παπούτσια τη δυσά-ρεστη μυρωδιά του ιδρώτα, καθαρίστε το εσωτερικό τους με μια διάλυσι υπερμαγγανικού καλίου. Στις περισσότερες περι-πτώσεις θα έχετε αποτέλεσμα τα καλά.

Περιποιήστε τά παπούτσια σας

Η ΚΑΛΗ νεράιδα του παραμυθιού ή-ξερε πολύ καλά για ποιά λόγο χα-ρίσε στη Σταχτοπούτα ένα ζευγάρι θαυμάσια παπούτσια για να τα φορέσει με το φόρεμά της στο χορό. 'Α-σφαλώς η κοπέλλα θα εύρισκε τους μι-σους θαυμαστές, αν τα παπούτσια της δεν ταίριαζαν τόσο ωραία με το φόρεμά της.

"Αν και περάσαμε όμως την παιδι-κή ηλικία και το παραμύθι έχασε πιά για μάς τη γοητεία του, ξέρουμε ωστόσο πως ένα καλό παπούτσι δείχνει την αξία ενός ωραίου φορέματος. Γι' αυτό πρέπει να προσέχουμε πολύ τα παπούτσια μας και μία φορά την εβδομάδα να βρίσκουμε τον καιρό να τα περιποιόμαστε.

Στις διτρίνες των μαγαζιών βλέπουμε πλήθος μοντέλα από διάφορα δερμάτα και σε πολλούς χρωματισμούς. Τα πρω-ταία όμως έχει πάντοτε το σουέντ και όχι χωρίς λόγο. Το όμορφο αυτό δέρμα είναι καταλληλότερο για να γίνει κομψά και χαριτωμένα παπούτσια που φορούν-ται σχεδόν σε κάθε περίσταση. "Έχει ό-μως ένα ελάττωμα: "Η περιποίησή του θέλει κόπο. Στις λίγες θα παρουσιασθούν γυαλιστεροί λεκέδες που φαίνονται σά να είναι άλειμμένοι με λίπος και που η έξα-φάνισή τους είναι κάπως δύσκολη.

Τα καστόρινα παπούτσια πρέπει να καθαρίζονται ταχτικά με ένα βουρτσάκι από καουτσούκ. Και αν δεν είναι πολύ παλιά, μπορούμε με τον τρόπο αυτόν να τα διατηρήσουμε σε καλή κατάσταση. "Αν όμως οι γυαλιστεροί λεκέδες επιμέ-νουν πολύ, τότε μπορούμε να τους τρί-ψουμε με μια σκληρή γομαλάστιχα (σαν αυτή π.χ. της γραφομηχανής).

Το ανοιχτόχρωμο σουέντ καθαρίζουμε με παλιό, πολύ σκληρό ψωμί που θα το τρίβουμε ταχτικά στο δέρμα και μετά χρησιμοποιούμε το καουτσούκ - βουρτσά-κι. Τα μαύρα και τα καφέ σουέντ ξανα-παίρνουν κανονικά το βαθύ χρώμα τους, αν τα κρατήσουμε πάνω από τον άτμο νερού που βράζει. Αυτό όμως δεν πρέπει να το κάνουμε πολύ συχνά, γιατί τότε το δέρμα μαζεύει και γίνεται σκληρό.

Για να φρεσκάρουμε το χρώμα τους μπορούμε να μεταχειριστούμε το ειδικό υγρό βερνίκι που τα τελευταία χρόνια εξετέλπισε έντελώς τις σκόνες και τα σα-πούνια. Τα σουέντ παπούτσια μας κα-λό είναι να τα φυλάμε μέσα σε καλάπό-δια και σ' ένα μέρος ξηρό, χωρίς σκόνη. Στην ανάγκη τα παραγεμίζουμε με τσα-λακωμένες εφημερίδες για να διατηρούν τη φόρμα τους.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟ

Α' ΛΙΓΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟ

Τί σημαίνει «ενοικιοστάσιον» όλοι το γνωρίζουμε. Στα σημερινά χρόνια, είναι γενική, μπορεί να πη κανείς, η εφαρμογή αυτού του θεσμού. Το ποσοστό των «ελευ-θέρων μισθώσεων», σήμερα, στη χώρα μας είναι μικρότερο σχετικά με το ποσοστό των μισθώσεων που προστατεύονται από το ενοικιοστάσιο.

Ο θεσμός του ενοικιοστασίου δεν είναι προνόμιο μόνον των «Ελλήνων ενοικιαστών», εφαρμόζεται και σε άλλες χώρες, ιδίως ευ-ρωπαϊκές, αλλού με χαλαρή μορφή και άλ-λου με μορφή αυστηρότερη, όπως π.χ. στη Γαλλία και 'Ιταλία όπου η κρίσι της στέγης είναι αίσθητη.

Το ενοικιοστάσιο προστατεύει υπό ώρι-σμένους όρους εκείνον που κατέχει ως ε-νοικιαστή άστικόν ακίνητο. Δηλαδή εά-κίνητον όπερ κείμενον έν πόλει ή κώμη χρησιμοποιείται ως κατοικία ή γραφείον ή κατάρτημα». Οι ιδιοκτήται ίσχυρίζονται ότι οι νόμοι περί ενοικιοστασίου με το να δεσμεύουν επ' άόριστον τα ακίνητά τους έναντι μηδαινού άνταλλάγματος (διότι το ενοικιοστασιακόν μίσθωμα είναι ελάχι-στο σχετικά με το ελεύθερο μίσθωμα) δεν κάνουν στην ουσία τίποτε άλλο παρά να τους αφαίρουν την ιδιοκτησία τους την ιδιοκτησία όμως την προστατεύει το σύν-ταγμα μας ως εξής: «ούδεις στερείται της ιδιοκτησίας αυτού, ειμή διά δημοσίαν ώφέλειαν προσκόντως αποδεδειγμένην ότε και όπως ο νόμος διατάσσει, πάντοτε δε προηγούμενης πλήρους αποζημιώσεως...πρό της καταβολής της αποζημιώσεως διατη-ρούνται άκέραια πάντα τα δικαιώματα του ιδιοκτήτου μη επιτρεπομένης της καταλή-ψεως...» Συνεπώς, κατά τους ιδιοκτήτας, οι νόμοι περί ενοικιοστασίου είναι άντισυν-ταγματικοί, δηλαδή άνισχυροι. Εύτυχος ό-μως για τους ενοικιαστές, τα δικαστήρια δεν επιπρεάζονται από τις γνώμες των ι-διοκτητών και έτσι δεν κηρύσσουν άντι-συνταγματικό τον θεσμό του ενοικιοστα-σίου. Ο θεσμός του ενοικιοστασίου, λένε, δεν επιφέρει άφαιρέσι της ιδιοκτησίας, έ-τιδάλλει χάριν του γενικού συμφέροντος ώρισμένους περιορισμούς γενικής φύσεως οι όποιοι δεν οδάνουν να καταργήσουν την ιδιοκτησία. "Ετσι το ενοικιοστάσιο έχει άναμφισβήτητη έννομική ίσχύονα.

Η ΣΧΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΜΕ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟ

Και τώρα, άς δούμε τί σχέση μπορεί να έχη ένας άλλος θεσμός — ο γάμος — με το ενοικιοστάσιο.

Ο γάμος συνδέεται από πολλές πλευ-ρές με το ενοικιοστάσιο. Π. χ. ο γάμος έ-νός ενοικιοστασιακού μισθωτού έχει ως αποτέλεσμα να υπαχθούν και να προστα-τευθούν από το ενοικιοστάσιο νέα πρόσω-πα, όπως η σύζυγος και τα παιδιά και ώ-ρισμένοι συγγενείς του ενοικιαστού δηλ. οι λεγόμενοι «οικείοι». Αντίθετως η λύσις έ-νός γάμου π.χ. διά θανάτου του ενοικια-στού, είναι δυνατόν να φέρη άρσι της ένοι-κιοστασιακής προστασίας για τους οικείους εκείνους το ενοικιαστού, που δεν συνεικού-σαν μαζί του από την αρχή της μισθώσεως ή από τότε που απέκτησαν την ιδιότητα του οικείου.

Οικείοι είναι (κατά το ενοικιοστάσιο), α) οι σύζυγοι όποτεδήποτε και άν έγένετο ο γάμος, β) και τα άνηλικα τέκνα έκαστέρου τούτων, γ) οι άνιόντες και κατιόντες έξ αί-ματος, άγχιστείας ή υιοθεσίας και γ) οι έκ πλαγίον συγγενείς και άγχιστείες μέχρι και του τρίτου βαθμού.

Η λύσι του γάμου διά διαζυγίου συνή-θως θα έχη ως αποτέλεσμα να φύγη από το σπίτι ο ένας από τους συζύγους, πιθα-νόν όμως να υπάρχη μόνον διάστασις των συζύγων και έκ της αίτίας αυτής να άπα-χωρήση από το σπίτι ο ένας. "Εάν π.χ. φύγη ο άνδρας και παραμείνη στην κατοί-κία ή γυναίκα, προστατεύεται αυτή από το

Ποιοι θεωρούνται «οικείοι» και πότε προστατεύονται σε περίπτωση κατά την οποία λυθή ο γάμος.

ενοικιοστάσιο έστω και άν το σπίτι το έχη νοικιάσει ο άνδρας, με τη διαφορά όμως ότι δεν μπορεί η γυναίκα να κρατήσει εκεί «οικείους» δικούς της οι όποιοι δεν έμειναν μαζί της πριν από τη διάστασι ή τη λύσι του γάμου. λ.χ. δεν μπορεί να φέρη την άδελφή της, μπορεί όμως να την κρατήσει στο σπίτι άν έμεινε εκεί πριν από τη διά-στασι ή το διαζύγιο. Δεν μπορεί, άν τυχόν ξαναπαντρευθή, να κρατήσει στο σπίτι το νέο σύζυγό της άν κάνει ένα έξώγαμο τέ-κνο δεν μπορεί να μείνη εκεί με το παιδί της αυτό κ.λ.π.

Ο γάμος έχει πολλές «σχέσεις» άκόμη με το ενοικιοστάσιο. "Ωρισμένες από τις σχέσεις αυτές θα τις δούμε σε άλλο ση-μείωμα.

ΓΕΩΡ. Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

* Ο δικηγόρος άπαντά:

ΟΛΓΑ Γ.—"Ο νόμος σας προστατεύει" άρ-κει να είσθε εις θέσιν να αποδείξετε ότι το παιδί που πρόκειται να γεννησέτε προέρχε-ται από τις σχέσεις με τον άνδρα αυτόν. Πάντως πρέπει να γεννηθή το παιδί πρώτα και μετά να ένεργήσετε δικαστικά. Δεν μου γράφετε εάν συζούσατε με τον άνδρα αυ-τόν. Τούτο έχει μεγάλη σημασία διότι στην περίπτωση αυτή η δικαστική άναγνώρισι του τέκνου θα έχη πολύ πειρισσότερα πλεονεκτή-ματα για το τέκνο. Άλλά και άν δεν υπάρ-χη περίπτωσης συμβιώσεως πάλι έχετε άρ-κετά δικαιώματα—και έσείς και το παιδί σας. Θα ζητήσετε δικαστική άναγνώρισι του τε-κνου σας και θα άπαιτήσετε όσα άνδρες το-κε-τού, διατροφή δική σας έξη μηνών (2 πρό του τοκετού και 4 μετά) και άμέσως μετά την γέννησι του παιδιού σας θα ζητήσετε γι' αυτό προσωρινή διατροφή. Δεν χρειάζε-ται να πάτε ούτε στην "Αστυνομία ούτε στη Μητρόπολι παρά μόνο στο δικηγόρο σας.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΗ ΚΟΡΗ.— Κατ' αρχήν ο πρώτος άνδρας σας έχει το δι-καίωμα να σας πάρη το παιδί όταν αυτό συμπληρώση το 10ον έτος της ηλικίας του διότι «έσον το διαζύγιο άπηγγέλθη υπαίτιό-τητι άμφότερων των συζύγων εις μέν την μη-τέρα άνηκει η έπιμέλεια της θυγατρός και του μη υπερβάοντος του δέκατον έτους υιού, εις δε τον πατέρα, του υιού όστις υπερέβη το δέκατον έτος». "Εσείς όμως να άρνηθήτε να του το δώσατε και να προσπαθήσετε να ά-ποδείξετε στο δικαστήριο (άν τυχόν ο πρώην σύζυγός σας κατοικήη εκεί για να σας πάρη το παιδί) ότι για όλους τους λόγους που μου αναφέρετε το συμφέρον του παιδιού είναι να έξακολουθή να παραμείνη μαζί σας. Είναι πολύ πιθανόν το δικαστήριο να μη δώ-ση το παιδί στον πατέρα του.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Στις νοσταλγίας τις στιγμές φαντάζομαι τη γαλανή άδέλφιστή λιμνούλα και μια γωνιά στην άκρία της πευκόφυτη που έπαίξα άδέλφιστη παιδούλα.

Και φέρνω τις στιγμές αυτές στηθύμησι την καταπράσινη γωνιάν εκείνην τις μαργαρίτες, τα τριφύλλα που έστρωναν για την παιδούλα λουλουδένια κλίνη.

"Εκεί κοντά σιγά - σιγά μεγάλωνε και γίνονταν κοπέλλα η μικρούλα. Και θα όνειρα τα πρώτα έμπιστεύτηκε στην άρεση μικρή λιμνούλα.

Κι' ήταν ωραίες οι στιγμές κι' άδέχαστες που περάσα σαν ήλιους κοντά της κυττώντας τ' άστρα που τρεμόφεγγαν κι' άσήμιαναν τα ήσυχά νερά της.

Μά τώρα που μακριά της βρίσκομαι χωρίς να βλέπω τη γλυκιά θωριά της αίσταντομαι σαν κάτι εκεί να άψοπα άπ' την ψυχή μου στην ύγρη άγκαλιά της.

Στις νοσταλγίας τις στιγμές φαντάζομαι τη γαλανή άδέλφιστή λιμνούλα και μια γωνιά στην άκρία της πευκόφυτη που έπαίξα άδέλφιστη παιδούλα...

ΜΑΙΡΗ Π. ΚΑΣΣΕΛΑΚΗ

Μαθήτρια "Αμερικανικού Κολέγιο

Θηλών "Ελληνικό

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΩΡΑΙΟ ΣΤΗΘΟΣ

Η ΠΙΟ ΘΕΡΜΗ εχρή που διατυπώνει συνήθως κάθε γυναίκα είναι να έχει ωραίο στήθος. Σε όλες τις εποχές, το στήθος υπήρξε ένα από τα κυριότερα όπλα της γυναικείας γοητείας. Και σήμερα που η ζωή στο υπαίθρο και τα καλοκαιρινά μπάνια επιτρέπουν — ή μάλλον επιβάλλουν — στη γυναίκα να εμφανίζεται με... γυμνική σχεδόν αμφίση, η τελειότητα του στήθους είναι κάτι που η κάθε γυναίκα το εύχεται και το επιζητεί ολόψυχα.

Πρέπει, όμως, να αναγνωρισθεί ότι η τελειότητα αυτή είναι, δυστυχώς, κάτι που μάλλον σπάνια συναντάται. Ποσες νέες γυναίκες βλέπουμε, που τα στήθη τους είναι μαλακά και πεστά, σά να μη έχουν διόλου ζωή μέσα τους!...

Υπάρχουν δειλές γυναίκες που δεν τολμούν να καταφύγουν στο γυαλί τους για το ζήτημα αυτό, και υποφέρουν σιωπηλά το μειονέκτημά τους. Υπάρχουν άλλες που παρακολουθούν με δίψα τις καθημερινές διαφημίσεις των εφημερίδων και των περιοδικών, και δοκιμάζουν κρυφά κάθε νέα κρέμα ή άλλη μέθοδο. Υπάρχουν, τέλος, άλλες που πηγαίνουν στο γυαλί και τον ρωτούν λογικά αν μπορούν να κάνουν κάτι για να βελτιώσουν την κατάσταση του στήθους τους.

Οι τελευταίες αυτές έχουν δίκιο. Γιατί στο ερώτημά τους υπάρχει κατ'αφ'εαυτήν απάντηση. Άρκει να έχουν επιμονή και θέληση!...

Τα στήθη είναι ζωντανά όργανα

ΠΡΕΠΕΙ να έχετε υπ' όψη σας ότι, κατά κανόνα, είναι δύσκολο να τροποποιηθεί η ΘΕΣΙΣ και το ΣΧΗΜΑ του στήθους. Αν το δικό σας βρίσκεται πολύ ψηλά ή πολύ χαμηλά, αν είναι στρογγυλό ενώ σείς θα το θέλατε μυτερό, το καλύτερο είναι να παραδεχθείτε χωρίς διαμαρτυρίες ότι σάς έδωσε η Φύσις. Το σχήμα και η θέση του στήθους είναι υπόθεση κρράσεως και κληρονομικότητας. Ότιδήποτε και αν κάνετε για να προσπαθήσετε να τα αλλάξετε, ως μόνον αποτέλεσμα θα έχετε να το παραμορφώση. Γιατί οι μαστοί είναι ΖΩΝΤΑΝΑ ΟΡΓΑΝΑ, εύπαθα, που δεν είναι δυνατό να τους αλλάξουμε τη μορφή όπως αλλάζει ο καλλιτέχνης τη μορφή του πηλού!...

Αλλά και το ΜΕΓΕΘΟΣ του στήθους, αν υπάρχει τρόπος να μεταβληθεί μέχρι ενός σημείου, δεν μπορεί όμως να αλλάξει και έντελως. Αν η Φύσις σάς έχει κανονίσει να έχετε μικρό στήθος, αποκλείεται να το κάνετε ποτέ μεγάλο. Όπως και αν σάς έχει προικίσει μ' ένα πλούσιο στήθος, άδικα θα κοπιάσετε να αποκτήσετε στήθος κοπελιάσας.

Όλα αυτά εξ' άλλου δεν έχουν παρά μόνον δευτερεύουσα σημασία, δεδομένου ότι Η ΜΟΝΗ ΑΛΗΘΙΝΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Η ΣΚΛΗΡΟΤΗΣ ΤΟΥ. Ένα σφιχτό, ελαστικό στήθος είναι πάντοτε ένα ωραίο στήθος, είτε μεγάλο είναι, είτε μικρό, είτε ψηλά βρίσκεται τοποθετημένο, είτε χαμηλά.

Αυτό λοιπόν το ωραίο στήθος ΜΠΟΡΕΙΤΕ, και ΠΡΕΠΕΙ, να το έχετε και σείς.

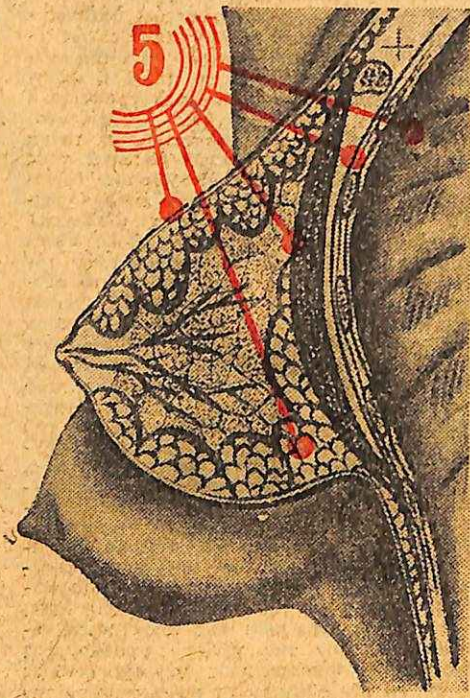
Τα πέντε στοιχεία του ωραίου στήθους

ΚΥΤΤΑΞΕΤΕ τη σχηματική παράσταση του στήθους που παρουσιάζει η εικόνα μας, και όπου μπορείτε να ιδείτε καθαρά πώς είναι σχηματισμένο το στήθος. Υπάρχει πρώτα μια οστεώδης βάση, που σχηματίζεται από τις πλευρές. Κατόπιν ένας μύς, ο μέγας στήθικός, που περιβάλλει ολόκληρο το επάνω μέρος του θώρακος. Ο μαστικός αδήν, που αποτελείται από τα έκκριτικά σωληνάκια — περί τα δεκαπέντε ή είκοσι και ισάριθμους γαλακτοφόρους πόρους, οι οποίοι ακουμπούν επάνω στο θωρακικό μυόνω. Το λίπος (λιπώδης ιστός), που γεμίζει τα μετωπία των αδένων διάκενα και τους περιβάλλει εξωτερικά. Και τέλος το δέρμα, που σκεπάζει εξωτερικά τα πάντα.

Για να είναι λοιπόν ένα στήθος ωραίο, χρειάζονται:

- 1) Καλά ανεπτυγμένος θώραξ.
- 2) Ισχυρός στήθικός μύς.
- 3) Καλώς λειτουργούν μαστικοί αδήν.
- 4) Άρκετη ποσότητα λίπους.
- 5) Στερεό και λείο δέρμα.

Όλα τα στοιχεία αυτά είναι απαραίτητα και ένα μόνον αν λείπει, η ωραιότητα του στήθους διακυβεύεται. Μια γυναίκα με επίπεδο θώρακα, ή με μαλακούς μυώνες, θα έχει ίσως ωραίο στήθος κατά τα πρώτα χρόνια της νεότητός της, αλλά γρήγορα θα το ιδεί να μαλακώνει και να πέφτει.

Το ωραίο στήθος προετοιμάζεται από την παιδική ηλικία

ΠΡΙΝ κτίσουμε τους τοίχους μιας οικοδομής, πρέπει πρώτα να δάσουμε τα θεμέλια. Από την παιδική λοιπόν ηλικία, πριν ακόμη εμφανισθεί το στήθος στο μικρό κορίτσι, πρέπει να προβλέψουμε και να προετοιμάσουμε το μέλλον του.

Γιατί ο θώραξ και ο στήθικός μύς, που θα χρησιμεύουν ως βάσεις του στήθους, υπάρχουν ήδη στη θέση τους. Και η εποχή που μπορεί κανείς να επιδράσει επάνω τους, είναι η εποχή ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΒΗ, όταν τα κόκκαλα είναι ακόμη εύπλαστα, και οι μύς δρiscκονται στο στάδιο της ανάπτυξεως.

Για το σκοπό αυτό, πρέπει κατ' αρχήν να παρακολουθήτε πολύ τακτικά την κορούλα σας, για να βεβαιωθείτε ότι δεν παρουσιάζει τυχόν τάσι προς το ραχισμισμό και δεν — ής λείπει το απαραίτητο ασβεστίο. Πράγματι, συχνά συμβαίνει ώστε μια ελαφρότατη ραχίτις, που περάσε απαρατήρητη στην παιδική ηλικία, να αποτελέσει αργότερα την αιτία μιας κακής στάσεως του θώρακος.

Εκτός απ' αυτό, ένα μέσον υπάρχει: Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ. Τα μικρά κορίτσια μπορούν θαυμάσια να ασκούν τους στήθικούς μυώνες των, χωρίς φόβο μήπως χαλάσουν το σχήμα του στήθους των (ένω αργότερα σκαπτό ενισχύει η γυναίκα να κάνει με συντηρητικότητα γυμναστική του στήθους). Στις σελίδες της «Γυναικάς» έχουμε δώσει λεπτομερή τις γυμναστικές ασκήσεις που βοηθούν στην ανάπτυξη των στήθικών μυώνων. Συνιστούμε στις μητέρες να τις διδάξουν στα κορίτσια τους, αν ενδιαφέ-

ρονται για την εξέλιξη του στήθους των. Επί πλέον πρέπει, από τη νεαρή ηλικία, τα νέα κορίτσια να συνηθίσουν στα κρύα ντους του στήθους. Το κρύο νερό επάνω στο στήθος, που το ραντίζουμε μ' ένα σφουγγάρι, αποτελεί ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ.

Η ηλικία της γονιμότητας

ΣΤΗ ζωή της γυναίκας φθάνει μια μέρα η εποχή που οι μαστικοί αδένες αρχίζουν να αναπτύσσονται πάνω στο καλοπροετοιμασμένο στήθος. Αν η ήδη έρση κανονικά, τα στήθη θα είναι φυσικά, ωραία και σφιχτά.

Πράγματι, από την εποχή της ήδης ως την εποχή της διακοπής της περιόδου, τα στήθη της γυναίκας βρίσκονται υπό την απόλυτη επήρεια των γεννητικών αδένων. Θα το έχετε ασφαλώς αντιληφθεί μόνη σας: δεν αισθάνεσθε κάθε μήνα, πριν από τον έρχομό της περιόδου, μια συμφορησι, ένα συναίσθημα εντάσεως και φαγούρας στα στήθη; Τα φαινόμενα αυτά, που προκαλούνται από τη συμφορησι της μήτρας, σταματούν μόλις τελειώσει η περίοδος.

Έχετε λοιπόν υπ' όψη σας ότι, κατά τη διάρκεια ολόκληρης της περιόδου, που διαρκεί η εποχή της γονιμότητας — όσο είστε νέα κοπέλλα, νέα γυναίκα, μέλλουσα μητέρα, νεογέννη μητέρα, θηλάζουσα μητέρα — η ομορφιά του στήθους σας εξαρτάται από την κατάσταση των αδένων σας. Και επομένως μπορείτε θαυμάσια να τη διατηρήσετε, αν πάρετε τις απαραίτητες προφυλάξεις.

Ποιές είναι όμως οι προφυλάξεις αυτές; Πριν απ' όλα, και από την ώρα που τα στήθη σας σχηματίζονται πιά και παίρνουν το σχήμα τους ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΡΑΤΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΣΟΥΤΙΕΝ.

Κατά προτίμηση, κάνετε τα σουτιέν σας παραγγελία, ώστε να προσαρμόζονται ακριβώς στα στήθη σας, στο σχήμα και την απόστασή των. Πρέπει επίσης οι μπρετέλες των να ρυθμίζονται, δεδομένου ότι το μέγεθος του στήθους αλλάζει συνήθως πριν και μετά την περίοδο. Το σουτιέν σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να συμπίεζι το στήθος: πρέπει να το συγκρατεί, να το υποβάσταξη, χωρίς να του περιορίζει την ελευθερία.

Κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και του θηλασμού, πρέπει να παίρνετε ειδικές προφυλάξεις και να φοράτε κατάλληλο σουτιέν.

Μη σταματάτε τις γυμναστικές ασκήσεις του θώρακος. Κάνετε τις όπως πάντοτε ΜΕ ΗΡΕΜΙΑ, και ΦΟΡΩΝΤΑΣ ΣΟΥΤΙΕΝ, για να μη κλονίζεται ή στερεοότης του στήθους.

Συνεχίστε επίσης το ΠΛΥΣΙΜΟ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ ΣΑΣ ΜΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ, δυο φορές τη μέρα: σφίγγει τους ιστούς του δέρματος και τους εμποδίζει να χαλαρωθούν.

Προσοχή στο αδυνάτισμα!...

ΕΝΑ απ' τα προβλήματα που απασχολούν περισσότερο τις γυναίκες είναι το πώς θα «διατηρήσουν τη γραμμή τους», ή, αν την έχουν χάσει, πώς θα την ξαναβρούν.

Προς το συμφέρον του στήθους σας, φροντίστε να αποφυγείτε να παχύνετε, αντί να προσπαθήτε εκ των υστέρων να αδυνατίσετε. ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΑΙΤΙΕΣ ΠΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ.

Αν τυχόν έχετε παχύνει υπερβολικά και αποφασίσετε να αδυνατίσετε, μη ξεχνάτε ότι το στήθος σας θα διατρέξει κίνδυνο. Μη επιζητήτε να αδυνατίσετε όπως — όπως, καταπινοώντας στην τυχρή διάφορα ειδικά καταςκευάσματα — εκχυλίσματα αδένων κλπ. — τα οποία, εκτός από τον γενικό κίνδυνο του παρουσιάζουν, είναι ίσως απολύτως βλαβερά και για το στήθος σας. Μη αδυ-

νατίσετε πολύ γρήγορα, με εξαντλητική δίαιτα ή φάρμακα, γιατί αυτό θα προκαλέσει ασφαλώς πτώσι του στήθους σας.

Μπορείτε να διατηρήσετε επί πολύ το ωραίο στήθος

ΜΗ φαντάζεσθε ότι τα στήθη σας θα παραμορφωθούν αναγκαστικά, την εποχή της κλιμακτηρίου. Φυσικά, από την εποχή αυτή οι μαστικοί αδένες αρχίζουν σιγά-σιγά να ατροφούν, όπως και οι ωοθήκες, με την ανάπτυξη των οποίων συμβαδίζουν. Μπορείτε όμως να χρησιμοποιήσετε τότε, ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ ΣΑΣ, τις τεχνικές όρμονες. Έξ' άλλου, το στήθος σας μπορεί επί πολύ ακόμα να διατηρήσει το ωραίο του σχήμα αν εξακολουθήσετε να φροντίζετε τα υπόλοιπα στοιχεία του (εκτός από τους μαστικούς αδένες): δηλαδή θώρακα, στήθικούς μυώνες, λίπος και δέρμα.

Μη παύετε λοιπόν να φροντίζετε το στήθος σας, αντίθετα μάλιστα: Έξακολουθήστε να φοράτε ένα καλό σουτιέν. Συνεχίστε με την ίδια κανονικότητα τις πλύσεις του

στήθους σας με κρύο νερό. Κάνετε πρωί και βράδυ τη γυμναστική σας.

Προσπαθήστε να διατηρήσετε τη σιλουέτα σας, αλλά μη επιδιώκετε να αδυνατίσετε: το στήθος σας δεν θα ξαναπάση τη μορφή του. Αν παραλείψετε τις αναγκαίες προφυλάξεις, ή αν κάποια αρρώστια επροκάλεσε πτώσι του στήθους σας, μπορείτε σήμερα, χωρίς να διατάσετε, να καταφύγετε στην αισθητική χειρουργική.

Το μόνο μειονέκτημα που παρουσιάζει η τελευταία αυτή είναι ότι είναι πολυδάπανη. Δεν παρουσιάζει όμως οποιονδήποτε κίνδυνο, και δίνει θαυμάσια αποτελέσματα. Η αὐλή εξαφανίζεται σχεδόν έντελως και ο θηλασμός πορρωμένη πάντοτε δυνατός — αν η εγχείρησι γίνει σε νέα γυναίκα.

● **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΑΧΣΗΜΟ ΣΤΗΘΟΣ. ΜΟΝΗ ΑΙΤΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΕ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΛΕΙΑ ΣΑΣ. ΑΡΧΙΣΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ ΝΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΕΤΕ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΣΑΣ: ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΘΑ ΣΑΣ ΑΝΤΑΜΕΨΗ.**

ΕΙΣΘΕ ΔΕΙΛΗ;

Ίδου μερικές ερωτήσεις που θα σας βοηθήσουν να γνωρίσετε καλύτερα τον εαυτό σας.

Πάρτε λοιπόν ένα μολύβι, και απαντήστε με ΝΑΙ ή ΟΧΙ στις ερωτήσεις. Αλλά, προ παντός, ειλικρίνεια!

- 1 "Αν βρίσκεσθε κοντά σε πρόσωπο πολύ ψηλότερο από σας, νιώθετε συναίσθημα κατωτερότητας; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 2 Για ν' αποφασίσετε να τραγουδήσετε δημοσία, πρέπει να σας παρακαλέσουν πολύ θερμά; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 3 Υπάρχει κάποιο χαρακτηριστικό του προσώπου σας ή του σώματός σας που σας ενοχλεί ή σας προκαλεί απέλπισσι; —ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 4 Κάνετε την αδιάφορη, αν μια ξένη γυναίκα κάνει ένα κομπλιμέντο στον άνδρα σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 5 Χάνετε την αυτοπεποίθησί σας, τα λόγια σας, όταν σας παρουσιάζουν σε σπουδαία πρόσωπα; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 6 "Αν βρεθήτε ανάκατεμένη σε μια συζήτηση, που είναι έξω από τις γνώσεις σας, νιώθετε γενικά πώς βρίσκεσθε σε κατώτερη θέσι σχετικά με τους άλλους συνομιλητές; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 7 Έχετε την εντύπωσι ότι η γνώμη σας δεν λαμβάνεται υπ' όψη στις συζητήσεις; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 8 Αποφεύγετε να αποκαλύψετε στις φίλες σας την καταγωγή σας, αν προσερχεσθε από φτωχική οικογένεια; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 9 Ο προϊστάμενός σας στη δουλειά σας εμπνέει, χωρίς λόγο, φόβο; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 10 Προτιμάτε να διατηρήσετε μια θέσι σίγουρη, αλλά με μέτριο μισθό, αντί να δοκιμάσετε μια δική σας επιχείρησι που μπορεί να αποβεί πολύ πιο αποδοτική; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 11 Μια δουλειά που δεν είναι κανονικά ή δική σας, νομίζετε πως είναι έξω από τις δυνατότητές σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 12 Τολμάτε να προτείνετε καινούργιες ιδέες, και να υπερασπίσετε τις προσωπικές σας πρωτοβουλίες; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 13 Έχετε την πεποίθησι ότι δεν θα βρεθή κανένας άνδρας να σας αγαπήσει; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 14 Τα κομπλιμέντα που σας απευθύνουν, σας κάνουν να κοκκινίζετε; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 15 Όταν ο άνδρας σας σας ζητήσει να τον συνοδεύσετε στο ράφτη σας, αρνείσθε; ΝΑΙ—ΟΧΙ
 - 16 "Αν κάποιος σας χρωστά λίγα χρήματα, προτιμάτε να τα ζητήσετε πίσω; ΝΑΙ—ΟΧΙ
- Μετρήστε όλα τα «ΝΑΙ» και τα «ΟΧΙ» που εσημειώσατε. Αν έχετε λιγώτερα από 4 «ΟΧΙ», πρέπει να κάνετε μια προσπάθεια για ν' απελευθερωθήτε από την υπερβολική δειλία σας.
- Αν τα «ΟΧΙ» σας είναι 8, μπορείτε να παρηγορηθείτε: Η δειλία σας είναι σχετικά περιορισμένη.
- Αντίθετα, με 12 «ΟΧΙ», η δειλία μοιάζει να σας είναι αγνώστη. Μπράβο σας!
- Αν έχετε περισσότερα από 14 «ΟΧΙ», είστε βέβαιη πως απαντήσατε με ειλικρίνεια στα ερωτήματα;

Η κοινωνική ζωή στην αρχαία Ελλάδα Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ του γάμου, όπως και στα νεώτερα χρόνια, έτσι και στην ελληνική αρχαιότητα, απασχόλησε πολύ τους πολιτικούς, τους ποιητές και τους διανοούμενους γενικά. Ο γάμος, η πιο σωστά ο οικογενειακός βίος δημιουργεί πολλά καθήκοντα και πολλές υποχρεώσεις στα άτομα. Στον καιρό των σοφιστών, που ήταν στην Αθηναϊκή Πολιτεία οι πιο μορφωμένοι και οι πιο ριζοσπαστές πολιτικοί, έγιναν πολλές συζητήσεις για να μεταρρυθμισθεί το δικαίωμα του γάμου και να δοθούν δικαιώματα στις γυναίκες, που όπως εξήγησαμε σε προηγούμενα σημειώματά μας, ήταν κλειδωμένες, λωμένες στα σπίτια τους και δεν έπαιρναν μέρος στη δημόσια ζωή.

Οι ιδέες όμως αυτές παρεξηγήθηκαν. Γι' αυτό ο Αριστοφάνης στην κωμωδία του «Εκκλησιάζουσας» τις σατιρίζει με πολύ πνεύμα και προσπαθεί να γελοιοποιήσει τις Αθηναίες που ζητούσαν πολιτικά και άστικά δικαιώματα.

Λίγο αργότερα, ο φιλόσοφος Πλάτων, στο σύγγραμμά του «Πολιτεία» υποστήριξε πως στις ανώτερες τάξεις ο θεσμός του γάμου πρέπει να μεταρρυθμισθεί και οι γυναίκες δεν πρέπει να «άνηκαν» σ' ένα άνδρα, αλλά σε κείνους που θα κυβερνούν και θα φυλάγουν την πολιτεία.

Πιο πριν όμως από τον Πλάτωνα, στην Κόττα Ιταλία, όπου κατοικούσαν από Έλληνες, οι φιλόσοφοι Πυθαγόρειοι επηρέασαν τους από τα καθεστώτα των ανατολικών χωρών, στις οποίες είχε ταξιδέψει και είχε μελετήσει τους πολιτικο-κοινωνικούς θεσμούς των, είχαν ιδρύσει όχι μόνο δική του φιλοσοφική σχολή, αλλά και επέβαλε στους μαθητές και αδελφούς του α ζούν σε ξεχωριστά κ ο ι ν ό β ι α. Άνδρες και γυναίκες ζούσαν μαζί και τα είχαν όλα κοινά. Ξέρουμε, μάλιστα, πως οι πυθαγόρειοι Νικιστράτες, Καλλικρατίδες, ή κόρη του Φίνιου, ή Περικτιδίου και άλλοι, έγραψαν και συγγράμματα για να προπαγανδίσουν τα κοινά τους και την κοινή συμβίωση ανδρών και γυναικών.

Οι πυθαγόρειοι όμως δεν κατάρθωσαν να επιβληθούν. Αντίθετα, θρήσκον τον μπελά τους και καταδιώχθηκαν. Ωστόσο, η πολιτεολογία τους και οι ιδέες τους για τα κοινά βρήκαν πολλούς αποδοκούς όχι μόνο ανάμεσα στην αριστοκρατία της Ιταλίας, αλλά και στην άλλη Ελλάδα. Ο Πλάτων, ασφαλώς, ήταν επηρεασμένος από τους πυθαγόρειους.

Ο άλλος, όμως, μεγάλος φιλόσοφος, ο Αριστοτέλης, δεν ακολούθησε τον δάσκαλό του Πλάτωνα και σε πολλά δεν έπεικε. Μια που το ζήτημα του γάμου στον καιρό του ήταν ένα από τα ζητήματα εκείνα που συζητούνταν πολύ και γύρω σ' αυτό υπήρχαν πολλές αντιθέσεις, έγραψε και ειδική μελέτη «περί γάμου» που δεν σώθηκε.

Φαίνεται, όμως, πως στη μελέτη του αυτή υποστήριξε πως για να φέρη ο γάμος την ευτυχία στα ανθρώπινα πρέπει να στηρίζεται σε γερές βάσεις. Να υπάρχει δύναμη μέσα στο σπίτι και η γυναίκα να είναι ενάρετη και μυαλωμένη.

Επίσης και ο μαθητής του Αριστοτέλη, ο Θεόφραστος, ασχολήθηκε με το ίδιο πρόβλημα και ειδικότερα εξέτασε το ζήτημα αν πρέπει οι πνευματικοί άνθρωποι να παντρεύονται. Εξετάζοντας το ζήτημα αυτό, έβγαλε το συμπέρασμα πως ο γάμος είναι «ελαφρύ φορτίο» για τους ανθρώπους των γραμμάτων που πρέπει να αφιερώνουν τη ζωή τους στη μελέτη των μεγάλων προβλημάτων τόσο της κοινωνικής ζωής όσο και στην έρευνα του φυσικού περιβάλλοντος. Την ίδια γνώμη είχε και ο άλλος μεγάλος φιλόσοφος Έπικουρος.

Πρέπει όμως να έχουμε υπ' όψη, ότι οι γυναίκες εκείνο τον καιρό ήταν αμόρφωτες, γι' αυτό οι φιλόσοφοι και γενικά οι διανοούμενοι δεν εύρισκαν κανένα θάλατσο

ΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΕΠΑΝΩ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ • ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΗΤΑΝ ΜΕΙΟΝΕΚΤΙΚΗ • ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ.

μέσα στο σπίτι τους. Αντίθετα, κάθε τόσο είχαν τις γκαρνιέρες των γυναικών τους που δε τους καταλάβαιναν. Και παράδειγμα είναι η Ξανθίππη, η γυναίκα του Σωκράτη.

Από τις οικογενειακές αυτές αντιθέσεις οι πιο πολλοί διανοούμενοι (ποιητές, φιλόσοφοι, καλλιτέχνες και ρήτορες), συζούσαν φανερά με τις εταίρες που ήταν όχι μόνο μορφές και θελκτικές αλλά και πολύ μορφωμένες, όπως η Ασπασία και τόσες άλλες.

Σ' όλη λοιπόν την ελληνική αρχαιότητα το ζήτημα του γάμου συζητούνταν και διατυπώθηκαν πολλές γνώμες. Το ίδιο έγινε και στα χρόνια της μακεδονικής και ρωμαϊκής κατοχής. Και τότε το ζήτημα αυτό ήταν φλέγον, όπως θα λέγαμε σήμερα. Ο Μουσώνιος, ο Ιάμβλιχος, ο Ιεροκλής, έγραψαν πολλά για το θεσμό του γάμου και προσπάθησαν να διορθώσουν τα κακώς κείμενα και να σώσουν την κοινωνία της εποχής τους από τη διαφθορά. Πιο πολύ όμως ο Πλούταρχος ενδιαφέρθηκε για την ηθικοποίηση της κοινωνίας και γι' αυτό ανάμεσα στις τόσες μελέτες του, υπάρχουν μία που έχει τον τίτλο «Γάμος Παραγέλυμας» και μία άλλη που επιγράφεται «Γυναικών Αρεταί».

Και τώρα δε δοούμε ποιες ήταν οι αντιλήψεις όχι των φιλοσόφων, αλλά του λαού για τον θεσμό του γάμου. Οι ρήτορες, οι ποιητές, οι πολιτεολόγοι μπορεί να διαφωνούσαν με τις αντιλήψεις αυτές, αλλά αυτές ήταν ριζωμένες και δεν ήταν εύκολο να αλλάξουν.

Από τα πολύ παλιά χρόνια ο γάμος θεωρούνταν θεσμός ιερός. Αυτό μας διδάσκει ο Όμηρος και ο Ήσιος, οι αρχαιότεροι ποιητές. Η θεά Ήρα πίστευαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας, ήταν προστάτρια των παντρεμένων γι' αυτό και λέγονταν π ο υ τ α ν ι ς γ α μ ω ν. Πίστευαν ακόμη πως η Ήρα τιμωρούσε τους άνδρες που παραβίαζαν τη συζυγική πίστι. Η ίδια μάλιστα πολλές φορές τα έβαλε με τον άνδρα της το Δία, όταν μάθαινε ή τον έπιανε να γλυκοκυτάζει ή να κυνηγά άλλες γυναίκες. Από την ελληνική μυθολογία μαθαίνουμε πως στον Όλυμπο έγιναν μεγάλοι καυγάδες και η Ήρα είχε ψήσει το φάρι σ' άγέλι, κατά πως λέμε εμείς, του Δία. Η ίδια «τιμωρούσε» και πολλούς θνητούς που φέρνονταν άσχημα στις συμβίσεις των.

Αν και οι παραδόσεις αυτές είναι της φαντασίας γεννήματα, ωστόσο αντανακλούν τις παραδεγμένες αντιλήψεις της ελληνικής αρχαιότητας.

Από όλες λοιπόν τις μαρτυρίες που έχουμε, μπορούμε να βγάλουμε το συμπέρασμα πως στην αρχαία Ελλάδα, να μην ο γάμος δεν ήταν μυστήριο όπως σήμερα, όμως θεωρούνταν ιερός, γιατί απέδιδε σε ορισμένα θρησκευτικοκοινωνικά καθήκοντα. Πρώτα πρώτα ήταν διαδομένη η ιδέα, ότι πρέπει να τιμώνται οι πεθαμένοι. Για να αποδίδονται όμως οι προβλεπόμενες θρησκευτικές τιμές στους πεθαμένους προγόνους έπρεπε να υπάρχουν απόγονοι και γνήσιοι μάλιστα. Δεύτερο, σε κάθε σπίτι υπήρχε β ω μ ό ς και αναμμένη φωτιά στην ε σ τ ι α. Είχε δηλαδή το κάθε σπίτι μια ξεχωριστή λατρεία. Και κάθε τόσο γίνονταν θυσίες από τον πατέρα ή τον παππού της οικογένειας.

Η διαίονισι της οικογένειας με άλλα λόγια ήταν και θρησκευτικό καθήκον. Γι'

αυτό, όπως είπαμε, ο γάμος ήταν θεσμός ιερός. Έπρεπε να γεννηθούν παιδιά. «Παίδων έπ' αοράτω γνήσιων», λέγανε οι άνδρες όταν παντρεύονταν. Δεύτερος λόγος ήταν ότι η πολιτεία είχε ανάγκη από πολίτες. Δηλαδή, έπρεπε να υπήρχαν εκείνοι που θα φρόντιζαν για τα ζητήματα της πολιτείας και θα την προστάτευαν σε ώρα ανάγκης. Έπειτα και ένας λόγος ακόμη — κατά τις αρχαίες ελληνικές αντιλήψεις — καθιστούσε το γάμο θεσμό ιερό και τη δημιουργία οικογένειας έπιτακτικό καθήκον. Και ο λόγος αυτός ήταν η διατροφή των γονέων όταν θα μπορούσαν πια να δουλέψουν. Τα παιδιά, λοιπόν, όπως και στα χρόνια μας, είχαν ιερό χρέος να γηροκομήσουν τους γονείς των και να τους βοηθούσαν όταν θα πέθαιναν. Η ταφή από τα παιδιά ήταν ιερό καθήκον και έπρεπε να τελεσθούν όλα όσα ή τότε θρησκεία και ο νόμος όριζαν.

Κάποτε, ένας Αθηναίος που λέγονταν Ευέθιος, κινδύνευε να καταδικασθεί για κάποιο βαρύ παράπτωμα. Κινδύνευε μάλιστα να χάση τα πολιτικά του δικαιώματα. Γι' αυτό μαζί με άλλα επιχειρήματα επικαλέσθηκε πως αν χάση τα πολιτικά δικαιώματά του χάνει το πάν. Δεν θα έχω, είπε στους δικαστές, στον ήλιο μοίρα. Θα είμαι ένας άτιμος. «Εγώ κατείχον ορφανούς πατέρες, την δε μητέρα ήκετω υμάς να με αφήσετε να θάψω εις τα πατρώα μνήματα και μη με εμποδίστη μηδε άπολιν ποιήσας».

Από όλες τις παραπάνω αιτίες, οι στείρες γυναίκες περνούσαν περιφρονημένη ζωή. Οι άνδρες τους μάλιστα είχαν το δικαίωμα να τις χωρίζουν, να πάρουν διαζύγιο. Στη Σπάρτη τέτοια διαζύγια ήταν συνηθισμένα. Ο Ηρόδοτος ιστορεί πως δυο βασιλιάδες της Σπάρτης υποχρεώθηκαν να χωρίσουν τις γυναίκες τους, γιατί δεν έκαναν παιδιά. Η θρησκεία πρόσταζε πως δεν έπρεπε να σβύση η οικογένεια. Γι' αυτό και αν ακόμα οι στείρες γυναίκες ήταν μορφές και καλές σύζυγοι, οι άνδρες τους έπρεπε να υποταχθούν στην προσταγή της θρησκείας και της πολιτείας. Πολλές φορές στη Σπάρτη δίνονταν άλλη λύση, αν στείρος ήταν ο άνδρας. Η γυναίκα του υποχρεωτικά πλάγιαζε μ' ένα συγγενή του άνδρα της. Επίσης και η άτεκνη χήρα παντρεύονταν τον πλησιέστερο συγγενή του συζύγου της για να αποκτήσει παιδιά που θα έκτελοσαν τα θρησκευτικά και πολιτικά καθήκοντα του πεθαμένου πατέρα τους.

Όπως και αν είναι, η τ ε κ ν ο π ο ι ή σ ι χαρακτηρίζονταν ως μεγάλο άγαθό για την κάθε οικογένεια. Ας μη ξεχνούμε και κάτι άλλο! Στις αρχαίες ελληνικές πολιτείες υπήρχαν πολλοί δούλοι (σκλάβοι). Έπρεπε, λοιπόν, να υπάρχουν, να πληθαίνουν οι έ λ ε υ θ ε ρ ο ι π ο λ ι τ ε ς γιατί μόνον αυτοί είχαν δικαιώματα, πολιτικά, κοινωνικά κ.λ.π. Οι δούλοι θεωρούνταν σχεδόν ως ζώα.

Ο Ευριπίδης στην τραγωδία του «Ιών» βάζει το χορό να εξυμνή εκείνους που γεννοβολούν.

«Καλομοιριάς ασύγκριτης ρίζα γίνονται ασάλευτη για τους ανθρώπους τα τέκνα»
Όταν αγόρια στον άνδρα τους κι' αυτά καλοκάριστα λάμπουν με χαρές στών γονιών τους θαλάμους, με τον πλούτο από κύρη σε γυιά — καθώς τον παίρνουν απ' τους πατέρες τους και τον περνούν στα τέκνα, που είναι αντιστύλι σ' ανάποδα και στα καλά τ' καμάρια τους και στην πατρίδα με τάρματα φέρνουν την όρμη τ' σωτηρίας».

Και παρακάτω ο ίδιος μεγάλος ποιητής εξυμνεί έμμεσα τις γυναίκες που έχουν πολλά παιδιά:

«Μ' άρέσει έμένα, κι' απ' τον πλούτο, κι' από βασιλιά παλάτι, καλόπαιδα καλλία να θρέφω»
άκληρη, άς μη ζω και σ' όποιον τ' άρεσει, έγώ τον κατακρίνω, και με λίγα ή πολλά, με καλύτερη πάντα προτιμώ να περάσω».

Τα ίδια λέει και στην άλλη τραγωδία του «Μήδεια». Από τα λόγια αυτά που άπηχουν τις αντιλήψεις των Αθηναίων στα χρόνια του Περικλή και του Σωκράτη, κα-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στη σελίδα 65

ΚΟΜΨΑ ΝΥΦΙΚΑ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΣ

• Σπουδαιότατο ρόλο για την αρμονική εμφάνισι μιας νύφης, παίζει το καλυμμα της κεφαλής. Σας παρουσιάζουμε εδώ διάφορα.

1 Στέμμα από νταντέλα και σύρμα. Ό πέπλος αγκαλιάζει πρώτα τον κότσο εσωτερικώς (και εκ των κάτω προς τα πάνω) στα σφιχτά βελάκι. Σκολώνεται στις άκρες του στέμματος και πέφτει ελεύθερος προς τα κάτω. (Το φόρεμα είναι σατέν με νταντελινά γαρνιτούρα).

2 Μικρό σκουφάκι με νεανικό νταντελένιο βολανάκι πολύ σουρωτό. Στο εμπρός μέρος δίδονται ελαφροί μοντέρνοι κυματισμοί με σύρμα που σάβεται εσωτερικώς. Το φόρεμα είναι πάνταντλι και συνοδεύεται με ένα τούλινο νωμίτη.

3 Νταντελένια μικρή κουφό φορεμένη ίσια στην κορυφή του κεφαλιού. Έμπρος έχει τρεις γλώσσες, δυο δηλαδή στα πλάγια και μία πάνω απ' το μέτωπο. Φόρεμα μπαντέλα και ζωζέτα.

4 Μικρό διάδημα με ελαφριά τσάκιση έμπρος στη μέση. Γίνεται από σουρωτό τούλι, από σατέν κεντημένο με πέρες και παγιέτες ή μαργαριτάρια. Φόρεμα μπαντέλα με κοψίματα.

5 Νταντελένιο σκουφάκι με μοντέρνο κυματισμό. Το σύρμα ντυνεται με ρέλι σατέν. Φόρεμα φτιαγμένο από νταντέλα και τούλι.

Δεξι μπροστινό

ΒΑΛΕΤΕ 70π γκρι μαλλί στις δελόνες Νο 2½ και αρχίστε με τη ριγέ πλέξι. Στην αριστερή μεριά θα βάλετε 1π σε κάθε 3 έκατ. (12 φορές). Σε γενικό μακρός 36 έκατ. θα σχηματίσετε η μασχάλη κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε: 6π, 4π, 3π, 2π (2 φορές) και 1π (3 φορές). Συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε 9 έκατ. ύψος της μασχάλης. Σ' αυτό το σημείο βάλετε 1π στη μεριά της μασχάλης και κάθε 1½ έκατ. συνεχίστε να βάλετε 1π (7 φορές). Ταυτοχρόνως και σε 52 έκατ. γενικό μακρός θα σχηματίσετε το ντεκολτέ στη δεξιά μεριά κατά τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα θα κλείνετε: 6π, 2π (4 φορές), 1π (2 φορές) και συνεχίστε ίσια. Σε 20 έκατ. ύψος της μασχάλης κλείστε τους υπόλοιπους πόντους αρχίζοντας από την αριστερή μεριά σε 18 φορές για τον ώμο. Πλέξτε και τ' αριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Πλάτη

ΒΑΛΕΤΕ 140π με γκρι μαλλί στις δελόνες Νο 2½ και αρχίστε με τη ριγέ πλέξι. Κάθε 3 έκατ. θα βάλετε 1π σε κάθε μεριά (10 φορές). Σε γενικό μακρός 33 έκατ., θα σχηματίσετε τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο: Θα κλείνετε σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη δελόνα, από: 5π, 3π, 2π, 1π (4 φορές) και συνεχίστε ίσια έως ότου έχετε 9 έκατ. ύψος της μασχάλης. Σ' αυτό το σημείο βάλετε 1π σε κάθε μεριά και συνεχίστε να βάλετε από 1π σε κάθε μεριά της μασχάλης, κάθε 1½ έκατ. (6 φορές). Σε 20 έκατ. ύψος της μασχάλης, θα κλείνετε 3π σε κάθε μεριά, κάθε δεύτερη δελόνα (17 φορές). Σ' αυτό το σημείο κλείστε τους 16 μεσαίους πόντους σε μία φορά (τεκολτέ). Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά, η ταυτοχρόνως αν προσθέσετε ένα δεύτερο κουδούρι στην άλλη μεριά του ντεκολτέ. Θα εξακολουθήσετε να κλείνετε στην έσωτερική μεριά του ντεκολτέ, κάθε δεύτερη δελόνα σε κάθε μεριά, από: 4π (2 φορές). Ταυτοχρόνως θα εξακολουθήσετε να κλείνετε και στους ώμους κάθε δεύτερη δελόνα από 3π έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι της κάθε μεριάς. Στο κάτω μέρος του κομματιού της πλάτης σηκώνετε 162π με κίτρινο μαλλί με τις 2 δελόνες Νο 2 και πλέξετε 3 έκατ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

Δεξι μανίκι

Θ' αρχίστε από το κάτω μέρος του μανικιού. Βάλετε 70π στις δελόνες Νο 2½ με γκρι μαλλί και αρχίστε με τη ριγέ πλέξι. Κάθε 1½ έκατ. θα βάλετε από 1π σε κάθε μεριά (24 φορές). Σε 39 έκατ. γενικό μακρός (φροντίστε σ' αυτό το σημείο οι ρίγες του μανικιού να έρχονται συνεχόμενες με τις ρίγες του μπροστινού στο ύψος της μασχάλης) θα σχηματίσετε το πάρσιμο της μασχάλης του μανικιού κατά τον εξής τρόπο: Κλείστε στη δεξιά μεριά 5π και στην αριστερή μεριά 3π. Κατόπιν συνεχίστε να κλείνετε

ΚΟΥΜΠΩΤΟ ΖΙΛΕ

ΥΛΙΚΑ

300 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΤΙΒΕΣΤΗ χρωμ. γκρι και 300 γραμ. κίτρινο πολύ ανοικτό. 5 καλτσοδελόνες Νο 2 και 2 δελόνες μακριές Νο 2½. 8 κουμπιά κίτρινα 2 έκατ. διαμέτρου.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1=1π καλή, 1π ανάποδη. Ριγέ—πλέξι=12 δελόνες γκρι καλή* 1 δελόνα καλή και 1 δελόνα ανάποδη με κίτρινο μαλλί, 2 δελόνες καλή με γκι μαλλί. Συνεχίστε από*, (2 φορές). Κατόπιν πλέξετε 1 δελόνα καλή και 1 δελόνα ανάποδη με κίτρινο μαλλί. Θα συνεχίσετε τις ρίγες επαναλαμβάνοντας αυτές τις 26 δελόνες, δηλ. θα συνεχίσετε το πλέξιμο αρχίζοντας κάθε φορά όπως αρχίσατε στην αρχή.

κάθε δεύτερη δελόνα: στη δεξιά μεριά 3π (2 φορές) και ταυτοχρόνως στην αριστερή μεριά 2π (3 φορές) και από 1π σε κάθε μεριά (20 φορές), 2π (2 φορές), 3π (3 φορές) και από 4π. Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά. Στο κάτω μέρος του μανικιού σηκώνετε 74π με κίτρινο μαλλί με τις δελόνες Νο 2 και πλέξετε 3 έκατ. λάστιχο 1+1π. Κλείστε τους πόντους όπως

τους βρίσκετε. Πλέξτε και τ' αριστερό μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο, αντίκρυστό.

Εφαρμογή

Σιδερώστε τι πλεκτό σας από την ανάποδη με νωπό πανί, πολύ ελαφρά. Στα δυο μπροστινά κάνετε από μια πένσα του στήθους κατά τον εξής τρόπο: Σε 2 έκατ. πιο κάτω από το κόψιμο της μασχάλης τσακίστε την κάθε πένσα με 1½ έκατ.

βάθος και 10 έκατ. μακρός λοεύοντας πολύ ελαφρά. Ράψτε τους ώμους. Με τις δελόνες Νο 2 σηκώνετε 88π με κίτρινο μαλλί στο κάτω μέρος του μπροστινού. Έν συνεχεία σηκώνετε στην άκρη του ίδιου μπροστινού 236 π. Κατόπιν σηκώνετε 136π στο ντεκολτέ και 236π στην άλλη μεριά, στην άκρη του άλλου μπροστινού και τέλος 88π στο κάτω μέρος του δευτέρου μπροστινού. Πλέξτε όλους τους πόντους συνεχίζοντας με λάστιχο 1+1π. (για να πλέξετε πιο εύκολα όλους αυτούς τους πόντους, μεταχειριζόμεθα τις καλτσοδελόνες). Σε κάθε γωνία θα προσθέσετε από 1π. Κατόπιν και σε κάθε δελόνα θα προσθέσετε προ και μετά τους πόντους που προσθέσατε από 1π σε κάθε γωνία. Θα βάλετε αυτά τ' ανοίγματα σε 16 δελόνες σύνολον. Στην 3η δελόνα θα σχηματίσετε τις κουμπότρυπες κατά τον εξής τρόπο: Πλέξτε χωριστά τους κάτω πόντους του δεξιού μπροστινού και 12π της άκρης μετά τη γωνία. Θα πλέξετε αυτούς τους πόντους 7 δελόνες με λάστιχο και θα τους αφήσετε να περιμένουν. Κατόπιν σχηματίστε τις υπόλοιπες κουμπότρυπες, πλέκοντας ανά 34π 7 δελόνες για το διάστημα της κάθε μιας κουμπότρυπας. Η τελευταία κουμπότρυπα θα σχηματισθεί ακριβώς πάνω στη γωνία του ντεκολτέ όπου και θα συνεχίσετε να βάλετε σε κάθε δελόνα τον 1π επιπλέον.

Κατ' αυτόν τον τρόπο σχηματίστηκαν όλες οι κουμπότρυπες. Τώρα πλέξτε και τους πόντους του ντεκολτέ με τους πόντους του αριστερού μπροστινού και τους κάτω πόντους 7 δελόνες. Στη μεριά του δεξιού ντεκολτέ που είναι η μισή κουμπότρυπα, θα συνεχίσετε να βάλετε τον 1π σε κάθε δελόνα επιπλέον. Αφού πλέξετε και τις 7 δελόνες με τους πόντους της αριστερής μεριάς και του ντεκολτέ, συνεχίστε το πλέξιμο με όλους τους πόντους αριστερού κάτω μπροστινού και άκρης, ντεκολτέ και δεξιού μπροστινού άκρη και κάτω. Πλέξτε 6 δελόνες συνεχίζοντας να βάλετε στις γωνιές τα υπόλοιπα ανοίγματα και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Ράψτε τις πλάινες ραφές και τις ραφές των μανικιών. Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες ταυριάζοντας τις ρίγες ώστε να έρχονται συνεχόμενες. Κάνετε φεστόνι τις κουμπότρυπες. Ράψτε τα κουμπιά.

T. K.

Αμχανία

Μπριόλιν.—Γιατί τόσο λυπημένη έκφρασι Τόνυ;

Τόνυ.—'Αγόρασα ένα απ' αυτά τα βιβλία που έχουν τον τίτλο: «Πώς να κάνετε για να σας αγαπήσουν», και τώρα δα δεν ξέρω τί να κάνω.

Μπριόλιν.—Μά, δεν μπορείς να διαβάσεις;

Τόνυ.—Βεβαίως! Λέει να πάω το χέρι του κοριτσιού μέσα στο δικό σου, να το κυττάς μέσα στα μάτια και να το πής: «Σ' αγαπώ, Μπρίατρι!»

—Μπριόλιν.—Λοιπόν;

Τόνυ.—Μά το κορίτσι μου το λένε Λίζι!

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΓΑΜΠΡΟΣ

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ έριξε μια αυστηρή ματιά στην κόρη του και ύστερα της είπε:

—'Η συζήτησις αυτή έτελείωσε μια για πάντα. Αυτών τον κύριο τελειόφοιτο της Ιατρικής πρέπει να τον δγάλης για πάντα από το μυαλό σου. Σε λίγες ημέρες περιμένα τον 'Εμιλ Ζάουερ, το γιο του παιδικού μου φίλου Ζάουερ. Είναι ένας έξαιρετικός νέος αυτός ο 'Εμιλ, με μεγάλη μόρφωσι και μόνος κληρονόμος της επιχειρήσεως του πατέρα του. Είναι με άλλους λόγους ο ιδανικός σύζυγος για σένα. Μπορεί να μη τον θυμάσαι πιά, αλλά όταν ήσασταν παιδιά, παίζατε μαζί και είχατε γίνει αχώριστοι φίλοι. Λοιπόν, Σου επαναλαμβάνω: Αυτών τον κύριο 'Ερικ, το γιατρό, να τον δγάλης όριστικά από το νου σου.

Η Άννα κατέδωσε το κεφάλι της, μη τολμώντας να κυττάξη τον πατέρα της που ύστερα από τα τελευταία του λόγια σηκώθηκε και δγήκε από το δωμάτιο. Τότε γύρισε η νέα ίκετευτικά τα δακρυσιμένα της μάτια προς τη μητέρα της και της είπε:

—Μητέρα. Δε μπορείς τουλάχιστον να με νοιώσης εσύ; 'Ήσουν κάποτε και συ νέα. Αισθάνθηκες και συ κάποιο αίσθημα. Βοήθησέ με. Δεν τον θέλω αυτόν τον 'Εμιλ. Δεν τον γνωρίζω. Δεν τον αγαπώ. Τον μισώ.

Η μητέρα πλησίασε τρυφερά την κόρη της, χείδωσε τα ξανθά της μαλλιά, και της είπε:

—Περίμενε λίγες ημέρες ακόμη. Άννούλα μου. Άφησε να έλθω αυτός ο 'Εμιλ, να τον γνωρίσεις. Και άμα δεν είναι καλός, άμα δεν σου άρέσει, σου υπόσχομαι να σε βοηθήσω εγώ να πάρης τον 'Ερικ. Συμφωνοί;

—Σύμφωνοι, άποκρίθηκε η νέα για να τεματίσει τη δυσάρεστη αυτή συζήτηση. Άλλά μέσα της είχε παρμένη τ' άπόφασι να μη υποχωρήσει με κανένα τρόπο.

Λίγες ημέρες αργότερα κτύπησε το τηλέφωνο. Ήταν ο 'Εμιλ Ζάουερ που άνήγγελλε στον πατέρα της Άννας την άφίξι του.

—Καλώς ώρισε! Καλώς ώρισε! Σε περιμένουμε το άπόγευμα να πάρης το ταί μαζί μας.

Στις πέντε ακριβώς κτύπησε το κουδούνι. Ήταν ο άναμενόμενος κύριος 'Εμιλ. Ψηλά, ξεραγκιανός, αέυριστος, άπεριποίητος, με τη γραβάτα στραβοδεμένη, τα λιγοστά μαλλιά του κεφαλιού του άκένιστα, έδινε την εντύπωσι μάλλον δραπέτου των φυλακών παρά υποψήφιου γαμπρού. Έδωσε στην οικοδέσποινα ένα γερό κτύπημα στην πλάτη με την παλάμη του και της είπε:

—Νά, μαντάμ. Τί γινώσατε; Να μη διασκαθήτε, είσατε μια χαρά. Παχουλή-παχουλή, όλοστρόγγυλη...

Ύστερα προχώρησε προς την Άννα, την τσίμπησε στο μάγουλο, την κυττάει από το κεφάλι ως τα πόδια και ρώτησε:

—Λοιπόν, μικρούλα μου; Πώς με βρίσκεis; Έμένα μω άρέσεις. Φθάνει να παχύνης λίγο ακόμη. Έγώ φοβάω για τις παχουλότητες.

Τη στιγμή αυτή κατέφθασε και ο πατέρας με άνοικτες άγκάλες για να υποδεχθή το μέλλοντα γαμπρό του.

—Καλώς το γέρο. Κόλλα το, φώναξε ο 'Εμιλ προτείνοντας του το αριστερό χερι.

Ο πατέρας τα έχασε για μια στιγμή. Ύστερα όμως απέδωσε τον άγροτικό τρόπο του νέου στη συγκίνησι της στιγμής και αφού χαιρετήθηκαν με ένθουσιασμό, τον κάλεσε να περάσει στην τραπέζια όπου ήταν όλα έτοιμα για το τσάι. Χωρίς να περιμένει να καθήσουν οι άλλοι, στράφηκε ο 'Εμιλ σε μια καρέκλα, άπλωσε τη χειροκλα του, πήρε από το δίσκο τρία πτι-φορ και έτσι, με το στόμα μπουκωμένο, άρχισε να λήη:

—Έλπιζω να είναι η Άννα καλή νοικο-

ΕΥΘΥΜΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

κυρά γιατί πρέπει να ξέρετε πως είμαι πολύ παράξενος. Με έχει κακομάθει άλλως τε και η μαϊρέσσα μου που μπορεί να έχη άλλα ελαττώματα, αλλά στο νοικοκυριό και στο κρεβάτι δεν έχει το ταίρι της.

Η Άννα κατακοκλίνανε, η μητέρα της κρέμασε τα μούτρα της και ο πατέρας ένωωσε την επιθυμία να τον πνίξη επί τόπου με τα ίδια του τα χέρια. Συγκρατήθηκε όσο μπορούσε, άλλαξε το θέμα της ομιλίας και μόλις ήπιαν το τσάι, είπε:

—Και τώρα, αγαπητέ μου 'Εμιλ, μάς συγχωρήs, αλλά πρέπει να πηγαίνουμε, γιατί έχουμε κάποια πρόσκλησι. Κάποτε θα σε ξαναϊδούμε.

Ο 'Εμιλ χούφτωσε πάλι μερικά πτι-φορ και άπάντησε:

—Πηγαίνετε, πηγαίνετε. Φθάνει να μείνι εδώ η Άννα.

Ύστερα γυρίζοντας προς το μέρος της της τράβηξε μια δυνατή τσιμπιά στο μπου-τι και της είπε:

—Κάτσε και θα ίδης τί ώραία θα περάσουμε οι δυο μας άμα φύγουν οι γέροι.

—Οχι, όχι, φώναξε ο πατέρας κατακόκινος από θυμό. Η Άννα είναι καλεσμένη μαζί μας. Δε μπορεί να μείνι.

—Καλά χρυσέ μου, είπε με άπάθεια ο 'Εμιλ. Μη θυμώνης. Άλλως τε μια και θα γίνη γυναικούλα μου, θα βαρεθώ να τη χαϊδολογώ. Έτσι κοκλίκα μου;

Όταν, λίγη ώρα αργότερα, έκλεισε η πόρτα πίσω από τον κύριο 'Εμιλ, ένοιωσε όλη η οικογένεια σά να έφυγε από πάνω της ένα ολοκληρο δουνό.

—Το γατίδαρο!, είπε ο πατέρας.

—Τον ξεστρίπωτο!, φώναξε η μητέρα.

—Το κτήνος, ξαναείπε εκείνος.

—Το δρωμάρι, συμπλήρωσε εκείνη.

Μόνο η Άννούλα δε μιλούσε. Κατά βάθος μάλιστα ευγνωμονούσε αυτόν τον παιδικό της φίλο, τον κύριο 'Εμιλ, που με τη

γαϊδουριά του και με την ξετσιπωσιά του, είχε δώσει τέτοια γρήγορη και τόσο εύνοική λύσι στο ζήτημα που την άπασχολούσε.

Τρεις ημέρες αργότερα, καθόταν πάλι η οικογένεια γύρω στο τραπέζι του τσαγιού. Άλλά στη θέσι του κυρίου 'Εμιλ Ζάουερ, καθόταν ο τελειόφοιτος της Ιατρικής 'Ερικ Μπρούκ. Ήταν ένας σμύνος και ευγενικός νέος, που όλη του η έξωτερική εμφάνισις και όλοι του οι τρόποι πρόδιναν τον άνθρωπο με καλή άνατροφή.

Μόνες επιδιώξεις στη ζωή μου είναι να γίνω ένας καλός έπιστήμων και ένας καλός οικογενειάρχης, για να χαρίσω την εύτυχία στη γυναίκα μου και στα παιδιά μου, είπε ο νέος κοκκινίζοντας ελαφρά.

—Έγώ θα σε βοηθήσω και στα δυο, είπε με ένθουσιασμό ο πατέρας, έπειδη το αξίζειs πραγματικά. Κάμε την Άννούλα μας ευτυχισμένη και σου υπόσχομαι κάθε οικονομική υποστήριξι στα πρώτα δήματα της καριέρας σου.

—Ευχαριστώ, ψιθύρισε ο νέος με συγκινημένη φωνή.

Την ίδια στιγμή άκούσθηκε το κουδούνι και σε λίγο μπήκε η υπηρέτρια για ν' άναγγείλη ότι κάποιος κύριος 'Εμιλ Ζάουερ ήθελε να μιλήσι στον κύριο.

—Νά του πής να γκορεμοτσακιστή να φύγη, πριν τον πετάξω μόνος μου κάτω από τις σκάλες, φώναξε γεμάτος άγανάκτησι ο οικοδεσπότης.

*

Λίγη ώρα αργότερα καθόταν ο τελειόφοιτος της Ιατρικής 'Ερικ Μπρούκ στο μπάο, μαζί με ένα ψηλό, ξερακιανό φίλο του, που είχε λιγοστά μαλλιά στο κεφάλι του.

—Λοιπόν; ρώτησε ο φίλος.

—Όλα εν τάξει. Την άλλη Κυριακή γίνονται οι γάμοι. Και όλη μου αυτή την εύτυχία τη χρωστάω σε σένα, που έπαιξες τόσο υπέροχα το ρόλο του άγροίκου 'Εμιλ Ζάουερ, είπε ο 'Ερικ.

Ύστερα πρόσθεσε γελώντας:

—Θα ήθελα όμως να έδλεπα τα μούτρα του άληθινού Ζάουερ όταν του είπε η υπηρέτρια να γκορεμοτσακιστή να φύγη για να μη τον πετάξουν κάτω από τις σκάλες. Στην ύγεια του του φουκαρά!

—Στην ύγεια του, είπε και ο ψηλός, ξερακιανός, και άδειασαν τα ποτήρια τους ως τον πάτο.

MONON ΕΝΑ ΚΛΟΥΒΙ

Ήταν μια πολύ ώραία ιδέα αυτή που είχε τώρα τελευταία η γυναίκα μου. Βρήκε στην άποθήκη ένα μικρό κλουβί και άποφάσισε να το χρησιμοποιήσι πάλι. Οχι δέδια για να κλείσι μέσα του κανένα φερωτό τραγουδιστή! Η γυναίκα μου λυπάται πολύ τα αιχμάλωτα φτωχά πουλάκια. Έκαμε κάτι πιο πρωτότυπο και πιο άδω. Από καιρό τώρα είχε δάλει στο παρτέρι του παραθύρου μερικές γλαστρόλες με φυτά που τα κλαδιά τους κρέμονταν προς τα κάτω. Δε μπορούσαν όμως να άναπτυχθούν καλά, γιατί με τα άνοιγοκλεισίματα του παραθύρου δεν τ' άφίναμε σε ησυχία.

Η γυναίκα μου λοιπόν άποφάσισε να βάλη τα φυτά μέσα στο κλουβί, αφού το έδεψε πρώτα και το κρέμασε από το ταβάνι. Και δες! Δεν πέρασε πολυς καιρός και τα πρώτα κλαδάκια δήκναι προσεχτικά μέσα από τα λεπτά συρματάκια.

Σε λίγακι άρχισαν να πληθαίνουν, να μεγαλώνουν και να ζητούν διέξοδο. Έτσι που το κλουβάκι περιτογυριστικε γρήγορα από τρυφερά φυλλαράκια και λουλουδάκια. Η πόρτα ήταν άρκετη για να χωρέσι το λαϊμό του ποτι-

στηριού και όλο αυτό έγινε ένα χαριτωμένο και γελαστό πραγματάκι.

Το καλοκαίρι θα το βάλη στο μπαλκόνι μας ή θα το κρεμάσι στον κήπο.

Κυττάτε, κυρίες μου στην άποθήκη σας — ίσως βρήτε και σεις κάποιο μικρό κλουβάκι που θα μπορούσε να το κάμετε ένα χαρούμενο στόλισμα της κόμαρας σας ή και δάρο άκόμη.

ΝΥΦΙΚΑ ΤΟΥ '54

ΤΑ ΦΕΤΕΙΝΑ μοντέλα για νυφικά, είναι πλούσια, αλλά χωρίς υπερβολές. Οι μακρές ουρές έχουν σχεδόν καταργηθεί, και τα περισσότερα είναι έτσι μελετημένα ώστε εύκολα να μετατρέπονται σε βραδυά. Συνήθίζεται επίσης πολύ ο κοντός πέπλος. Οι γραμμές που επικρατούν είναι η μπουστίνια με την κλασική φαρδιά φούστα, και η μοντέρνα γραμμή πρενσές που δίνει πολύ θηλυκότητα και μεγαλοπρέπεια στη νύφη. Στους μπουστίνους διακρίνουμε μοτίβα περασμένων εποχών. Τα υφάσματα των νυφικών είναι κυρίως σατέν-ντυσές, τούλια, μουσελίνα, δαγκλά, μπροσέ, νταντέλα, ζωρζέτα, γκρό και ταφτάς.

1 Φόρεμα για τούλι, σατέν-ντυσές, μουσελίνα, ζωρζέτα, ή δαγκλά. Αμπισιμαν σουρωτό στο μπουστό, βολάν στη φούστα. Όταν αφαιρεθούν τα μανίκια φοριέται ως βραδυό.

2 Γραμμή πρενσές, φούλα μονοκόμματα και πένσες. Γίνεται από σατέν, γκρό ή ταφτά. Γαρνίρεται με νταντέλα. Για να φορεθεί ως βραδυό αφαιρούνται και πάλι τα μανίκια. Να μείνει νταντέλα ή αλλιώς για να καλύπτει το μπουστό.

3 Νταντέλιο βραδυό. Γίνεται και σε μπροσέ, ταφτά ή σατέν-ντυσές. Γραμμή πρενσές. Όταν κόψετε τα μανίκια μπορείτε με το υφάσμα τους να κάνετε δυο μικρά πολύ φουσκωτά μανικάκια που θα συμπληρώνουν τον μπουστό.

4 Σατέν - ντυσές ή ταφτάς. Νωμίτ τούλινο. Η ένωση γαρνίρεται με κορ ή άλλο κατάλληλο κέντημα που απήκρεται στην ένωση. Ο μπουστός κτεβαίνει κάτω απ' τη μέση σε κλασική μύτη. Όταν το μετατρέψετε σε βραδυό, θα δγάλετε τον τούλινο νωμίτ και θ' αφήσετε μόνο μια λουρίδα τούλι αυτής πάνω στην οποία πατάει το κέντημα. Θα το κόψετε εκεί ακριβώς και τελειώσετε το ντεκολτέ με ρέλι. Τα μανίκια θα τα δγάλετε τελειώς η κοντινί.

5 Ζωρζέτα, δαγκλά, ταφτάς ή σατέν. Γαρνιτούρα νταντέλα. Σουρωτή ποδιά που αφαιρείται όταν θα το φορέσετε ως βραδυό. Αφαιρείται και το βολάν του ντεκολτέ, όποτε αποκτάτε ένα σκέτο μπουστό, για οποιαδήποτε γαρνιτούρα.

6 Σατέν-ντυσές, ταφτάς ή μπροσέ. Πεταλωτό ντεκολτέ, γαρνίρεται με κέντημα, άσπρη πασμαντερί ή μαργαριτάρια πέρες κλπ. Κρατήστε λίγη απ' τη γαρνιτούρα αυτή για να στολίσετε και το μανίκι, όταν το κόψετε κοντό για να το φορέσετε ως βραδυό.

Εἴτε χάριν τῶν ἐργῶν, εἴτε γιὰ τὴν ἀσχολοῦνται
κοπῶν, εἴτε γιὰ τὴν ἀσχολοῦνται
ἡ παιδεία στὴν πῶς χαριτωμένη
οὐς ἡλικία, οἱ γυναῖκες δείχνουν

7 ἐντολὰς γιὰ τὰ μάτια σου

7 Προσπάθησε να κοιμάσαι αρκετές ώρες. Όποιος δια-
βάξει πολύ, όποιος εργάζεται διανοητικά, όποιος κάνει
λεπτές εργασίες (κέντημα κ.λ.π.) χρειάζεται περισσό-
τερο από κάθε άλλον άφοκτον ύπνο.

— ὦχι! εἶπε ἀναστενάζοντα
τὸ παιδί. Δὲν θὰ τῆς ὀρέσῃ καὶ
ῥόλου αὐτό.

ΑΜΠΙΓΙΕ ΜΠΕΡΕΔΕΣ
ΚΑΙ ΓΑΝΤΙΑ ΜΕ ΠΕΡΛΕΣ

Κατόπιν ράψετε χρυσές πέρλε

καόντας δ ανοιγματα στον προ-
το γύρο που θ' αρχίσετε το ζε-
σεύ. Το κάθε άνοιγμα θα γίνε-
ται πλέκοντας δυο φορές τον ί-
διο πόντο σε κανονικές αποστά-

μία ἀσημένια πέρλα. Πλέξεται
καὶ τὸ δεξιὸν γάντι κατὰ τὸν ἰδί-
ον τρόπον ἀντικρυστὸ καὶ κεντήσας
το:

KATI
 πού δὲν τὸ ἥξεο

Τούτο οφείλεται στο γεγονός
ότι τα διαμάντια είναι κατ'
100% χημικώς, καθαροί α
θρακας.

T. K.

39

670
Τουότα
Μαζούμα

ΜΕΣΗ ΛΥΣΙΣ

● 'Η φούστα μπλούζα εξακολουθεί να είναι πάντοτε ένα από τα πρακτικότερα ντυσίματα της γυναίκας. 'Η φούστα μπλούζα κολακεύει πολύ και εξασφαλίζει μια κομψή και νεανική εμφάνιση. 'Η φετεινή μόδα, εύνοει ιδιαίτερα τις στενές φούστες, (παρ' όλο που και οι φαρδιές φοριούνται πολύ.) 'Η στενή φούστα όμως δυσκολεύει κάπως το κάθισμα και δεν είναι πολύ βολική για τις ώρες της δουλειάς. Το μοντέλο που βλέπετε στη σελίδα αυτή αποτελεί μια ωραία μέση λύση. Είναι μια φούστα στενή με κρυφά φάρδη που διπλώνουν πίσω σ' ένα φύλλο. Πένσες λοξές (όπως συνηθίζονται τώρα) ξεκινάνε από το πλάι της φούστας με κατεύθυνση προς τα εμπρός. Το πίσω και το πλάι διακρίνονται στις μικρές φωτογραφίες. 'Η μάλλινη μπλούζα έχει ιδιότυπο νωμίτη και δοθιο χαριτωμένο γιακαδάκι. 'Ο νωμίτης αποτελεί συνέχεια της πλάτης.

ΝΕΥΡΟΠΑΘΕΙΕΣ

και ύστερισμοί

Πώς μπορούμε να προφυλάξουμε τα παιδιά μας

Μύριες δες αιτίες μπορούν να συντελέσουν ώστε ένα παιδί να οδηγηθεί στη νευροπάθεια και σε ύστερισμούς. 'Η κληρονομική δέσφα κατέχει πάντοτε την πρωτεύουσα θέση. Οι δηλητηριάσεις και οι διάφορες ασθένειες μπορούν και αυτές να συντελέσουν στο μηχανισμό, που προκαλεί τη νευροπαθή διαθεσι. Διότι αυτές προκαλούν ένδοκρυσμιαθιτικές ανωμαλίες. 'Εκτός όμως όλων αυτών υπάρχουν και μερικά μικροπράγματα, που μπορούν να οδηγήσουν το παιδί σε νευροπαθή και ύστερική διαθεσι, που είναι δυνατόν να προληφθεί με κατάλληλη διαπαιδαγώγησι. Σ' αυτή την κατεύθυνσι θα δώσουμε παρακάτω μερικές οδηγίες στις μητέρες για την ανατροφή των παιδιών τους.

'Απαραίτητη προϋπόθεσι για την ύστερική διαθεσι είναι η ευσκινησία ή οποία συντελεί στην υποβολή. 'Η διαπαιδαγώγησι του παιδιού μπορεί να αυξήσει ή να ελαττώσει την ευσκινησία. Να λοιπόν ένα σημείο, για το οποίο δεν εφιστάται άρεκα η προσοχή των μητέρων. 'Η διαπαιδαγώγησι, παίζει σπουδαίο ρόλο για την προφύλαξι από πολλές νευροπάθειες. Οι πρώτοι θυμοί του παιδιού είναι ήδη μια έκδηλως σκινητικότητας. Κατ' αρχήν πρέπει να αποφεύγουμε κάθε τι, που μπορεί να συντελέσει στην ανάπτυξη του αυτοματισμού. Γι' αυτό όταν τα παιδιά θυμώνουν πρέπει να τα σωφρονίζουμε όχι αυταρχικά και με έσθελισμό, αλλά με λογική. Και να τα κάνουμε να καταλαβαίνουν ότι είναι για το καλό τους. 'Επίσης, ο πνευματισμός και ο υπνωτισμός μπορούν να κάνουν πολύ κακό στα παιδιά. Γι' αυτό πρέπει να μη τα αφήνουμε να παρασύρονται σε τέτοιου είδους ασχολίες. Οι φαντασμοί, οι μυστικοπάθειες, οι θρησκοληψίες και οι προλήψεις των γονέων τα κάνουν νευροπαθή. 'Όταν ένα παιδί διαβάσει ιατρικά, θεολογικά και αστρονομικά βιβλία, χωρίς να είναι φοιτητής του κλάδου αυτού, παρερμηνεύει αυτά που διαβάζει, παραχαλίζεται και προδιατίθεται για τη νευροπάθεια. 'Αλλο ζήτημα όταν κανονικά και με ειρυνό προχωρεί ο φοιτητής στη μελέτη της επιστήμης του. 'Εδώ εφαρμόζεται το «καλλίον άμαθες παρά ήμισυμάθος». 'Επίσης σπουδαίο ρόλο παίζει στην ύστερική διαθεσι και η παθολογική ανάπτυξη της φαντασίας. Γι' αυτό πρέπει να δαίνουμε φραγμό και να μετριάζουμε με συλλογισμούς τις φαντασίες του παιδιού. Τα παρασύνθια με φαντάσματα, νεράιδες και τα παρόμοια εξάπτουν υπερβολικά τη φαντασία και άπογελλούν κίνδυνο για την ψυχρσύνθια του παιδιού. Οι κινηματογραφικές παραστάσεις και τα μυθιστορήματα παίζουν σπουδαίο ρόλο, γι' αυτό πρέπει να γίνεται επιλογή αυτών. 'Όταν τέλος εκδηλωθούν νευροπάθειες και ύστερικές εκδηλώσεις στα παιδιά μας, πρέπει να ξέρουμε ότι όσο νωρίτερα γίνη η θεραπεία τους, τόσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανότητες να γίνουν καλά.

'Η θεραπεία των ύστερικών και μερικών άλλων νευροπαθών εκδηλώσεων γίνεται με την υποβολή, ψυχοθεραπεία, ηλεκτροθεραπεία, ορμονοθεραπεία και χημιοθεραπεία. 'Αλλά αυτό είναι δουλειά του ψυχιάτρου.

Κ. ΓΑΡΦΑΛΙΔΗΣ
Νευρολόγος — Ψυχίατρος

ΔΙΠΛΩΜΑ «ΚΑΛΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ»

Οι μαθήτριες της Η' τάξεως διδάσκονται παιδοκομία και νοσηλευτική. Μια πρωτοβουλία της Διευθύνσεως Σχολικής 'Υγιεινής του 'Υπουργείου Παιδείας

ΣΥΜΦΩΝΑ με επίσημες στατιστικές που αναφέρονται στη μελέτη του καθηγητού της Γυναικολογίας στο Πανεπιστήμιο 'Αθηνών κ. Ν. Λούρου περί της υγειονομικής οργανώσεως της χώρας, η 'Ελλάδα ερεχεται πρώτη στη βρεφική θνησιμότητα, καθώς και στη θνησιμότητα κατά την εγκυμοσύνη και τον τοκετό, ανάμεσα στ' άλλα εύρωπαϊκά κράτη.

Το θλιβερό αυτό γεγονός όφειλεται κατά πρώτο λόγο στην οικονομική άνεχια που επικρατεί στις περισσότερες περιοχές της υπαίθρου και κατά δεύτερο λόγο στην έλλειψη κάθε διαφωτισέως σχετικά με την προφύλαξι του βρέφους και την προφύλαξι του από τους διάφορους κινδύνους που το απειλούν κατά την πρώτη περίοδο της ζωής του. 'Εκατοντάδες μωρά πεθαίνουν κάθε χρόνο μόνο και μόνο γιατί οι μητέρες τους δεν ξέρουν ούτε τα στοιχειώδη πράγματα που άφορουν τη διατροφή τους και την προστασία της υγείας τους. 'Εχω υπ' όλη μου την περίπτωση μιας νεαρής μητέρας που δεν ήξερε πώς να νύση το μωρό της, πώς να το ντύσει, πώς να το θηλάσει, πώς να το κοιμίση. Δεν ήξερε καν πώς να πό...κράτηση. Φυσικά από βρεφικές αρρώστειες δεν είχε ιδέα. Κι' αυτή νομίζω ότι είναι η περίπτωση των περισσότερων μητέρων. 'Εξ άλλου η πλειοψηφία των γυναικών δεν ξέρουν πώς να προστατεύσουν τον έαυτό τους όταν είναι εγκυες και τα περισσότερα ατυχήματα που συμβαίνουν κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης, όφειλονται σ' αυτόν ακριβώς το λόγο.

Τα δυο τελευταία χρόνια γίνεται από μέρους της Πολιτείας μια σοβαρή προσπάθεια για τη διαφώτιση των γυναικών που πρόκειται να γίνουν μητέρες. 'Από τη μια μεριά το υπουργείο Προνοίας οργανώνει κινητά συνεργεία Προστασίας Μητρότητας, που περιέρχονται στη υπαίθρο. Τα συνεργεία αυτά, που αποτελούνται από γιατρούς και νοσοκόμες και είναι εφωδιασμένα με όλα τα μέσα για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, παρέχουν στις επίτοκους και στις νεαρές μητέρες πολύτιμες συμβουλές σχετικά με την προστασία του έαυτού τους και του μικρού πλάσματος που έφεραν στον κόσμο. Τέτοια συνεργεία λειτουργούν για την ώρα μόνο στη Θεσσαλία, πιστεύεται όμως ότι θα επεκταθούν σύντομα και στις άλλες περιοχές της χώρας.

Πιο σοβαρή και πιο έκτεταμένη προσπάθεια στον τομέα αυτόν κάνει το υπουργείο Παιδείας. 'Η διευθύνσι Σχολικής 'Υγιεινής εισηγάγε στα γυμνάσια θηλέων και τις Παιδαγωγικές 'Ακαδημίες τη διδασκαλία του μαθήματος της Παιδοκομίας. Είναι δυο χρόνια που διδάσκεται το μάθημα αυτό και έχει άποδώσει ως τώρα θαυμάσια αποτελέσματα. Οι μαθήτριες, εγκαταλείποντας τα σχο-

λικά θρανία, δεν ξέρουν μονάχα αρχαία ελληνικά, γεωμετρία, Ιστορία κ.λ.π. Είναι εφωδιασμένες και μ' ένα σωρό γνώσεις που θα τους φανούν πολύτιμες όταν αργότερα γίνουν σύζυγοι και μητέρες. Και το μάθημα της Παιδοκομίας δεν διδάσκεται μονάχα θεωρητικά, όποτε ίσως να μη είχε και τόση άποδοσι. Γίνεται και πρακτική εφαρμογή του. Οι μαθήτριες οδηγούνται στα μαιευτήρια, στα βρεφκομεία κ.λ.π. όπου έμπειρες νοσοκόμες του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού τους δείχνουν στην πράξι, ό,τι έμαθαν στο σχολείο.

'Αλλά άς δούμε αναλυτικότερα τί διδάσκονται οι μαθήτριες κατά το μάθημα της Παιδοκομίας. Το πρόγραμμα του ύπαιρου γείου Παιδείας, είναι πλουσιώτατο:

«Σημασία της Παιδοκομίας. 'Επίδρασις της υγείας των γονέων επί της υγείας των τέκνων των». Οι μαθήτριες μαθαίνουν πώς ώρισμένες ασθένειες των γονέων, όπως η φυματίωσις, η σύφιλις κ.λ.π. μπορούν να έχουν όλθερία αποτελέσματα πάνω στην υγεία του παιδιού. Το παιδί μπορεί να γεννηθή άναπνο, σωματικά ή πνευματικά. «'Υγιεινή της εγκύου».

«Χαρακτηριστικά της βρεφικής ηλικίας». «'Απαραίτητοι φροντίδες άμεσως μετά την γέννησιν». «Φυσιολογία και Γενική 'Υγιεινή του βρέφους, θάρσος, ά-

ΑΛΛΑΓΗ ΘΕΜΑΤΩΝ

— ... Καί αυτά είναι τὰ έργα' του από τὸν καιρὸ πού παντρεύτηκε!

νάστημα και μέτρησης αυτών. Πηγαί και εξέτασις αυτών».

«Πρώτη όδοντοφυία, εξέλιξις και λειτουργία των διαφόρων οργανικών συστημάτων του βρέφους. Θερμοκρασία και μέτρησης αυτής, λαλιά. Πρώται κινήσεις, βάδισις κ.λ.π.».

«Το δέρμα τιν βρέφους, ύγιεινή αυτού, λουτρά και τρόπος διενεργείας των».

«'Ενδυμασία του νεογνού και του βρέφους, σπάργατα και σπαργάνωσις».

«Κούνια και κλίνη του βρέφους, δωμάτιον, ύπνος, περίπατοι».

«Πεπτικά λειτουργία και έπίδρασις αυτών, διατροφή του βρέφους. Μητρικός θηλασμός, τρόπος διενεργείας του, δυσκολία μητρικής γαλουχίας, κωλύματα».

«Κανόνες της μητρικής γαλουχίας και συμβάματα κατά την διάρκειαν αυτής».

«Γαλουχία δια τροφού, μικτή γαλουχία».

Ο ΑΗ ΒΑΣΙΛΗΣ

όπως τὸν τραγουδοῦν στὴν "Αρτα

Κάθε μέρος της 'Ελλάδος έχει και τα δικά του κάλαντα, για τα Χριστούγεννα και τον 'Αη-Βασίλη.

Από τα ωραιότερα είναι και τα κάλαντα της πρωτοχρονιάς, που λένε τα παιδάκια στην 'Αρτα, όταν γυρίζουν στα σπίτια κρατώντας φανάρι αναμμένο.

«Άγιος - Βασίλης έρχεται Γενάρης ξημερώνει.
— Βασίλη άποϋθε έργεσαι κι' άποϋθε κατεβαίνεις;
— Άπό τη μάνα μ' έρχομαι και στο σχολείο πηγαίνω.
— Βασίλη, ξέρεις γραμματα πέσ' μας την άλφα-βήτα.
Στην πατερίτσα άκούμπησε να πη την άλφα-βήτα
κι' η πατερίτσα ήταν χλωρή, κι' έπέταξε βλαστάρια
και στην κορφή του βλασταριού πάει πουλί να κάση.
Παίρνει νερό στα νύχια του και χιονί στα φτερά του.
ραντίζει τον άφέντη μας, ραντίζει την κυρά του.

Στο τέλος του άνωτέρω τραγουδιού, αρχίζουν τα έγκώμια για τους νοικοκυραίους.

Από τα καλύτερα 'Αρτινα έγκώμια, είναι και τα παρακάτω:

Ένα μικρό, μικρούτσικο, του βασιλιά τ' άγγόνι,
τριγύρω-γύρω έρχεται, βασιλικό μαζώνει.
Βασιλικό κι' άμραντο, τρία κλωνάρια μύσχο,
τόνα δίνει της μάνας του τάλλο της άδελφής του
το τρίτο το καλύτερο της άγαπητικής του.

Έδώ στα σπίτια τα ψηλά τα μαρμαροχτισμένα,
έδώ 'να κόρη όμορφη, κόρη μαυροματούσα,
της τάζουν άνδρα βασιλιά, της τάζουν άνδρα ρήγα.
Δε θέλει άνδρα βασιλιά, δε θέλει άνδρα ρήγα,
μόν θέλει τ' άρχοντοπουλό με τις πολλές χιλιάδες,
πόχει άμπελία άτρύγητα μαζί με τρυγητάδες,
πόχει και μύλους δώδεκα με χίλιους μυλωνάδες.
Οι έξ άλέθουν με νερό, οι πέντε με το γάλα,
κι' ο τρίτος, ο καλύτερος, άλθεει με το μέλι.

«Τεχνητή γαλουχία, δυσκολία και κίνδυνοι, εφαρμογή τεχνητής γαλουχίας».

«'Αποθηλασμός, άπογαλακτισμός, τρόφιμα προς συμπλήρωσιν και άναπλήρωσιν του γάλακτος. Κανόνες διατροφής μετά τον δό μήνα».

«'Ισοφυλακτικό έμβολιασμοί. Νοσηλευτική παιδικής ηλικίας, συνθεστέρας νοσηραί έκδηλώσεις και διαταραχαί».

«'Όπως βλέπουν οι άναγνώστριες μας, όλα αυτά τα μαθήματα είναι πολύ ενδιαφέροντα. Στο μέλλον κάθε άπόφοιτη του γυμνασίου θα είναι προετοιμασμένη για το ρόλο της μητέρας, θα μπορεί δε να προσφέρει τις γνώσεις της και στις γυναίκες που δεν είχαν την τύχη να πάνε στο γυμνάσιο.

Το ποδύγραμμο όμως του ύπουργείου Παιδείας περιλαμβάνει και μια σειρά από μαθήματα νοσηλευτικής, που είναι έξ ίσου ενδιαφέροντα με τα πρώτα. Οι γνώσεις της παιδοκομίας θα χρησιμεύσουν στη γυναίκα για ένα ώρισμένο χρονικό διάστημα. Το μωρό ξεπετάγεται γρήγορα, μεγαλώνει. Έξ άλλου στο σπίτι υπάρχουν κι' άλλα μεγάλα πρόσωπα. 'Υπάρχει ο σύζυγος. Κάποιος μπορεί ν' άρρωστήση. Και θα τον νοσηλεύση φυσικά η σύζυγος. 'Αλλά πρέπει να ξέρη. Γι' αυτό οι μαθήτριες διδάσκονται και νοσηλευτική. 'Ιδού μερικά από αυτά που μαθαίνουν:

Δωμάτιο αρρώστου. Καθημερινή περιποίησις αρρώστου. Θερμοκρασία ασθενούς, θερμομέτρησης, πυρετός. Κυκλοφορία του αίματος, σφυγμός, άναπνοή, μέτρησης σφυγμού και άναπνοής. Γενικά συμπτώματα από το άναπνευστικό, κυκλοφορικό, πεπτικό, νευρικό σύστημα. Θεραπευτικά μέσα (περιτυλίξεις, κομπρέσες, κλύσματα κ.λ.π.). Διατροφή του αρρώστου, διαίτα. Φάρμακα και τρόποι χρήσεως αυτών.

'Η πρωτοβουλία της Διευθύνσεως Σχολικής 'Υγιεινής του ύπουργείου Παιδείας για την εισηγάγη στην τελευταία τάξη των γυναικών θηλέων των μαθημάτων παιδοκομίας και νοσηλευτικής, είναι πολύ άξίεπαινη και θα έπρεπε να τη μιμηθούν και άλλοι κρατικοί οργανισμοί, ώστε τα μαθήματα αυτά να επεκταθούν σε όλες τις γυναίκες και προ πάντος σ' αυτές που μένουν στα χωριά. Τότε άσφαλώς η βρεφική θνησιμότητα θα περιορισθή πολύ.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ ΚΙ' ΕΓΩ

...ἀγαπιόμαστε πολύ. 'Αλλά, καθημερινά, δημιουργούνται μεταξύ μας μικροκαυδακία. 'Ο τρόπος που σκεπτόμαστε διαφέρει σε πολλά ζητήματα. Και η κάθε μία μας νομίζει πως έχει δίκιο. 'Ιδού και μερικά παραδείγματα:

ΕΓΩ

— Είναι απαραίτητο, κάθε φορά που βγαίνω έξω, να δίνω λογαριασμό πού πηγαίνω, τώρα που είμαι μία μεγάλη κοπέλλα; Παντού διαβάζω και μαθαίνω ότι η ανεξαρτησία του ανθρώπου είναι το κύριο χαρακτηριστικό της ελεύθερης εποχής μας, και γι' αυτό κάθε σχετική ερώτησις μου φαίνεται σαν...ά-νάκρισις και μ' ἐκνευρίζει.

Η ΜΗΤΕΡΑ

— Και όμως, τὸ νὰ ἀπαντήσῃς εὐγενικὰ στὴν ἐρώτησί μου, ἀποτελεῖ ζήτημα στοιχειώδους καλῆς συμπεριφοράς. Δὲν τὴ ρωτῶ γιὰ τὰς κἄνω ἐλεγχῶ, ἀλλὰ γιὰ τὸ θέλω νὰ συνθηθῇ νὰ μὲ νιώθῃ σὰ φίλη της, νὰ μὲ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη... καὶ νὰ τῆς ἔχω κι' ἐγώ, 'Εξ ἄλλου, σὲ κάτω - κάτω, ἐφ' ὅσον οἱ κόρες μας ἐξοικονομοῦν νὰ κατοικοῦν μαζί μας, ἔχουμε ἓνα μεγάλο μέρος εὐθύνης, ὡς ὅπου συμπληρῶσουν τουλάχιστον τὰ 21 τοὺς χρόνια.

ΕΓΩ

— Στὸ ντύσιμό μου, ἔχω τὸ προσωπικὸ γούστο μου, Διεκδικῶ λοιπὸν τὸ δικαίωμα νὰ διαλέγω τὰ ρούχα μου, καὶ τὸ χτένισμα πὺν ταιριάζουν στὶς προτιμήσεις μου, στὸν τρόπο τῆς ζωῆς μου, στὴ νεανικὴ μό-δα.

Η ΜΗΤΕΡΑ

— Βέβαια καὶ ἔχει σημασία τὸ τί τῆς ἀρέσει. Ἐχει ὅμως διαμορφωθῇ τέλεια τὸ γούστο της; Δὲν παρασύρεται, μερικὲς φορὲς, ἀπὸ χρώματα καὶ σχέδια πὺν δὲν τῆς ταιριάζουν καὶ πὺν τῆς ἀφαιροῦν κομψότητα; Μερικὲς συμβουλὲς τῆς μητέρας της (πὺν θεωρεῖται γυνίκα) θὰ τὴ βοηθοῦσαν νὰ συνδυάσῃ τὸ καλὸ γούστο μὲ τὴ μόδα.

ΕΓΩ

— Τὰ χόηματα πὺν ξεδεύω, τὰ ἔχω κερδίσει μόνη μου, μὲ

νέες κοπέλλες. 'Αλλὰ μήπως δὲν ξερώ τὶς ἀλήθειες τῆς ζωῆς;

Η ΜΗΤΕΡΑ

— Δὲ μὲ πειράζουν οἱ καταστάσεις πὺν ἐκονίζουν συνήθως τὰ διδία αὐτά, ἀλλὰ ἡ μόλυσμένη, ἀνίθικη ἀτμόσφαιρα πὺν τὶς περιβάλλει, καὶ πὺν περιγράφεται μὲ τόσες λεπτομέρειες! Μία σύγχυσις μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ μπορεῖ εὐκολὰ νὰ δημιουργηθῇ σὲ μυαλὸ μίας κοπέλλας πὺν δὲν ἔχει ἀκούη διαπλάσθη ἐντέλως. Καὶ ὕστερα, ἐπειδὴ ἔχει μάθει τὶς ἀλήθειες τῆς ζωῆς, πρέπει δηλαδὴ νὰ μάθῃ ἀπὸ τώρα καὶ ὅλη τὴ διαφθορά;

ΕΓΩ

— Λατρεῦω τὴν τζαζ, πὺν ἡ μαμά τῆς χαρακτηρίζει «μουσική τῶν ἀγρίων». Ὑπάρχει ὅμως ἐκεῖ θαυμάσιος ρυθμός, καὶ καινούργιες ἀρμονίες πὺν μὲ συγκινοῦν.

Η ΜΗΤΕΡΑ

— 'Ομολογῶ πὺς, παρὰ τὶς εἰλικρινεῖς μου προσπάθειες, δὲν καταλαβαίνω τίποτα ἀπὸ τὴ τζαζ. Δὲν ἀπαγορεύω στὴν κόρη μου νὰ τὴν ἀκούη, δέβαια. 'Αλλὰ ἂς μὲ ἀφίνη κι' ἐμεῖα τὴ χαρὰ ν' ἀκούω κάποτε ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο λίγη κλασσικὴ μουσική, χωρὶς νὰ τὴ βλέπω νὰ νευριάζῃ καὶ νὰ μὲ λὴν «ὀπισθοδρομική».

ΕΓΩ

— 'Η ἀλήθεια εἶναι πὺς, καὶ μὴν φορὰ, γυρίζω ἀργὰ τὴ νύχτα μὲ τὴ συντροφιά κάποιου νέου. Πῶς εἶναι τὸ κακό; Μὲ συνοδεύει πότε ὁ ἓνας, πότε ὁ ἄλλος. Εἶναι ὅλοι τοὺς καθὼς πρέπει, τίμιοι νέοι.

Η ΜΗΤΕΡΑ

— Δὲν ἀμφιβάλλω γιὰ 'κεινὴν, ἀλλὰ γιὰ τοὺς καθαλιέρους της, πὺν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τοὺς ξέρῃ τόσο καλά, ὅσο φαντάζεται! «Πότε ὁ ἓνας, πότε ὁ ἄλλος» μπορεῖ νὰ ἔχῃ πηλὶ λίγο παραπάνω καὶ νὰ ξεχάσῃ τοὺς πολὺ καλοὺς τρόπους του. 'Αλλὰ μήπως κι' ἐκεῖνη, ἐλυσμένη λίγο ἀπὸ τὸ χορὸ καὶ τὰ ποτά, θὰ μπορῇ πάντα νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐτοκυριαρχία της;

ΕΓΩ

— 'Όταν ἔρχονται σπῖτι εἰς συντροφίᾳ μου γιὰ νὰ χορέψουμε, νομίζω πὺς ἡ μαμά δὲν πρέπει νὰ βρίσκεται ἐκεῖ. Δὲν ὑπάρχει πράγμα πὺν νὰ ἐνοχλῇ, νὰ ψυχραίνῃ περισσότερο τοὺς νέους, ἀπὸ τὸ νὰ νιώθουν ὅτι τοὺς ἐπιβλέπουν.

Η ΜΗΤΕΡΑ

— Τὸ ν' ἀφήσῃ στὴν κόρη μου ὅλη τὴ «εἰδύθυσι» τοῦ σπῖτι τοῦ μέρα πὺν ἔχει καλεσμένους τοὺς φίλους της, τὸ καταλαβαίνω, τὸ θεωρῶ σωστό, καὶ τὸ ἐφαρμόζω. 'Αλλὰ, νομίζω πὺς εἶναι σωστό νὰ βρίσκομαι κι' ἐγὼ σὲ σπῖτι, χωρὶς ὅμως νὰ ἐμφανισθῶ διόλου. 'Η σκέψις τῆς παρουσίας μου νομίζω πὺς ἀρκεῖ γιὰ νὰ παρεμποδίσῃ τὸ κέφι νὰ μεταβληθῇ σὲ ἐξάλλη ἀτμόσφαιρα, νὰ κἀν σεβάσθη τὴν ἡσυχία τῶν γειτόνων, νὰ διαφυλάξῃ τὰ ἐπιπλά καί...τοὺς τύπους!

ΜΙΑ ΤΟΛΜΗΡΗ ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΣ

ΜΙΑ ΝΕΑ 23 ἐτῶν ὕψηλῃ, ξανθὴ καὶ ὠραία, ἡ 'Αμερικανὶς Πάτ Μὰκ Κόρμικ, εἶναι ἡ μοναδικὴ γυνίκα ταυτομάχος τῆς 'Αμερικής.

'Η ὁμορφὴ αὐτῆς τορέρος εἶχε κατορθώσῃ νὰ σκοτώσῃ 35 ταύρους, ἀλλὰ ὁ 36ος τὴν ἐσήκωσε, τρυπημένη στὴ γάμπα μὲ τὰ κέρατά του, καὶ τὴν περιέφερε μανιώδης στὴν ἀρένα. Μόλις τὴν ἔρριξε ὁμως χάμω καὶ ἐνῶ οἱ ἀρμόδιοι τῆς τουρομαχίας αὐτῆς, στὴν Τίχουάνα τοῦ Μεξικῶ, ἦταν ἔτοιμοι νὰ πηδήσουν τοὺς φράκτες γιὰ νὰ τὴ σώσουν ἀπ' τὴν ἐπιβροχὴ τοῦ ἀγρίου θηρίου, ἐκεῖνη, ματωμένη ὅπως ἦταν, κατὰφερε νὰ τοὺς ἡσυχάσῃ καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς «πιόνες» καὶ τοὺς «τορέρος» ζητώντας νὸ ξίφος γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα. Πραγματικὰ, μετὰ ἀπὸ λίγο, μέσα σὲ ἐξάλλο ἐνθουσιασμό τοῦ πλήθους, ἡ γυνίκα ταυρομάχος κατάρθωνε νὰ σκοτώσῃ καὶ τὸν 36ο ταῦρο.

Τώρα, ἡ Πάτ Μὰκ Κόρμικ βρίσκεται σὲ νοσοκομεῖο γιὰ ἀρκετὲς ἑβδομάδες, ἀλλὰ μὲ ὅλα τὰ σοβαρὰ τραυμάτά της, δὲν σκέπτεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ τολμηρὸ ἐπάγγελμά της.

'Ο πατέρας της, πρότυπο φιλησυχίου ἀνθρώπου, εἶναι μηχανικός στὶς πετρελαιοπηγὲς τοῦ Μπίγκ - Σπρίγκς στὸ Τέξας, ἡ δὲ μητέρα της θεωρεῖται ὡς παράδειγμα εὐσεβοῦς γυναικός.

'Η Πατρικία, ἀπὸ μικρούλα ποτὲ δὲν εἶχε προτίμησι στὰ παιχνίδια τῶν κοριτσιῶν τῆς ἡλικίας της καὶ ἐνῶ ἀργότερα στούδασε μουσικὴ καὶ γλυπτική, στὸ τέλος κατελήφθη ἀπὸ μανία μὲ τὶς ταυρομαχίες. 'Ετσι, ὅπως ἦταν εὐκολο σὲ ὅλους ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοὺς νὰ περνοῦν τὰ σύνορα πρὸς τὸ Μεξικὸ καὶ νὰ πηγαίνουν στὸ Χουαρέζ γιὰ νὰ παίξουν μὲ τοὺς νεαροὺς ταύρους τοὺς κλεισμένους σὲ περιμανδρωμένους ἀγρούς, ἡ Πάτ δὲν ἔχασε τὴν εὐκαιρία καὶ ρίχτηκε μὲ πάθος στὶς ταυρομαχίες. 'Ο εἰδικὸς «τορέρος» 'Αλῆς ντὲλ Χιέρρο ἐκμεταλλεύμενος τὸν ζήλο της τῆς ἐπρότεινε νὰ τὴν κἀν ταυρομάχο.

Χρειάστηκε ὅμως ἡ Πάτ κά-θε εἰδους ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ πείσῃ τοὺς γονεῖς της νὰ τὴν ἀφήσουν, ἐνῶ τώρα ἔχουν γίνε-κι' αὐτοὶ οἱ φανατικότεροι φί-λοι τῶν ταυρομαχιῶν. 'Όπως ὅλοι οἱ 'Ισπανοὶ ταυρομάχοι, ἔτσι καὶ ἡ Πάτ εἶναι πολὺ εὐσεβὴς. Γυμνάζεται καθημερινῶς πολλὰς ὥρες, κοιμάται καὶ τρώει πολὺ, γιὰ νὰ δυναμώ-σουν οἱ μῦς της. Φόβο γιὰ νὰ παχύνῃ δὲν ἔχει, γιὰτὶ διατη-ρεῖ μὲ τὴν ἀσκήσι πάντοτε τὰ 51 κιλά της.

'Εχει πάντοτε τρία φυλακτὰ κρεμασμένα σὲ στήθος της καὶ ἓνα κομπολόι προσευ-χῶν, γιὰτὶ πρὶν ἀπὸ κάθε ταυ-ρομαχία προσεύχεται πολὺ σ' ἓνα παρεκκλήσι, κοντὰ στὴν ἀρένα.

'Όταν τὴν ρώτησαν ἂν αἰσθάνεται φόβο ἢ ἀποστροφή, σὰ γυνίκα, ὅταν βυθίξῃ τὸ ξίφος της στὸ λαιμὸ τοῦ θυ-ματός της, ἡ ὠραία Πάτ εἶπε: — Τί λέτε, καλέ; Αὐτὴ εἶ-ναι ἡ ὠραιότερη στιγμή τῆς ζωῆς μου!...

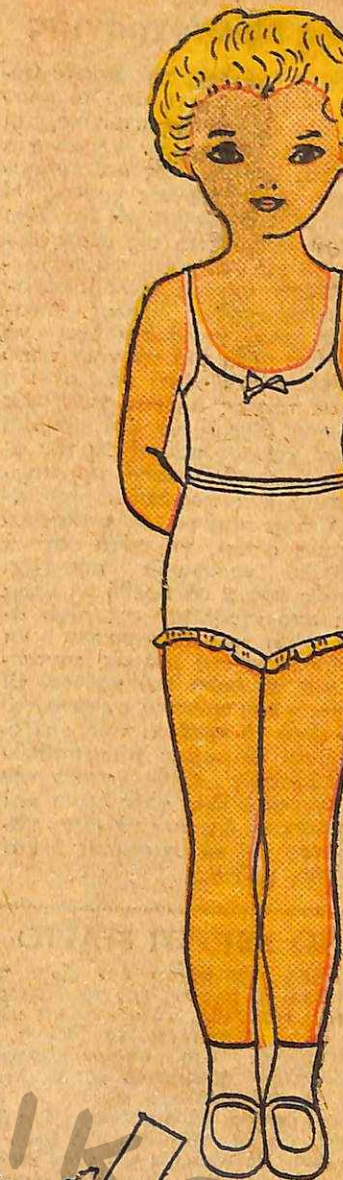
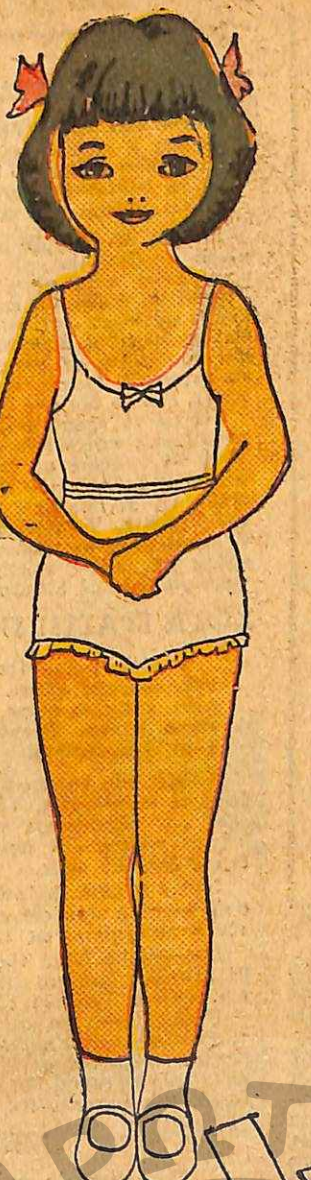
ΧΑΡΤΟΚΟΠΤΙΚΗ

"Ενα δῶρο γιὰ τὶς μικρὲς μας φίλες

Α ΓΑΠΗΜΕΝΕΣ μικρὲς μας φίλες, βλέπετε αὐτὰ τὰ δυὸ κοριτσάκια; Εἶναι γυνὴ τὰ καυμένα. Πὺς κρυώνουν! Κι' ἂς εἶναι χάρτινα. Κάντε κατὶ λοιπὸν μικρὲς μας φίλες, ντύστε γρήγορα τὰ κοριτσάκια αὐτὰ μὲ τὰ φουστανάκια καὶ τοὺς πη-γαίνουν ὠραία. Τὸ κόκκινο θὰ τὸ φορέσετε στὴ Μίρκα, τὴ μι-κρὴ μελαχροινὴ. Τὸ πράσινο ταιριάζει στὴν ξανθὴ 'Ελενίτσα.

Γιὰ νὰ μπορέσουν ὁμως τὰ καυμένα τὰ κοριτσάκια νὰ φορέσουν τὰ φορέματά τους, πρέπει πρῶτα νὰ τὰ ξεκολλή-σετε ἀπ' τὸ χαρτί. Θὰ τὰ κόψετε λοιπὸν προσεκτικὰ, θὰ κολ-λήσετε τὸ καθένα πάνω σ' ἓνα χαρτονάκι ψιλὸ καὶ θὰ κόψετε ἔπειτα καὶ τὸ χαρτόνι ἀκολουθώντας τὸ σχῆμα τῆς ζωγρα-φίας. Προσέξτε μόνο τὸ ἔξῃ:

Πρέπει νὰ ἀφήσετε μὴ ἀρ-κετὰ μακρὰ λουρίδα χαρ-τόνι κάτω ἀπ' τὰ πόδια τῆς κάθε κοῦκλας. Αὐτὴ θὰ τὴν τσακίσετε πρὸς τὰ πίσω, καὶ ἔτσι θὰ στέκεται ἡ κοῦκλα ὀρθία. Θὰ εἶναι ἡ βάση της. 'Η λουρίδα αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶ-ναι καὶ τριγωνική. Στὸ ἐξέ-κνιμά της δηλαδὴ θὰ ἔχῃ τὸ φάρδος τῶν ποδιῶν τῆς κοῦ-κλας καὶ θὰ φαρδαινῇ πρὸς τὰ κάτω ὥσπου νὰ φτάσῃ πε-ρίπου τοὺς 5 πόντους. 'Αν δὲν καταλάβατε πὺς θὰ γίνῃ αὐ-τό, ρωτήστε τὴ μαμά σας. Τὰ φορεματάκια ἔχουν, ὅπως βλέ-πετε, ἀπὸ δυὸ μικρὲς λουρι-δίτσες. Θὰ τὶς τσακίσετε πρὸς τὰ πίσω. Θὰ σὰς χρησιμέψουν γιὰ νὰ στερεώσετε τὰ φορεμα-τάκια ἀπὸ τοὺς ὤμους.

Τά γλυκά της Πρωτοχρονιάς

• Τις παραμονές της πρωτοχρονιάς σε κάθε σπίτι, από το πλουσιότερο ως το πιο πτωχικό, οι νοικοκυρές φτιάχνουν γλυκά για να είναι έτσι γλυκός και ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος. Η καρδιά κουράζεται τις μέρες αυτές για να ετοιμάσει τις μεζες, παραδοσιακά γλυκά: Μελομακάρωνα, κουραμπιέδες, δίπλες, μπακλαβά, κλπ., γιατί δεν έχει να φροντίσει μόνο για τα γλυκά του σπιτιού της. Πρέπει να στείλει και σε όλους άλλους γνωστούς της που δυστυχούν και ακόμη και σε κείνους που είχαν την ατυχία να πεθάνουν αυτή την πρωτοχρονιά ένα προσφιλέ πρόσωπο. Γλυκά πρέπει να υπάρχουν σε κάθε σπίτι, γι' αυτό και η φτωχούλα νοικοκυρά φροντίζει με κάθε θυσία να βρεθεί τη μέρα αυτή στο ντουλάπι της λίγο αλεύρι, λάδι και ζάχαρη για να φτιάξει έστω και μερικές τηγανίτες για το καλό του χρόνου. Οι άρρωστοι του σπιτιού σηκώνονται λίγο από το κρεβάτι τους και όσο είναι θλιμμένοι προσπαθούν να ξεχάσουν. Κάθε σπίτι την πρωτοχρονιά έχει χαρούμενη και γιορταστική όψη για να είναι χαρούμενος και ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος.

ΧΟΙΡΙΝΟ ΜΠΟΥΤΙ ΒΡΑΣΤΟ

Αφαιρείτε την πέτσα εάν είναι πολύ χοντρή, από το μπουτί, και το βάζετε σε εύρωχη κατσαρόλα. Το σκεπάζετε με ζεστό νερό και προσθέτετε, εάν θέλετε, ένα κρεμμύδι επάνω στο οποίο καρφώνετε δυο γαρύφαλα, άρωματικά χόρτα, πιπέρι, άκοπάνιστο και ανάλογο αλάτι. Το σκεπάζετε και αφήνετε να σιγοβράσει έως ότου μαλακώσει. Το αφήνετε μέσα στο ζωμό έως ότου κρυώσει, το βάζετε και όταν κρυώσει τελείως, και πρόκειται να το σερβίρετε, το κόβετε σε λεπτές φέτες. Με το ζωμό του γίνεται εξαιρετικό πιλάφι.

ΠΗΧΤΗ ΜΕ ΧΟΙΡΙΝΟ ΚΡΕΑΣ

1 δόκ και 100 δράμια χοιρινό κρέας, 300 δράμια κότσι μοσχαριού, 1½ δόκ νερό, 2 κουταλάκια αλάτι. Ελάχιστο πιπέρι, άκοπάνιστο. 1 κρεμμύδι, 2 γαρύφαλα, 2 καρότα, λίγο σέλινο, ¼ φλυτζ. τσαγιού ξύδι, 4 φύλλα ζελατίνης, 2 κουταλιές σούπας νερό.

1. Βράζετε το χοιρινό, το κότσι και τα χορταρικά με το νερό, με αλάτι και πιπέρι έως ότου μαλακώσουν.

2. Όταν μισοκρυσώσουν βγάλετε το κρέας από το ζωμό, το ξεκολλάτε από τα κόκκαλα και το κόβετε σε μικρά κομματάκια. Το βάζετε μέσα σε φόρμα μακρόστενη του ψυγείου.

3. Στραγγίζετε το ζωμό και τον βράζετε έως ότου ελαττωθεί και γίνη περίπου 3 φλυτζάνια τσαγιού. Τον κρύνετε και αφαιρείτε από την επιφάνεια το πάχος.

4. Προσθέτετε στο ζωμό το ξύδι και τον βάζετε στη φωτιά έως ότου αρχίση να βράζει.

5. Μαλακώνετε τη ζελατίνη στο κρύο νερό και τη ρίχνετε στο ζεστό ζωμό για να λυθεί.

6. Ρίχνετε το ζωμό μέσα στη φόρμα επάνω στο κρέας. Όταν κρυώσει βάζετε τη φόρμα στο ψυγείο έως ότου η πηκτή στερεοποιηθεί.

ΣΗΜ.: Γαρνίρετε, εάν θέλετε, τη φόρμα, πριν βάλετε μέσα το κρέας, με φέτες αυγών, καρότων βρασμένων και με κάρφη.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

ΨΗΤΟ ΚΑΤΣΑΡΟΛΑΣ

1½ δόκ κρέας βοδινό (στρογγυλό), 2 έως 3 κρεμμύδια, 2 έως 3 καρότα, 1½ φύλλα δάφνης, 1 κλωνάρι θυμάρι, λίγο σέλινο ψιλοκομμένο. Φυτίνη λυωμένη. Αλάτι και πιπέρι.

Κόβετε τα κρεμμύδια και τα καρότα σε μικρά κομματάκια και τα βάζετε μέσα σε κατσαρόλα, μαζί με τ' άρωματικά χόρτα. Τποθετείτε επάνω το κρέας και το πασπαλίζετε με αλάτι και πιπέρι. Το βρέχετε με φυτίνη λυωμένη, σκεπάζετε την κατσαρόλα και το βάζετε σε μέτριο φούρνο. Αφήνετε να σιγοψηθεί (χωρίς να προσθέσετε διόλου νερό), ενώ το βρέχετε συχνά με λίγο λίπος.

Όταν το κρέας ψηθεί, ξεσκεπάζετε την κατσαρόλα και αφήνετε να πάρη χρώμα. Τότε το βγάλετε σε πιατέλα και προσθέτετε στη σάλτσα του λίγο ζωμό κρέατος ή νερό. Το σιγοβράζετε επί 10 λεπτά και την περνάτε. Αφαιρείτε το πάχος της και τη σερβίρετε σε σαλτιέρα. Κόβετε το κρέας σε λεπτές φέτες και το σερβίρετε γαρνιρισμένο με διάφορα λαχανικά.

ΚΟΤΑ ΒΡΑΣΤΗ ΠΙΛΑΦΙ

1 κότα 1 έως 1½ δόκ. Νερό, 1 κουταλ. σούπας αλάτι, 1 καρότο, 1 κρεμμύδι, κομμένο φέτες, 1 κλωνάρι σέλινο, λίγο πιπέρι, άκοπάνιστο, λίγο μπαχάρι, άκοπάνιστο.

Κόβετε την κότα σε μερίδες και τη βάζετε σε κατσαρόλα. Τη μισοσκεπάζετε με νερό και προσθέτετε τα υπόλοιπα υλικά. Τη σκεπάζετε και αφήνετε να σιγοβράση επί 2 έως 3½ ώρες.

Όταν η κότα βράση, τη βγάλετε σε ζεστή πιατέλα και «δένετε» το ζωμό, αφού τον στραγγίσετε, ως εξής:

Μετράτε το ζωμό της κότας και για κάθε φλυτζάνι τσαγιού υπολογίζετε 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) αλεύρι.

Βάζετε μέσα σε κατσαρόλα ένα κομμάτι βούτυρο και ρίχνετε το αλεύρι. Όταν αρχίση να ξανθαίνει, άποσύρετε την κατσαρόλα από τη φωτιά και ρίχνετε λίγο-λίγο το ζωμό, ενώ ανακατεύετε διαρκώς. Βάζετε το

ΜΠΑΜΠΑ Ω ΡΟΥΜ (συνταγή γαλλική)

3½ κουταλιές σούπας (κοφτές) βούτυρο, 1 φλυτζάνι τσαγιού καί 1 επί πλέον κουταλιά σούπας κοσκινισμένο αλεύρι (σκληρό). 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) μπέικιν - πάουερ, 2 αυγά, 4½ κουταλιές σούπας (κοφτές) ζάχαρη.

Λιώνετε το βούτυρο και το αφήνετε στην άκρη να χλιάνη.

Κοσκινίζετε μαζί 3 φορές το αλεύρι και την μπέικιν - πάουερ.

Χτυπάτε τ' αυγά με το σύρμα έως ότου αφρίσουν και προσθέτετε τη ζάχαρη, μία κουταλιά κάθε φορά. Προσθέτετε το λυωμένο βούτυρο λίγο-λίγο ενώ εξακολουθείτε το χτύπημα.

Ρίχνετε στο ανώτερο μίγμα των αυγών το κοσκινισμένο αλεύρι αλληλοδιαδόχως με το γάλα. Αρχίζετε και τελειώνετε με αλεύρι.

Χτυπάτε καλά το χυλό έως ότου γίνη λείος. Τον αδειάζετε μέσα σε βουτυρωμένη φόρμα - δαχτυλίδι διαμέτρου 20 εκατοστών και τον ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) επί 20 λεπτά, ή έως ότου το γλυκίσμα γίνη χρυσόξανθο.

Εν τώ μεταξύ ετοιμάζετε το σιρόπι. Βράζετε το νερό με τη ζάχαρη επί 2 λεπτά. Άποσύρετε το σιρόπι από τη φωτιά και

μίγμα στη φωτιά και το ανακατεύετε έως ότου αρχίση να βράζει.

Δένετε την ανώτερη σάλτσα με τον κρόκο ενός ή δύο αυγών και με λίγο χυμό λεμονιού. Βάζετε μέσα την κότα και διατηρείτε το φαγητό ζεστό.

Εν τώ μεταξύ βράζετε ρύζι ως συνήθως και το στραγγίζετε. Το περιχύνετε με καμένο βούτυρο και το αδειάζετε μέσα σε εύρωχη φόρμα με τρύπα στο κέντρο. Το διατηρείτε ζεστό σε σιγανό φούρνο, ή σε μπαίν - μαρί, έως την ώρα που θα σερβίρετε. Τότε εξορμάρετε το πιλάφι σε μεγάλη πιατέλα, βάζετε στο κέντρο τα κομμάτια της κότας με τη σάλτσα τους.

Ο τίτλος του φαγητού είναι: «Κότα βραστή σε κορώνα ρυζιού».

ΣΑΛΑΤΑ ΜΕ ΨΑΡΙ ΚΑΙ ΜΑΓΙΟΝΕΖΑ

Μαρούλι ψιλοκομμένο, Πατάκια βρασμένα (μόνο τη ρίζα), Πατάτες βρασμένες, Αντζούγιες ψιλοκομμένες, Ψάρι βρασμένο και ψιλοκομμένο, Λίγη κάρφη, 2 έως 3 ελιές.

Για τη μαγιονέζα:

2 κρόκοι αυγών όμοι, 1 κρόκος αυγού βρασμένος, 6 ή 7 κουταλιές σούπας λάδι, 1 λεμόνι (το χυμό), Λίγη μουστάρδα, Πιπέρι άσπρο.

Αναμειγνύετε το μαρούλι, 2 έως 3 πατάκια ψιλοκομμένα, 2 έως 3 πατάτες ψιλοκομμένες, 2 αντζούγιες και λίγο ψάρι βρασμένο. Προσθέτετε 1 έως 2 κουταλιές κάρφη και τις ελιές ψιλοκομμένες.

Ρίχνετε στη σαλάτα λίγο λάδι, ξύδι και αλάτι. Αφήνετε να σταθί στο ψυγείο.

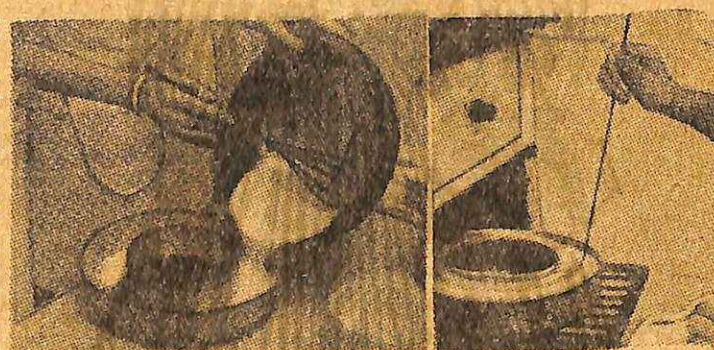
Εν τώ μεταξύ ετοιμάζετε τη μαγιονέζα: Δουλεύετε τους κρόκους των αυγών και ρίχνετε, σταγόνα-σταγόνα, το λάδι. Προσθέτετε το χυμό του λεμονιού και στο τέλος ρίχνετε λίγο αλάτι και άσπρο πιπέρι. Προσθέτετε επίσης λίγη μουστάρδα ετοιμη και μερικές σταγόνες ξύδι.

Σκεπάζετε την επιφάνεια της σαλάτας με τη μαγιονέζα και τη γαρνίρετε με φέτες βρασμένων αυγών με κάρφη και άγγουράκια τουρσί.

¼ φλυτζάνι τσαγιού γάλα.

Για το σιρόπι:

1 φλυτζάνι τσαγιού νερό, ¾ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη, 1 φλυτζάνι τσαγιού ρούμι.

• Ο χυλός πρέπει να είναι μάλλον αραιός και λείος.
• Ο μπαμπάς έχει ψηθεί όταν μήξετε μία δελόνα, ή ένα μαχαίρι και βγή καθαρό.

Προσθέτετε το ρούμι.

Όταν ο μπαμπάς ψηθεί τον εξορμάρετε σε πιατέλα και ενώ είναι ακόμη ζεστό, τον περιχύνετε με τ' 3/4 του σιρόπι. Αυτό θα απορροφήσει αμέσως. Λίγο πριν σερβίρετε ρίχνετε και το υπόλοιπο σιρόπι και γεμίζετε το ανοίγμα του γλυκίσματος με άφθονο κρέμα σαντιγύ. Γίνονται 6 έως 8 μερίδες.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΤΣΟΥΡΕΚΙ ΦΡΟΥΤΟΥ

Η κ. Θέμις Λάκωνας, τακτική άναγνώστρια της «Γυναικάς», μας έγραψε από την Αμερική, τη συνταγή ενός τσουρεκιού που συνηθίζουν οι Αμερικανίδες νοικοκυρές τις μέρες των έορτων.

Υλικά για τη ζύμη του τσουρεκιού: 1½ φλυτζ. τσαγιού βούτυρο, ¼ φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη, 1 κουταλάκι τσαγιού (κοφτό) αλάτι, 1 φλυτζ. τσαγιού γάλα βρασμένο, 5 δράμια μαγιά μπύρας, ¼ φλυτζ. τσαγιού χλιαρό νερό, 2 αυγά χτυπημένα, 4 φλυτζ. τσαγιού κοσκινισμένο αλεύρι (σκληρό).

Υλικά που θα χρησιμοποιήθουν με τη ζύμη:

½ φλυτζ. τσαγιού βούτυρο, ½ φλυτζάνι τσαγιού ψιλοκομμένα καρύδια, ¾ φλυτζ. τσαγ. ζάχαρη, ½ κουταλάκι τσαγ. κανέλα, ½ φλυτζ. τσαγ. κουραντί, ½ φλυτζ. τσαγ. φρουί γκλασέ ψιλοκομμένα.

Για το γκλασέ: 1 φλυτζ. τσαγιού ζάχαρη - άνηθ, 3 κουταλ. σούπας γάλα, 1 χαρτάκι βανίλια.

1. Προσθέτετε στο ζεστό γάλα το βούτυρο, τη ζάχαρη και το αλάτι. Αφήνετε το μίγμα να γίνη χλιαρό.

2. Λιώνετε τη μαγιά στο χλιαρό νερό, 3. Αναμειγνύετε τη λυωμένη μαγιά με το μίγμα του γαλακτός.

4. Προσθέτετε τ' αυγά και το μισό αλεύρι. Χτυπάτε καλά το χυλό.

5. Προσθέτετε το υπόλοιπο αλεύρι.

6. Βάζετε τη ζύμη σε ελαφρά αλευρωμένο σανίδι και τη ζυμώνετε έως ότου γίνη λεία και αποκτήση ελαστικότητα.

7. Βάζετε τη ζύμη σε βουτυρωμένη λεκάνη, τη σκεπάζετε και αφήνετε να σταθί σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθή σε όγκο.

Ανοίγετε τη ζύμη σε φύλλο πάχους 1½ εκατοστού και την κόβετε σε λουρίδες φάρδους 1½ εκατοστού. Τότε κόβετε κομματάκια στο μέγεθος καρυδιού και τα πλάθετε σε μικρές σφαίρες.

Τυλίγετε κάθε σφαίρα ζύμης μέσα στο βούτυρο και στη ζάχαρη (την όποιαν έχετε ανακατέψει με την κανέλα) και στα καρύδια.

Βουτυρώνετε μία φόρμα βαθειά με τρύπα στο κέντρο διαμέτρου 23 εκατοστών και την πασπαλίζετε με ψιλοκομμένα καρύδια. Βάζετε μέσα στη φόρμα μία σειρά από τις σφαίρες ζύμης, εις τρόπον ώστε η μία μόλις ν' ακουμπά στην άλλη. Ρίχνετε επάνω λίγο κουραντί και μερικά κομματάκια φρουί - γκλασέ κομμένα σε λεπτά φιλετάκια. Τοποθετείτε επάνω δεύτερη σειρά από σφαίρες ζύμης και εξακολουθείτε έως ότου χρησιμοποιηθί όλη η ζύμη.

Σκεπάζετε τη φόρμα και αφήνετε να σταθί σε χλιαρό μέρος έως ότου το τσουρέκι διπλασιασθή σε όγκο (περίπου 1 ώρα). Το ψήνετε σε μέτριο φούρνο (350ο Φαρενάιτ) 35—40 λεπτά.

Βγάλετε το τσουρέκι από τη φόρμα και, όταν γίνη χλιαρό, απλώνετε στην επιφάνειά του μερικές κουταλιές γκλασέ αραιό που κάνετε αναμειγνύοντας την άνηθ, το γάλα και τη βανίλια.

Βάζετε, εάν θέλετε, στα μέρη που έχει πέσει το γκλασέ, πριν αυτό στεγνώση, μερικά κερασάκια ζαχαρωμένα.

ΛΟΥΚΟΥΜΑΔΕΣ

¼ φλυτζ. τσαγιού βούτυρο, 1 φλυτζ. τσαγιού νερό που βράζει, 1 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι (σκληρό), ¼ κουταλιά τσαγιού αλάτι, Ξύσμα λεμονιού, Μέλι Κανέλα, Μαγειρ. λίπος Στερεόλ ή λάδι.

1. Λιώνετε το βούτυρο στο βράζον νερό.

2. Ρίχνετε μέσα όλο μαζί το αλεύρι, το αλάτι και λίγο ξύσμα λεμονιού, ενώ ανακατεύετε το μίγμα γρήγορα. Το βάζετε στη φωτιά και εξακολουθείτε να το ανακατεύετε έως ότου σχηματισθή σε μία σφαίρα.

3. Το άποσύρετε από τη φωτιά και, όταν μισοκρυσώση, προσθέτετε τ' αυγά, ένα κάθε φορά, ενώ χτυπάτε τη ζύμη με δύναμη έως ότου γίνη λεία.

4. Παίρνετε κομματάκια ζύμης με κουταλάκι τσαγιού και τα ρίχνετε σε καυτό λίπος ή λάδι.

5. Ψήνετε τους λουκουμάδες έως ότου φουσκώσουν και γίνουν χρυσοξανθοί (περίπου 8 λεπτά). Τους παίρνετε από το λίπος με τρυπητή κουτάλα.

6. Αραιώνετε 1 φλυτζάνι τσαγιού μέλι με ελάχιστο ζεστό νερό. Περιχύνετε τους λουκουμάδες και τους πασπαλίζετε με κανέλα.

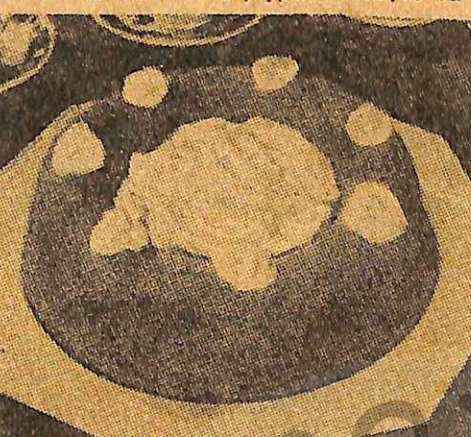
ΚΕΪΚ ΓΡΗΓΟΡΟ

2 φλυτζ. τσαγιού αλεύρι, 2 φλυτζ. τσαγιού (κοφτά) μπέικιν πάουερ, ½ κουταλ. τσαγ. (κοφτά) αλάτι, 1 κουταλ. τσαγ. (κοφτά) κανέλα, ¼ φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη, 1 αυγό, 1 κουταλιά σούπας ξύσμα πορτοκαλιού, ¾ φλυτζ. τσαγιού γάλα, 1½ φλυτζ. τσαγιού φυτίνη λυωμένη, 1½ φλυτζ. τσαγιού καρύδια χονδροκομμένα.

1. Κοσκινίζετε μαζί τα στεγνά υλικά.

2. Χτυπάτε το αυγό, προσθέτετε το γάλα και το ξύσμα πορτοκαλιού.

3. Προσθέτετε στο μίγμα του αυγού τα

στεγνά υλικά και ανακατεύετε καλά. Προσθέτετε επίσης και τα καρύδια.

4. Αδειάζετε το χυλό μέσα σε βουτυρωμένο ταψάκι και πασπαλίζετε την επιφάνειά με το κατωτέρω μίγμα:

1 κουταλιά σούπας λυωμένο βούτυρο, 1 κουταλιά σούπας (κοφτή) αλεύρι.

4 κουταλιές σούπας (κοφτές) ζάχαρη, 5. Ψήνετε το κέικ σε άκετα δυνατό φούρνο (400ο Φαρενάιτ) 25 έως 30 λεπτά.

ΔΙΠΛΕΣ ΜΕ ΑΛΕΥΡΙ

2 χούφτες αλεύρι, 1 κρόκος αυγού, 2 κουταλάκια ζάχαρη, Λίγο ρούμι ή ρακί, Μαγειρ. λίπος Στερεόλ, Σιρόπι με ζάχαρη και νερό, Κανέλα, Καρύδια κοπανισμένα.

Βάζετε το αλεύρι σε λεκάνη και ανοίγετε στο κέντρο ένα λάκκο. Ρίχνετε μέσα τον κρόκο αυγού, τη ζάχαρη και τόσο ρούμι ή ρακί, όσο χρειάζεται για να γίνη ζύμη μάλλον σφικτή. Τη ζυμώνετε καλά και αφήνετε να σταθί επί 10 λεπτά. Κατόπιν την ανοίγετε σε φύλλο λεπτό, το οποίο διπλώνετε στα τέσσερα σαν ένα μαντήλι. Το ανοίγετε ξανά σε φύλλο λεπτό και το κόβετε σε στενές λουρίδες με τη ροδερίτσα ή με μαχαίρι. Δένετε τις λουρίδες σε κόμβους ή τις διπλώνετε σε διάφορα σχέδια και τις ρίχνετε να ψηθούν σε καυτό μαντήλι. Όταν οι δίπλες γίνουν χρυσοξανθές, τις βγάλετε σε πιατέλα με τρυπητή κουτάλα και τις περιχύνετε με σιρόπι που φτιάχνετε με 2 μέρη ζάχαρη, 1 μέρος νερό, με λίγο χυμό λεμονιού και πορτοκαλιού και με λίγο ξύσμα πορτοκαλιού για άρωμα. Τις πασπαλίζετε με καρύδια κοπανισμένα και με κανέλα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Β. Πάτρα. - Η κουβερούσα είναι σχολαστική και πωλείται με την δόξα στα μεγάλα ζαχαροπλαστεία και παντοπωλεία. Για την κουβερούσα έχουμε γράψει σχετικά στο τεύχος 79 σελ. 41.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. - Μας ζητήσατε συνταγή για μπόν - φιλέτο χωρίς να καθορίσετε ποίου είδους συνταγή θέλετε.

ΔΙΠΛΕΣ ΜΕ ΣΙΜΙΓΔΑΛΙ

2½ φλυτζ. τσαγιού περίπου σιμιγδάλη, 1 κουταλάκι τσαγιού μπέικιν πάουερ, ½ κουταλάκι τσαγιού αλάτι, Χυμός 2 πορτοκαλιών, Χυμός 1 λεμονιού, 1½ φλυτζ. τσαγιού μέλι, 1½ φλυτζ. τσαγιού νερό, 1½ φλυτζ. τσαγ. καρυδόψιχα, Σουσάμι καδουρντισμένο, Κανέλα, 5 αυγά.

Κοσκινίζετε το μισό σιμιγδάλη μαζί με την μπέικιν - πάουερ και με το αλάτι. Χτυπάτε καλά τ' αυγά και προσθέτετε το κοσκινισμένο σιμιγδάλη μαζί με το χυμό των πορτοκαλιών και λεμονιού. Δουλεύετε το μίγμα και ρίχνετε από το υπόλοιπο σιμιγδάλη τόσο, όσο χρειάζεται για να γίνη η ζύμη μάλλον σφικτή.

Παίρνετε κομματάκια ζύμης και τ' ανοίγετε σε φύλλα επάνω σε αλευρωμένο μαρμαρο. Κόβετε το φύλλο με ροδέλα όδοντωτή σε λουρίδες μήκους 20 εκατοστών και φάρδους 2½. Τις δένετε σε κόμπους ή σε σχέδια της προτιμώσεώς σας και τις τηγανίζετε σε άφθονο λίπος ή λάδι καυτό, έως ότου γίνουν χρυσοξανθές.

Βγάλετε τις δίπλες από το λίπος με τρυπητή κουτάλα. Βράζετε το μέλι με το νερό και κοσκινίζετε την καρυδόψιχα. Βάζετε τις δίπλες σε πιατέλα σε σειρές, ενώ τις περιχύνετε με το ζεστό μέλι και τις πασπαλίζετε με την καρυδόψιχα, με κανέλα και με σουσάμι.

ΜΠΟΝ ΦΙΛΕ

ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ ΜΑΔΕΡΑΣ

Κόβετε από το μπόν φιλέτο μικρά φιλετάκια και τα βάζετε στη σειρά σε πιατέλα. Τα πασπαλίζετε με αλάτι, πιπέρι και ρίχνετε επάνω ½ φλυτζάνι τσαγιού κρασί του Μανδρέας. Τα σκεπάζετε και αφήνετε να σταθούν 2 ώρες.

Στραγγίζετε τα φιλετάκια και τα σκουπίζετε με πανί στεγνό. Ζεσταίνετε μέσα σε τηγάνι λίγο βούτυρο και τα τηγανίζετε γρήγορα και ελαφρά γιατί πρέπει να σερβιρισθούν «σαϊνιόν». Τα βγάλετε σε ζεστό πιατέ και ρίχνετε στο τηγάνι το κρασί μέσα εις το οποίο είχαν σταθί ώμα τα φιλετάκια. Βράζετε τη σάλτσα αυτή έως ότου το κρασί ελαττωθή στο ήμισυ. Κατόπιν προσθέτετε 4 έως 5 κουταλιές σούπας κοέμα γαλακτός και μερικές σταγόνες λεμονιού, την ξαναζεσταίνετε και τη ρίχνετε επάνω στα φιλετάκια. Γαρνίρετε το πιατέ με λαχανικά σωτέ και με πουρέ από πατάτες.

Διηχογραφία μαγειρικής

ΜΙΚΡΗΝ ΚΥΡΙΑΝ. - Δεν ταιριάζει να προσκαλέστε τους γνωστούς σας και των δύο φίλων στο τραπέζι που θα προσφέρете τα Χριστούγεννα επί τη ευκαιρία των γενεθλίων σας.

Θα σερβίρετε το τραπέζι με διάφορα δομητάκια, με κέικ, με γάλα (γι' αυτούς που το πίνουν με γάλα), με βούτυρο φρέσκο και φρυγανιές και με μία ωραία τούρτα. Δεν χρειάζεται τίποτα άλλο.

Η κ. Τάσσο δέχεται ευχαρίστως να διηχογραφηθή με την μητέρα σας. Η διευθύνσι της είναι: Γωνία Θησέως και Νιόβης, Φιλοθέη.

ΜΙΚΡΗΝ ΚΥΡΙΑΝ. - Δεν ταιριάζει να προσφέρете τραπέζι στις 12 (τα μεσάνυχτα). Αυτή την ώρα μπορείτε να προσφέρете ποντί, γλυκά, φρούτα και καφέ. Η συνταγή σ' αυτούς που θέλουν να πάρουν κατί. Αφού όμως πρόκειται να έχετε αρκετούς καλεσμένους, πρακτικόν είναι να έχετε «μπουφέ», ώστε κάθε καλεσμένος να μπορεί να σερβιριστεί μόνος και να πάρη ό,τι του άρεσι. Στο «μπουφέ» θα υπάρχουν μερικά δρεκτικά κρύα, σάντουιτς, γλυκά, φρούτα, λικέρ. Σ' αυτούς που παίρνουν προσφέρете στο χέρι κανένα σάντουιτς ή γλυκό.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Β. Πάτρα. - Η κουβερούσα είναι σχολαστική και πωλείται με την δόξα στα μεγάλα ζαχαροπλαστεία και παντοπωλεία. Για την κουβερούσα έχουμε γράψει σχετικά στο τεύχος 79 σελ. 41.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ. - Μας ζητήσατε συνταγή για μπόν - φιλέτο χωρίς να καθορίσετε ποίου είδους συνταγή θέλετε.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκό κοινωνικό μυθιστόρημα του Ν. Μαραγκά

6ον

«Ανάμεσα στα ούρλια» χτά ξεχώριζε τις κραυγές και τις θλαστήριμες των νοσοκόμων που πάλευαν να συγκρατήσουν τον άρρωστο. «Αν ήταν μέρα έτρεχε τρομαγμένη και κλεινόταν στην κάμαρή της. «Αν ήταν νύχτα ανατιναζόταν απ' το κρεβάτι και δε μπορούσε να βρή πια ήσυχία ως τα ξημερώματα. Τούτο ήταν ένα καινούργιο μαρτύριο.

Κάποια νύχτα ξύπνησε πάλι από δυνατές φωνές. «Ανακάθησε στο κρεβάτι της τρομαγμένη. Μά τοιούτη τη φορά εκείνοι που φώναζαν δεν ήταν πολύ μακριά. Οι φωνές έρχονταν απ' το γραφείο του Καρατζά. Τό δωμάτιό της χώριζε απ' το ιδιαίτερο γραφείο του άντρα της με το σαλόνι. «Υστερα απ' το γραφείο ήταν η κρεβατοκάμαρή του. Κάποιοι φώναζαν λοιπόν μέσα στο γραφείο του. Στύλωσε τ' αὐτή. «Αναγνώρισε αμέσως τη φωνή του Καρατζά. «Υστερα άκουσε μία γυναίκα που μιλούσε σε χαμηλό τόνο κλαψιάρικα. Γιά κάτι παρόκαλούσε κι' έκλαιγε με λυγμούς. —Αὐτή είναι η Τερέζα, σκέφτηκε. Τί να συμβαίνει άραγε...

Μία περίεργη ταραχή την κυρίεψε. 'Η ιδέα πως μπορεί η γυναίκα αὐτή με τὰ θλιμμένα μάτια να ήταν μία πολλή έρωμένη του άντρα της ξανάφανε στο νου της. Κάτι σαν την άκρη μιάς βελόνας της τσίμπησε την καρδιά. «Οχι δά! Αὐτό της έλειπε τώρα να ζηλεύη τον Καρατζά! Ωστόσο σπρώχθηκε και πατώντας στα νύχια των ποδιών της πλησίασε την πόρτα του δωματίου της. Την άνοιξε αθόρυβα και προχώρησε στο σαλόνι. 'Η πόρτα του γραφείου ήταν άκριβώς άπέναντι. 'Από μια χαραμίδα είδε τὸ φῶς. Τώρα μπορούσε να δει καθαρά τις λέξεις καλύτερα. Έκανε μερικά βήματα και κόλλησε τ' αὐτή της στο ξύλο.

—Μου το είχες υποσχεθί, έλεγε ανάμεσα στους λυγμούς της, η Τερέζα. «Υστερα α' π' α' υ' τ' ο' μου είχες υποσχεθί β' τ' ο' μου επέτρεπες να ξαναδώ το παιδί. Γιατί τώρα παίρνεις το λόγο σου πίσω;... —Τὸ παιδί είναι σὰ πολύ καλά χέρια! ἀποκρίθηκε κοφτά. Δεν τελείωσα ακόμα... —Δεν άντέχω περισσότερο! Έκανε με σπαράγμα έκείνη. 'Αρκετά υπέφερα!... «Άκουσε ένα πιχτό γέλιο. Γέλοσε ο Καρατζάς. —Ξέρεις ότι δεν μ' άρέσουν οι γυναίκες που θέλουν να παρυστήσουν τους μάρτυρες! είπε. «Αν προσέφερες κάτι είναι σά μια σταγόνα νερού στον άρρωστο. Σου είχα πη ότι θα σου ξανάδινω το παιδί στην κατάλληλη ώρα. Δεν ήθε άμως ο καιρός!...

—'Η φωνή της Τερέζας έγινε άγρια. Σταμάτησε τὸ κλάμα. —Δεν χόρτασες λοιπόν ακόμα! Λογαριάζεις να συνεχίσεις;

Δεν σέ φτάνει η δυστυχία που σκρόπτισε ως τώρα στους ανθρώπους;... «Αχ' δεν έχεις καρδιά!...

—Πάμε! Έκανε αὐτός. Σταμάτα να φωνάζεις! Μου δίνεις στα νεύρα!...

—'Οχι δεν θα σταματήσω! Κανείς δεν μπορεί να μου κλείσει το στόμα. Θέλω να φύγω από εδώ μέσα. 'Αρκετά κράτησε αυτό... Θα φύγω και θα βρω τον άληθειά! Πρέπει να μάθουν τι κρύβεται κάτω απ' τους ευγενικούς του τάχα τρόπους και πίσω απ' το χαμόγελο που κάθε τόσο κρέμεται στα χείλια σου... —Πάμε! ούρλιασε αὐτός. 'Εκείνη δεν τον άκουσε. Σύνεψε. 'Η φωνή της ήταν ψυχραμένη.

—Δεν ξέρω γιατί μου θυμίζεις ένα βρυκόλακα που βυκαίνει το αίμα των ανύποπτων θυμάτων του και μ' ένα γλυκό μά ύπουλο τρόπο τους άφαιρείς τη ζωή!... 'Όταν σέ βλέπω θυμάμαι τις νυχτερίδες που φτεροκοπούν τις θροχρές νύχτες πάνω απ' τὰ μνήματα. Είσαι ένα φίδι!...

Πάλι άκούστηκε τὸ παγωμένο γέλιο του Καρατζά. 'Η Ρένα ανατρίχισε.

—Θά μπορούσα να σέ σκοτώσω! είπε ύστερα από μερικές στιγμές σιωπής. Μά δεν ξέρω τί με κρατάει και δεν τὸ κάνω!...

—Σκότωσέ με λοιπόν! φώναξε η γυναίκα. Γιατί τρέμεις και δέ με σκοτώνεις;...

Πάλι έγινε σιωπή. 'Η Ρένα πίσω από την πόρτα κράτησε την άναπνοή της. 'Ακουσε ν' άνοίγει κάποιο συρτάρι. 'Υστερα μίλησε πάλι αὐτός.

—Τὸν ξεχάσες λοιπόν; ρώτησε. Κτύπαξε τον καλά στα μάτια! Αὐτός δεν έχει ξεχάσει!...

—'Η Τερέζα άπάντησε απότομα.

—Είναι καιρός να πάψης να τὸν αναφέρεις στις κουβέντες σου! Αὐτός ήταν ένας άγγελος. 'Αν ζούσε εκείνος δεν θα σέ άφινε να φτάσης εκεί που έφτασες...

—'Η Ρένα δεν κράτησε. Μιά δυνατή περιέργεια την παίδευε. Έσκυψε και κύτταξε απ' την κλειδαρότρυπα. Είδε τον Καρατζά να κρατά στα χέρια μία φωτογραφία. 'Ηταν καθιστός κι' η Τερέζα όρθια. Τὰ μάτια της ήταν κλαμένα.

—'Ετσι τὸ θαρρείς λοιπόν εσύ; της είπε καθώς της έδειχνε τη φωτογραφία. Νομίζεις πως αν ζούσε θαξε ξεχάσει; 'Ε, όχι λοιπόν! 'Εγὼ πὸ μιλώ κάθε βράδυ σχεδόν μαζί του ξέρω πολύ καλύτερα από σένα. Δεν έχει ξεχάσει! Θυμάται πάντα και ζητάει να γίνη δικαιοσύνη...

—Είσαι ένα θηρίο! είπε η Τερέζα. 'Ενα θηρίο με βρωμερή ψυχή... Παιδεύεις τη γυναίκα του και κρατάς φυλακισμένο τὸ παιδί του κι' ύστερα τὸλ

μάς να μιλάς σὰ να τὸν σέβονται... Είσαι ένας τιποτένιος υποκριτής!...

Τότε τὸν είδε να σηκώνεται ξαφνικά. Νὰ τινάζεται απ' την καρέκλα του σὰ να δέχτηκε μία ηλεκτρική εκκένωση. Σπρώχθηκε και κατέδωσε τὸ χέρι του με δύναμη στο πρόσωπο της γυναίκας. 'Η Τερέζα άφισε μία πιχτή κραυγή.

—Ατιμέ! βρυχήθηκε. Τολμάς;...

Μούναρε άπάνω του και με τὰ νύχια της ζητούσε να τὸν ξεσκίση τὸ μούτρο. Μά εκείνος ήταν πια ξεροδύναμος. Την έσπρωξε άπότομα και τὴ χτύπησε γιά δεύτερη φορά με λύσσα.

—Σου είπα πως δεν άνέχουμαι να με δρίζουν!

—'Ακούστη μία καινούργια κραυγή και η γυναίκα σωριάστηκε στο πάτωμα. 'Η Ρένα τὸν είδε να κυττάζει κατά την πόρτα. Τὸ μούτρο του ήταν άναστατωμένο. Δυο τρεις γραμμές από αίμα χάραξαν τὰ μάγουλά του. 'Ενοιωσε τὰ γόνατά της να λυγίζουν. Τρέμοντας άπομακρύνθηκε. 'Εκλεισε τὴν πόρτα του σαλονιού και έσπλωσε στο κρεβάτι. 'Η καρδιά της χτυπούσε διαστικά κι' άκανόχηστα. Ξαφνικά άκουσε τὸ τρίξιμο της πόρτας κι' έκλεισε τὰ μάτια. Κάποια έρχόταν απ' τὸ σαλόνι στην κάμαρή της. Κράτησε τὴν άναπνοή της. Κάτω απ' τὰ σκεπάσματα είδε τὸν Καρατζά να στέκει στο κατώφλι. «Θέέ μου!» παρακάλεσε. «Λυπήσου με. 'Αν κατέλαβε τίποτα είμαι χαμένη». 'Εκείνος γύρισε τὸ διακόπτη. Τὸ δωμάτιο πλημμύρισε από φῶς.

—Κοιμάσαι; ρώτησε.

Δέ μίλησε.

—Κοιμάσαι Ρένα; ξαναρώτησε...

Πάλι δεν έδωσε άπάντησι.

'Ο Καρατζάς έκανε ένα ακόμη βήμα πρὸς τὸ κρεβάτι της. Κατάλαβε πως στεκόταν και τὴν κύτταξε. 'Υστερα από κάποιες στιγμές που της φάνηκαν σὰν αιώνας άκουσε τὰ βήματα ν' άπομακρύνονται. Τὸ φῶς έσβυσε κι' έκλεισε η πόρτα. Πῆρε μία βαθειά άναπνοή. 'Εφυγε ήσυχος. Τώρα πὸν έμεινε μόνη θά άρχισαν να στριγγυρίζουν στο μυαλό της. Τὰ λόγια που άκουσε και τὰ ὅσα είδε. Τίποτα από ὅλα αὐτὰ δέ μπορούσε να εξηγήσει. 'Όλα ήταν μπερδεμένα κι' ανεξηγήτα. Γιά ένα μονάχα ήταν τώρα βέβαιη: Πως σέ τούτο τὸ σπίτι υπήρχε μία γυναίκα ακόμα ὅπως αὐτή αϊχμαλωτη. Μιά μόνα που της κρατούσαν σὰν ὄμηρο τὸ παιδί...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

'Ο Μίλτος Κονταξής έχασε τὴ θέσι του ύστερα από ένα σύντομο τηλεφώνημα. Τὴν άλλη μέρα κι' ὅλας του γάμου τὴν Ρένα είχαν μαθευτὴ στὴ Τραπεζα τὰ καθέκαστα. 'Ολοι έζωσαν πως φέρθηκε σὰν τρελός όταν οί νεόνυμφοι δῆγκαν απ' τὴν έκκλησία. Τὸ επεισόδιο έφτασε μέχρι τὸν κύριο Χαριτωνίδη, τὸν Γενικό Διευθυντή, που ήταν ένας άνθρωπος πολὺ στεναχώρος και δέ χώνευε τὰ παραέξανα. Συζητήθηκε κι' έγινε έξω φρενών. Μά ὁ θυμός του φούντωσε πὸς πολὺ όταν κάποιος καὶ τὸ τηλεφώνησε από τὸ Σαῶνιο και τὸν ιστόρησε με κάθε λεπτομέρεια τὰ περιστατικά...

—Λυπούμαι, πολὺ κ. Χαρι-

τωνίδη, τὸν είπε, πὸς ὅλας ἐνοχλώ. Μά τέτοια φερσίματα εκθέτουν άναπάντορα τὸ γόητρο της Τραπεζας σας. Πως είναι δυνατόν ένα πιστωτικό ίδρυμα σὰν τὸ δικό σας να ἔχη τόσους θρασείς και ἀδίστατους υπαλλήλους; 'Οχι, δὲν είναι σωστό! Πρέπει να τὸν δώσετε ένα καλὸ μάθημα πρὸς παραδειγματισμόν! Αὐτὸς ὁ Μιλτιάδης Κονταξής δὲν επιτρέπεται να μὲν πια ανάμεσα στο προσωπικό σας. 'Εγὼ τουλάχιστον θα λυπηθῶ πολὺ μὰ δέ θα μπορέσω πια να είμαι πελάτης σας ἐφ' ὅσον αὐτὸ τὸ κάθαρμα που προσέβαλε κι' ἐμένα και τὴν γυναίκα μου εξακολουθεῖ να ἀνήκει στὴν ἐπιχείρησή σας...

—'Ο Χαριτωνίδης έχασε τὸ χρώμα του. 'Εγινε πράσινος, τὰ μάτια του γέμισαν αἷμα και τὸ μυτερό πιγούνι του άρχισε να τρέμει νευρικά.

—Σας ζητῶ συγγνώμην κ. Καρατζά! Φυσικά ένας τέτοιος εγκληματικός τύπος δὲν μπορεί να ἔχη θέσι στὴν Τραπεζά μου. Θά τακτοποιήσω αμέσως τὸ ζήτημα! Να μείνετε ἀπολύτως ήσυχος! Καί ἐπὶ τὴ εὐκαιρία τις θερμότερες μου εὐχές γιά τὸν γάμο σας. Καί πάλι σας ζητῶ συγγνώμην κ. Καρατζά...

—'Αφισε συγχυσμένος τὸ άκουστικό και άρχισε να τρώη τὰ νύχια του. 'Ηταν μία παλιά συνήθεια που τὸν είχε ἀπομείνει από τὴν ἐποχή που οί γιαντροί του ἐπέδωκαν να κούνη τὸν τσιγάρο. Τώρα κἀντινε πρὸς τὴν «Αδόνιας τυλιγμένα σε χρυσόχαρτο. 'Ηταν λοιπόν πραγματικά φοβερό να προσδῶλυν με τέτοιο τρόπο ἕναν από τὸς πὸς πλούσιους ἀνθρώπους της 'Αθήνας και μάλιστα ἕναν από τὸς καλύτερους πελάτες της Τραπεζῆς Καταθέσεων. Στὴν ἀρχή σκέφτηκε να καλέσει αμέσως αὐτὸ τὸ παληότατο τὸν Κονταξὶ στο γραφείο του να τὸν δώση δυο τρία χαστούκια και τὴν ἀπόλυσή στο χέρι. Κατόπιν ὅμως ἔβριζε πως ἡ ἀξιοπρέπεια ενός διευθυντοῦ Τραπεζῆς δὲν ἐπείτρεπε τέτοια συμπεριφορὰ ἀπέναντι ἑνὸς ὕφισταμένου του. 'Αλλοτε φυσικά μπορούσε να τὸ κάνει αὐτός. Τότε ὅμως ήταν διαφορετικά. 'Ηταν καταχή και είχε ένα χαμηλοτάβανο μαγαζὶ κοντὰ τὸ Μοναστηράκι με μία μεγάλη ἐπιγραφή πάνω απ' τὴν πόρτα: «'Ενεχυροδανειστήριον ἡ Τιμὸς». Τότε ήταν ἄλλη ἐποχή. Μπορούσε πὸς λέει ὁ λόγος, να διδάξῃ με τις κλωπίτες τὸν κάθε ὑπάλληλό του. Οί γεροντοὶ στρατιῶτες που μπαίνοναυαν στο μαγαζὶ του και τὸν πουλούσαν γιά ένα κομμάτι ψωμί πιπιατικά, σερβίτσια, ἀσημικά και χρυσασφικά κλεμμένα από τὰ σπίτια τῶν κυνηγημένων 'Εβραίων τῆς 'Αθήνας, τὸν είχαν ὑπὸ τὴν προστασία τους και κανείς δέ μπορούσε να τὸν μιλῇ. Τώρα ἡ κατάσταση άλλαξε. 'Ο τόπος ἐδίωξε τὸν καταχτητὴ και ὁ καθένας πρέπει να κρατῇ τὴν θέσιν του και να φέρεται με ἀξιοπρέπεια ἀνάλογα με τὸ ἀξίωμα που κατέχει σὰν κοινωνικός ἀνθρώπος. Πάτησε λοιπόν ἐαυτὸν τὸν γιά να μπορῇ να τὴ σκεπτεται. Περιπλανιότανε στα μέρη που ἄλλοτε πήγαιναν μαζί. 'Όλα τὸν τὴ θυμίζαν. 'Ηθελε να τὴ θυμάται κι' ἄς τὴ μισούσε πὸς τὸν γκρέμιε τὰ πὸς ὁμορφα ὄνειρα που είχε χτίσει γιά τὸ κατήχη της. «Νομίζεις πως τὴ μισεῖς! 'Όμως τί ἄλλο είναι τάχα και τούτο τὸ μίσος από ἔρωτα; Τὴν ἀγάπη!

—Δὲν μὲν ἀξίζει να τὴν ἀγαπᾷς πιά ἀφού σέ πρόδωσε και τώρα που εὐὸ κλαίς και σπαράξεις ἐκείνη βρίσκειται ἀγκαλιὰ με τὸν Καρατζά! Ναί δέβαια δὲν ἐπείπε! Μά δὲν είχε τὴ δύναμη να τὸν κἀν και να πιστέψῃ πως ἡ Ρένα βρισκόταν πλάι του και πὸς τώρα ἴσα ἴσα θ' άκουε τὴ φωνή της να τὸν χαϊδεύη τ' αὐτία: «Θέλεις να τὴν ξεχάσης να σταματήσης να ὑποφέρεις, να μὴ πονᾷς; Δάσε τὴν καρδιά σου σὲ κάποιον ἄλλο! 'Αφοσίωσόν σ' ἕναν καινούργιο ἔρωτα. 'Η νέα ἀγάπη σβύνει τὴν παλαιά!... «Αχ' μακάρι να μπορούσε να τὴν ξεχάσει!... Δεν ήταν εὐκόλο. Κι' ἡ πληγή, κάθε τόσο ξαναμῶναινε κι' ὑπέφερε, κι' έκλαιγε σὰ μωρὸ ὅταν τὴ θυμότανε...

Μά δὲν ἀξίζει να τὴν ἀγαπᾷς πιά ἀφού σέ πρόδωσε και τώρα που εὐὸ κλαίς και σπαράξεις ἐκείνη βρίσκειται ἀγκαλιὰ με τὸν Καρατζά! Ναί δέβαια δὲν ἐπείπε! Μά δὲν είχε τὴ δύναμη να τὸν κἀν και να πιστέψῃ πως ἡ Ρένα βρισκόταν πλάι του και πὸς τώρα ἴσα ἴσα θ' άκουε τὴ φωνή της να τὸν χαϊδεύη τ' αὐτία: «Θέλεις να τὴν ξεχάσης να σταματήσης να ὑποφέρεις, να μὴ πονᾷς; Δάσε τὴν καρδιά σου σὲ κάποιον ἄλλο! 'Αφοσίωσόν σ' ἕναν καινούργιο ἔρωτα. 'Η νέα ἀγάπη σβύνει τὴν παλαιά!... «Αχ' μακάρι να μπορούσε να τὴν ξεχάσει!... Δεν ήταν εὐκόλο. Κι' ἡ πληγή, κάθε τόσο ξαναμῶναινε κι' ὑπέφερε, κι' έκλαιγε σὰ μωρὸ ὅταν τὴ θυμότανε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13

—'Όλα τούτα συνέβαιναν ὡς τὴ μέρα που συνάντησε τὴν Λέλα Πετρίτη. Τότε καὶ έγινε μέσα του. Κάτι που νομίζει πεθαμένο ζωντανέψῃ κι' ἕνα θαμνὸ φῶς φάνηκε στο σκοτεινὸ πέλαγος πὸς παράδερνε...

Πρῶτα συνάντησε τὴν Μαίρη Παπαγιάννη. Είχε καιρὸ να τὴ δῇ. 'Απὸ κείνη τὴ μέρα που έγινε τὸ επεισόδιο ἔξω απ' τὸ μικρὸ ἐξοχικὸ ἐκκλησάκι δὲν τὴν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Σέ ζήτησα δυο τρις φορές στὴν Τραπεζά, τὸν είπε. Είναι ἀλήθεια πως σέ πῶσανε; —Ναί με πάντως. Φρόντισε και γι' αὐτὸ ὁ άντρας της...

—'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν ἔβλεπε να τὸν πλησιάζει θῆλως να τὴν ἀποφύγῃ. Μά ἐκείνη τὸν σταμάτησε. 'Ηταν πολὺ χλωμὸς κι' ἀδύνατος. 'Οχι δὲν ήταν αὐτὸς ὁ Μίλτος Κονταξής. 'Ηταν ἕνα ἀπομεινάρι από τὸν παλιὸ ἑαυτὸ του. 'Η σκία του...

—Ναί. 'Ο Καρατζάς. Δεν τὸν ξανάδε. Καὶ τώρα που τὸν

του είπε. "Υστερα από τόσα χρόνια που έχουμε να συναντηθούμε, δεν είναι σωστό να ζητάς να μ' απολύγεις. Άλλως τε από τότε έχει περάσει πολύς καιρός. Σου δίνω το λόγο μου πως δε σου κρατώ κακία..."

Τα λόγια της τον έκαναν να πονέει. Ναι, αυτός έφταιξε τότε. Δεν σέβηκε απέναντί της τίμια. Πήγε μαζί τους. Κάθησαν στο Ζαβρόνι. Εκείνες παρήγγειλαν παγωτά. Αυτός προτίμησε κάτι πιο ερεθιστικό για τον ούρανισκό του. Ένα ούισκυ με σόδα.

— Πίνεις λοιπόν τώρα!, τον πείραξε η Λέλα.

Κούνησε το κεφάλι χωρίς να μιλήσει. Δεν ήξερε τί αισθανόταν τούτη τη στιγμή. Ήταν αδύνατο να ξεχωρίσει τα συναισθήματα που τον πλημμύριζαν. Ήταν κάτι σα χαρά και λύπη μαζί. Μια βαθειά λύπη για κάτι που έχασε. Μια δυνατή χαρά μετροδεμένη με κάποιον ύπνοα μελαγχολίας για κάτι που ήρθε τόσο ξαφνικά να του θυμίσει μια δυσωφή περίοδο της ζωής. Τα παιδικά χρόνια που ήταν έγγονιασκα και χαρούμενα. "Η Λέλα σ' αυτό το μεταξύ μιλούσε για τη ζωή της στο Νταβός. Για πρώτη φορά μάθαινε πως είχε άρρωστήσει.

— Ήταν σοβαρό; ρώτησε.
— Φυσικά πολύ σοβαρό. Άσθενεια των πνευμόνων. Φυματίωση...

Ξαφνίστηκε.
— Φυμιατίωση;

— Ναι! "Εφτασα ως το κατώφλι του θανάτου. Κόντευα να πεθάνω και σύ κύριε δεν είχατε ιδέα! Είσαι... είσαι ένας έγωιστής που δεν έχει το ταίρι του! Πέρασα μια φοβερή κρίση. Τότε ο πατέρας αποφάσισε κατά συμβουλή των γιατρών να με πιά στο Νταβός. Το κλίμα με σήκωσε. Έμεινα τέσσερα χρόνια στο σανατόριο και όπως βλέπεις, ξαναζωντάνεψα. "Επαιρνα γράμματα απ' όλους. Μονάχα εσύ δε μου γράφες. Κι όμως νάξερεις πως περίμενα ένα δικό σου γράμμα..."

"Εμεινε για μια στιγμή σιωπηλή. "Υστερα ρώτησε:

— Αλήθεια λοιπόν, η Ρένα παντρεύτηκε;

"Η Μαίρη διαγκώθηκε. "Ο Κονταξής ξαφνίστηκε.

— Πως το ξέρεις αυτό; τη ρώτησε.

— Χμ! Δε σου είπα πως ενδιαφερόμουν πάντα για σένα; "Όταν έφτασα στην Άθινα ρώτησα και έμαθα για όλους τους παλιούς φίλους. Φυσικά έμαθα και για το γάμο της Ρένας. Αποστόλου. Μου είπαν μάλιστα πως καλοπαντρεύτηκε..."

— Ναι! Καλοπαντρεύτηκε, συμφώνησε εκείνος κι' έγινε πάλι μελαγχολικός.

Παράγγειλε ένα δεύτερο ούισκυ. Το κατέβασε μονορούφι. Παράγγειλε και τρίτο.

— Δεν κανείς καλά! του είπε η Μαίρη. Πίνεις πολύ...

— Πάντως, δεν πρόκειται να πεθάνω απ' το πιστό!, απάντησε και χαμογέλασε.

"Όταν ξανάβρε το γκαρσόνι, ο Κονταξής πληρώσε και σηκώθηκε. "Ήταν ελαφρά ζαλισμένος. "Επινε ταχτικά τώρα τελευταία. Αισθανόταν καλύτερα και ξεχνούσε.

— Τι; Φεύγεις; Έκανε ξαφνισμένη η Λέλα. "Οχι δά! Δε θα το κάνης αυτό! Δε θα φύγης. Ποιος θα με συνοδέψει στο σπίτι έμένα; Με την κουβέντα νυχτω-

σε κι' ο μπαμπάς θα γκρινιάζει. Θα με πιάς και θα με παραδώσεις εσύ. Άλλως τε πρέπει ναρθής στο σπίτι. "Ο πατέρας θα ευχαριστηθεί πολύ να σε δει..."

Και ήθελε και δεν ήθελε να πάει μαζί της. Προσπάθησε ως τόσο ν' αποφυγή.

— Μια άλλη φορά Λέλα, της είπε.

Την είδε ξαφνικά να χάνει το κέφι της. Μια σκιά πέρασε απ' τα χαρούμενα μάτια της και το κουκλίστικο προσωπάκι της κατσούφιασε. Μετάνιωσε άμεσως.

— Καλά, θα μείνω, είπε και ξανακάθισε.

"Υστερα από λίγο έφυγαν. "Η Μαίρη που έπρεπε να γυρίσει σπίτι νωρίς, τους άφησε. Προχώρησαν ως τη στάση των λεωφορείων. Τώρα που έμειναν μόνοι η Λέλα έγινε σοβαρή. Βάδιζε πλάι του σκεοτική. Πικροί στοχασμοί τη βασάνιζαν.

— Τι έπαδες; τη ρώτησε, και μελαγχολήσε ξαφνικά;

— Ω! Τίποτα!, έκανε εκείνη και τινάξε προς τα πίσω το κεφάλι της σα να θέλε να διώξει τις σκέψεις που την τριγύριζαν. Είναι όμως κάτι που θέλω να μάθω, Μίλτο...

Την κύτταξε με άπορία.

— Ρώτησέ με...

— Θέλω να μάθω αν όλα αυτά τα χρόνια που πέρασαν με σκεφτόσουν καθόλου...

Της είπε ένα μικρό ψέμα. Δεν ήθελε να τη στενοχωρήσει.

— Μα και βέβαια. Σε σκεφτόμουν, Λέλα...

— Ήσουν όμως έρωτευμένος με τη Ρένα...

— Ναι! Την αγαπούσα. Δεν ξέρω πως έγινε τότε να μαλώσουμε. Ήμασταν άλλως τε τόσο παιδιά! "Ενα τίποτα γινόταν στα μάτια μας σαν ένα βουνό. Είχα πιστέψει πως μαζί της θα μπορούσα να ζήσω ευτυχισμένος. "Όμως δε στάθηκε άξια μιας τόσο τιμίας αγάπης. Προτίμησε κάποιον άλλο που είχε πολλά χρήματα...

Μπήκαν στο λεωφορείο. Στη διαδρομή η Λέλα δεν ξαναμίλησε για τη ζωή της στο σανατόριο. Δεν ήταν και τόσο άσκημα εκεί ανάμεσα στα χιονισμένα τοπία. Έχει τη γοητεία του και το Νταβός. Παγοδρομίες, σκι, ελαφρά σπόρ και ένα σωρό άλλα παιχνίδια. "Όλα αυτά όμως ύστερα από το δεύτερο χρόνο της θεραπείας. Δυό δολακέρια χρόνια έμεινε ζαλισμένη σ' ένα κρεβάτι πίσω από το τζάμι μεγάλου παράθυρου που το έλουσε ο ήλιος και το φώς...

— Σε σκεφτόμουν πάντα, Μίλτο. "Ισως δεν έπρεπε, αφού ήξερα πως η καρδιά σου ήταν δοσμένη στη Ρένα. "Αχ, νάξερεις πόσο ζήλευα γι' αυτό! "Όμως σε σκεφτόμουν. Με τη Λέλα δεν είχα τίποτα. Δεν έφταιγε αυτή. Δεν ήξερε όταν σε γνώρισε πως ανάμεσα μας υπήρχε ένας δεσμός. Δεν τη μισούσα. Άλλά τη ζήλευα... Ήταν ευτυχισμένη κοντά σου. Κι' εγώ μόνη ανάμεσα σε ξένους λησμονημένη κι' έτοιμοθάνη...

Είθε τα μάτια της υγρά. Κάτι θέλησε να πη. Μα οι λέξεις δεν έφταναν στα χείλη του. Τι να της πη; Δεν υπήρχε καμιά δικαιολογία. Είχε δίκιο να παραινεύεται. Στάθηκε ψυχρός και άχαριστος. Κανένα δε λογάριζε. "Όλη η ζωή του ήταν δοσμένη σε κείνη που τόσο υπούλα τον πρόδωσε...

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

ΚΛΙΝΕΞ

ΠΙΝΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

ΕΡΕΘΙΣΤΑ • ΔΙΟΜΕΛΕΣΙΑΣ • ΕΡΕΘΙΣΤΑ • ΣΑΤΣΗΝΕΚΟΛΑΝ

Γιατί:
"Έχει λύσει το πρόβλημα πλέοντας με ΚΛΙΝΕΞ που καθαρίζει φρονιάρα, λερωτάκια, λερωτάκια"

• ΣΕ ΓΑΛΑΖΙΟ ΦΑΚΕΛΛΟ: πλένει όλα τα μολύβια και τον ελαφρό ρουχισμό
• ΣΕ ΛΕΥΚΟ ΦΑΚΕΛΛΟ: για υπερλευκανσι όλων των λευκών ειδών
• ΣΕ ΜΠΛΕ ΚΟΥΤΙ: για μπουγάδα και θαρών εν γένει ρουχισμόν'

Κυρίες μου,

ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

ΕΝΤΟΣ 30 ΛΕΠΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΛΟΡΑΖΙΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ

Έκτελείται από ειδικευμένους τεχνίτας εις το

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

«ΛΟΥΞ»

ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α ♦ ΤΗΛΕΦ. 23.776

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΞΩΡΟΥΧΑ...

ALFA

Εις μεγάλην ποικιλίαν από Ζέρσεϋ Εύρωπης και Κρέπ Σατέν Ναθαναήλ

Κάλτσαι ELBEO PERLON Κάλτσαι ΝΑΥΛΟΝ ΣΟΥΤΙΕΝ, ΛΑΣΤΕΕ Κ.Λ.Π.

ΣΙΛΚΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 446. ΤΗΛ. 27.697. «ΑΘΗΝΑ»

Θα γίνετε ωραιότερες

Θα φαίνεσθε νεώτερες

ΜΕ ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΚΡΕΜΕΣ **POND'S**

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

ΠΟΛΛΟΙ νάχετε άκουστά για το Βόλο κι' ακόμη περισσότεροι ίσως να έχετε φθάσει ως αυτό το κρυφό στολίδι του Παγασητικού. "Όπως συμβαίνει παντού, έτσι και στο Βόλο, η παραμονή της Πρωτοχρονιάς γιορτάζεται μέσα σε μια ατμόσφαιρα γενικού ξεφαντώματος και χαράς.

"Από πολύ νωρίς το πρωί ένα πολύχρωμο πλήθος ξεχύνεται στους δρόμους. Λεβεντόκορμες Πηλιορίτισσες με φανταχτερές φορεσιές περιδιαβάζουν στους δρόμους χαζεύοντας εμπρός στις στολισμένες διτρίνες των καταστημάτων. Άπλοϊκοί χωρικοί με πεντακάθαρες τες γραφικές στολές τους, κάνουν τα τελευταία βήματα από τη «χώρα». Στην όδον 'Ιωλκού, ένα από τους κεντρικότερους εμπορικούς δρόμους της πόλεως, υπαίθριοι μικροπωλητές διαλαλούν τα εμπορεύματά τους γεμίζοντας με χαρούμενο αντίλαλο τον αέρα. Έδώ δίπλα ήρθε και ο πλανόδιος άνθρωπώλης να στήση το λουλουδένιο παράδεισό του.

"Όμιλοι από μικρά παιδιά με τρίγωνα και διορφα καρδιάς στα χέρια, κατά το έθιμο, γυρίζουν από πόρτα σε πόρτα τραγουδώντας τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα. "Ομάδες "Οδηγών δίνουν εύθυμες παραστάσεις για να χαρίζουν λίγη ζεστασιά και χαρά στους τροφίμους διαφόρων φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, ενώ η φιλαρμονική του Δήμου παρινίζει στους δρόμους. Το κάθε τι έχει χαρούμενη όψη, γιορταστική. Στα καταστήματα επικρατεί πυρετώδης κίνηση.

Μετά το μεσημέρι η κίνηση περιορίζεται κυρίως στην όδον 'Ερμού, που βρίσκονται όλα τα καταστήματα. "Όσο παίρνει και βραδυώνει, πλήθος από νέους και νέες αρχίζουν την πατροπαράδοτη δόλτα στην όδον 'Ερμού. Φωνές, φασαρία, γέλια. Οι πιο τολμηροί ρίχνονται σ' αυτόν τον αγώνα, γίνονται ένα με τους «βολταρίζοντες», σπρώχνουν και σπρώχνονται, πατούν και πατιούνται, πειράζουν και πειράζονται. Οι πιο συντηρητικοί στέκονται στα πεζοδρόμια ή κι' ακόμη πάνω από τα μπαλκόνια και παρατηρούν το χαρούμενο αυτό πανηγύρι. Ροκάδες κροταλίζουν στον αέρα και ανακατεύονται με το χαρούμενο βουητό του πλήθους.

Και το πανηγύρι παίρνει άποκρηάτικη όψη όταν αρχίζουν να έκσπενδονίζονται σακκούλκια με χαρτοπόλεμο, τρόπος εξωτερική κεύσεως της χαράς που διέπει αυτά τα νέα παιδιά. Κάθε τόσο εκκόβουν από την τροχιά της δόλτας και σπεύδουν να εφοδιαστούν με καινούργιο υλικό, με καινούργιο χαρτοπόλεμο. Μια χροιά χαρτοπόλεμος στο στόμα της νεαρής κοπελίτσας που γελάει διάπλστα, δυναμώνει το κέφι, παρά τις πνιχτές διαμαρτυρίες της.

Μα και από τα μπαλκόνια οι παρατηρηταί συμμετέχουν στο πανηγύρι παραπαλίζοντας με κοίφετι τα νεανικά κεφάλια που φατίζουν σαν πρωτοχρονιάτικο "Αη Βασίληδες. Μια θαυμάσια εικόνα, ασύλληπτη ανάμεσα στα φώτα και στα κύματα του χαρτοπόλεμου.

Αυτή η βραδυάτικη δόλτα και μόνο, με τον τρόπο που γιορτάζεται, δίνει ένα ιδιαίτερο τόνο στην πόλη του Βόλου. Οι άλλοι δρόμοι, χωρίς υπερβολή, ερημώνουν. Έκτος από το Συνοικισμό, μια συνοικία του Βόλου, που οι τελευταίες ώρες του χρόνου γιορτάζονται διαφορετικά. Έδώ, από νωρίς το μεσημέρι, γεμίζουν οι μικρές ταβέρνες και τα καφενεία. Κι' όταν πιά σουρουπώση, το γλέντι έχει ανάψει για τα καλά, οι λαϊκοί χοροί μας χορεύονται με λεβεντιά και ζωντάνια. Μεγάφωνα μεταδίδουν εθιμικά τραγούδια και το κέφι συνεχίζεται αδιάπτωτο... Σιγά-σιγά η πανηγυρική δόλτα της όδου 'Ερμού κοπάει. Στη νυχτιάτικη ησυχία διμilio από διάφορα σώματα έρχονται να τραγουδήσουν άπαλους πρωτοχρονιάτικους ρυθμούς έξω από τα φωτισμένα παράθυρα των σπιτιών.

Κι' όταν πιά φθάση δέκα ή ώρα, τότε δλοί έτοιμάζονται για το πρωτοχρονιάτικο ρεβεγιόν. Πολλοί ρεβεγιονάρουν στα σπιτία τους, οι περισσότεροι όμως προτιμούν

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΜΠΟΦΑΛΟ, Δεκέμβριος.—

ΤΩΡΑ που τα Χριστούγεννα είναι στη γωνιά του δρόμου, τώρα που τα χιόνια έχουν αρχίσει να πέφτουν σιγά αλλά σταθερά, τώρα είναι η πιο κατάλληλη στιγμή να πούμε δυό λόγια για τον έορτασμό της ημέρας αυτής που έφερε τον Σωτήρα στη γή, την αγάπη, την ειρήνη.

Ναι, οι Άμερικανοί, ίσως περισσότερα από κάθε άλλη χώρα, νιώθουν τη μεγάλη σημασία των Χριστουγέννων. Στις 25 Δεκεμβρίου έρχεται από την καπνοδόχο ο "Αη Βασίλης ή καλύτερα ο «Σάντα Κλάους», και κατεβαίνει ντυμένος στα κατακόκκινα και με κάτασπρα μαλλιά να γεμίσει την κάλτσα που είχε κρεμάσει το προηγούμενο βράδυ στο τζάκι ένα χαϊτωμένο παιδί. Είναι η μόνη βραδιά που ο "Αη Βασίλης φεύγει από το εργαστήριό του, που όπως πιστεύουν είναι στο Βόρειο Πόλο. Έρχεται και αφήνει κάτω από το Χριστουγεννιάτικο δένδρο, που στέκεται μεγάλο και επιδελτικό, δώρα όχι μόνο για τα παιδιά, αλλά για όλους τους συγγενείς και φίλους. Περνά για μια στιγμή, σα σπερουγίσμα πουλιού, και αφήνει πίσω χαρά και ευτυχία και στον πιο συννεφιασμένο ούρανο.

Πολλές έβδομαδες πριν, η πόλις έτοιμάζεται για την υποδοχή του Θεανθρώπου. Τα καταστήματα στολισμένα με πολύχρωμα φώτα και με Χριστουγεννιάτικα δένδρα, σε καλούν μέσα για να δής την απεραντη έκθεση παιχνιδιών και δώρων. Βιτρίνες με σκηνές της Παρθένου που κρατάει στην αγκυλιά της το Χριστό, σε κάνουν να αίσθανεσαι πιο πολύ τη βαθειά σημασία της ημέρας αυτής.

Στο κέντρο της πλατείας υψώνεται ένα γιγάντιο Χριστουγεννιάτικο δένδρο πολύχρωμα φωτισμένο, με το λαμπρό άστέρι στην κορυφή. Παραπέρα μια φάνη με το Χριστό μέσα, την Παναγία και τους τρεις μάγους που γονατίζουν με σεβασμό, είναι το συμπλήρωμα της εικόνας.

Μέσα σ' ένα χαρούμενο στρόβιλο φεύγουν οι μέρες και φθάνει η παραμονή. Τώρα όλα είναι έτοιμα. Περωνώντας από τα σπύτια των πλουσίων δλέπεις Χριστουγεννιάτικα δένδρα στη μέση της αύλης, χρωματιστά φώτα γύρω από τα παράθυρα και τις πόρτες. Σ' όλες τις εξώπορτες το γκύ είναι κρεμασμένο και το «μισόλτο» βρίσκεται σε μια άλλη πόρτα μέσα στο σπίτι για να φέρη στην οικογένεια εκείνη την ευτυχία. Επίσης στα «καίτη κλάμπ» είναι κρεμασμένο το «μισόλτο», κάτω απ' το οποίο όταν περάση μια κοπέλα είναι υποχρεωμένη ν' αφήση να τη φιλήση όποιοςδήποτε, σύμφωνα με το έθιμο.

Τα ραδιόφωνα παίζουν τα Χριστουγεννιάτικα τραγούδια ενώ ετοιμάζεται η οικογένεια να πάη στη μεσονυχτική λειτουργία. Οι καμπάνες ήχουν χαρούμενα, ενώ μια παραμόνα διηγείται στο μαρμό τη χιλιετηρίτη Ιστορία των τριών Μάγων, που ξεκίνησαν από τα βάθη της Άσίας, για να προσκυνήσουν τον άνθρωπο εκείνο που ονομάζουμε Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου.

Τα Χριστούγεννα είναι η μέρα που όλα τα μέλη μιας οικογένειας καθνται γύρω από το γιορτινό τραπέζι. "Όπου κι' αν βρίσκεται κανείς, φεύγει για να δαθεί στο σπίτι του την ημέρα αυτή.

"Ετσι περνούν τα Χριστούγεννα κι' έρχεται η Πρωτοχρονιά. "Όλα τα κέντρα είναι γεμάτα από κόσμο. Τον καινούργιο χρόνο τον υποδέχονται με σφουρτίκτες, με χαρούμενες φωνές και τραγούδια. Έφθασε το 1954, ένας άλλος χρόνος, που θα φέρη σε πολλούς την ευτυχία, και σε άλλους, αλγέμονο, τη δυστυχία. Άλλά πάντα με το Χριστό βοηθό και με τη χαρά του "Αη Βασίλη, προχωρούν όλοι μπροστά μέσα στα αφορισμένα κύματα της ζωής.

Και τώρα, αγαπημένε μου αναγνώστη, δεχθήτε τις μακρινές ευχές της Χριστιανίας, από τις Άμερικανίδες κι' από έμένα.

ΜΑΙΡΗ ΤΑΤΑΓΙΑ

ΕΛΕΝΗ ΟΡΤΕΝΖΑΤΟΥ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

— Άπ' όλο το φιλμ μου έρεσε περισσότερο το σημείον όπου ο κύριος που καθόταν από πίσω μας σου πέταξε κάτω το καπέλο!

Η ΚΟΚΕΤΑ ΤΟΥ ΧΑΡΕΜΙΟΥ

να δώσουν ένα κοσμικό παρών στη ρεβεγιόν της Λέσχης Κοινωνίας Βόλου. Έδώ θα γίνη επίδειξι των κοσμικών κυριών που οι τουαλέτες τους αμυλλάνται σε χάρη και κομψότητα, κι' εδώ στο πράσινο τραπέζι θα ελαφρύνουν τα πορτοφόλια των κοσμικών κυριών. Στις μεγάλες αίθουσες της Λέσχης ζεστή ατμόσφαιρα επικρατεί. Μετά το κόψιμο της πητας οι χορευταράδες έχουν στη διάθεσί τους μέχρι τα ημερώματα μια ευθυμια όρχηστρα και οι χαρτοπαίζοντες ένα πράσινο τραπέζι για να «ξετιναχθούν».

Υπάρχουν κι' άλλα δυό ρεβεγιόν, στη Λέσχη Δημοσίων Υπαλλήλων και στο κοσμικό κέντρο Χατζηνικολάου.

Κι' όταν πιά αρχίξη να χαράξη η πρώτη μέρα του νέου χρόνου, το καμάρι του Πηλίου, η πανέμορφη Ποταριά, στέλνει από ψηλά ένα φιλικό χαιρετισμό προς το Βόλο.

1 Κουφόπιετα εμπρός και πίσω, φούστα με ελαφρή σουρά. Γιακάς «Δαντών», χαμηλή μανικοκόλλησι.

2 Φούστα ίσια, γιακαδάκι γυριστό. Οι πένες δεν σβύνουν στην άκρη, αλλά τόσο στο μπουστό όσο και στη φούστα, ανοίγουν ελεύθερα.

3 Γραμμή πρενσές. Σταυρωτός μπουστός, τσεπάκια γιλέκου.

4 Άμπιεσμέν κιμονό. Ή φούστα σουρωτή στο ύψος των γοφών, εκτός από το εμπρός που αποτελείται από ίσιο φύλλο.

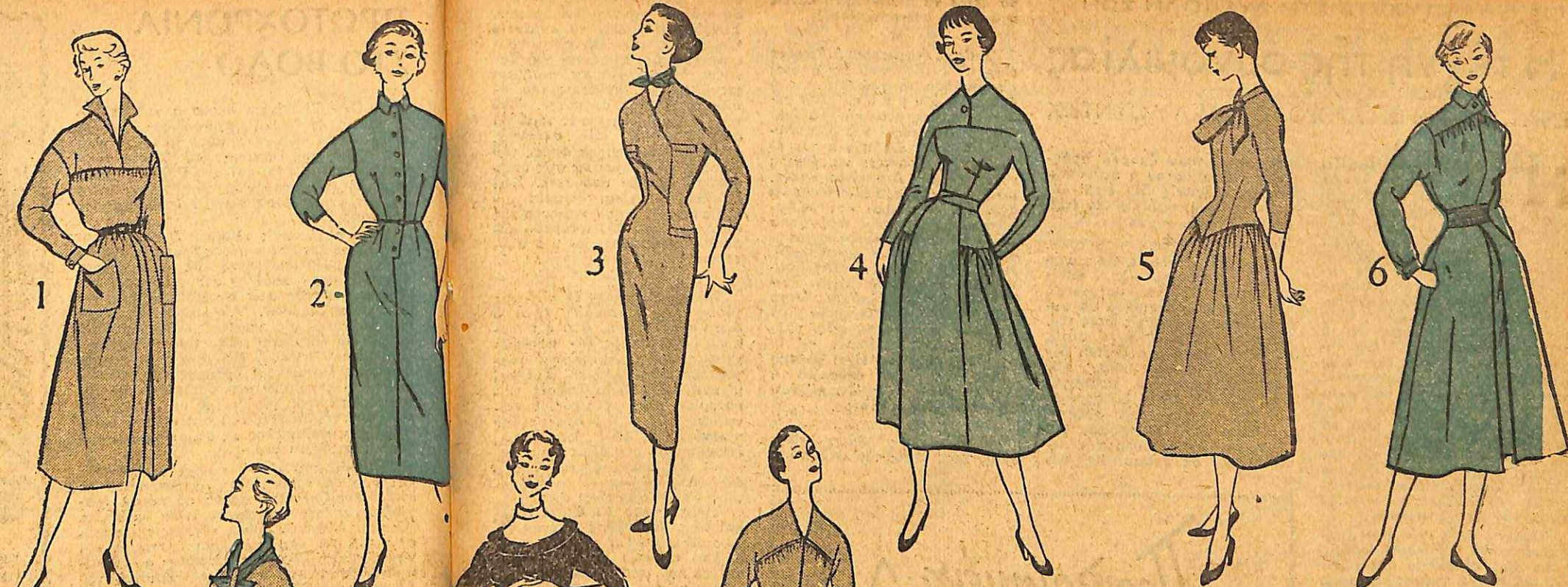
5 Μπουστός κιμονό, που προχωρεί κάτω από την τάλια. Ή λουρίδα του γιακά φαρβαίνει στις άκρες και δένει κόμπο.

6 Ό νωμίτης σταυρώνει ελαφρά και κλείνει με ένα κουμπί. Μπουστός κιμονό, ζώνη με γκάνες, κουφόπιετα εμπρός.

7 Μπουστός κιμονό με ελαφρό ντραπέ στο στήθος. Φούστα τελείως ίσια. Λουρίδα από το ίδιο ύφασμα δένει κόμπο στη μέση.

8 Γαρνιτούρα από βελονιές ματελασέ. Φούστα που κλοσάρει ελαφρά. Το φόρεμα κουμπώνει από πάνω ως κάτω.

9 Τρεις κουφόπιετες ατάκιστες εμπρός και τρεις πίσω. Γιακαδάκι ψηλό άν - φόρμ. Κόψιμο κιμονό με πένες στο στήθος.

ΕΥΚΟΛΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ

Όποιοδήποτε από τα φορεματάκια αυτά μπορεί να σας θγάλη άσπρο-πρόσωπη όλο σχεδόν το εικοσιτετράωρο. Τα σχέδια που βλέπετε, νεανικά και χαριτωμένα, φοριούνται ως σπόρ καθώς και ως άμπιγέ ανάλογα με τα άξεσουάρ που θα τα συνοδεύσετε. Τα μοντέλα αυτά γίνονται κατ' αρχήν σε ζέρσεϋ, αλλά και σε οποιοδήποτε μαλλινάκι. Αν θέλετε το φόρεμα μόνο για άμπιγιέ μπορεί να γίνει και σε μεταξωτό.

10 Το φόρεμα κουμπώνει ολόκληρο κρυφά κάτω από την πιάτ. Το μαντηλάκι δένει κόμπο, περνώντας μέσα από θηλιά που σχηματίζει η πιάτ.

11 Άμπιεσμέν κιμονό που συνεχίζεται εμπρός σε πανό έως κάτω. Λοξή λουρίδα πλαισιώνει το ντεκολτέ. Μάλλινο πλαστρόν για σπόρ εμφάνισης.

12 Άμπιεσμέν κιμονό, κάτω από το οποίο σουρώνει ο μπουστός. Φούστα ίσια με ελεύθερες πένες.

13 Μπουστός κιμονό, φαρδειά ντραπέ ζώνη για άμπιγιέ εμφάνισης (στενό πέτσινη για τις σπόρ). Τσεπάκια γιλέκου.

14 Γραμμή πρενσές. Ξεχειλωτός γιακάς. Τόν συγκρατεί βελούδινο κορδελάκι. Το ελαφρό ντραπέ πιάνεται μέσα στην πένσα του στήθους.

15 Φούστα με φύλλα σουρωτά, τσεπάκια όρθια. Μανικοκόλλησι. Ό μπουστός σουρώνει γύρω από την άν - φόρμ λουρίδα του ντεκολτέ.

16 Ίσια φούστα. Κορσελέ με κόψιμο Υ εμπρός. Ό μπουστός σταυρώνει με απλό γυριστό γιακά, και ελεύθερες πένες στο στήθος.

17 Ψιλό κορσελέ, μπουστός μπλουζάν. Φούστα λοξή σουρωτή. Γαρνιτούρα από κοντή φράντσα στα ρεβέρ και στο γιακά.

18 Μπουστός μακρύς εφαρμοστός. Μανικοκόλλησι. Φούστα πλισέ. Μανίκι προυά κάρ με λουριδάκι κουμπωτό. Όρθια τσεπάκια.

‘Η τέχνη τής συνομιλίας

ΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΕΜΙΛ ΛΟΥΝΤΒΙΧ

Η ΜΟΡΦΩΣΗ μας αρχίζει από τα πρώτα χρόνια τής ζωής μας και συνεχίζεται κατόπιν στο σχολείο ως το 16ο ή το 18ο έτος τής ηλικίας μας. ‘Η μητέρα μας, ή παιδαγωγός, ή δάσκαλος, αναλαμβάνουν να μάς κάνουν ικανούς ν’ αντιμετωπίσουμε τη ζωή και να κερδίσουμε το παιχνίδι τής ζωής, πού, μά την αλήθεια, μπορεί να το παρομοιάσει κανείς μ’ ένα τυχερό παιχνίδι, πού έχει τους κανόνες του, τους υπολογισμούς του, τα «κόλπα» του και φυσικά την καλή ή την κακή τύχη του. Κι’ όταν έρθει ή ώρα να μάς δοθεί ή ευκαιρία να παίξουμε αυτό το παιχνίδι, για την ευτυχία μας, πρέπει να είμαστε τελείως έτοιμοι για να ελαττώσουμε στο ελάχιστο τις πιθανότητες τών απογοητεύσεων.

‘Ωστόσο κάθε νέος έχει αποκτήσει μόνο την κοινή γνώση: κάνει ό,τι κάνουν οι άλλοι και δεν δημιουργεί γκάφες και σφάλματα. ‘Εχει μάθει πώς να τρώει πώς να χαιρετά, πώς να στέκεται, πώς να ντύνεται, πώς πρέπει να καπνίζει, πώς πρέπει να μελετά. ‘Εχει ακόμη ένα πλεονέκτημα: τον υποδοχόντα στην κοινωνική σχέση του: Ξέρει χορό, άσκειται με τα σπορ τής μόδας, έχει μερικές καλλιτεχνικές γνώσεις, μά δεν έχει το σπουδαιότερο. Δεν ξέρει πώς να συνομιλήσει!...

Και πράγματι, πουθενά και στον παλιό και στο Νέον Κόσμο, σε κανένα μορφωτικό ίδρυμα, δεν είδα να διδάσκεται ή τέχνη τής συνομιλίας. ‘Ωστόσο από το πρωί μέχρι το βράδυ, στο γραφείο μας, στο σπίτι μας, στις συναναστροφές, στα κέντρα, στο θέατρο, παντού διασκόμμεθα στην ανάγκη ν’ ανταλλάξουμε δυο λόγια μ’ έναν άνθρωπο, να του διηγηθούμε κάτι. Μά ελάχιστες φορές καταφέρνουμε να του κινήσουμε το ενδιαφέρον.

Δεν ξέρουμε να διηγηθούμε μια ιστορία. Δεν καταφέρνουμε να πούμε ένα άστείο όπως πρέπει. Δεν μπορούμε να εκδηλώσουμε τις σκέψεις μας με τον τρόπο πού χρειάζεται. Κι’ υπάρχουν άνθρωποι πού είναι πράγματι, αληθινοί δολοφόνοι μιας συνομιλίας. ‘Ας μάς επιτραπεί να σας τους παρουσιάσουμε.

Σε μια συνομιλία όλοι πρέπει ν’ αποτελούν ένα κύκλο με ίσα δικαιώματα. ‘Ωστόσο σε κάθε τέτοιο κύκλο υπάρχει μιά... πληγή, ή φ λ ύ α ρ ο ς τής συνομιλίας. ‘Όταν αρχίζει να μιλάει δεν τον σταματά ούτε φίλος, ούτε συγγενής, ούτε δάσκαλος, ούτε γονιός. Δεν σας άφνει ν’ αναπνεύσετε. Συνδέει τη μιά ιστορία με την άλλη κι’ όλοι τους είναι υποχρεωμένοι να τον ακούνε, αν και δε λείπει εξαίρετικά πράγματα. ‘Ο άνθρωπος αυτός, είναι επικίνδυνος. Είναι ένας φοβερός εγωπαθής πού δεν σκέφτεται ότι στη συνομιλία υπάρχουν κι’ άλλοι πού μορφώνονται από αυτόν πού θα μπο-

ρούσαν να πούν διμορφα πράγματα. ‘Ετσι, όταν ή συνομιλία τελειώσει, κανείς δεν είναι ευχαριστημένος, παρά μόνον εκείνος πού τούς...λιμάρνησε.

‘Υπάρχει επίσης ή δ ο υ μ α τ ι κ ή τής συνομιλίας, ή όποιος υποστηρίζει με φανατισμό τις ιδέες του. ‘Επιμένει να συζητήσει με φανατισμό τις ιδέες του. ‘Επιμένει να συζητήσει κι’ όταν ακόμη ή συζήτηση δεν έχει ως θέμα τις γνώμες τών άλλων κι’ όταν δεν πρόκειται περί ιδεών. Αυτοί δολοφονούν και την πιο ευχάριστη συζήτηση. ‘Ενα άπλο έπεισόδιο, μιά ευχάριστη υποθεσούλα την μεταβάλλουν σε δράμα. Κι’ ενώ

θα ήθελε να διασκεδάσει κανείς στο τέλος στενοχωριέται!...

‘Επίσης τρομερός άνθρωπος είναι κι’ εκείνος πού δεν μπορεί να κρατήσει τη γλώσσα του, ή ά κ ρ ι τ ό μ ο υ θ ο ς. Δεν σέβεται κανένα μυστικό. Τα λέει όλα κι’ άδιαφορεί για ό,τα. Αυτό όταν δεν μιλάει για τον εαυτό του, φροντίζει να...εκθέσει τους άλλους. Δεν είναι κακός, μά έχει το φοβερό ελάττωμα να διηγείται σε είκοσι και περισσότερους ανθρώπους πράγματα πού μόνο σ’ ένα πρόσωπο μπορεί κανείς να τα εμπιστευθεί. Αυτός δεν είναι μόνον επικίνδυνος στη συνομιλία. Είναι επικίνδυνος και στον κόσμο. ‘Από ακριτομυθίες του μπορούν να συμβούν ανατριχιαστικές τραγωδίες, όπως άλλωστε κι’ έχουν συμβεί. Γιατί είναι φοβερό να εκθέτεις έναν άνθρωπο τη στιγμή πού ξέρεις, ότι κι’ εσύ δεν είσαι...αναμάρτητος.

‘Ο ά φ ε λ ή ς όμως είναι χειρότερος από τον ακριτού-

Περιποιημένα Χέρια με NIVEA

Μετά την εργασία τής ημέρας

κάθε βράδυ, περιποιηθήτε τα χέρια σας με κρέμα NIVEA άφου προηγουμένως τούς έχετε κάνει ένα ζεστό μπάνιο. Το δέρμα γίνεται τότε μαλακό σαν βελούδο και τρυφερό.

‘Η κρέμα NIVEA διά τής περιεχομένης EUCERIT, ουσίας συγγενούς προς το δέρμα, εισδύει βαθιά στον ιστό του δέρματος και ενεργεί εσωτερικώς χωρίς ν’ αφήνει ανεπιθύμητη γυαλάδα.

δο. Οι συζητήσεις του δεν παρουσιάζουν κανένα ενδιαφέρον. Συνήθως αποτελεί το «γλέντι» τής συνομιλίας. Μά είναι τρομακτικός. Δεν νοιάζεται για κανέναν. Μιλάει για τις άσημαιοτες ιδιωτικές υποθέσεις του, επιμένει να τον ακούσετε. ‘Αν τύχη ν’ αφαιρεθείτε από το τραπέζι, από το μαγκί, σας σκουντά, επαναλαμβάνει χίλιες φορές την ιστορία του, μέχρι να σας υποχρεώσει να τον ακούσετε. Και συνήθως διηγείται ανίερους μικροϊστορίες τής καθημερινής ζωής του, πού δεν μπορούν φυσικά ν’ απασχολήσουν μιά συνομιλία.

Τέλος ένας άλλος επικίνδυνος τύπος στις συνομιλίες είναι ή ά ρ ν η τ ι κ ή ς, ή ά ν τ ι ρ ρ η σ ί α ς. Αυτός δεν παραδέχεται κανέναν. ‘Αρνείται ν’ αναγνωρίσει την αλήθεια. Συζητεί μ’ εμπάθεια. Κάνει ζωηρές χειρωνακτικές, είναι νευρικός, θυμωμένος, ξεφωνίζει. Κι’ όταν τέλος παραδεχθείτε αυτό πού λέει... επανέρχεται στο θέμα του:

— Κι’ όμως, αγαπητέ μου φίλε, σας δηλώνει, κι’ αυτή ακόμη ή άποψις δεν είναι σωστή!... ‘Ελάτε τώρα να βρήτε άκρη και να συνηνοηθείτε μ’ έναν τέτοιο άνθρωπο!... Στο σχολείο και τ’ άγόρια και τα κορίτσια πρέπει να γνωρίζουν αυτούς τους επικίνδυνους τύπους μιας συνομιλίας. Πρέπει ακόμη να μαθαίνουν τον τρόπο με τον όποιον μπορεί να δημιουργήσει μιά σχετική συνδιάλεξη.

Πρέπει πρώτα - πρώτα να προσέξουμε πόσοι άνθρωποι και τί είδους άνθρωποι αποτελούν τη συνομιλία. ‘Αν είναι δυο ή τρεις θα διεξαγάγουν τη συνομιλία πολύ διαφορετικά από δεκά. ‘Επίσης πρέπει να προσέξουμε και το μέρος στο όποιο βρίσκονται και ποιά είναι ή ψυχική διάθεση των. Δεν μιλάει κανείς με τον ίδιο τρόπο σε μιά συνομιλία πού διασκεδάει κοντά σ’ άκρογιάλι και σ’ ένα γεύμα επίσημο.

Οι λόγοι μοιάζουν με τ’ άγάλματα εκείνα πού δείχνουν την καλλιτεχνία τους καλύτερα στο ύπαιθρο παρά σε κλειστό χώρο. ‘Ο τόνος τής φωνής σ’ ένα τραπέζι πρέπει να διαφέρει από τον τόνον εντός του καπνιστηρίου.

Οι καλύτεροι συνομιληταί είναι εκείνοι πού διηγούνται ή λένε σε τρίτο πρόσωπο. Δεν λένε ποτέ εγώ.

‘Η τέχνη τής συνομιλίας μάς δίνει ένα νέο εφόδιο στη ζωή, το όποιο συντείνει πάρα πολύ στην κοινωνική επιτυχία μας. Είναι ή καλύτερος τρόπος για να γοητεύσει κανείς τους φίλους του και τους ανθρώπους πού επιθυμεί να τον αγαπούν.

ΕΜΙΛ ΛΟΥΝΤΒΙΧ

‘Ηξερε τὰ γούστα του

Δυο μέρες μετά την άγορά του καπέλου τής, ή κυρία επιστρέφει στο κατάστημα και παρακαλεί να τής το αλλάξουν. — Γιατί θέλετε να το αλλάξετε; ρωτά ή πωλήτρια.

— Δεν ξέρω τί άσχημο έχει αυτό το καπέλο...

— Τότε! — Μά καταλαβαίνω πώς θα έχω κάτι άσχημο, γιατί ό άνδρας μου το βρίσκει ωραίο...

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΗΝΕΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Μικρή μου φίλη,

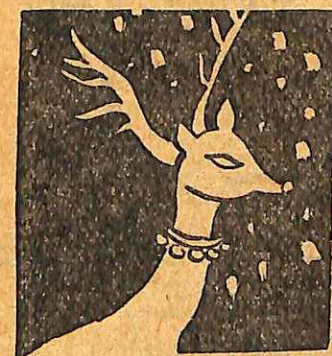
Δεν φαντάζομαι πώς πρέπει να συστηθώ, γιατί θα με γνωρίζεις άσφαλώς όσο μικρή κι’ αν είσαι. Μά και πούος δε με γνωρίζει έμένα τον ‘Ιανουάριο πού σέρνω πίσω μου τους άλλους μήνες σά να χορεύουμε συρτό και κάνω μαζί τους το γύρο του χρόνου; ‘Ερχομαι κάθε φορά τότε φορτωμένος με χιόνια και τότε με λακάδα να διώξω το γέρο—χρόνο πού ξεφυλάει. Μόλις πατήσω το πόδι μου στη γη, όλα άλλαζουν διά μιάς. ‘Αλλάζουν οι Καζαμίες, οι ήμεροδείκτες, ακόμη και το δικό σου χεράκι συνηθισμένο να γράφει 1953. Τώρα άρχισε να γράφει 1954.

Είμαι ή μήνας πού έχω την καλύτερη υποδοχή αλλά και την πιο πλούσια και την πιο θεαματική! Πόσοι και πόσοι δεν με περιμένουν να έλθω. ‘Εγώ όμως αγαπώ περισσότερο απ’ όλους τα παιδιά πού κι’ αυτά με περιμένουν σαν το γέρο παπού πού έχει τις τσέπες του γεμάτες παιχνίδια, κουκλές και γλυκίσματα. Ποιάς άλλος μήνας βλέπει τόση ευτυχία, ποιάς άκούει τόσες φωνές χαράς, τόσα άδωα παιδικά γέλια όσα εγώ; ‘Ερχομαι τα μεσάνυχτα τής Πρωτοχρονιάς και βλέπω τα παιδάκια να γλυκοκοιμούνται στα κρεβατάκια τους και να χαμογελούν μέσα στον ύπνο τους γιατί περιμένουν άπώσε τα δώρα τους.

‘Αχ! τί έπαθα ό άπερίσκεπτος, άφησα την τελευταία ώρα να σου γράψω. ‘Η προθεσμία τής παραμονής μου στη γη τελειώνει και μόλις προσπαθώ να φορέσω τη χειμωνιάτικη γούνα μου, να ρίξω το γράμμα μου στο ταχυδρομείο και να σου εύχηθώ: Καλή άνταμωσι... το 1955.

‘Ο φίλος σου ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Για την άντιγραφή ΜΑΡΙΤΟΥΛΑ

Πρωτοχρονιά

‘Ο ‘Αη-Βασίλης έρχεται με γέλια και με δώρα. Καινούργιος χρόνος έφτασε μ’ έλπίδες και χαρά.

‘Ο άλλος χρόνος γέρασε και φεύγει μακριά μας σαν όνειρο έπέρασε με την Πρωτοχρονιά.

‘Ο ‘Αη-Βασίλης έρχεται καινούργιος χρόνος έφτασε. ‘Ο άλλος χρόνος γέρασε σαν όνειρο έπέρασε.

‘Ολοι μαζί πάλι παιδιά ήρθ’ ή χρυσή, καλή χρονιά. Γιορτάστε την Πρωτοχρονιά με μιά καρδιά και μιά χαρά. ΑΘ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Λογική!

Δημητράκης.— Είναι κακό να βλέπεις ότι σε ακολουθεί μιά μαύρη γάτα; Άρης.— Έξορτάται, αν είσαι άνθρωπος ή ποντίκι!...

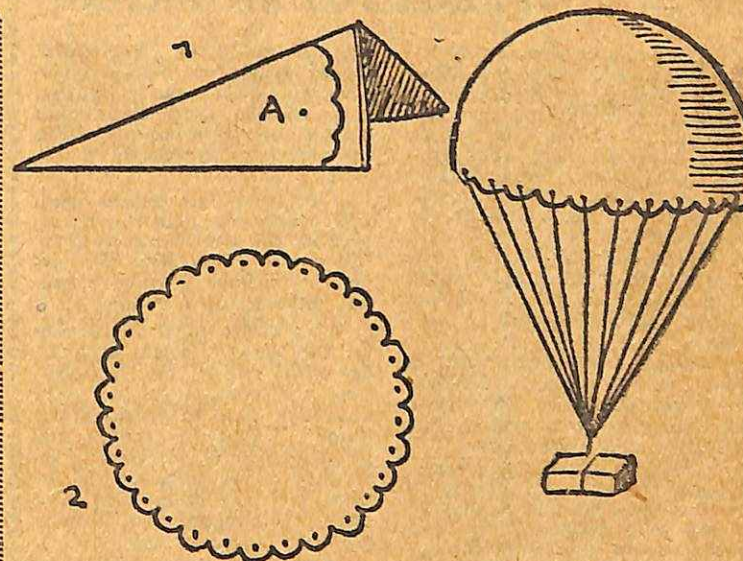
ΜΙΚΡΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΝΕΑ

Το γατάκι και ό σκύλος

Στο Ουέλλινγκτον τής Νέας Ζηλανδίας, ένα μεγάλο κύμα παρέσυρε από την παραλία ένα γατάκι πού έπαιζε εκεί άμειοιμν. και το τράβηξε στα βαθιά. Και τότε, ενώ το μικρό γατάκι κινδύνευε να πνιγεί, ένα μεγάλο λυκόσκυλο πού βρισκόταν εκεί, ρίχθηκε στο νερό. Και, άφου κολύπησε κάπου πενήντα μέτρα μέσα στην παραγμένη θάλασσα, κατώρθωσε να φθάσει στο μικρό γατάκι, να το πιάσει απ’ το σβέρκο άπαλά με το στόμα του, και να το βγάλει πίσω στην παραλία, μουσκεμένο, παγωμένο, αλλά πάντως ζωντανό! Να λοιπόν πού λένε ότι ό σκύλος με τη γάτα δε μονιάζει. ‘Οχι μόνο μονιάζει, αλλά και θυσιάζεται για να τη σώσει!...

Δανεικά παιχνίδια

Στη Φιλαδέλφεια τών ‘Ηνωμένων Πολιτειών, ένας πολυεκατομμυριούχος πού δεν είχε παιδιά, έδωσε ένα μέρος τής περιουσίας του για να δημιουργηθεί μιά εταιρία πού δανείζει... παιχνίδια στα παιδάκια των φτωχών οικογενειών. ‘Η εταιρία αυτή λειτουργεί όπως και οι δανειστικές βιβλιοθήκες. Κάθε παιδί, πληρώνοντας ένα ελάχιστο ποσό, μπορεί να δανεισθεί όποιοδήποτε παιχνίδι θέλει — από τους φτηνούς κολλυβένιους στρατιώτες ως τις κουκλές πού μιλούν και περπατούν, ή τα ηλεκτρικά σιδηροδρομικά. Συνδρομηταί γίνονται δεκτοί μέχρις ηλικίας 8 ετών. Κάθε παιχνίδι πού επιστρέφεται άπολυμναινετα προσεκτικά, πρι δοθεί σε άλλο παιδί.

ΤΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ

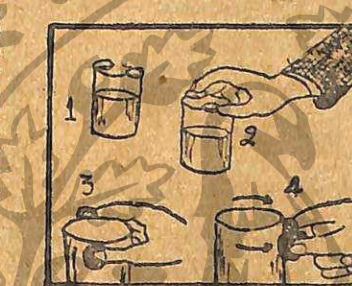
Πάρτε ένα τετράγωνο κομμάτι χαρτί, πού να είναι ελαφρύ αλλά συγχρόνως και στερεό. Διπλώστε το σε τρίγωνο. Διπλώστε το τρίγωνο αυτό στη μέση και ύστερα πάλι στη μέση. Θα έχετε έτσι ένα τρίγωνο τρεις φορές μικρότερο από το πρώτο. Κάνετε τώρα ακόμη ένα διπλώμα, αυτή τη φορά όμως διπλώστε στη μέση τη γωνία πού βρίσκεται στο σημείο όπου είναι το κέντρον του χαρτιού. Τώρα το χαρτί σας πρέπει να είναι διπλωμένο όπως φαίνεται στην εικ. 1. Με μιά καρφίτσα, ανοίγεται μιά τρύπα στο σημείον Α, πέρα-πέρα. Κατόπιν, με ένα ψαλίδι, κό-

τετε δαντελωτά το χαρτί, όπως φαίνεται στο σχήμα Α. Και, όταν το ξετυλίξετε, πρέπει να παρουσιάσει το σχήμα τής εικόνας 2.

Περάστε τώρα σε κάθε τρύπα από μιά κλωστή μ’ ένα λεπτό σπάγγο, πού στην άκρη του—κοντά στην τρύπα—κάνετε από έναν κόμπο. Συγκεντρώνετε όλες τις κλωστές σε ένα σημείο, και τις ενώνετε κάνοντας κοινό κόμπο. Στην άκρη δένετε ένα κομμάτι από σπρίτσα, μέσα στο όποιον βάζετε μερικές πετρίτσες για βάρος.

Και τώρα, το αλεξιπτωτό σας είναι έτοιμο! Καλή διασκέδασι!...

Τα δυο νομίσματα

Θέλετε παιδιά να κάνετε τους φίλους σας να μείνουν μ’ ανοιχτό στόμα; ‘Αν το θέλετε προσέχετε αυτά πού θα πούμε παρακάτω:

Πάρτε ένα κοινό ποτήρι του νερού και ίσοροπήστε πάνω στα χείλια του (με λίγη προσοχή θα το πετύχετε) δυο νομίσματα, το ένα άπέναντι στο άλλο, όπως σας δείχνει ή εικόνα αριθμός 1.

‘Αν δεν έχετε πρόχειρα νομίσματα μπορείτε να μεταχειριστήτε δυο τηλεφωνικά κέρματα ή δυο κάπως μεγάλα κομμάτια.

‘Αφού κάνετε αυτό λέτε στους φίλους σας να προσπαθήσουν να τα πάρουν χρησιμοποιώντας μονάχα τα δυο πρώτα δαχτυλά

(δηλαδή τών αντίχειρα και τών δείκτη) τού ενός χεριού.

Φυσικά θα τους πείτε πώς δεν πρέπει να ρίξουν κάτω τα νομίσματα κι’ ακόμα πώς πρέπει να τα πάρουν και τα δυο με την πρώτη.

Όλοι θα προσπαθήσουν μά του κάκου. Κανένας άσφαλώς δεν θα το κατορθώσει γιατί κανένας δεν θα ξέρει το μικρό τέχνασμα πού χρειάζεται για να το πετύχει.

Κι’ άσφαλώς τότε θα σας ζητήσουν να τους δείξετε τον τρόπο πού είναι πάρα πολύ απλός. Νάτος λοιπόν.

‘Ακουμπάτε τον αντίχειρα στο ένα νομίσμα και τον δείκτη στο άλλο (δες την εικόνα 2). Τα γέρνετε έπειτα προς τα έξω του ποτηριού πατώντας τα όμους λίγο, για να μη σας ξεφυγούν και πέσουν (εικόνα 3). Τέλος τα τραβάτε προς τα πίσω μέχρις ότου τα δυο νομίσματα ενωθούν (εικόνα 4).

Νά λοιπόν πού το θαύμα έγινε. Και με τί ευκολία μάλιστα. Οι φίλοι σας θα τριδουν τα μάτια τους.

Καλό πάντως είναι παιδιά πριν αποφασίσετε να κάνετε το πείραμα στους γνωστούς να προσπαθήσετε να το πετύχετε αρκετές φορές μόνοι σας ώστε να έχετε μιά σχετική ευχέρεια στις κινήσεις.

Το πρωτοχρονιάτικο παραμυθάκι μας

Ο ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΟΣ ΤΟΥ ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗ

Μία φορά κι' έναν καιρό, σ' ένα μεγάλο σταύλο, γεννήθηκε ένας μικρός γαϊδουράκος, ο Φαρής. Από τη μέρα που γεννήθηκε, ο γαϊδουράκος αυτός ήταν τόσο όμορφος, τόσο έξυπνος και τόσο παιχνιδιάρης, που όλοι από τη γειτονιά έρχονταν να τον ιδούν και να τον καμαρώσουν.

Τα παιδιά του σπιτιού αγαπούσαν πολύ το μικρό Φαρή, και ήθελαν να τον κρατήσουν πάντα κοντά τους για να παίζουν.

«Αλλά ο πατέρας τους, ο κυρ-Γιάννης, τους έξηγησε πως, σάν μεγάλους, θα έπρεπε να πουλήσουν στο παζάρι τον εύμορο μικρό γαϊδουράκο.

—Παιδιά μου—τους είπε—έχουμε στο σπίτι τη Λευκή, τη μητέρα του Φαρή. Αυτή μάς βοηθά στις δουλειές, τη ξενώ στο καρότσι μου για να κουβαλήσω τα χορταρικά, το τυρί, τα αυγά, το βούτυρο στην αγορά. Δεν μπορούμε να έχουμε και δεύτερο γαϊδουράκι. Υστερα, ο Φαρής άμα μεγαλώσει θα γίνει πεισματάρης όπως είναι όλοι οι γαϊδάροι και θα σάς κουράζει...

Τα παιδιά έσκυψαν το κεφάλι, μα δεν είπαν τίποτα. «Η ξεραν πως όταν ο πατέρας τους έλεγε «όχι», ήταν όχι».

Ο μικρός Φαρής όμως, είχε ακούσει τη συζήτηση. Και τα λόγια του κυρ-Γιάννη του έκαναν μεγάλη εντύπωση.

«Όχι, σκέφθηκε, ενώ θα προσπαθώ να μη μοιάσω σ' άλλα γαϊδουράκια. Θα βγάλω από μέσα μου το κακό αυτό έλαττωμα, το πείσμα, και έτσι ίσως ο κυρ-Γιάννης αλλάξει γνώμη και με κρατήσει κοντά στη μανούλα μου και στα παιδιά».

Και πραγματικά, ο μικρός Φαρής έκανε ό,τι μπορούσε για να είναι καλό, πεθαρχικό και υπάκουο γαϊδουράκι. Έκτελούσε πάντα με προθυμία τις διαταγές που του έδιναν και τα παιδιά κάθε βράδυ έλεγαν στον πατέρα τους πόσο καλός ήταν ο Φαρής. «Αλλά ο κυρ-Γιάννης σήκωνε τους ώμους και έλεγε:

—Περιμένετε να μεγαλώσει λίγο ακόμη και βλέπουμε!

Όσο και αν μεγάλωνε όμως, ο καλός Φαρής εξακολουθούσε να είναι πειθαρχικός και υπάκουος. Κι' έτσι, ο κυρ-Γιάννης αναγκάστηκε κι' αυτός να παραδεχθεί την αλήθεια και να κρατήσει τον Φαρή στη θέση της καλής μητέρας του, της Λευκής, που είχε γεράσει και δεν μπορούσε να παραβεί πια το καρότσι. Και έτσι, τώρα, ο νεαρός γαϊδουράκος είχε τη χαρά να σέρνει, κάθε Σάββατο, το καρότσι, και να κουβαλά στο παζάρι τα καλά που έβγαζε το μικρό κτήμα. Ποτέ, μα ποτέ, ο κυρ-Γιάννης δεν παραπονέθηκε για τον Φαρή του...

Στο μεταξύ όμως τα χρόνια περνούσαν. Με τη σειρά τους, γέρασε κι' ο καλός Φαρής. Και τότε, ο κυρ-Γιάννης τον χάρισε σε μία αγαθή γρηούλα, που γύριζε από πόρτα σε πόρ-

τα και πουλούσε χορταρικά. Κοντά της, έζησε ήσυχα τα υπόλοιπα χρόνια του ο Φαρής. Και κάποια μέρα, όταν ήρθε η ώρα της και η καλή γρηούλα έτοιμάστηκε να πεθάνει, παρακάλεσε το Θεό:

«Άς τον έχω πάντα μαζί μου, τον καλό μου τον Φαρή, για να μη χωρίσουμε ποτέ!».

Έτσι και έγινε: Την ίδια μέρα που πέθανε η καλή γρηούλα, πέθανε και ο Φαρής...

Φαντασθείτε τώρα την έκπληξη του 'Αγίου Πέτρου όταν είδε στην πόρτα του Παραδείσου την καλή γρηούλα, τον κρατούσε από το καπίστρι του Φαρή. Έβυσε το κεφάλι του μη ξέροντας τί να κάνει. Γιατί βέβαια δεν μπορούσε ν' αφήσει και τον Φαρή να μείνει στον Παράδεισο των ανθρώπων...

«Εκείνη τη στιγμή όμως είδε τον Αη-Βασίλη που έτοιμάζονταν να κατέβει στη γη, γιατί ήταν Χριστούγεννα. «Ήταν φορτωμένος με ένα μεγάλο τσουβάλι γεμάτο παιχνίδια, και έσκυβε από το βάρος.

—Ε, 'Αγιε Βασίλη, του φώναξε ο 'Αγιος Πέτρος. Σου βρήκα ό,τι σου χρειάζεται. Πάρε αυτόν τον καλό γαϊδουράκι φορτωσέ τον τα παιχνίδια σου!

Ο Αη-Βασίλης γέλασε ευχαριστημένος. «Ετσι θα κουραζόταν πολύ λιγώτερο, στους δρόμους που θα έκανε για να μοιράσει τα παιχνίδια και τη χαρά...

Και ο 'Αγιος Πέτρος γέλασε, ευχαριστημένος με τη λύση που είχε βρει. Γέλασε και η καλή γρηούλα, από ευτυχία: τί καλύτερη θέσι μπορούσε να όνειρευθεί για τον προστατευμένο της...

Ο Φαρής μόνο δεν γέλασε, γιατί... τα γαϊδουράκια δεν γελούν. Αλλά τα αγαθά μάτια του έλαμψαν τόσο ζωηρά, ώστε για μία στιγμή τα άστρα του ουρανού φάνηκαν να χάνουν τη λαμπρότητά τους...

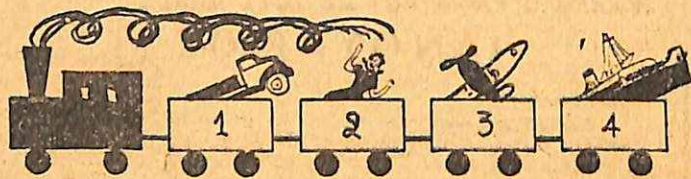
Το κρυμμένο άστέρι

3	2	1	9	11	13	6	15	17
19	4	23	16	25	7	3	5	8
11	13	15	7	5	14	9	11	13
14	19	3	1	5	7	12	2	7
5	3	1	7	9	7	11	15	12
9	3	1	13	9	7	11	15	12
9	1	3	5	7	9	11	13	3
3	7	9	1	1	9	3	4	11
5	9	7	11	4	5	17	19	11
9	7	3	11	3	5	7	9	11

Ένωστε με ευθείες γραμμές μεταξύ των τριών τελευταίων αριθμών. Με τη σειρά τους, γέρασε κι' ο καλός Φαρής. Και τότε, ο κυρ-Γιάννης τον χάρισε σε μία αγαθή γρηούλα, που γύριζε από πόρτα σε πόρ-

Πνευματικά παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

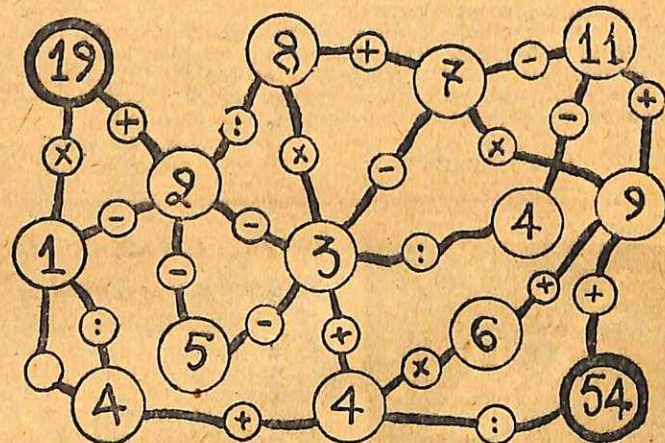

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΜΕ ΤΑ ΔΩΡΑ

Καθώς βλέπετε παιδιά μέσα στο κάθε βαγόνι του τραίνου βρίσκεται κι' ένα παιχνίδι. Βρήτε λοιπόν πρώτα την ονομασία του κάθε παιχνιδιού—κι' είναι πολύ εύκολο να τις βρείτε—και βλέπετε τα παιχνίδια—κι' έπειτα πάρτε ένα γράμμα απ' το όνομα του κάθε παιχνιδιού έτσι ώστε να σχηματίσετε ένα άλλο παιχνίδι. Φυσικό είναι πως το παιχνίδι που πρέπει να βρείτε πρέπει ναχη 4 γράμματα (αφού 4 είναι τα παιχνίδια κι' αφού θα πάρτε ένα γράμμα απ' το καθένα).

Καλήν επιτυχία

Σύν - πλην - επί - διά

Ξεκινήστε απ' τον κύκλο που είναι στην άνω αριστερή γωνία του σχήματος (αυτός αριθμ. 19) και βρείτε μετά το δρόμο που θα σας πάει στον κύκλο που είναι στην κάτω δεξιά γωνία (με τον αριθμό 54 μέσα).

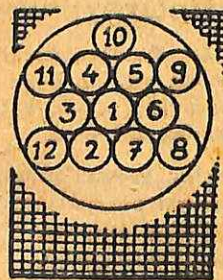
Προσέχετε όμως παιδιά. Βγαίνοντας πρέπει να έχετε κάνει όσες πράξεις της αριθμητικής συναντήσετε στο δρόμο που θα πάρετε. Πρέπει λοιπόν κάνοντας όλες αυτές τις πράξεις να έχετε στο τέλος αποτέλεσμα 54.

Και για να το καταλάβετε πιο καλά ας πούμε ένα παράδειγμα. Ξεκινώντας απ' το 19 παίρνουμε το δρόμο (τη γραμμή δηλαδή) που πάει στο 2. Πριν φτάσετε όμως στο κύκλο με το 2 συναντάτε ένα μικρό κύκλο με ένα + μέσα. Αυτό σημαίνει ότι θα προσθέσετε στο 19 τον αριθμό που θα βρείτε πιο κάτω (στην περίπτωση αυτή το 2). Έπομένως 19+2=21. Προχωρώντας πιο κάτω και πριν φτάσουμε στον κύκλο με τον αριθμό 1 συναντάμε τον κύκλο με το σημείο—μέσα. Αφαιρούμε λοιπόν κι' έχουμε 21—1=20.

Έτσι συνεχίζουμε ως το τέλος. Το παιχνίδι αυτό παιδία δεν είναι μονάχα πολύ διασκεδαστικό κι' ευχάριστο. Συγχρόνως σας άκονίζει το μυαλό και

σας βοηθάει στην αριθμητική. Αν και φαντάζομαι πως είσα-στε όλοι σας ξεφτέρια.

Τα μπομπόνια

Το στρογγυλό αυτό κουτί περιέχει μπομπόνια. Τα μπομπόνια είναι τοποθετημένα μέσα στο κουτί με τη σειρά που φαίνεται στο σχέδιο. Αν όμως θελήσετε να μεταφέρετε το κουτί αυτό, τα μπομπόνια—που δεν είναι τοποθετημένα όπως πρέπει—θα είναι στερωμένα—θα αρχίσουν να μετακινούνται από 'δω και από κει.

Πώς θα πρέπει να τα τοποθετήσετε ώστε κανένα τους να μη μπορεί να κουνήσει; Δεν πρέπει να προσθέσετε τίποτα άλλο μέσα στο κουτί, και έχετε δικαίωμα να μετακινήσετε ένα μόνο μπομπόνι από τη θέση του.

Η ΜΥΡΤΩ

άπαντ:

Αγαπητές μου φίλες,

Ο καινούργιος χρόνος που χαράζει μπροστά μας φέρνει σ' όλες μας καινούργιες ελπίδες. Περιμένουμε απ' αυτόν να μας πραγματοποιήσει όσα όνειρα δεν πραγματοποιήθηκαν τον προηγούμενο χρόνο και κλησθή κι' αυτός και νάρθη ο άλλος φορτωμένος κι' αυτός ελπίδες.

Μα αν η ελπίδα είναι το κυριότερο αίσθημα που διατηρεί κι' όμορφώνει τη ζωή μας, το αλλεπάλληλο πέρασμα των χρόνων πρέπει να μας δίνει σε σκέψεις και να μας κάνει ν' αναλογιστούμε πως η ζωή κυλά χωρίς να μας περιμένει κι' όποιος προφθάσει να την αξιοποιήσει και να τη χαρή, αυτός θαναι ο νικητής.

Όλες πιά έχουμε καταλάβει σήμερα πως την ευτυχία στη ζωή τη δημιουργεί σχεδόν πάντα ο καθένας μόνος του. Πριν λοιπόν αποχαιρετίσουμε τον παλιό χρόνο που φύγει, ας δούμε τι κάνουμε στο παρόν για την ευτυχία μας εμείς οι ίδιες, ας κάνουμε ένα απολογισμό, μια αυτοκριτική που θα μας βοηθήσει να δούμε τι θα επιδιώξουμε στον καινούργιο χρόνο που έρχεται.

Και τότε, αν είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, θα βρούμε πολλά πράγματα που θα έπρεπε να γίνουν κι' όμως υστερούσαμε για τον ένα ή τον άλλο λόγο. Χρειάζεται, βέβαια, θέληση, προσπάθεια, λίγη κούραση ίσως για να πραγματοποιήσουμε κανείς ό,τι επιθυμεί, και συχνά αποτυχάνει σ' αυτό. Αλλά κι' αν δεν επιτύχουμε σ' όλα όσα επιδιώκουμε, θα έχουμε τουλάχιστον την ικανοποίηση ότι κάναμε ό,τι μπορούσαμε, θα έχουμε ζήσει μία ζωή οργανωμένη που είναι αδύνατον να μη είναι καλύτερη από την προηγούμενη.

Ας προχωρήσουμε λοιπόν στον καινούργιο χρόνο μ' ένα πρόγραμμα φορτωμένο ελπίδες κι' όνειρα μα με απόφαση να τα κάνουμε πραγματικότητα. Σας το εύχομαι μ' όλη μου την καρδιά καθώς και κάθε ευτυχία και χαρά.

ΜΙΑ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ ΨΥΧΗ.— Η ανδρική ψυχολογία και νοοτροπία είναι πολύ διαφορετική απ' τη γυναικεία και σπάνια μπορεί ένας άνδρας πριν αγαπάει μία κοπέλα να αποφεύγει σκέψεις για τη βλέψη. Οι γυναίκες μπορεί να λίγο να ικανοποιούνται ζώντας με τη φαντασία την άγνη τους, οι άνδρες όμως είναι πιο απαιτητικοί. Γι' αυτό φοβάμαι μήπως για τον αγαπημένο σου ήταν ένα καπρίτσιο της στιγμής. Είχες γελασθεί από τη στάση του πρώτα και αντιμετώπιζες το ένδεχόμενο υπέρβας εμπόδων. Αλλά αφού εξακολουθείς να είσαι, φαίνεται πως θέλεις να διακόψης. Ο καιρός θα το δείξει, αλλά εσύ δεν πρέπει να υποφέρες και να τον συλλογίζεσαι διαρκώς ούτε μπορείς να κάνεις τίποτα για να τον κερδίσεις. Θα κρατήσης μια αδιάφορη στάση ή όποια θα τον κάνει, αν κάποτε ένωσε κάτι, να ξενασθεί κοντά σου. Αλλά όπως σου είπα και πιο πάνω, δεν είναι μόνο αυτός ο άνθρωπος στον κόσμο.

ΓΙΟΛΑΝΤΑ Π.— Το βλέπω, αγαπητή μου φίλη, πως βρίσκεσαι σε δύσκολη θέση, αλλά δεν το βρίσκω σωστό να θναίνεις μ' άλλον άνθρωπο αφού είσαι άκαμη αρραβωνιασμένη. Παρ' όλα αυτά λές, φαίνεται πως έπαυες αγαπάς τον αρραβωνιαστικό σου. Ας ήταν όμως καλύτερα να το πής να σ' αφήσει ήσυχη μία και σου δίνει τόσες δικαιολογίες άφορμες. Το ότι μαζεύει χρήματα για να παντρευτεί στην Αμερική ή πριν φύγει είναι μία άβελχη δικαιολογία. Φαίνεται πως το δηλητήριο της μητέρας του έκανε τη δουλειά του και τον

έπληρωσε. Έξητσε καλά τα σι-σθημάτα σου και αναλογίσου πως μία απόφαση. Δεν είναι σωστό να κοροϊδεύεις δυο ανθρώπους. Αλλά μη διασβής να διακόψης με τον αρραβωνιαστικό σου για να τι που είναι τόσο αδέσποιο.

Κ. ΙΩΝ.— Αγαπητή μου φίλη, λυπούμαι που θα σε πικράνω, αλλά μου φαίνεται πως πρέπει να παύσης να τον σκέπτεσαι. Ξέρω πως δεν ε'ν' εύκολο να ξεριζώσης ένα αίσθημα τόσο δυνατό από μέσα σου, αλλά δεν είναι κρίμα να υποφέρεις για μία αγάπη χωρίς ανταπόκριση. Αλλάστε βλέψεις ότι σε δυσχεραίνει και σε νοιάζουν δεσμευμένη κι' αυτό με κάνει να ελπίζω πως αν προσπαθήσεις, θα γιαντρώσης γρηγόρως. Μπορείς να επιδιώξεις τυπικές ευχές. Μη επιδιώξεις να τον δεις αν ως τότε η κατάσταση δεν έχει μεταβληθεί, δεν είναι δε όρατο να ζητήσεις πίσω τα γράμματα σου γιατί θα του ρίξεις κατάμουτρα ότι δεν του έχεις εμπιστοσύνη. Θα το κάνει ο ίδιος αν είναι κύριος κι' αν δεν το κάνει, το βλέπεις οργότερα.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

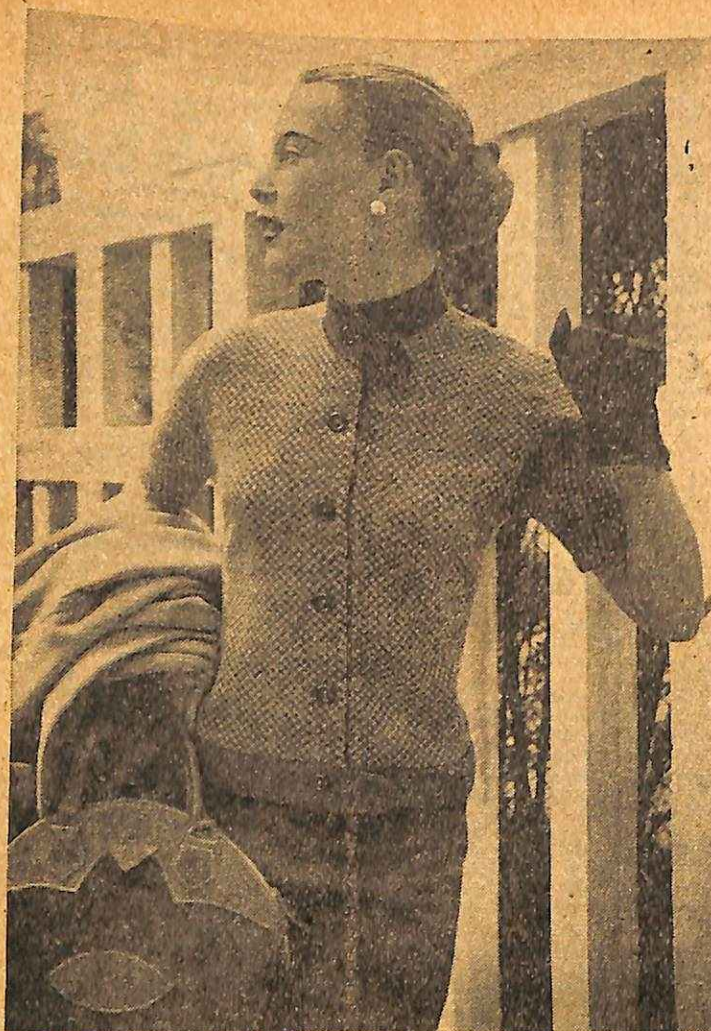
ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

ΤΑΚΗΣ, Κηφισιά.— Μπορεί να έχεις δικιο σ' όσα γράφετε αλλά πρέπει να σκεφθείτε πολύ πριν προβείτε σε διαζύγιο. Ήρα από δεξιά: Έτσι χρόνια είμαι δε βέβαια πως αν δεν δημιουργούσατε ένα καινούργιο δεσμό, δεν θα βλέπατε τόσο ανυπόφορη τη ζωή σας. Έο' όσον δεν έχετε παιδιά, μπορείτε να σκεφθείτε για χωρισμό, αλλά και πάλι σάς τονίζω να το σκεφθείτε πολύ καλά γιατί και τα επιχειρήματα που προβάλλετε δεν είναι πολύ βασίμια. Έπι πλέον δεν βλέπω να είναι πολύ ταίριαστή ή νέα συντροφιά της ζωής σας με τόσο διαφορά ηλικίας.

κίας που έχετε. Είσατε τόσο βέβαιος πως θα ευτυχίσετε μ' αυτήν και θέλετε να βασιστείτε αυτή την ευτυχία στα συντρίμια μιας άλλης;

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ.— Μη απελπίζεσαι, αγαπητή μου, τόσο εύκολα. Έχεις καιρό μπροστά σου να χαρής τη ζωή και μη ανυπομονής. Οι γονείς σου είναι σε θέση να ξέρουν από τί κινδύνους θέλουν να σε προφυλάξουν. Δεν μπορώ να πω πως επικροτώ απόλυτα τον τόσο περιορισμό που σου έχουν, αλλά έχουμε και πολύ κακά προηγούμενα από τη μεγάλη ελευθερία. Μία μέση κατάσταση είναι πάντοτε η καλύτερη κι' αυτό μπορείς να το επιτύχεις αν πείσεις τους γονείς σου να σε αφήσουν να πεις λίγη ελευθερία που θα σου δώσουν θα ξέρεις να τη μεταχειριστείς προς όφελός σου.</

ΖΙΛΕ ΚΙΜΟΝΟ ΜΕ ΚΟΝΤΑ ΜΑΝΙΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΦΡΑΓΚΙΑΣ χρώμ. μπέζ μελανζέ σκούρο και 250 γραμ. χρώμ. μπέζ παρά πολύ ανοικτό. Βελόνες Νο 2 και Νο 2½. Κορδέλα γκρό μεταξωτή 6)8 με 4 έκατ. φάρδος, 6 κουμπιά 2 έκατ. διαμέτρου.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Στριφτό - λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Τον πόντο από την καλή θα τον παίρνετε από το πίσω μέρος της βελόνας. Ζέρσευ 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Ζέρσευ φαντασί: 1η ΒΕΛΟΝΑ= * 2π καλή με το ανοικτό μαλλί, 2π καλή με το σκούρο μαλλί. Συνεχίστε από *. 2η ΒΕΛΟΝΑ= Θά πλέξετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. τους ανοικτούς μπέζ με το ανοικτό μπέζ και τους σκούρους με το σκούρο μπέζ. 3η ΒΕΛΟΝΑ= 2π με σκούρο μαλλί, 2π με τ' ανοικτό μαλλί. Συνεχίστε από *. 4η ΒΕΛΟΝΑ= Θά την πλέξετε κατά τον ίδιο τρόπο όπως και την 2η ΒΕΛΟΝΑ, δηλ. με το τ' ανοικτό μαλλί. Θά συνεχίσετε τους πόντους. Θά συνεχίσετε την πλέξι, επαναλαμβάνοντας αυτές τις 4 ΒΕΛΟΝΕΣ.

ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 5 έκατ. θά βάλετε 19π και θά πλέξετε 20 βελόνες.

Δεξιό μπροστινό

Βάλετε 94π στις βελόνες Νο 2½ και αρχίστε με το φαντα-

56

σιώσουν όλοι οι πόντοι. Ταυτοχρόνως και σε 51 έκατ. γενικό μάκρος θά σχηματίσετε το ντεκολτέ κατά τον εξής τρόπο: Θά κλείσετε στη δεξιά μεριά 12π και κάθε δεύτερη βελόνα θά εξακολουθήσετε να κλείνετε: 2π (5 φορές), 1π (3 φορές) και συνεχίσετε ίσια αυτή τη μεριά έως ότου τελειώσουν οι πόντοι από την αριστερή μεριά. Πλέξετε και τ' αριστερό μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό.

Πλάτη

Βάλετε 152π στις βελόνες Νο 2½ και αρχίστε με τη φαντασί - ζέρσευ. Πλέξετε 27 έκατ. Κατόπιν θά κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα και στις δυο μεριές ταυτοχρόνως από: 1π (9 φορές), 2π (2 φορές) και από 6π σε μία φορά. Σ' αυτό το σημείο αφήστε το πλεκτό σας να περιμένει και αρχίστε το δεξιά μανίκι κατά τον εξής τρόπο: Βάλετε 4π σε άλλες βελόνες το ίδιο νούμερο και αρχίστε με τη φαντασί πλέξι. Στην αριστερή μεριά αυτών των πόντων θά βάλετε 4π κάθε δεύτερη βελόνα (5 φορές) και 8π σε μία φορά. Ταυτοχρόνως θά βάλετε στη δεξιά μεριά και κάθε δεύτερη βελόνα: 1π (6 φορές). Τοποθετήστε αυτό το κομμάτι στη δεξιά μεριά των πόντων που έχετε και περιμένουν και αφήστε το και πάλι να περιμένει. Πλέξετε τ' αριστερό μανίκι κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρυστό και τοποθετήστε το στην αριστερή μεριά του αρχικού κομματιού της πλάτης. Συνεχίστε το πλέξιμο με όλους τους πόντους. Κάθε δεύτερη βελόνα θά βάλετε 1π σε κάθε μεριά (17 φορές). Κατόπιν θά κλείνετε και στις δυο μεριές, κάθε δεύτερη βελόνα από: 2π (6 φορές), 3π (5 φορές), 4π (4 φορές) και συνεχίστε να κλείνετε κατά την εξής σειρά σε κάθε μεριά κάθε δεύτερη βελόνα: * 1 φορά 3π και μία άλλη φορά 4π. Θά επαναλάβετε από *, 6 φορές. Κατόπιν συνεχίστε να κλείνετε και στις δυο μεριές ταυτοχρόνως και κάθε δεύτερη βελόνα από: 5π (3 φορές), 7π (4 φορές) και τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μία φορά για το ντεκολτέ της πλάτης.

Γιακάς

Βάλετε 25π με το σκούρο μαλλί στις βελόνες Νο 2 και αρχίστε με το στριφτό λάστιχο 1+1π. Τον πρώτο και τελευταίο πόντο, θά τον πλέκετε πάντοτε καλή για να σχηματίσετε στις δυο άκρες ούγια. Σε 34 έκατ. από την αρχή θά σχηματίσετε μία κουμπότρυπα κατά τον εξής τρόπο: Πλέξετε 12π και περάστε σε μία παραπάνω τους άλλους 13π και αφήστε τους να περιμένουν. Πλέξετε τους 12π δυο έκατ. και περάστε τους σε μία παραπάνω. Κατόπιν πλέξετε και τους 13π δυο έκατ. και περάστε στην ίδια βελόνα και τους 12π και συνεχίστε το πλέξιμο και πάλι με τους 25π. Πλέξετε και τους 25π 7 έκατ. μετά την κουμπότρυπα και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

Ζώνη

Βάλετε 25π με το σκούρο μαλλί στις βελόνες Νο 2 και

αρχίστε με το στριφτό λάστιχο 1+1π. Στις δυο άκρες, θά πλέκετε όπως και στο γιακά γ ή να σχηματίσετε τις ούγιες. Σε 48 έκατ. από την αρχή σχηματίστε μία κουμπότρυπα κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο γιακά. Κατόπιν πλέξετε τους 25π 8 έκατ. και κλείστε τους όπως τους βρίσκετε.

Εφαρμογή

Σιδερώστε τα κομμάτια του μπροστινού και της πλάτης από την ανάποδη μεριά με νωπό πανί. Στα δυο μπροστινά θά κενάτε από μία πένσα του στηθους κατά τον εξής τρόπο: Σε 25 έκατ. ύψος της πλαινής ραφής θά τσακίσετε την κάθε πένσα, με 1½ έκατ. βάθος και 11 έκατ. μάκρος. Η κάθε πένσα θά καταλήγει λοξά προς το πάνω μέρος σε 35 έκατ. από την κάτω άκρη. Ράψτε τις πλαινές ραφές με τις κάτω ραφές των μανικιών. Ράψτε τις πάνω ραφές των μανικιών με τους ώμους. Σηκώστε γύρω στο ντεκολτέ 104π με σκούρο μαλλί με τις βελόνες Νο 2½ και πλέξετε 8 βελόνες ζέρσευ. Κλείστε τους πόντους σε μία φορά. Στο δεξί μπροστινό του ζιλέ θά σχηματίσετε κουμπότρυπες κατά τον εξής τρόπο: Θά τραβήξετε μία κλωστή σε 2 έκατ. μάκρος, θά την κόψετε και θά την ξεπεράσετε από τους πόντους. Κατόπιν θά περάσετε μία άλλη χονδρή κλωστή γύρω - γύρω στους πόντους που ξηλώσατε. Την πρώτη κουμπότρυπα θά τη σχηματίσετε σ' ένα έκατοστό απόστασι από το ντεκολτέ και την τελευταία σε 2½ έκατ. απόστασι από την κάτω άκρη (αυτή η κουμπότρυπα θά πέφτει κάτω από την κουμπότρυπα της ζώνης). Σχηματίστε τις υπόλοιπες κουμπότρυπες σε κανονικές αποστάσεις μεταξύ των. Γυρίστε ένα μικρό στριφματάκι στα δυο μπροστινά και φοδράρετε τα μπροστινά με την κορδέλα. Κόψτε και στην κορδέλα τις κουμπότρυπες και κενάτε τις φαστόνι. Τσακίστε το ζέρσευ που πλέξατε στο ντεκολτέ στη μέση και ράψτε το στην ανάποδη μεριά με περαστή βελονιά. Γυρίστε στο κάθε μανίκι από ένα στριφματάκι 2 έκατ. φάρδος. Στην πλάτη θά κενάτε δυο πένσες της μέσης κατά τον εξής οόπο: Η μία από την άλλη θά έχη 12 έκατ. απόστασι στο κέντρον της πλάτης με 1½ έκατ. βάθος και 25 έκατ. μάκρος. Τοποθετήστε τη ζώνη άκουμπιστά στο κάτω μέρος του ζιλέ τοποθετώντας την κουμπότρυπα της ζώνης πάνω στην κουμπότρυπα του ζιλέ. Στην άκρη που εξέχει σχηματίστε για τελείωμα μία μύτη. Τοποθετήστε το γιακά στο ντεκολτέ αρχίζοντας από την αριστερή μεριά σε 2 έκατ. πιο μέσα από την άκρη του ντεκολτέ και ράψτε τον κουφά με μερικές βελονιές. Ο γιακάς θά κουμπώσει στην ίδια κουμπότρυπα του ζιλέ με το πρώτο κουμπί. Κενάτε και στο τελείωμα του γιακά στην άκρη μία μύτη. Ράψτε τα κουμπιά.

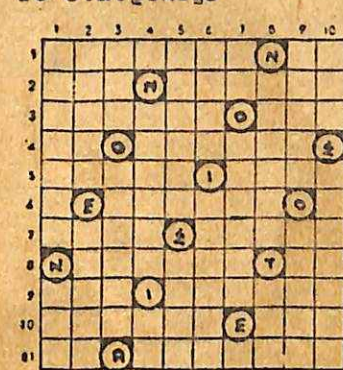
T. K.

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Γιατρός

Μαιευτήρ Γυναικολόγος.
Λέχεται καθ' έκάστην 9-12, 5-7
ώς και επί συνευθείας
Χωρ. Τρίκωπη 113, Τηλ. 613 610

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

Το σταυρόλεξο

Οριζοντίως:

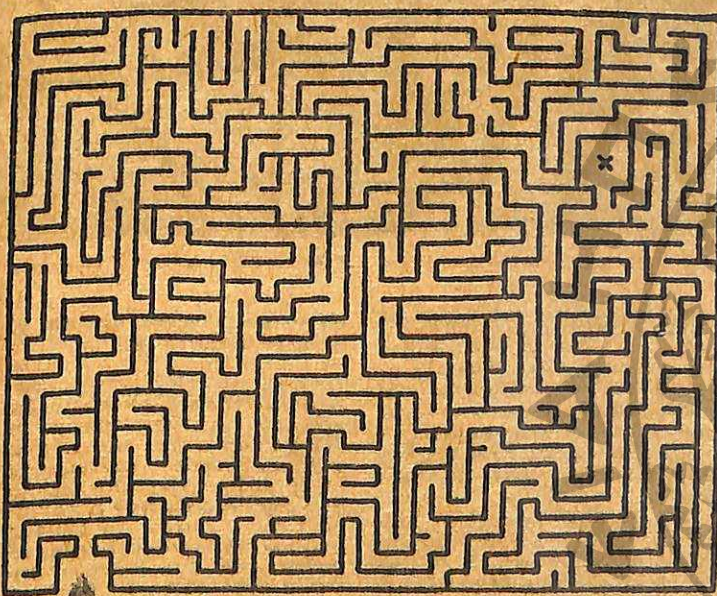
- 1) Άπαραίτητη στις έκκλησιες — Μουσική νότα.
- 2) Πρόθεσις — Η κουβαρίστρα στην καθαρεύουσα.
- 3) Πηγή ζωής των νεογνών — Βελγική λουτρόπολις.
- 4) Γράμμα — Υπάρχουν και τσιγάρα.
- 5) Μέταλλον πολύτιμον — Της ευπρεπειάς δεν πρέπει να τα περνάς.
- 6) Μέγας Πέρσης ποιητής.
- 7) Επαναλαμβανόμενον σημείον με τη σειρά — Σήμερα δεν θεωρείται σοβαρά νόσος.
- 8) Ποσοτικών επίρρημα — Πρόθεσις.
- 9) Ναυτικόν πρόσταγμα — Λειτουργία χωρίς αυτό δεν γίνεται.
- 10) Έχει πολύ καλό φακό — Νότα.
- 11) Σύμβολον χημικού στοιχείου — Συχνή σε έγκεφαλικά τραύματα (αίτ.).

Καθέως:

- 1) Ένα κέντρον — Ωραϊον σπδό.

Σωστό ή λάθος:

- Άπαντήστε με ένα απλό «σωστό» ή «λάθος» στις ακόλουθες δεκαεπίσεις:
1. Υπάρχει ένα είδος ξύλου ελαφρότερο από το φελλό.
 2. Η πόλις του Χόγκ-Κόγκ βρίσκεται κτισμένη επάνω σε ένα νησί.
 3. Σε ένα ώριμο βάζο, παρά τα ρεύματα, τον κυματισμό και τις παλίρροιες, το νερό της θάλασσας είναι ακίνητο.
 4. Στις Ήνωμένες Πολιτείες αναλογούν σε κάθε κάτοικο 16 κιλά δημοσιογραφικό χαρτί το χρόνο.
 5. Υπάρχουν σε όλο τον κόσμο 675.000 χιλιόμετρα υποβρύχια καλώδια.
 6. Στην Ίσλανδία, το 20% της επιφανείας της χώρας είναι σκεπασμένο με πάγους.
 7. Ο Κισσός ζή 200 χρόνια.
 8. Στην αρχαία Ρώμη δεν υπήρχαν σπία για περισσότερα από ένα πατώματα.
 9. Δέν έχει παιδιά — Ένας απ' τους δημιουργούς της μόδας.
 10. Είδος μαλλιού — Τον χορεύουν πολλοί.
 11. Ονομα δυο σαχών της Περσίας — Αρβρον.
 12. Συχνή στα παιδιά — Ανδρικών βορειοευρωπαϊκών δνομα.
 13. Λέγεται η Μεσσηνή — Δημόδης όνομασία καπνιστών ιχθύων.
 14. Υποθετικόν — Έλος, άνάποδον.
 15. Χερσόνησος της Αδριατικής — Παλαιά πρωτεύουσα της Αρμενίας.
 16. Τάσεις — Η τύχη των χερτοπακτών.
 17. Αριθμός — Η πλάκα.

Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Βρίσκεσθε στη θέση που σημειώνεται με το Χ, στη δεξιά πλευρά του φοβερού αυτού λαβυρίνθου, και πρέπει το συντομώτερο να φθάσετε στην έξοδο, που βρίσκεται στην αντίθετη πλευρά.

Όταν φθάσετε σε αδιέξοδο, και θά αναγκάζεσθε να γυρίσετε πίσω, λογαριάσετε μιας ώρας καθυστέρηση. Θά δυσκολευθήτε πολύ να μη ξεπεράσετε τις δυο ώρες καθυστέρηση, που είναι το ελάχιστο όριο.

Ο ΣΩΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ένα και ένα κάνουν δυό! Δυό και δυό κάνουν τέσσερα. Αλλά... πόσα κάνουν... 22.547; Πρόκειται για μία απλή πρόσθεσι, της οποίας σας δίνουμε εδώ το αποτέλεσμα. Οι αριθμοί που σας ζητούμε θά βρεθούν αν συμ-

πληρώσετε με αριθμούς τα κενά που υπάρχουν στις διαφωφες ερώσεις. Γράψετε τους αριθμούς στη δεξιά στήλη και προσθέστε τους. Αν έχετε απαντήσει σωστά, το άθροισμά των θά σας δώσει τον αριθμό 22.547.

1. Τα εκατομμύρια της Βεγούμ
2. Ο Άλλη Μπαμπάς και οι κλέφτες
3. Οι Ιππότες της Άποκαλύψεως
4. Ο Μαθουσάλας έζησε χρόνια
5. και μία νύχτες
6. Ντάουνινγκ Στρήτ, αριθμός
7. λευγαί υπό την θάλασσαν
8. Οι Μεγάλοι
9. Η Χιονάτη και οι νάνοι
10. Τα θαύματα του κόσμου
11. Ο Ίησους απέθανε έτών
12. Βάρκα θέλω ν' άρματώσω, με .. κουπιά

22.547

Το ξέρετε αυτό;

Όλοι οι άνθρωποι δεν είναι υποχρεωμένοι να ξέρουν ότι ο ήλιος απέχει περίπου 150 εκατομμύρια χιλιόμετρα από τη γη. Ούτε και να θυμούνται αν το φως διατρέχει 30.000 ή 300.000 χιλιόμετρα το δευτερόλεπτο. Γολλές φορές όμως, ενώ οι γνώσεις ή η μνήμη μας είναι έλλιπείς, το ένστικτό μας ή η Ικανότης εκτιμήσεως που διαθέτουμε, μας κάνουν να βρίσκουμε τη σωστή απάντησι. Μπορείτε λοιπόν, χωρίς να κάνετε υπολογισμούς, να αναζητήσετε και να βρείτε τη σωστή απάντησι σε καθεμία από τις ακόλουθες ερωτήσεις:

1. Το πάχος ενός φύλλου σιγαροχάρτου είναι περίπου: 1) 100 του χιλιοστού; 1) 10 του χιλιοστού; 1) 1000 του χιλιοστού;
2. Η απόστασις από τη Γη στη Σελήνη είναι περίπου: 38.400 χιλιόμετρα; 3.840.000 χιλιόμετρα; 384.000 χιλιόμετρα;
3. Το έλατο ζή περίπου: 100 χρόνια; 1.000 χρόνια; 10 χρόνια;
4. Αν μπορούσατε να μετρήσετε χωρίς διακοπή — από το 1 ως το 1.000.000, κάνοντας ένα δευτερόλεπτο για τον κάθε αριθμό, θά χρειάζεσαστε περίπου: 310 χρόνια; 3 χρόνια; 31 χρόνια;
5. Ένας άνθρωπος με συνηθισμένη όρασι, πόσα άστέρια μπορεί να διακρίνη στον ουρανό; 6.000; 600; 60.000;
6. Το παγκόστιμο ρεκόρ στο άλμα επί κοντώ είναι: 7μ.47; 4μ.77; 7μ.74;

Λογοπαίνιον

Ποιά ελληνική πόλις σου λέει να κυττάξες κάτω;

Έχετε καλό μάτι;

Κυττάξτε προσεκτικά το σχέδιο αυτό επί μισό λεπτό και, χωρίς να μετρήσετε διόλου, απαντήστε στην ακόλουθη ερώτησι: Η μαυρή επιφάνεια είναι συνολικά μεγαλύτερη, ίση ή μικρότερη από τη λευκή;

Σύντομη συνάντησις

Τρία πλοία ξεκινούν από το λιμάνι του Πειραιώς, το ένα κάθε 14 ημέρες, το δεύτερο κάθε 12 μέρες, και το τρίτο κάθε 7 μέρες. Την 1η Αυγούστου, συνέπεσε τα τρία πλοία να ξεκινούν συγχρόνως από τον Πειραιά. Σε ποιά ημερομηνία θά συμπέση πάλι να ξεκινήσουν και τα τρία συγχρόνως από το λιμάνι.

Ζήτημα ύπολογισμού

Οι ηλικίες ενός παπου και του εγγονού του παριστάνονται με τους ίδιους δυο διψήφιους αριθμούς, αντιστοισμένους. Αν αφαιρέσουμε 1 από την ηλικία του παπου, επιτυχάνουμε το τετραπλάσιο της ηλικίας του εγγονού, ελαττωμένο επίσης κατά 1. Ποιές είναι οι ηλικίες;

ΤΑ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ καὶ τὰ λαχεῖα

ΑΠΟ τὰ πιὸ παλιὰ χρόνια ὁ ἄνθρωπος πιστεύει στὴν Τύχη. Καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τὰ ἀποδίδει στὴν Τύχη. «Αὐτός, λένε, εἶναι πολὺ τυχερός» ὅλα τοῦ πᾶνε καλά. «Μωρὸ τυχὴ πού τὴν εἶχε! Τὴν εἶδε ὁ τάδε πού εἶναι πλούσιος καὶ τὴς πρότεινε γάμο, ὡς εἶναι καὶ φτωχιά». Κάθε μέρα, καὶ πιὸ σωστὰ κάθε ὥρα καὶ κάθε λεπτό, γίνεται λόγος γιὰ τὴν Τύχη πού κανονίζει ἐπὶ ἡ ἀλλοιῶς τὴ ζωὴ μας. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἶχαν θεοποιήσει τὴν Τύχη, γι' αὐτὸ καὶ ὅλα τὰ διατάγματα (ψηφίσματα) καὶ οἱ νόμοι τοὺς ἀρχίζαν μὲ τὴν φράση: «Τύχη ἀγαθὴ».

Μὰ καὶ ἕνα ἄλλο συναίσθημα κυριάρχει στὴν ψυχολογία ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Τὸ αἶσθημα τῆς ἐλπίδας. Ὅλοι ἐλπίζουμε πὼς μπορεῖ νὰ μᾶς συμβῇ κάτι καλὸ. Καὶ ἀκόμα στίς πιὸ δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας, ἐλπίζουμε.

Ἀπὸ τίς ἀντιλήψεις αὐτὲς διαμορφώθηκε ἡ χαρτοπαίξια καὶ τὰ κάθε εἶδους τυχερὰ παιχνίδια πού ἀπὸ τὸ μεσαιῶνα καὶ δώθε «παίζονται» κυρίως τὸ χειμῶνα καὶ ἰδίως τὴν βραδυὰ τῆς παραμονῆς τῆς Πρωτοχρονιάς. Παίζουν χαρτιά μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γιὰ νὰ δοκιμάσουν τὴν Τύχη τους! Βέβαια ὑπάρχουν καὶ οἱ χαρτοπαίχτες πού κάθε χρόνο παίζουν χαρτιά ἢ ἄλλα παιχνίδια. Τὸ κάνουν γιὰ νὰ κερδίσουν. Μὰ τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς τῆς Πρωτοχρονιάς ἡ χαρτοπαίξια ἔχει ἄλλο νόημα.

Μὰ τὴν τύχη τους τὴν δοκιμάζουν οἱ πολλοὶ ἀγοράζοντας λαχεῖα. Τί εἶναι τὰ λαχεῖα τὸ ξέρουμε. Ἐκεῖνο πού δὲν ξέρουν ὅλοι εἶναι ὅτι τὰ λαχεῖα ἦταν ἀγνωστὰ στοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες καὶ στοὺς ἀλλοὺς λαούς. Καμμιά μαρτυρία δὲν σώζεται πού νὰ μᾶς πληροφορήσει ὅτι ἦταν στὸν πολὺ παλὸ καιρὸ καθιερωμένα τὰ λαχεῖα.

Ἀπὸ τὴ ρωμαϊκὴ ἱστορία ξέρουμε ὅτι ὁ αἰμοδόρος αὐτοκράτορας Νέρων, εἶναι ὁ πρῶτος πού «μοίρασε λαχεῖα» καὶ ὡς λαχνούς εἶχε δούλους, σπίτια, χωράφια, πλοῖα, κλπ. Κάποιοι φυσικὰ τοῦ ὑπέδειξε νὰ καθιερώσῃ τὰ λαχεῖα. Κι' αὐτὸ γιὰ νὰ κερδίσῃ τὴν εὐνοία τοῦ λαοῦ τῆς Ρώμης πού ἐκείνον τὸν καιρὸ ζητούσε «ἄρτον καὶ θέαμα». Ὁ Νέρων λοιπὸν μοίραζε δωρεὰν λαχεῖα καὶ ἐπὶ τὸν ἐξητακρούσαν οἱ μάζες στὶς δημόσιες συγκεντρώσεις. Ἀργότερα καὶ ὁ Ἡλιόγαβρος μοίραζε στὰ αὐτοκρατορικὰ συμπόσια σφαιρίδια πού ὠρίζαν διάφορα κέρδη.

Ἀπὸ τότε πέρασαν πολλὰ χρόνια χωρὶς νὰ συστηματοποιηθῶν τὰ λαχεῖα. Αὐτὸ ἔγινε στὸ τέλος τοῦ μεσαιῶνα, στίς Κάτω Χώρες. Ὁλλανδία, Βέλγιο καὶ κυρίως στὴν Ἰταλία. Τὸ 1448 στὸ Μιλάνο ἦταν καλὰ ὁργανωμένο τὸ λαχεῖο. Σὲ λίγο καὶ στίς ὅλες Ἰταλικὲς

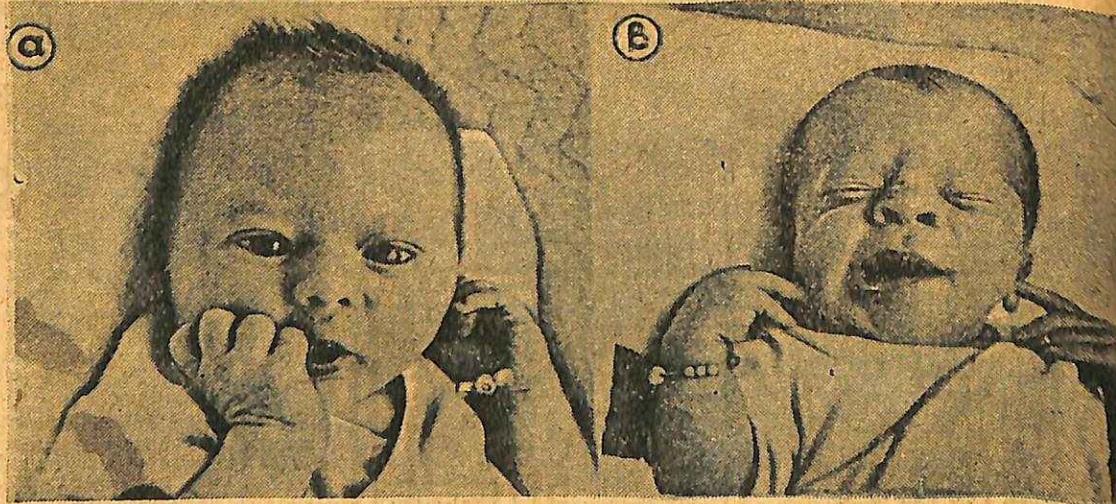
"Εχετε ἱκανότητα

Ἴδου 4 μητέρες καὶ τὰ μωρά τους

• Ἄν δὲν τὸ ἐπιτύχετε σωστά, μὴν ἀπελπισθῆτε! Καὶ μὴ παύσετε νὰ πιστεύετε στὴ μεγάλη σημασία τῆς κληρονομικότητας. Ἐχετε μόνον ὑπ' ὄψιν σας ὅτι: Ἰὸν Κάθε παιδί ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα

νέο συνδυασμὸ κληρονομικῶν παραγόντων, ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους προέρχονται ἀπὸ τὸν πατέρα του, ἄλλοι ἀπὸ τὴ μητέρα του. Εἶναι λογικὸ καὶ κανονικὸ νὰ μοιάζῃ στὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον ἀπὸ τοὺς γονεῖς του στὸ α' ἢ τὸ β' σημεῖο.

πόλεις (Φλωρεντία, Βενετία) ὁ λόγος ἔπαιρνε κι' ἔδινε. Ἡ Φλωρεντία μάλιστα εἶχε ἐπίσημο—κρατικὸ λαχεῖο. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ στὴ Γαλλία καὶ Ἀγγλία καὶ σ' ἄλλες χώρες τῆς Εὐρώπης. Ὡστόσο στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖς Ἀμερικῆς δὲν εἶναι καθιερωμένο τὸ λαχεῖο. Ἀντίθετα στίς ἄλλες πολιτεῖες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ὑπάρχουν πολλὰ λαχεῖα.

Πολλοὶ ἠθικολόγοι, ὅχι μόνον διαμαρτυρήθηκαν ἀλλὰ καὶ ἔγραψαν μελέτες κατὰ τῶν λαχνῶν ὑποστηρίζοντας ὅτι παρασύρουν τοὺς φτωχοὺς τὸ νὰ ἀγοράζουν λαχεῖα καὶ νὰ παίξουν τυχερὰ παιχνίδια πού εἶναι ἡ καταστροφή τους. Μερικοὶ μάλιστα οικονομολόγοι δογματίσαν πὼς ἐκεῖνος πού ἀγο-

ράζει λαχεῖο πληρώνει φόρο στὴ μωρία, γιὰτὶ οἱ πιθανότητες τοῦ κέρδους εἶναι ἐλαχιστάτες ἢ σχεδὸν ἀνύπαρκτες. Ὁ πολὺς κόσμος ὅμως δὲν δίνει σημασία στίς γνώμες καὶ ἐπιπλέον νὰ κερδίσουν καὶ τὸν πρῶτο ἀγοράζον λαχεῖα ὡς τὴν ὥρα πού θὰ γίνη ἡ κλήρωσι πλάνου ὄνειρα καὶ καταρτίζονται σχέδια. Κι' ὅταν διαφύσθουν καὶ δὲν κερδίσουν μελαγχολοῦν βέβαια, γιὰ ὥρες ἢ καὶ γιὰ μέρες ἀλλὰ στὴν ἀληκλήρωσι πάλι ξεαναγοράζουν. Αὐτὴ τὴ φορά μπορεῖ νὰ σπᾶ-

στὸ πόδι τῆς ἡ Τύχης καὶ νὰ μὲ κἀνὴ πλούσιος...». Στὴν Ἑλλάδα τὸ πρῶτο λαχεῖο πού λειτουργήσε ἦταν τὸ Λαχεῖον τῶν Φιλαρχαίων (1864) πού ἀργότερα (1867) μετετράπη σὲ λαχεῖο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Τὸ 1904 ἰδρύθηκε τὸ κρατικὸ λαχεῖο τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου, στὸ ὁποῖο συγχωνεύθηκε καὶ τὸ λαχεῖο τῶν Ἀρχαιοτήτων. Στὰ 1926 ἐμφανίσθηκαν δύο κρατικὰ λαχεῖα τὸ Ἑθνικὸν καὶ τὸ Λαϊκόν, τὸ 1937 ἀναγνωρίζεται καὶ τὸ Λαχεῖον τῶν Συντακτῶν καὶ ἀπὸ ἐφέτος καθιερώθηκε καὶ τὸ Σουίπστεν.

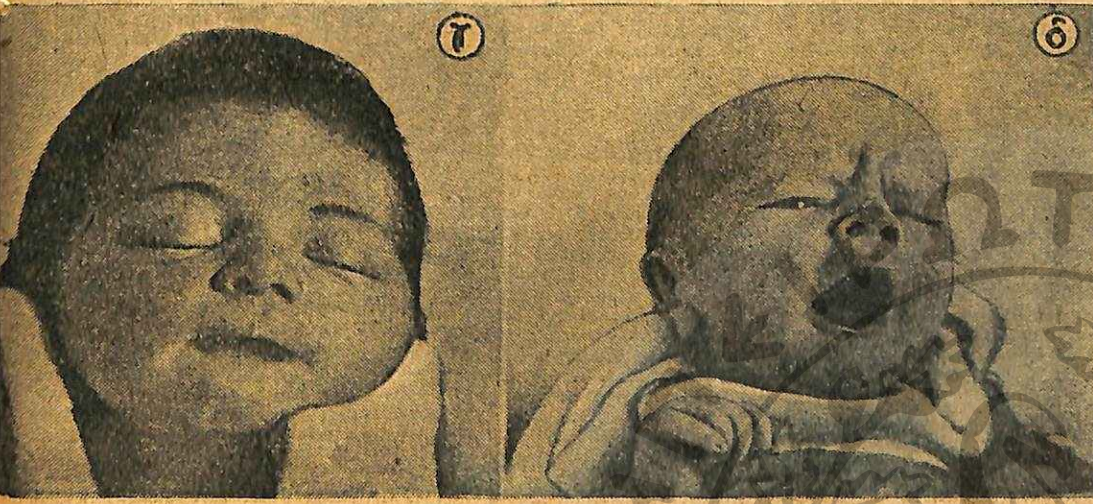
φυσιογνωμίας;

Ποιό εἶναι τὸ παιδί τῆς καθεμιᾶς;

2ον Ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ παιδιοῦ ἀλλάζουν, καθὼς μεγαλώνει. Σήμερα μπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴ μύτη τοῦ πατέρα ἢ τὸ πηνούνι τῆς μητέρας... Μετὰ δέκα ἢ δεκαπέντε χρόνια ὅμως θὰ συμβαίνει ὅμως ὁλοσφίτου τὸ ἀντίθετο!

• Πάντως, δοκιμάστε τίς φυσιογνωμικές σας ἱκανότητες στὴ σελίδα αὐτή! Μελετώντας τίς φωτογραφίες, θὰ βρῆτε «κάτι τί» πού θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ στὸ νὰ τὸ συνδυάσετε μὲ τὴν πραγματικὴ μητέρα του· ἄλλοιως στὴ σελ. 65.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια ἕως σήμερα

ΤΟΣΟ συχνὰ σταματᾶμε ἔξω ἀπὸ μιὰ διτρίνα γιὰ νὰ θαυμάσουμε τὰ πανάκριβα καλ λιτεχνικὰ μπουκαλάκια μὲ τίς μοντέρνες μυρωδιές, τὰ κουτιά μὲ τίς πούδρες, τίς κρέμες, τὰ κρογιὸν καὶ τὰ χίλια δυὸ ἄλλα πράγματα πού ἔχουν τὸν πιὸ εὐγενικὸ σκοπὸ—νὰ μᾶς κάνουν ὡραῖες! Ποτὲ ὅμως δὲ συλλογιστήκαμε πόσους αἰῶνες προηγήθησαν οἱ ὁμορφίτες μας νὰ ταχυερίζονταν κι' αὐτὲς καλλυντικὰ γιὰ νὰ διατηρήσουν ὅσο μποροῦσαν πρὶν παλὺ τὴν ὁμορφιά τους.

Πραγματικά, ἡ περιποίησις

τῆς καλλονῆς δὲν εἶναι ἐφεύρεσι τοῦ καιροῦ μας. Στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο εἶχε τόσο μεγάλη σημασία πού οἱ ἱερεῖς—γιατροὶ καθὼς καὶ οἱ φαρμακοποιοὶ ἐδιναν ἀλοιφές καὶ θαφές, ὁδηγίες καὶ συμβουλὲς στίς γυναῖκες. Εὐρήματα σὲ ἀρχαίους τάφους μαρτυροῦν πόσο πολὺ ἦταν διαδεδομένη.

Ἡ περιποίησις τῆς καλλονῆς στὴν παλαιὰ ἐποχὴ εἶχε—ἀκριβῶς ὅπως καὶ σήμερα—δύο σκοπούς. Πρῶτα—πρῶτα τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀσχημιῶν—ρυτίδων, οὐλῶν κλπ. (Ἐνας πάμπυρος γραμμένος τὸ 1500 πρὸ Χρι-

στοῦ δίδει μιὰ συνταγὴ γιὰ τίς ρυτίδες: ἀλοιφὴ ἀπὸ ζελὲ δωδιγὸ, λάδι, ζυμάρι, νιτρικὸ ἀλάτι καὶ κοπανισμένον αὐγὸ στρουθοκαμήλου). Καὶ δεύτερο τὴν τόνωσι τῆς φυσικῆς ὁμορφίας μὲ τὴν χρησιμοποίησιν λεπτῶν καὶ δοκιμασμένων βαφῶν καὶ ἀλοιφῶν.

Πρόδρομοι τῶν σημερινῶν ἐπιστημονικῶν κατασκευαστῶν καλλυντικῶν εἰδὼν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὁ Ἱπποκράτης, ὁ ὁποῖος τὸ 400 π. Χ. εἶπε, ὅτι: μιὰ γυναῖκα μπορεῖ νὰ κἀνὴ ὡραιότερο τὸ πρόσωπό της, ἢ τὸ ἀλεῖφ μὲ ἕνα μίγμα ἀπὸ σκότι σάβρας κοπανισμένο μὲ λάδι ἐλίας καὶ ἀνακατεμένο μὲ κρασί. Ἀργότερα κατασκευάσαν ἕνα φιαλίδι, τῆς δούκισσας τῆς Φλωρεντίας καθὼς τὸ

ἄνωμασαν, πού ἀποτελεῖτο ἀπὸ ψίχα ψωμοῦ, γάλα γίδινο ἢ γασιδουῖν, ἀσπράδι αὐγοῦ, λουλούδια φασολίας, νερὸ ἀπὸ δροσὰ τοῦ Μάη, μοσχάρισι κρέας, ἀπὸ κίλोटὸ ἢ ἀσπρο κρέας κότας, στουπέτσι ἀσπρο, νερὸ κρίνων καὶ ἀπεσταγμένο νερὸ. Μιὰ ἄλλη συνταγὴ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ δερμα τοῦ προσώπου ὁμορφο καὶ καθαρό ἦρθε ἀπὸ τὴ Βενετία. Ἦταν ἕνα μίγμα ἀπὸ λεμόνια, αὐγά, κοπανισμένα ποδαράκια προβάτου, πεπόνι, κολοκύθι, ἀπεσταγμένον δόρακα καὶ νερὸ.

Γιὰ τὴ βασίλισσα Κλεοπάτρα λένε πὼς ἔγραψε μὲ τὰ χέρια της μιὰ πραγματεία γιὰ τὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων φιαλιδῶν καθὼς καὶ τῆς πούδρας. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν δυὸ αὐτῶν καλλυντικῶν ἀναφέρεται καὶ στὴ Βίβλο. Σ' ἕνα μέρος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γίνεταί λόγος γιὰ τὴν «ἀθη» Ἰσαβέλλα πού βαφτόταν μὲ διάφορα φιαλίσια.

Μὰ ἐκτὸς ἀπὸ τίς χώρες αὐτὲς, τὰ καλλυντικὰ ἦταν γνωστὰ στὴ Ρώμην καὶ στὴν Ἑλλάδα. Ὅλοι ξέρουμε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τί λογίων—λογίων—ἀλοιφῶν, ἀρωματικῶν νερῶν, λαδῶν καὶ πούδρας χρησιμοποιοῦσαν οἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ ρόλος τῶν καλλυντικῶν ὅχι μόνον δὲν ἐλαττώθηκε τὸν μεσαιῶνα, ἀλλὰ αὐξήσε κατὰ πληκτικὰ καὶ ἀπ' ὅλες τίς χώρες περισσότερο στὴ Γαλλία.

Σήμερα δὲν ὑπάρχει σχεδὸν γυναῖκα πού νὰ μὴ φτιάναται. Γιατὶ ὅσο καλὰ καὶ ἂν εἶναι ντυμένη, ἡ περιποίησις τοῦ δερματος καὶ τὸ μακιγιάρισμα, μὰ ζι μὲ τὸ μορφὸ χτένισμα εἶναι αὐτὰ πού θὰ τῆς τόνισουν τὴν ὁμορφίαν. Στὴν Ἀμερικὴ ὑπάρχουν 8.000 διάφορα εἶδη καλλυντικῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πωλοῦνται κάθε μέρα 20 ἑκατομμύρια κουτάκια ρουζ καὶ 60 ἑκατομμύρια κουτιά πούδρας.

Κάθε γυναῖκα μπορεῖ νὰ φαίνεται ὡραιότερη ἢ φτιάναται προσεχτικὰ καὶ μὲ καλαισθησία.

Σοφὲς σκέψεις

«Ἄν ἦμουν ἕνας ἀπὸ τοὺς μάγους—γιατροὺς τῶν φυλῶν πού ζοῦν στὰ δάση τῆς Ἀφρικής, καὶ ἔβθοναν στὸν τόπο μου ἀντιπρόσωποι τῆς Οὐνέσκο γιὰ νὰ δώσουν στὴ φυλὴ μου μιὰ «φτοχικὴ ἐκπαίδευσις», θὰ εἶχα τὴ διάθεσιν νὰ διαμαρτυρηθῶ μὲ τίς ἀκόλουθες φράσεις: «Λευκοὶ ἄνθρωποι, σᾶς παρακαλῶ νὰ φύγετε! Μπορεῖτε νὰ ἔλθετε νὰ μᾶς διδάξετε πὼς πρέπει νὰ ζοῦμε, μόνον ἀφοῦ διδάξετε πρῶτα τὸν ἑαυτὸν σας! Ἀναρωτήθητε: Ζήτε σ' ἕνα κῶσμον πού εὐημερεῖ; Ζήτε σ' ἕνα κῶσμον πού εὐημερεῖ; Ζήτε σ' ἕνα κῶσμον πού εἶναι ἱκανοποιημένος; Κἀθεστὲ στὴ Λιακάδα καὶ σκεπτεσθε εὐχάριστα πράγματα; Κοιμησθε, χωρὶς νὰ παραξύνῃ τὸν ὕπνόν σας κακὰ καὶ δυσάρεστα ὄνειρα; Ἀντιμετωπίζετε χωρὶς φόβον καὶ ἀνησυχίαν τὸ μέλλον, τὴν αὐριανὴν μέρα, τὴν ἐρχόμενη χρονίαν; τὰ προσεχῆ δέκα χρόνια;» Ὁμολογῶ πὼς ἂν κἀποιὸς μαῦρος μου ἔκανε τίς ἐρωτήσεις αὐτὲς μέσα στὴ ζούγκλα, θὰ πιάζονα αἰμέσωσις τῆς δαλίτσας μου καὶ θὰ ἔφευγα, ἀφήνοντας αὐτὸν καὶ τὴ φυλὴν του στὴν πραγματικὴν εὐτυχίαν τους».

ΤΖ. Β. ΠΡΙΣΤΛΕΥ.

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

6ον

—Μη γίνεσαι κουτή, φώναξε η Τζιλ. Δεν θάκανα ποτέ τη σκέψη να σου πάρω τον Χόβαρτ. Πιστέψέ με, Ζακελίνα. Είμαι άνικανη για τέτοια προστυχιά.

Σώπασαν κάμποση ώρα. —Αχ, Τζιλ, είπε σε λίγο η Ζακελίνα χαμογελώντας θλιβερά. Γιατί να έρθουν έτσι τα πράγματα!...

—Μην τὰ σκέπτεσαι πιά, ας κοιμηθούμε τώρα, έκαμε η Τζιλ, σβήνοντας το φως.

Κοιμήθηκαν η μία στην αγκαλιά της άλλης στο στενό ντιβάνι που μόλις τις χωρούσε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'. ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗ

—Η μίς Πέρκινς έσφιξε τὰ λεπτά χείλη της και τέντωσε το σφιχτοδεμένο στον κορσέ κορμί της, κινήσεις που συνήθιζε να κάνει όταν έπρόκειτο να πάρει μια απόφαση.

—Όστε έχεις απόλυτη ανάγκη να λείψεις ένα μήνα και θά ήθελες να παρούμε αναπληρώτρια την αδελφή σου; είπε στη Τζιλ. Προσωπικά δεν έχω αντίρρηση. Μά πρέπει να μιλήσω του διευθυντού γι' αυτό το ζήτημα. —Η αδελφή σου μου φαίνεται καλή, κι' έρριξε πάλι μια ματιά στη Ζακελίνα. Είναι λιγάκι λεπτή, μα ίσως αυτό είναι χρήσιμο. Θά μπορούσαμε μάλιστα να τη χρησιμοποιούμε και για δοκιμή φορεμάτων, μολονότι οι πελατίτσες του Τμήματός μας προτιμούν να τὰ προβαίνουν μόνες τους.

—Η έξωτερική εμφάνιση της Ζακελίνας υπολείπονταν πολύ σε κομψότητα από την προηγούμενη ημέρα. Φορούσε ό,τι μπόρεσε να της δανείσει η Τζιλ. Μια φούστα, ένα μπλουζάκι, ένα μαντί, όλα ανοιχτόχρωμα, κι' ένα πράσινο μπερέ, που φορούσε η Τζιλ όταν στη χάσι καί στη φέει πήγαινε καμιά έκδρομη στην έξοχη. —Η παρδαλή αυτή εμφάνιση δεν πολυάρεσε στην Πέρκινς.

—Απατούμε οι πωλήτριές μας να φορούν λιγότερα χτυπητά χρώματα, δεσποινίς Ουίλσον, είπε στη Ζακελίνα. Μη τὸ ξεχνάτε αυτό.

—Η Ζακελίνα έτοιμάστηκε κάτι να πη, μα σταμάτησε σ' ένα νόημα της Τζιλ, που έσπευσε να πη.

—Βέβαια, μίς Πέρκινς, η αδελφή μου θά τὸ ἔχη ὅπ' ὦψιν της.

—Στὸ διάβολο ὅλοι τους, έκαμε ἀγανακτισμένη η Ζακελίνα μόλις βγήκε από τὸ γραφείο η Πέρκινς για να πάη να συνεννοηθῇ με τὸν διευθυντή. Για φαίνεται να μὴ με πάρουν ἐξ αἰτίας τὸν φορεμάτων που φορῶ!...

—Μάθε να μὴ συζητῇς με τοὺς προϊστάμενους, εἶπε φιλοσοφικά η Τζιλ. Δέξου ὅτι σου λένε καὶ κράτα τὴ γνώμη σου για τὸν ἑαυτόν σου.

—Κι' ἂν μὸν φορτωθῶν ἄδικα χωρίς να φταίω;

—Τὰ ἀφαντικά δεν προσέχουν ποτὲ στίς ἐξηγήσεις τὸν ὑπαλλήλων τους. Μάλλον ἐρεθίζονται ἀπ' αὐτὲς, γιατί δεν μποροῦν να παραδεχθῶν πὸς ἔχουν ἄδικο κι' ὅταν ἀκόμη τὸ

έχουν.

—Μὴν ξεχάσης να πάρης μαζί σου τὴ βαλίτσα μου, πὸν πήραμε σήμερα τὸ πρωὶ από τὸ ἀεροδρόμιο, τῆς εἶπε η Ζακελίνα. Κῦτταξε να φορέσης καὶ τὸ παλτό μου.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

Ένα τρυφερό αίσθηματικό μυθιστόρημα της Άγγλίδος συγγραφέως ΜΑΡΙΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

έχουν. Λοιπὸν ἄφινε να περνᾷ η ὥρα.

—Ας εἶναι. Θά τὰχω ὅλ' αὐτὰ ὅπ' ὦψιν μου, έκαμε μ' ἑνα ἀναστεναγμὸ ἡ Ζακελίνα. Ἐκὼ τὴν ἀνάγκη ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς μου! Βιάζομαι ν' ἀρχίσω τὴ νέα ζωὴ.

Νὰ πιάσω δουλειά. Ν' ἀπασχολῶ τὸ μυαλό μου.

—Μὴ πολυβιάζεσαι, Ζακελίνα μου. Ἐλπίζω πὸς θά πιάσης γρήγορα δουλειά καὶ θά ἴδῃς πὸς ἀργεὶ να τελειώσῃ ἡ μέρα!

—Ἐκείνη τὴ στιγμή γύρισε καὶ ἡ μίς Πέρκινς. Φαινόταν εὐχарιστική.

—Ὁ κ. διευθυντὴς δέχθηκε τὴν ἀντικατάστασι, ὕστερα ἀπὸ τὴν εἰσήγησι πὸν τὸ ἔκαμα, κι' ἀφοῦ τοῦ εἶπα πὸς ἀναλαμβάνω ἐγὼ τὴν ἐνθύν, εἶπε με ἀυτὰρέσκεια στίς δύο ἀδελφές που εἶχαν κρεμαστικὴ κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὰ χείλη της. Ἐχει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη σὲ μένα, συνέχισε, κυττάζοντας σὸν καθρέφτη καὶ σιάζοντας τὰ μαλλιά της με ἀυτὰρέσκεια.

Σὰν βῆκαν ἀπὸ τὸ γραφεῖο τῆς Πέρκινς, τραβώντας πρὸς τὸ Τμήμα «εὐθύνων φορεμάτων», ἡ Ζακελίνα εἶπε χαμογελώντας σαρκαστικά.

—Τὴν εἶδες Τζιλ πὸς ἔκαμε ὅταν μιλοῦσε για τὸν διευθυντή; Ἐμεῖς οἱ γυναῖκες μοιάζουμε σὰν χῆνες, ὅταν πρόκειται για ἄνδρες!

—Νὰ σοῦ πῶ, ἀπάντησε γελώντας ἡ Τζιλ. Αὐτὸς ὁ κ. διευθυντὴς πὸν ἀκούσε ζήτημα εἶναι ἂν μπορῇ να θεωρηθῇ για ἄντρας. Εἶναι σὰν ἀρσενικὴ γεροντοκόρη, χειρότερη κι' ἀπ' τὴν Πέρκινς.

—Δὲν ἔχει σημασία, παρετήρησε ἡ Ζακελίνα. Μερικὲς γυναῖκες δὲν ζήτηνε ἀπὸ τὸν ἄντρα τίποτα ἄλλο παρὰ να εἶναι ἀρσενικός!...

Καὶ ἔβαλε τὰ γέλια. «Ἦδη τὸ κέφι της εἶχε στρώσει. Ὁ κόσμος σὸν ὅποιον θά ἐμπαινε τῆς φαινόταν καινούργιος καὶ ἐνδιαφέρων. Ἡ Τζιλ μάζωντας τὴν σ' αὐτόν, εἶχε καταφέρει ἑκεῖνο πὸν δὲν θά μπορούσαν να ἐπιτύχουν τὰ πλούτη καὶ τὰ ταξίδια. Ἡ Ζακελίνα ἄρχισε να ἐνδιαφέρεται για τὴ ζωὴ καὶ να ξεχνᾷ τὴν αἰσθηματικὴ συμφορά της.

Ἐφθασαν σὸ «Τμήμα» ὅπου ἡ μίς Πέρκινς εἶχε δώσει οδηγίες τηλεφωνικὸς για τὴν πρόσληψι τῆς Ζακελίνας.

—Τώρα σ' ἄφινω, τῆς εἶπε ἡ Τζιλ. Σὰν σκέπτομαι πὸς μπορῶ τώρα να φύγω ἀπ' ἐδῶ! Μοῦ φαίνεται σὰν ὄνειρο. Νὰ τρέξω ἐλεύθερη, να πᾶω ὅπου θέλω!

—Μὴν ξεχάσης να πάρης μαζί σου τὴ βαλίτσα μου, πὸν πήραμε σήμερα τὸ πρωὶ από τὸ ἀεροδρόμιο, τῆς εἶπε ἡ Ζακελίνα. Κῦτταξε να φορέσης καὶ τὸ παλτό μου.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Γιατὶ αὐτὸ; Φοδᾶσαι μὴ με δώσουν ἀπὸ τὸ πολυτελὲς σπῆτι της Χίλλ—Στρήτ, ἂν παρουσιάστῃ μ' αὐτὸ τὸ παλτό που φορῶ τώρα; ρώτησε με εἰρωνικό ὕφος η Τζιλ.

—Όχι, μα τί να σοῦ πῶ; ἔκαμε διδακτικὰ ἡ Ζακελίνα. —Ἰσως... Ἰσως δὲν θάναὶ καὶ τὸσο εὐκόλο να πεισθῶν οἱ ὑπηρετές ὅτι εἶσαι πραγματικὰ ἡ δεσποινίς Ουίλσον.

—Ὁ φθινοπωρινὸς ἥλιος ἔκανε τὴν ἀπρόσφατη χλιαρὴ καὶ γλυκερά. Ἡ Τζιλ, φορώντας τὸ παλτό τῆς Ζακελίνας καὶ κρατώντας σὸ χέρι τῆς βαλίτσα της, κατέβηκε ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο σὴν πῖδ κοντινὴ σὸ σπῆτι τῆς μητέρας της στάσι. Ἡ Τζιλ ψύχραιμη. Οἱ ὑπηρετές, ὅπως τῆς εἶχε πῆ καὶ ἡ Ζακελίνα, εἶχαν προσληθῇ ἀπὸ ἑνα πρακτορεῖο, για να δοῇ ἑτοιμο τὸ προσωπικὸ ἡ κ. Ρίκαρδσον, μόλις θά ἔφθανε σπῆτι της. Ἐται δὲν τὴν γνώριζαν οὐτε καὶ τῆ Ζακελίνα καὶ ἦταν πολὺ φυσικὸ να μὴν ἀντιληφθῶν διόλου τὴν ἀλλαγὴ. Μ' αὐτὴ τὴ σκέψη ἡσύχασε.

Μόλις ἀπομακρύνθηκε τὸ λεωφορεῖο, ἡ Τζιλ φώναξε τὸ πρὸ τὸ ταξὶ πὸν πέρασε.

—Χίλλ—Στρήτ ἀριθμὸς 2.000, εἶπε σὸ σωφὲρ ἀνοίγοντας τὴν πόρτα.

—Ὁ σωφὲρ ἔκανε ἑνα ἀδιόρατο μορφοσμὸ ἀπορίας. Ὁ ἀριθμὸς 2.000 ἦταν λίγα ἑήματα πῖδ πέρα. «Δὲν θάναὶ κατὰ ἡ κοπέλλα», σκέφθηκε. Μὰ προσέχοντας ὕστερα τὸ βαρὺ μὸ γυναικί, ἔδωλε τὸ κασκέτο του καὶ εἶπε με σεβασμὸ.

—Μάλιστα, δεσποινίς. Τὸ σπῆτι μπροστὰ σὸ ὀποῖο σταμάτησε σὲ λίγο τὸ ταξὶ ἦταν μεγάλο καὶ πολυτελές. Ἐνας πολὺ στυλὲς καμαριέρης ἀνοίξε τὴν βαρεῖα πολυτελὴ ἐξώθυρα μόλις χτύπησε ἡ Τζιλ τὸ κουδούνι.

—Εἶμαι ἡ δεσποινίς Ουίλσον, τοῦ εἶπε σοβαρὰ κατανικώντας τὴν ταραχὴ της. Ἐφθασα πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὸ Παρίσι ἀεροπορικῶς, πρὶν ἀπὸ τὴν μητέρα για να ἐπιστατήσω μὸν μου σὴν ἐγκατάστασι. Πήγαινε τὴ βαλίτσα σὸ δωμάτιό μου, σὲ παρακαλῶ.

—Μάλιστα, δεσποινίς, εἶπε ὁ καμαριέρης. Παρακαλῶ πῖδ δωμάτιο ἐπιθυμεῖ να χρησιμοποιήσῃ ἡ δεσποινίς.

—Τὸ γαλάζιο, εἶπε σὴν τύχη ἡ Τζιλ, ἐλπίζοντας πὸς κάποιο δωμάτιο σ' ὅλο τὸ σπῆτι θά ἦταν χρωματισμένο γαλάζιο.

—Ἡ μέρα εἶχε σὸ μετὰξὺ προχωρήσει ἀρκετά. Ἦταν τρεῖς τὸ ἀπὸγευμα κι' ἔκλειν τὴν ὥρα ἡ κίνησις σὸς καταστήματα τοῦ Χάντλες ἔπρεπε να ἦταν σὸς κατακόρυφὸ της. Οἱ πωλήτριες βᾶταν ξεθεωμένες σὴν κούρσῃ ἀπὸ τὴν συνεχὴ δουλειά καὶ θά περιμεναν ἀνυπόμονα να περάσουν καὶ οἱ ὑπόλοιπες ὥρες ὡς τὴ στιγμή τοῦ κλεισίματος...

Αὐτὰ σκεπτόταν ἔκλειν τὴν ὥρα ἡ Τζιλ, καθὼς ἦταν χωμένη σὲ μὸ ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα, μα μπροστὰ σὸ τῆξι τοῦ σαλονιοῦ τοῦ μεγάρου τῆς Ζακελίνας. Στρήτ, χωνεύοντας τὸ ἐκλεκτὸ γεύμα πὸν τῆς εἶχε σερβίρει με πολὺ στυλ ὁ Ἐλαφροπόδης.

Αὐτὸ τὸ παρόξενο, μα καὶ κάπως κατάλληλο για ὑπηρετὴ ὄνομα, εἶχε ὁ καμαριέρης.

Δὲν εἶχαν περάσει τέσσερις ὥρες ὕστερα ἀπὸ τὸ γεῦμα καὶ ὁ Ἐλαφροπόδης παρουσιάστηκε σὸ σαλόνι κρατώντας ἑνα μεγάλο ἀργυρὸ δίσκο με τσαγιέρα, ζαχαριέρα, γαλατιέρα, ὅλα ἀσημένια, με μαρμελάδα σὲ κρυστάλλινο βάζο, ὡραίες ζεστές φουγανιές καὶ ἑνα μεγάλο πιάτο γεμάτο διαφόρα ὡραία πικφουρ. Τοποθέτησε τὸ δίσκο τελετουργικὰ σ' ἑνα τραπέζι πὸν βρισκόταν κοντὰ σὴν πολυθρόνα τῆς Τζιλ καὶ ἀφοῦ ὑποκλίθηκε πρὸς αὐτὴ τῆς με σοβαρὸ καὶ ἐπίσημο ὕφος τὴν ρώτησε:

—Ἐπιθυμεῖ τίποτ' ἄλλο ἡ δεσποινίς;

—Όχι, εὐχαριστῶ, ἔκαμε ἡ Τζιλ.

—Ὁ καμαριέρης, ὑποκλίθηκε πάλι καὶ ἔφυγε με τὸ ἐπίσημο καὶ ἑλαφρὸ ἔγμα του.

—Ἡ Τζιλ ἄρχισε να πῖν τὸ τσάι τῆς πρῶντας τὰ ὡραία γλυκὰ καὶ τῆς φουγανιές ἐνῶ συλλογιζόταν πὸς οὐτυχισμένη ἔπρεπε να εἶναι οἱ ἄνθρωποι πὸν ζοῦσαν καθε μέρα ἔτσι, ὅπως ζοῦσε αὐτὴ ἀπὸ τὸ σημερινὸ πρωῒν. Δὲν εἶχε τελειώσει ἀκόμη σάν ἐναπαρουσιάστηκε ὁ Ἐλαφροπόδης καὶ πῆγε να κατεβάσῃ τὰ ρολὰ τὸν παραθυρῖον καὶ να κλειθῇ τῆς βαρεῖες, πολυτίμες κουρτίνες. Εἶχε σκετεῖναι πῖδ. Ἡ Τζιλ δὲν εἶχε καταλάβει πὸς πέρασε ἡ ὥρα. Ὁ Ἐλαφροπόδης ἄναψε τὰ φῶτα καὶ ὕστερα τὴ ρώτησε με τὸν πάντα ἐπίσημο τόνου του.

—Ἡ δεσποινίς θά δειπνήσῃ ἐδῶ ἢ θά βῇ ἐξῶ;

—Θά δειπνήσῃ ἐδῶ, εἶπε ἡ Τζιλ.

—Ἡ δεσποινίς θά ἐπιθυμοῦσε κατὶ τὸ ἰδιότερο για τὸ δειπνο της. Ἡ μαγείρισσα περιμένει διαταγὰς.

Παρὰ λίγο ν' ἀπάντησῃ ἡ Τζιλ ὁ,τιδήποτε, φάναὶ να εἶναι ἀκριβὸ καὶ νόστιμο». Μὰ συγκρατήθηκε. Εἶπε να τῆς ἐτοιμάσουν κρεατὶτῆτα με φουά-γκρά, σαλάτα, σπαράγγια, ἄσπακο με μαγιονέζα, κοτόπουλο καί... πᾶγωτὸ.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἐλαφροπόδου δὲν φανέρωσε οὐτε ἴχνος ἀπορίας, πράγμα πὸν τιμοῦσε πολὺ τὴν αυτοκρατορία του, γιατί μέσα τὸν αἰσθάνθηκε πολὺ μεγάλη ἀπορία.

Οἱ δεσποινίδες πὸν εἶχε ὑπηρετήσῃ ὡς τώρα, ὅταν ἐπρόκειτο να δειπνήσουν μόνες τοῦ ζητοῦσαν πάντα ἑνα ἑλαφρὸ σούπε. Καμιά γλώσσα σὴν σχάρα ἢ κατὶ παραπλήσιο.

—Χαρὰ σὴν ὄρεξι, εἶπε σὴν γυναῖκα του τὴ μαγείρισσα ὅταν κατέβηκε σὴν κουζίνα για να παραγγεῖλῃ τὸ δειπνο τῆς Τζιλ. Πρῶτῃ μου φορὰ εἶδα τέτοια λαίμαργία! Τόσα πράγματα! Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημεριανὸ της γεῦμα μάλιστα. Μπράβο ὄρεξι!

Τῆς Τζιλ δὲν τῆς πέρασε καθόλου ἀπὸ τὸ νου πὸς εἶχε ἀπορρήξῃ ὁ καμαριέρης γι' αὐτὰ πὸν τοῦ εἶχε παραγγεῖλει. —Ἀλλῶστε οὐτε ἡ ἴδια ἦξερε πὸς ἡ φαντασία πολλὰς φορὲς ξεπερνᾷ τὴν ὄρεξι. Ἐπειδὴ, τρώγοντας συνεχῶς λουκάνικα, αὐτὰ καὶ λαρδὶ, λαχταροῦσε τὰ ὡραία φαγητὰ πὸν εἶχε παραγγεῖλει, νόμιζε πὸς θά μπορούσε να τὰ φάη ὅλα. Μὰ γρήγορα κατάλαβε τὴν πλάνη της.

Φορώντας, ἑνα πολὺ ὡραῖο ντε-κολτέ φορέμα τῆς Ζακελίνας, κα θῆκαν σὸ μεγάλο τραπέζι τῆς πολυτελοτατης τραπέζιας με τὰ θαυμάσια κρυστάλλινα καὶ ἀσημένια σερβίτσια, ἐνῶ ὁ Ἐλαφροπόδης τῆς σερβίρει, πάντα τελετουργικὰ, τὸ ἀτελείωτο δειπνο πὸν εἶχε παραγγεῖλει. Στὴν ἀρχὴ ἔτρωγε με ὄρεξι, μα ὕστερα ἄρχισε να τοιμπᾷ καὶ σὸ τέλος δὲν μπόρεσε ν' ἀποτελειώσῃ τὸ δειπνο της. Αἰσθάνθηκε κάποια μείωσι σὲ μᾶτια τοῦ καμαριέρη. —Ἐβαλε νευρικά τὴν πετσετά της πάνω σὸ τραπέζι, σηκώθηκε καὶ εἶπε με δυσθυμία.

—Δὲν θὰ πάρω τίποτα ἄλλο. Τὸν καφέ μου σὸ σαλόνι, παρακαλῶ.

Λέγοντας αὐτὰ τράβηξε για τὸ σαλόνι προσπαθώντας να μιμηθῇ τὴν περπατήσι τὸν σταῶ σὲ ἀνάλογες περιπτώσεις.

—Ὁ Ἐλαφροπόδης ἔφερε σὲ λίγο τὸν καφέ σ' ἑνα μικρὸ ἀσημένιο δίσκο μέσα σὲ θαυμάσιο ἀπὸ πορσελάνη σερβίτσιο καὶ τὸν τοποθέτησε σὸ τραπέζι, δίπλα σὴν μεγάλη πολυθρόνα σὸς τῆξι, ὅπου ἦταν καθισμένη ἡ Τζιλ. Κι' ἐνῶ ἔκλειν, ἀφοῦ συνδύαλλε τὴ φωτιά τοῦ τζακιού, ἔφρευε με τὸ ἀδύροτο ἑλαφρὸ ἔγμα του, ἡ Τζιλ κυττάζοντας τῆς φλογὲς πὸν παγινιδίζαν δοκίμασε ἑνα συναίσθημα ἐντελὸς καινούργιο γι' αὐτὴν. Βυθισμένη σὴν ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα της, μεσα σὴν θαλπωρὴ τοῦ σαλονιοῦ, χορτάει ἀπὸ ἐκλεκτὰ καὶ νόστιμα φαγητὰ, αἰσθάνθηκε τὸν ἑαυτόν της τελειῶς διαφορετικό. Ἀλλῶστε αὐτὸ τὸ συναίσθημα τὸ δοκίμασε ἀπὸ τὴν ὥρα πὸν εἶχε μῆ σ' αὐτὸ τὸ πολυτελέστατο σπῆτι.

—Ἀρχισε ν' ἀναρωτιέται μήπως ὁ χακτήρας τοῦ ἀνθρώπου μεταβάλλεται ἀπὸ τὸν τρόπο καὶ τὸ περιβάλλον πὸν ζῇ. Μήπως μέσα σὸν κάθε ἄνθρωπο κρύβεται μὴ ἄλλη προσωπικότης ἐτοιμη να προσαρμωστῇ σὴν κάθε ἑνα κατάστασι. Σὰν πέρασε ἑτσι κάμποση ὥρα ἄρχισε να αἰσθάνεται μοναξιά. Τὰ βαρεῖα παρατεταμένα ἐξουδετέρωναν σχεδὸν κάθε ἐξωτερικὸ θόρυβο καὶ μέσα σὸ σπῆτι ἐπικρατοῦσε νεκρικὴ σιγὴ.

Πολλὲς κλειστὲς πόρτες χόριζαν τὸ σαλόνι πὸν καθόταν ἀπὸ τὴν κουζίνα καὶ τὰ διαμερίσματα τῆς ὑπηρεσίας. Ουμῆθηκε με κάποια νοσταλγία τὸ δωμάτιό της σὸ Χάμμερσμιθ. Τὸς ἀνarisθητους θορύβους τοῦ δρόμου καὶ τῆς φωνῆς καὶ τὰ γέλια πὸν γεμίζαν διαρκῶς τὴν πολυκατοικία. Ὑστερα ὁ νοῦς της πῆγε σὴν Ζακελίνα.

Τί να ἔκανε ἄραγε αὐτὴ τὴν ὥρα; Σίγουρα θά μαγείρευε τὸ δειπνο της... Καί... τὸ δειπνο τοῦ Τζόνι ἴσως...

Τίναξε πῖσω τὸ κεφάλι της καὶ μονολόγησε δυνατὰ: «Αὐτὸ μὸ ἔλειπε τώρα! Νὰ ζηλεύω!»

—Ὑστερα σηκώθηκε κι' ἄρχισε να δηματίζει ἀσκοπα μέσα σὸ σαλόνι. Πῆρε ἑνα περιόδικό, μα δὲν μπόρεσε να διαβάσῃ. Τὰ νεῦρα της ἦταν ταραγμένα. Τὴν ὥρα ἔκλειν χτύπησε τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας, μα ἡ Τζιλ δὲν τὸ ἀκούσε γιατί σὸ πολ

Καί μια έκφρασις θυμού, σκίασε το πρόσωπό του.

—Βλέπω ότι είσθε εν γνώσει...

Σταμάτησε λίγα δευτερόλεπτα κι ύστερα συνέχισε ψύχραιμα και σοβαρά μαζί.

—Περितό να σας πώ πόσο λυπούμαι για ό,τι συνέβη. Η στιγμή αυτή είναι έντελώς ακατάλληλη.

—Πραγματικά. Είναι περितό να λη κανείς «λυπούμαι» αφού κατέστρεψε την ευτυχία μιας κοπέλλας.

—'Ανοήσιες, είπε ο Χόθαρτ με ξερό και πεισιμωμένο ύφος. Δραματοποιείτε και σεις τα πράγματα όπως κι η Ζακελίνα. 'Ερεβόθηκε μέχρι του σημείου να οπιάσει τα νεύρα της για κάτι, έναντιον του οποίου κανείς δεν μπορούσε να κάνει τίποτα...

Καί σήκωσε τους ώμους του για να δώσει περισσότερη έμφαση στη τελευταία του φράση.

—Μά γιατί; φώναξε η Τζιλ, ενώ τα μεγάλα της μάτια πετούσαν σπιδες. Μπορείτε και παρμπορείτε να κάνετε κάτι, αν είσαστε τίμιος άντρας. Κι αυτό το κάτι είναι να πάτε, κυρίες 'Αϊκιν, κατ' ευθείαν στην αδελφή μου και να της ζητήσετε συγχώρησι. Πιστεύω να παραδέχασθε πως φερθήκατε μαζί της όχι αντρίκια.

'Ακούοντας τη βρισιά ο Χόθαρτ έμεινε φαινομενικά άπαθής. Μόνο τα μάτια του που ήταν λίγο πιό πρίν, όλο χαμόγελο πήσαν μονομιάς μια έκφρασι σκληρότητας.

—Δεν σας φαίνεται, δεσποινίς, πως αναμινγύσατε σε μια υπόθεσι που δεν σας αφορά διόλου; Παρ' όλο που είσθε αδελφή της Ζακελίνας, δεν σας επιτρέπω να έπεμβαίνετε στην υπόθεσι αυτή και μάλιστα κατ' αυτόν τον τρόπο.

Η Τζιλ αίσθάνθηκε, το αίμα της να βράζει μπροστά σε τόση ανάειδα. Κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να συγκρατήσει την ψυχραιμία της και του είπε ξερά - ξερά.

—Λυπούμαι που δεν μπορώ να συμφωνήσω μαζί σας, κυρίες 'Αϊκιν. Όταν βλέπω την αδελφή μου να υποφέρει, το μαρτύριο και ο πόνος της μ' ενδιαφέρουν προσωπικά. Φορνεύετε στ' αλήθεια, πως φερθήκατε μαζί της σαν τζέντλεμαν, ή απλώς με ευπρέπεια;

—'Εκαμα χδές ό,τι μου ήταν δυνατόν για να της εξηγήσω τα πράγματα. Να την καθυσυχάσω. Μά βρισκόταν σε τέτοιον εκνευρισμό, που ήταν αδύνατο να συνηνοθη κανείς μαζί της. Σηκώθηκε κι' έφυγε από το εστιατόριο πρίν τελειώσουμε το γεύμα μας. 'Ανησύχησα τρομερά και ήρθα και χδές βράδυ εδώ, μα κανείς δεν απάντησε στα επανειλημμένα κρουδονίσματά μου.

—Φυσικά. Το σπίτι ήταν κλειστό, έκαιε η Τζιλ. Ο θυμός της είχε περάσει, μα η αντίπαθεια που της είχε εμπνεύσει ο 'Αϊκιν διητηρείτο. Τον κτύπαζε με περιφρονησι και σκεπτόταν πόσο θρασύς και αναίδης έπρεπε ναυαι για να τολμά να γυρεύη και ρέστα, ύστερα από τη συμπεριφορά του απέναντι της Ζακελίνας.

Πέρασαν πολλά δευτερόλεπτα σιωπής. 'Υστερα ο 'Αϊκιν είπε ήρεμα:

—Δεν μου άρεσαν οι ύστερικές κοπέλλες, δεσποινίς Ούλτσον. 'Ισως δεν θαπρεπε να

σας το πώ μά είναι ή καθαρή αλήθεια.

—'Απορώ με το θράσος σας να μιλάτε έτσι.

Σήκωσε τους ώμους του, έσφιξε τα χείλη του και είπε στον ίδιο ήρεμο τόνο.

—Τό ξέρω πως είναι άσυγχώρητο να λη κανείς την αλήθεια. Την συμπαθώ τη Ζακελίνα μα σαν έρεβόζεται μου προκαλεί αγανάκτησι.

—Καί ποιος την έρεβίζει; Ποιος την κατήντησε ύστερική, φώναξε μ' αγανάκτησι η Τζιλ. Είναι τρελή από τον πόνο από την ημέρα που διαλύσατε τον άρραβώνα. Μου τ'α διηγήθηκε όλα χδές βράδυ. 'Ηρθε στο Λονδίνο μόνη της, μόνο και μόνο για να σας ξαναδώ.

—Καλύτερα να μην τό έκανε, είπε ο 'Αϊκιν ψυχρά. Μ' αυτό δεν έπρόκειτο ν' αλλάξει τίποτε απ' ό,τι είχε γίνει μεταξύ μας.

Με μιάς ο θυμός ξαναφούντασε μέσα της. Τα μάτια της άστραψαν και με τρεμάμενα χείλη είπε.

—Σωπάτε, δεν μπορώ να σας ακούω πιά.

Ξαναγινε μικρή σιωπή, που τη διέκοψε πάλι εκείνος.

—Δυστυχώς λίγες γυναίκες αγαπούν την αλήθεια, είπε σε ήρεμο τόνο. Ντύνοντα τα πράγματα με πέπλα ρωμαντικά και ξεφωνίζουν σ' όποιον τολμήση να τα σχίση. 'Επώς τολμάτε, κυρίες; Όταν πείσθηκα μέσα μου πως μεταξύ της Ζακελίνας και μένα ή ευτυχία ήταν αδύνατη, έκρινα φρόνιμο να της τό πώ.

—Έχετε πολύ πείοεργη αντίληψι περί φρονιμάδας!

—Αντιθέτως, έχω πολύ σωστή αντίληψι περί αυτής. Περισσότερο σωστή από τον καθένα. Θα ήταν φρόνιμο να κρατά κανείς ένα κορίτσι στην άγνοια της πραγματικότητας και να τό άφινη να έλπιή σε μια χίμαιρα;

—Μά νομίζω πως κάποτε την αγαπούσατε τη Ζακελίνα, ψιθύρισε η Τζιλ.

Σήκωσε τα φρύδια του και είπε με μικρό χαμόγελο. —'Αν σας έφερα αντίρρησι πάλι θα μου λέγατε πως είμαι πρόστυχος; 'Αν είχα αγαπήσει πραγματικά την αδελφή σας, δεσποινίς Ούλτσον, δεν βάλλαζα γνώμη κι' αίσθήματα. Ο χαρακτήρας μου δεν είναι διόλου ευμετάβολος.

Η Τζιλ τον κτύπαζε προσεχτικά, χωρίς να πη τίποτα.

Τό νέο μα και σοβαρό μαζί πρόσωπό του το πηγούνι του που προεξείχε λιγάκι έδειχναν άνθρωπο με σταθερό χαρακτήρα.

—Μά άφού... άφού την είχατε άρραβωνιάσει, ρώτησε σε λίγο.

—Αυτό είναι το μοναδικό μου άμάρτημα σ' όλη αυτή τη θλιβερή υπόθεσι. Μά τί τα θέλετε; Είχα νομίσει πως έκανα καλά με τό να δεχθώ να δάλω το σχολιό στο λαιμό μου. 'Αλλωστε τότε ήμουν νεώτερος, τουλάχιστον στην πείρα της ζωής. Νομίσα ήπιτοτικό να ζητήσω από τη Ζακελίνα να γίνη γυναίκα μου, ενώ έκαμνα, άπλούστατα, μια τρέλλα!

—Λοιπόν. Δεν την αγαπήσατε ποτέ;

—Έσκυψε τό κεφάλι του χωρίς ταπεινώσι, χωρίς να φαίνεται πως θεωρούσε τον έαυτόν του ένοχο.

—Δεν την αγαπήσα ποτέ εί-

Όταν το ήρνο είναι τβουχερό...

● Κάδε φορά, που ή επίδερμίδα του προσώπου σας έκτιδεται όπροσάτευτη στόν παγερό άέρα, δέχεται και ένα γερό μαστίγμα, που της προκαλεί όλεδρια άποτελέσματα

● Γι' αυτό κάδε πρωτ' απλώστε στό πρόσωπό σας άρκετή ποσότητα Λανολίνης Μελπάν και άφίστε την έως την ώρα που θα βγητέ έξω. Τότε μ' ένα βαμβακερό πανί σκουπίστε τό πρόσωπό σας πολύ έλαφρά και βάλτε την πούδρα σας. Έτσι, κάτω από την πούδρα θα μείνη ένα προστατευτικό στρώμα Λανολίνης Μελπάν, που θα προφυλάξη τό δέρμα σας άσφαλώς. Έπίσης ή πούδρα σας θα στρώση καλλίτερα.

● Τό βράδυ καθαρίστε πρwτα τό πρόσωπό σας με τό είδικό Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπάν. 'Υστερα από λίγο απλώστε ένα παχύ στρώμα Λανολίνης Μελπάν και κοιμηθήτε ήσυχη.

● Με τόν ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΜΕΛΠΑΝ (Λανολίνης και Γαλακτώματος) ή κάδε καινούργια ήμέρα θα σας κάμη πιό όμορφη και πιό ευτυχισμένη.

'Αριθ. Έγρ. 'Υπουργ. 'Υγ. 4684/16-9-53

πε με βαρεία και ήρεμη φωνή, Νόμισα πως τό ήξερε κι' ή ίδια.

—Μά, για όνομα του Θεού... άρχισε να λη ή Τζιλ.

Μά σταμάτησε με έκπληξι, βλέποντας την είρωνεία που είχε ζωγραφιστή στα μάτια του. —'Ακούστε, της είπε. Μαζί σας θα μιλήσω έντελως ειλικρινά. Δεν είχα ποτέ ξαναβρεθθ' στη ζωή μου σε τέτοια θέσι. Ποτέ δεν μου είχε ξαναπεί μια κοπέλλα ξεκάθαρα πως μ' αγαπά. Τί τα θέλετε; Σάν δέχθηκα μια τέτοια εκμυστήρευσι

ένος κοριτσιού, νόμισα πως τό μόνο που μου έμενε να κάνω ήταν να τη ζητήσω σε γάμο. Γρήγορα κατάλαβα τό τρομερό λάθος που είχα κάνει. Στενοχωρήθηκα τρομερά όχι μόνο για τόν έαυτό μου, μα και για τη Ζακελίνα. Δεν θέλω μ' αυτή να παραστήσω τόν μάρτυρα! Κάθε άλλο. Η Ζακελίνα ήταν γοητευτική και περσανεύομουν να είμαι άρραβωνιάσει. Τήν λαχταρούσα, την ποθούσα. Μά αυτό δεν ήταν ό έρωτας!...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στό έπόμενο

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ άπαντά στις άναγνώστριες της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» για κάθε ζήτημα που άφορά τήν...

ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΟΝΤΑ ΜΑΛΛΙΑ.— Για την τόνωσι των μαλλιών σας κυτάξτε τό υπ' αρ. 99 τεύχος και να άκολουθήσετε ό,τι συμβουλεύω στη στήλη μου την «Προφυγούλα» στο τέλος της άπάντησής μου.

ΒΑΣ. ΠΟΤΟΣ. ΓΙΑΝΝ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ, ΜΕΡΣΙΑΝ, ΧΡΙΣΤΙΑΝ Μ., ΑΛΙΚΗΝ ΚΑΦ., ΒΟΥΛΑΝ ΚΡΕΣΤ., ΒΟΥΛΑΝ Βόλον, ΣΙΑΝ ΣΑΡ., ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΝ Κ. Λάρισα, ΑΘΗΝΑΝ ΣΕΡΑ.— 'Απάντησεις έστάλησαν.

ΝΤΕΝΙΖ, Μασσαλιαν.— Εύχαριστήθηκα πολύ, αγαπητή μου, που η ως τώρα πείρα σας απέδωσε τα ίδια συμπεράσματα που εξαγωγήται από τις συμβουλές που δίδω στις άναγνώστριες μου. Κατανόησατε τέλεια ό,τι κάθε γουσο ώριμμένο «έμποικο» όικος Καλλονής όπως τους αναφέρετε, λασάρουν στο έξωτερικό από μια νέα μέθοδο με εντυπωσιακό όνομα για τη δθεν εξέλειψι «ών ήδη σχηματισμένων» ρυτίδων και για τό «ξανατέντωμα» των ήδη ξεχειλωμένων και περμένων ιστών του προσώπου. Συνήθως οι όικοι αυτοί διαδέχονται και σχολές εκμίσθωσης της τέχνης της εισθητικής φυσιοθεραπειρίας όποτε δεν παραλείπουν να διδάσκουν πρό παντός εις τις από διάφορα κράτη μαθήτριες τους ό,τι οι ρυτίδες είναι δυνατό να εξαλειφθούν με π.χ. μασάζ, διαφόρων ειδών, με μάσκες άπου λάπες Καλιφόρνιας ή από χυμούς φρούτων, με διαφόρων ειδών ξεφλουδίσματα της επιδερμίδας, με έπαλειψεις με διάφορους όρούς βιταμινών, όρμονών, έμβρύων πουλιών κτλ., κτλ. Σεις επί 10 έτη πιστεύατε ποτέ τό ένα, ποτέ τό άλλο από τις ως άνω μεθόδους, έξοδεύατε συνολικά μια όλόκληρη περιουσία με μοναδικό πάντοτε άποτέλεσμα να βλέπτε τις παρείς σας να κρεμούν όλόενα και περισσότερο από τα διάφορα τραδήγματα των μαλάξων και να αυξάνονται οι ρυτίδες σας παρ' όλα τα έμβρυα και τους γέους κάθε τόσο μαγικούς όρρους. 'Εσότου επί τέλους μια καλή φίλη σας πήρε κυριολεκτικά από τό χέρι και σας συνέστησε σ' ένα σοβαρό αισθητικό χειρουργό της Μασσαλίας. (Η περιπέτειά σας καθώς και ο τρόπος που μου την περιγράφετε είναι πράγματα που ενδιαφέρουν γενικά και βασικά όλες μου τις άναγνώστριες γι' αυτό και συνεχίζω μεταδίδοντάς από τό γράμμα σας). Μου περιγράφετε πόσο προηγουμένως σας είχαν τρομάξει στα περισσότερα 'Ινστιτούτα Καλλονής όπου αποταθήκατε ζητώντας να σας συμβουλευσουν αν έπρεπε να υποβληθήτε σε μια αισθητική έγχειρρησι του προσώπου. Σας είπαν όλο τό ήδη γνωστότατο κοινόλογον: Δεν πρέπει να χειρουργηται μια γυναίκα παρά όταν φθάση τα 60. Η έγχειρρησι άφνιγε τρομερά σημάδια. (Η αλήθεια είναι ό,τι προτ' έτών οι ραφές γίνονταν πολύ πιό άπλά από όπως γίνονται τώρα, και τα σημάδια μπορούσαν να άνευρεθούν κάτω από τα μαλλιά. Τώρα όμως, παρά την έκτασιν της τομής, που άρχει από ψηλά στους κροτάφους και τελειώνει, τριγυρίζοντας τα αυτί, πίσω στον αυγόνα, δεν μένει πιά κανένα σημάδι). Σας είπαν ό,τι δεν θα μπορούτε να γελάσετε, ό,τι θα γίνετε σε μια μάσκα χωρίς καμμία έκφρασι, ή ό,τι θα παραμορφώθητε και ό,τι άκόμα κινδυνεύετε. Σας είπαν ό,τι

δεν πρέπει να κάνετε έγχειρρησι γιατί θα είσθε υποχρεωμένη κάθε τόσο να κάνετε έγχειρρησις εν συνεχεία κ.ά. Σε δυο-τρία 'Ινστιτούτα, όταν είδαν ό,τι έπιμένατε, σας έπρότειναν να υποβληθήτε σε αισθητική έγχειρρησι και σας συνέστησαν κατόπιν ιδιαίτερης συνεντεύξεως με Ιατρούς που σας έζητάναν μέσα στα 'Ινστιτούτα, και οι όποιοι άρχισαν να σας συμβουλεύουν διάφορες μικρές έγχειρρησις εδώ και εκεί στο πρόσωπο ενώ σεις γνωρίζατε ό,τι ή έγχειρρησις πρέπει να είναι μια και όλοκληρωτική για την εξαλειψι ρυτίδων προσώπου και λαιμού συγχρόως. Όλα αυτά σας άνάγκασαν να εξετάσετε καλύτερα και να άνακαλύψετε ό,τι οι δθεν αυτοί αισθητικοί χειρουργοί δεν ήσαν άνεγνωρισμένης ειδικότητας και ό,τι εργαζόνταν για λογαριασμό των 'Ινστιτούτων. 'Εσότου τέλος, ή ήδη έγχειρρησία φίλη σας συνέστησε τόν διακεκριμένον ειδικόν χειρουργόν, για τόν όποιον σας μιλήσαν και άλλοι Ιατροί γνωστοί σας, και χειρουργήκατε όπως έπρεπε να χειρουργηθήτε. Όυτε πονέσατε, ούτε δυσκολευθήκατε σε τίποτε. Κανένα σημάδι δεν φαίνεται πούθενά. Πέρασαν ήδη 2½ έτη από τότε που έγινε ή έγχειρρησις και φαίνεται περισσότερο από 10 χρόνια νεώτερη. Είχατε διαβάσει και δικά μου άρθρα για την αισθητική χειρουργική. Αυτό σας έ

νεόθρυνε πολύ, όταν είδατε ό,τι υπάρχουν και στην πατρίδα σας ειδικοί αισθητικοί χειρουργοί που συμβουλεύουν και άναλαμβάνουν υπεύθυνα την εξέλειψι των ρυτίδων με τη μόνη μέθοδο που άποδίδει επιστημονικά, την έγχειρρησι. Είσατε τώρα πολύ ευτυχισμένη, αισθανσθε ξαναγιωμένον όλον τόν ψυχικό σας κόσμο και μου γράφετε για να μου άνακοινώσετε αυτή την ευτυχία σας, για να με ευχαριστήσετε, και για να γνωστοποιήσετε και στις άλλες 'Ελληνίδες τη μόνη πραγματικότητά, για την εξαλειψι των ρυτίδων. Βλέπετε λοιπόν ό,τι όλα έγραψα όπως έπιθυμήσατε, δεσποινίς ό,τι ή γνώμη μου καθώς και ή 25ετής πείρα του Αισθητικού Θεραπευτηρίου συμφωνούν άπόλυτα με την πείρα σας. Σας ευχαριστώ θερμά για τα καλά σας λόγια.

ΙΑΤΡΟΝ Χ.— Τό θέμα της έπιτολής σας για τό όποιο ζητάτε τη γνώμη μου, ενδιαφέρει όλον τόν Ιατρικό κόσμο. Θα έπρεπε δέβαινα, καθώς προτείνετε, να έχη άναγνωρισθή και στόν τόπο μας ως ιδιαίτερη ειδικότης ή Ιατρική ειδικότης του πλαστικού και αισθητικού χειρουργού δι' εκείνους φυσικά τους επιστήμονες που θα παρουσιάζουν τα άπαιρήτα προσόντα. Αυτό συμβαίνει στις Η.Π. της 'Αμερικής και έτσι εκεί δεν είναι δυνατόν, λόγω της ασυτηρότητας του ύπαρχοντος νόμου, να διαβραμνίζονται ό,τ' αυτά τα «παπαράγουσα» καθώς μου τα αναφέρετε. 'Αλλά, ως μη Ιατρός, αλλά ως άπλή αισθητική φυσιοθεραπευτρια, δεν έχω καμμιόν 'Ιθύνοντα άρμοδιότητα για να άναμειχθω στην εξέτασι ενός τέτοιου θέματος. 'Επί τη ευκαιρία θα σας έλεγα, για να πούσαν να σημειώνονται κάδε είδους «παπαράγουσα» μέσα και στα πλαίσια της όλης αισθητικής φυσιοθεραπειρίας, θα έπρεπε (και θα έλθη άσφαλώς μια τέτοια πολιτισμένη μέρα) να άναλαμβάνουν κάδε είδους ώραιον

θεραπειάν στο πρόσωπο και σώμα, από τό άπλούτερο έως τό σοβαρότερο ζήτημα, μόνον ειδικευμένο γι' αυτό, θεραπειστή και χειρουργοί. Και οι πρακτικοί συσθεραπευταί, διπλωματούχοι όμως και αυτοί ειδικών άναγνωρισμένων από τό κράτος σχολών, να μη μπορούν να έξασκούν τό έπάγγελμα τους παρά κάτω από τη σκέπη και την καθοδήγησι του ειδικού Ιατρού. Τότε μόνον, όταν θα έξασκη ένα τόσο πολιτισμένο άλλα και άκατάβυστο έπαγγελμα όπως τό της Αισθητικής Ιατρικής και Χειρουργικής, ο ειδικός επιστήμων θα έξασκεί τον προηγουμένα δώσει τόν Ιερόν όρκον του επαγγέλματός του, θα έξυπηρετήσουν πραγματικά μυριάδες σε όλον τόν κόσμο, κατασάλαπιωμένων ύπάρξεων.

ΓΙΟΛΑΝΤΑΝ 33, ΑΡΤΕΜΙΔΑ, ΑΛΙΚΗΝ Χ., ΦΑΝΙΣΙΑΝ Μ., ΑΝΗΣΥΧΗΝ ΚΟΠΕΛΛΑΝ, ΝΑΝΤΙΑΝ ΚΟΡΙΝΑΝ, ΚΥΠΡΟΝ.— Να μου στείλετε άκριβείς διευθύνσεις σας, υπευθυνόνας και τα ως άνω ψευδώνυμά σας, για να σας άπάντησω ίδιαισώς.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗΝ ΥΠΑΡΙΝ.

—Είναι καθημερινό τό γεγονός, αυτόν ίδιον τον τελευταίον καιρό, να παρουσιάζονται πελάτες κατατρομαγμένες, έπηρεασμένες και καταθλιμμένες ψυχικά όπως και σεις, με την ιδέα ό,τι πασχουν από την έπαρσο και τρομερή αυτή άρρώστια που λέγεται κυτταρίτις. Δεν πρόκειται ευτυχώς πάντοτε περί παθολογικής εξαλλαγής του υποδορείου ιστού από την όποιαν είναι επακόλουθο να προέλθουν διάφορες παθολογικές συνέπειες. Τις περισσότερες — ευτυχώς — φορές πρόκειται για μια φυσιολογική παχυσάρκια διαχυτή ή τοπική, άναλόγα με την ύπαρχουσα κληρονομική διαθεσι, και ή όποια θείλεται σε υπερτροφισμό και μόνον. Πάντως υπεύθυνα θα σας εξετάσει και θα σας συμβουλεύσει τί να κάνει (διότι τις περισσότερες φορές, όλομόναχη ή ενδιανερωμένη και στο σπίτι της, θα έπαναφέρει την εν λόγω εμφάνισιν της στο επίτηστο αίσθητικό υπόδειγμα) ο ειδικός Ιατρός του Θεραπευτηρίου 7-8 μ.μ. Και πρό παντός ήσυχάστε.

ΤΡΙΣΤΕΣ, Α.Κ.Ν., Νέαν 'Ιωνίαν, ΑΛΙΚΗΝ.— Να περάσετε να εξετασθήτε 6-8 μ.μ.

ΡΟΖ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ Ι. Π.— Μπορείτε να άποτρίχνετε τις κυψέλες σας, και εάν είναι άνάγκη και τους ημους σας με άποτρίχωτική αλοιφή, γνησινή εις κάδε φαρμακείον, την όποιαν πρέπει να έξασκηθήτε να φαρμάξετε έγκρίτως, ώστε να μη επέρχεται αντίδρασις του δερματος. 'Επαλείψετε μετά τό δερμα με μίγμα Λανολίνης (80), 'Αμυγδαλαίου (10), 'Οξύντ' ντε Ζενκ (5), Βαμμάτος Βενζόνης (5). Για την τόνωσι των δερμαρίδων σας αντίγραφο τη συνταγή του Θεραπευτηρίου: Βαζελίνη έστρα λευκή άποστεριωμένη 25 γραμ. Τσουμπιτ Μινεράλ Ο γρ. 25 (δηλαδή τό ένα τέταρτο του γραμμαρίου. Ρεταινόλαδο καθαρό 5 γρ. Νοβοκαΐνη Ο γρ. 75. Πιλοκαρπίνη Ο γρ. 75. 'Επαλείψετε στις ριζές των δερμαρίδων με όδοντογλυφίδα στην άκρη της όποιας έχετε περίτλιξι ή ελαχιστό δαυδάκι. Προσέχετε να μη μπαίνει μέσα στο μάτι, αλλά και αν αυτό συμβή, δεν βλέπτε διόλου διόλου ή πομάδα είναι φαρμακολογικά παρσικευσμένη. Κάθε βράδυ, πρό του ύπνου, κλείνοντάς άκόλουθα ήρεμα τα βλέφαρα. Συνεχίστε επί 1 μήνα. Διακόπτετε 15 ήμερες και συνεχίστε επί άλλους δυο ήμερες με έφαρμογή της πομάδας κάθε δεύτερο βράδυ.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου 'Αθηνών. ΓΙΑΝ ΣΜΑΤΣ 38. Τηλέφωνον 611.009.

ΓΚΡΕΚΑ

Αποθερμώστε τον έαυτό σας...

... από άχρηστα, άπραχισμένα όντικείμενα και από περιττές ενόχλησεις...

Δεν είναι άνάγκη να υποφέρειται και έσσε ό,τι άπερσαν οι γιαγιάδες μας με τα πανάκια, τις παραμένες, τις ζώνες, τους επιδέσμους, κλπ.

Τώρα, μπορείτε, κατά τις ήμερες της ημιαίας «αδιαθεσίας», να χρησιμοποιήτε τό «TAMPAX», τό νέον και τελευταίο μέσον γυναικείας υγιεινής της εποχής μας.

Τό «Tampax» φέρειται εσωτερικά.

Μπορείται να εργάσθε όπως συνήθως και να βγαίνετε έξω έξοισαστα, γιατί τό «Tampax» σας παρέχει πλήρη ασφάλεια. Δεν ενόχλει καθόλου. Δεν έρεβίζει τό δέρμα και σας γλιτώνει από τη γνωστή δυσάρεστη όσμη.

Είναι όολικό, εύκολο στη χρρησι του και εϊκονομικό.

Πωλείται ο όλο το κεντρικό Φαρμακείο σε πακέτα των 10 ταμπον (Νο 1 κανονικό μέγεθος και Νο 2 μεγαλύτερο μέγεθος).

Μέσα σε κάθε πακέτο θα όρθε οδηγίες χρήσεως και μερικές άπομνημειές που δεν σμηνώνονται εδώ, αλλά ασφαλώς ενδιαφέρουν κάθε γυναίκα.

Τό «Tampax» είναι προϊόν τόν Εργασταίου TAMPAX (CONTINENTAL) LTD., Άγγλιας.

Γεν. Αντ/ποι
Ι. Φ. Σέρινταν & Σία
(ΕΛΛΑΣ)
Σολωμού 55, Τηλ. 51.602
ΑΘΗΝΑΙ

● "ZANDE", ΚΡΑΓΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ● ΜΕΝΕΙ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ ΠΟΛΛΕΣ ΩΡΕΣ-ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΑΠΛΩΝΕΙ ● ΔΙΑΡΚΕΙ 6 ΜΗΝΕΣ ● ΣΕ 3 ΜΕΓΕΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ

Σημείωση: Γεμίζετε τις παλιές θήκες σας με ανταλλακτικά Zande προς το συμφέρον σας. Προσέχετε όμως να είναι σε θέση με την υπογραφή του Αντιπροσώπου.

ΠΡΟΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΗΣ "ZANDE", COSMETIC CO NEW - YORK U.S.A. ΕΝΤΥΠΟΙ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 47 - 28033 - ΑΘΗΝΑ

"ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ!"

γιατί ξεύρει ποιός συνδυασμός πούδρας και κομπάκ της ηγαίνει. Η πούδρα και το κομπάκ SCHERK την έδωσαν να δημιουργήσει τον δικό της ξεχωριστό τύπο. Η ιδέα αρωματισμένη πούδρα Σέρκ, λεπτή σαν άνθος, αφομοιώνεται με την επιδερμίδα. Τα καλλυντικά ΣΕΡΚ σας χαρίζουν γοητεία και εξασφαλίζουν ωμορφιά ελκυστική.

Τα καλλυντικά SCHERK πωλούνται παντού. Κατέκτησαν την εκτίμησι των γυναικών όλου του κόσμου.

Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΣΥΝΟΜΠΙΣΜΟΣ ΦΘΑΝΕΙ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ

Ο συνομπισμός και η μεγαλομανία δεν είναι φρούτο των λιγώτερο πολιτισμένων χωρών. Αφθονά είναι τα παραδείγματα που αποδεικνύουν το αντίθετο. Δεν είναι πολλές μέρες που ο Αϊζενχάουερ αναγκάστηκε να δηλώσει ότι, δεν καλεί καμιά γυναίκα στα γεύματα του Λευκού Οίκου, γιατί οι ειδικές γυναίκες - συμβούλοι που έχει, δεν μπορούν ποτέ να συμφωνήσουν ως προς τα πρόσωπα που πρέπει να καλέσει. Έτσι, προτιμάει να αποφύγει τις «κακοτοπίες» και τις φασαρίες που θα είχε αν καλούσε τη μία και όχι την άλλη κυρία. Φυσικά, για μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να συμβουλευθεί καλύτερα τους άντρες συμβούλους του - αλλά αυτό είναι άλλο ζήτημα. Νά, όμως και μια άλλη χαρακτηριστική περίπτωση: Οι αγγλικές εφημερίδες και τα περιοδικά αναφέρουν τελευταία με πολύ εύθυμα σχόλια τη μονία που έχει καταλάβει τις συγχρόνους Αγγλίδες, να εμφανίζονται με υψηλά πρόσωπα και να μετέχουν στις συγκεντρώσεις τους.

Αφορμή στα πειρακτικά αυτά σχόλια ήταν μία έντονη διαμαρτυρία που έκαναν 2700 γυναίκες ανδρακωρύχων έπειδή «μόνο 13 προνομιούχοι σύζυγοι των προϊσταμένων και των εργατοπατέρων» μπόρεσαν να επισκεφθούν το ανδρακωρύχειο όπου είχε κατέβει πριν λίγες εβδομάδες ο Δούξ του Έδιμβούργου. Οι γυναίκες αυτές έκαναν για τον ανώτερο λόγον βορβώδη διαδήλωση εις τους δρόμους του χωριού «Ετλγκτον» του Γιορκσάιρ και διαμαρτυρήθηκαν επίσης για τη μυστικότητα που οργανώθηκε ένα πάρτι των «προνομιούχων κυριών», τελικά δε αξίωσαν να δοθούν και σ' αυτές ευκαιρίες για να κατέβουν εκεί όπου πήγε ο Φίλιππος και όπου κάθε μέρα εργάζονται οι άνδρες τους. Η κομική αυτή υπόθεση, λένε οι αγγλικές επιθεωρήσεις, δείχνει πόσο τρελλαινούνται οι γυναίκοι για μεγαλεία και τελετές. Οι 13 κυρίες που προκάλεσαν αυτή τη φοβερή ζηλεια των 2700 άλλων του «Ετλγκτον» είναι σύζυγοι μηχανικών - μελών της διοίκησης επιτροπής του μεταλλείου και στελεχών του εργατικού συνδικάτου.

Αυτές είχαν εκλεγεί για να παρουσιασθούν στο Δούκα και να τον χαιρετήσουν γιατί δεν ήταν δυνατό να προσκληθούν οι γυναίκες όλων των μεταλλούχων. Έπειδή όμως ακριβώς είναι γνωστός ο... συνομπισμός της λαϊκής Αγγλίδας, είχε καταβληθεί κάθε προσπάθεια για να κρατηθεί μυστική η καθόδος των 13 κυριών στο μεταλλείο.

Γι' αυτό το σκοπό μάλιστα είχε απομακρυνθεί, με παραπληρικές πληροφορίες, ο αντιπρόσωπος της μοναδικής τοπικής εφημερίδας και δεν είχε επιτραπεί σε κανένα να δροικείται κοντά στο σόμιο της σπράγγος του ανδρακωρύχειου όταν οι «προνομιούχες κυρίες» θα έμπαιναν στο ειδικό μικρό διαγώνι για να μεταφερθούν εκεί όπου θα επισκεπτόταν ο Δούξ του Έδιμβούργου.

Μ' όλες αυτές όμως τις προφυλάξεις, η προτίμησις προς τις 13 κυρίες έπαιξε. Η «προ-

δοσία» μάλιστα προήλθε απ' αυτές τις ευνοηθείσες συζύγους, και συγκεκριμένα απ' τη γυναίκα του γραμματέως του συνδικάτου Τζακ Σκουάιρς που σκέφθηκε - ίσως για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας του ανδρός της - ότι «δεν της άρεσε καθόλου η ιδέα να κατέβη μόνο με 12 άλλες γυναίκες στο δρυχείο!». Ένοείται ότι αυτό το θυμήθηκε αφού έγινε πρώτα η επίσκεψις του Φίλιππου, δηλαδή «κατόπι» έορτης.

Έτσι, το ίδιο απόγευμα γύρισε τα σπίτια των ανδρακωρύχων και είπε το μυστικό. Και δεν έφθανε αυτό, αλλά για να βοηθήσει συνδικαλιστικά τον άνδρα της, κατάφερε να ξεγελήσει όλες τις άλλες, λέγοντας στην κάθε μία ότι «όλες, σε όσες το είπε, ήταν αφάνταστα αγανακτισμένες! Και προσέβατε: «Εννοείς μας πιστεύεις στην Ισότητα και αυτό που έγινε κάθε άλλο παρά αυτό απέδειξε».

Έτσι ο φθόνος των γυναικών του «Ετλγκτον» κεντρίστηκε με τις περιγραφές της κ. Σκουάιρς, που έλεγε ότι οι 13 προνομιούχοι είχαν φοδιάσει και με καινούργιες φόρμες, γυαλιστερά κράνη και ηλεκτρικούς φακούς για να κατέβουν στην σπράγγα των δρυχείων και ότι έχρησιμοποίησαν το ίδιο διαγώνι με τον Δούκα. Φυσικά, όλα αυτά, έκαναν αυτές που αποκλείστηκαν από την έορτη να ζηλέψουν ακόμα περισσότερο.

Η κ. Κούκ, που ο άντρας της, δουλεύει 30 χρόνια στην επιχείρησις του δρυχείου, είπε σε μία συγκεντρωσι των αγανακτισμένων διαδηλωτριών: «Έχω ακούσει τόσα πολλά να διηγούνται για το δρυχείο και πάντοτε θα ήθελα να κατέβω κι' εγώ, όμως ποτέ δεν μάφησαν, γιατί σ' αυτές έγινε εξαίρεσις και μάλιστα στην επίσκεψις του Δούκα...»

Φυσικά, δεν την ενδιέφερε, όπως και τις άλλες, τόσο το δρυχείο, όσο η μεγαλομανία της να γνωρίσει τον Δούκα και να ικανοποιηθεί έτσι τι ματαιοδοξία της σε μεγάλης κυρίας. Με κραυγές «Κάτω οι ψευτοδούκισσες!...» διελύθη η συγκέντρωσις των 2700 γυναικών του «Ετλγκτον», αφού προηγουμένως μία επιτροπή παρουσιάστη στη διεύθυνσι του ανδρακωρύχειου και αξίωσε να οργανωθούν επισκέψεις για όλα τα μέλη των οικογενειών των ανδρακωρύχων, γιατί αλλιώς θα ζητήσουν από τους άντρες του ν' απεργήσουν...

Οι διευθυνταί του δρυχείου παραδέχονται ότι η δημιουργηθείσα κατάστασις είναι πολύ λεπτή, ανησυχούν όμως για τους αναποφεικτους κινδύνους, «αν όλο αυτό το γυναικομάζωμα», κατέβη τις βαθείες και σκοτεινές σπράγγες.

Μία αγγλική επιθεώρησις όμως προσθέτει με χιούμορ: «Κανένας φόδος δεν υπάρχει για το δρυχείο, εκτός αν το επισκεφθεί πάλι κανένας μέλος της Βασιλικής Οικογενείας, όποτε, βέβαια, όλες θα όρμησουν προς το δρυχείο. Αλλιώς θα προτιμήσουν, όπως δηποτε τον κινηματογράφο του χωριού...»

Λούζετε τ'α μαθητιά σας... αλλά με τί;

Όχι βέβαια κάθε σπουδή ή τις απομιμήσεις του Σαμπουάν, που περιέχουν αλκαλικά δατα των καταστροφών των ριζών. Μόνον το γνήσιο Σαμπουάν ΤΕΤΕ-ΝΟΙΡΕ, απηλλαγμένο από χρωστικές ή άλλες επιβλαβείς ουσίες, είναι κατασκευασμένο με τα τελευταία δεδομένα της Έπιστημης. Το Σαμπουάν «ΤΕΤΕ-ΝΟΥΑΡ», διατηρεί τα μαλλιά υγιή, ελαστικά, σιλπνά και στο φυσικό τους χρώμα και σχήμα.

Ζητείτε μ' έπιμονή το γνήσιο Σαμπουάν

TÊTE-NOIRE
Φάκελλοι - Φιάλα - Κρέμα

Εφόδια Έορτων

Παναγιωτάκη

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
«ΒΟΓΚ»
Β. Γ. ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ & ΣΙΑ
Ακαδημίας και Μαυρομυχάλη 4
Τηλ. 25-457.

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ιατρού
Σόλωνος 116, Αθήνα
Τηλέφωνο: 20.538 26.889 30.430

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΜΟΔΑΣ

άπαντα:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από τη σελίδα 55.
Λιν ή μπουστίνια κάνουντας μια έντελως καινούργια δελουβήν μπροσέ ή ό,τι άλλο κατάλληλο υποδεικνύουμε στις σχετικές εκάστοτε σελίδες. Μπορείτε όμως και απλώς να αλλάξετε την ίδια τη μπουστίνια, δίνοντας της ένα καινούργιο κομμάτι ή προσθέτοντας π.χ. κατάλληλη και πλούσια γαρνιτούρα από τούλι σε άλλο τόνο (που μπορεί να επαναλαμβάνεται και σε μακρύτερα σάρπα στη μέση, που να στολίζει και τη φουέτα). Σκεφθήτε επίσης ότι πολύ ωραία στολίζονται τα βραδύνα με πλούσιες μπουτονιέρες από πολλά λουλούδια σε αρμονικές αποχρώσεις ή αντίθετες.

ΕΠΑΡΧΙΣΤΟΠΟΥΛΑ. — Το γράμμα σας το έλαβame όταν είχε ήδη τυπωθή το Χριστουγεννιάτικο τεύχος. Σας απαντούμε όμως τώρα. 1) Το υπολέρη - ζακετούλα μπορείτε να το φοράτε χορεύοντας, εφ' όσον φταίνει έστω και τη μέση. Αν κατέβαινε παρα κάτω απ' τη μέση δεν θα ήταν κατάλληλο. 2) Βεβαίως φοριέται η γκρι σιελ ζωρέτα στις περιπτώσεις που λέτε. 3) Τα σκουλαρίκια σας φοριούνται με το κολιέ. 4) Η γόβα σας φοριέται με το παλτό, με το φόρεμα όμως μόνον αν δεν είναι πολύ κτριγιέ. Αν είναι καλύτερα να το συνοδέψετε με τα πέδιλα. Τα πέδιλα όμως δεν κάνουν για πρωινές επισκέψεις με το παλτό που με ρωτάτε. 5) Στο ζαχαροπλαστέιο δεν θα βγάτετε το καπέλο. Όταν πρόκειται να παίξετε χαρτιά σε σπίτι, ναι. Τις ερωτήσεις σχετικά με το τί πρέπει να προσέχετε κ.τ.λ., διεδίδασα στη στήλη μαγειρικής, φοβάμαι όμως ότι έλλειψεν χώρος να σας απαντήσουν στο ερχόμενο τεύχος.

ΒΙΕΝΝΕΖΑ. — Μπορείτε να βάλετε ταφτά μαύρο, αφού μάλιστα είστε παχουλή, ενδείκνυται. Στην μπουστίνια, μεγάλο ντεκολτέ, φουστά με αρμονικά μέτρα φαρ-δν. Συνοδεύετε με κανένα χαρούμενο νεανικό κολιέ ή λουλούρισμα, χρωματιστή σάρπα κ.λ.π. 2) Καστορίνες γόδες κανούν. 3) Η μαμά σας καλύτερα να το κάνει ταγίερ χωρίς πέτα και γαίκα με μία σειρά άμπιγιέ ώραία κουμπία (2-3 ή 3-4). Πολύ της μόδας τα κουμπιά που θυμίζουν κόσμημα. Κολιέ και άμπιγιέ νταντελένια μπλούζα από μέρα. Φουστά ίσια ή με λίγα φάρδη πίσω. 4) Το παλτό σας φοριέται το χειμώνα, με καφέ, μαύρα ή πράσινα άεσουάρ. 5) Αν σας πηγαίνει το πρσιν, κάντε ένα ακούτο πράσινο ταγίερ ή και κόκκινο σκούρο. Μπλούζες μαύρη ζέρσευ και κίτρινη φαυελίτσα. Την άνοιξις φοριέται στο χορό, νη ζωρέτα είναι άμπιγιέ το σκέ-διό της. Τα γραμμάτα φτάνουν όταν έχει ήδη τυπωθή το ερχόμενο φύλλο. Όποτε θα ψάχνετε για απαντήσεις στο επόμενο.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Β. Χ. Π. Ε. 7. — Η απάντησι στο γράμμα σας είχε μπη στην αλληλογραφία μόδας του περασμένου τεύχους 101, στη σελ. 56. Ίσως γι' αυτό να μη την είδατε. Σας λέγαμε λοιπόν εκεί να περάσατε να δείτε τον κ. Αοιχουτάκη του περιοδ. κού μας όπου πρωί θέλετε. Σας το επαναλαμβάνουμε και τώρα.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΕΦΟΥ. — Καλό αλλά η «σταμπίλε» ύλη του χριστουγεννιάτικου και πρωτοχρονιάτικου τεύχους ετοιμάζεται από πολύ πριν. Συνεπώς όταν το πιασε είχαμε κλείσει την ύλη των διηγημάτων. Πάντως το κρατάμε.

ΑΡΗΝ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΝ. — Και για σας ισχύουν τα ανάτεμα.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οι λύσεις των πνευματικών παιχνιδιών ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΜΕ ΤΑ ΔΩΡΑ

ΤΟΠΙ = Αύτοκίνητο — κουκλα — αεροπλάνο — καράβι.
ΣΥΝ — ΠΛΗΝ — ΕΠΙ — ΔΙΑ
19+2 = 21 — 1 = 20:4 = 5+4 = 9+3 = 12-7 = 5X9 = 45 +9=54.
ΤΑ ΜΠΟΜΠΟΝΙΑ

Το μπομπόνι υπ' αριθ. 1, που χρειάζταν στο κέντρον του κουτιού ώστε να τοποθετηθούν γύρω του τα υπόλοιπα σε σχήμα κύκλου, μπορεί τώρα να αφαιρεθ και να μετακινηθ στη θέση που δείχνει το σχήμα μας. Έτσι, όλα τα μπομπόνια βρίσκονται πια καλά σφηνωμένα και δεν μπορούν να μετακινηθούν εκτός αν... δώστε κλωτσιές στο κουτί.

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' τη σελίδα 28.

ταλαβαίνει ο καθένας πως η τεκνοποίησι ήταν ιερό και κοινωνικό καθήκον του κάθε ανδρόγυνου.

Όμως όπως και στα νεώτερα χρόνια τα «άρσενικά παιδιά» — τα αγόρια — έφεραν την εύτυχια γιατί τα κορίτσια θεωρούνταν «χαλεπόν κτήμα και δυσδιάθετο».

Ο φιλόσοφος μάλιστα Πλάτων ευχαριστεί τους θεούς που γεννήθηκε άνδρας και όχι γυναίκα.

Όπως έχουμε εξηγήσει σε άλλα σημειώματά μας, οι γυναίκες σε όλες τις αρχαίες ελληνικές πολιτείες — έξόν της Σπάρτης — δεν είχαν τα ίδια πολιτικά και άστικά δικαιώματα που είχαν οι άνδρες. Στην Αθήνα μάλιστα, οι παντρεμένες θεωρούνταν ως «παιδοποιητικές μηχανές».

Τας μὲν γὰρ έτέρας — έλεγε ο Δημοσθένης — ήδονής ένεκα έχομεν, τας δέ παλαιάς της καθ' ήμεραν θεραπείας του σώματος, τας γυναίκας του παιδοποιείσθαι γνησίως. Αρα, αϊ σύζυγοι προορισμό είχαν να φτιάχνουν γ υ ν ή σ ι α παιδιά, γιατί οι άνδρες με το να έχουν το έλευθερο, έφτιαχναν παιδιά και με τις σκλάβες. Τα παιδιά όμως αυτά δεν είχαν δικαιώματα και να μὲν δεν είχαν την τύχη των δούλων, δεν μπορούσαν όμως και να ψηφίζουν ούτε και να κληρονομούν την πατρική εξουσία.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Οριζοντίως:
1) ΚΑΜΠΑΝΑ-ΡΕ. 2) ΑΠΟ-ΠΗΝΙΟΝ. 3) ΜΑΣΤΟΣ-ΣΠΑ. 4) ΠΙ-ΑΡΙΣΤΗ. 5) ΑΣΗΜΙ-ΟΡΙΑ. 6) ΣΑΑΝΤΙ. 7) ΕΝΑΣ-ΙΛΑΡΑ. 8) ΤΙΠΟΤΑ-ΕΚ. 9) ΣΙΑ-ΙΒΑΝΙ. 10) ΚΟΝΤΑΚ-ΝΤΟ. 11) ΙΡ-ΑΦΑΣΙΑΝ. Καθ'έτως:

1) ΚΑΜΠΑΡΕ-ΣΚΙ. 2) ΑΠΑΙΣ-ΝΤΙΟΡ. 3) ΜΟΣ-Η-ΣΑ-Ι-ΑΝ. 4) ΤΑΜΑΣΠ-ΤΑ. 5) ΑΠΟΡΙΑ-ΟΛΑΦ. 6) ΝΗΣΙ-ΝΙΤΙΚΑ. 7) ΑΝ-ΣΟΤΛΑΒ. 8) ΙΣΤΡΙΑ-ΑΝΙ. 9) ΡΟΠΑΙ-ΡΕΝ-ΤΑ. 10) ΕΝΑ-ΑΒΑΚΙΟΝ. ΣΥΝΤΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Τα τρία πλοία θα ξεκινούν μαζί κάθε τόσες μέρες, όσο είναι το ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιο των αριθμών 7, 12 και 14. Το 7 διαιρείται μόνον από τον εαυτό του, το 14 διαιρείται από το 2 και το 7, και το 12 γράφεται 2X2X3. Επομένως το ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιον είναι 7X3X2X2=84. Αρα, κάθε 84 μέρες τα τρία πλοία θα ξεκινούν μαζί από τον Πειραιά. Επομένως, μετά την 1η Αυγούστου, η επόμενη ημερομηνία κοινής αναχώρησης θα είναι η 23 Νοεμβρίου.

ΖΗΤΗΜΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Οι δυο ηλικίες είναι 61 και 16 ετών. Αν ελαττωθ κατά 1, η ηλικία του παπού πρέπει να είναι διαιρετή διὰ του 4 και διὰ της ηλικίας του εγγονού, μειωμένης κατά 1. Δεν μπορεί να ληγ — η ηλικία του παπού — παρά σε 1 ή 2, δεδομένου ότι το παιδί δεν μπορεί να είναι 30 ετών.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΔΕΣΚΑΤΗ (Δες κάτω!)

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΟ ΜΑΤΙ:

Η μαύρη επιφάνεια είναι μεγαλύτερη από τη λευκή. ΣΩΣΤΟ Η ΛΑΘΟΣ;

1. Σωστό. Υπάρχει το «μπόλζω», τροπικό δέντρο, του οποίου η πυκνότης είναι μόλις γύρω στο 0,10, ενώ του φελού είναι 0,18. 2. Σωστό. 3. Λάθος. Αλλά επί πολύ καιρό έπίστευαν ότι συμβαίνει έτσι. 4. Λάθος. Περίπου 34 κιλά. 5. Σωστό. 6. Λάθος. Το 13% περίπου. 7. Σωστό. 8. Λάθος. Ο Νέρων μάλιστα αναγκάστηκε να απαγορεύσει να κτιζώνται στίπια με ύψος μεγαλύτερο από 25 μέτρα.

ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ ΑΥΤΟ;

1.-1)100 του χιλιοστού, 2.— 384.000 χιλιοστόμετρα, 3.— 1000 χρόνια, 4-31 χρόνια, 5.— 6.000, 6.— 4 μ. 77.

Ο ΣΩΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

1) 500, 2) 40, 3) 4, 4) 900, 5) 1000, 6) 10, 7) 20.000, 8) 4, 9) 7, 10) 7, 11) 33, 12) 42.

ΕΙΣΘΕ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΣΤΡΙΑ:

Η Α είναι η μητέρα του Β.— Η Β είναι η μητέρα του Α.— Η Γ είναι η μητέρα του γ.— Η Δ είναι η μητέρα του Β.

ΣΑΠΩΝ ΛΟΥΤΡΟΥ Μαρουμού ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΑΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΝΗ

Έπειδή κυκλοφορούν απομιμήσεις του εξαιρετικού αυτού προϊόντος μας, από σήμερα εκτός της συνήθους αναγλύφου σφραγίδος, καθιερώμεν ταινιάν εκ λευκού χάρτου επί του Σάπωνος του-του φερούσης έμφανώς την φέρμαν μας.

Προσέχετε πάντοτε και την αναγλύφον επί των σαπώνων σφραγίδα μας, είναι η κατοχύρωσις σας διὰ την ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

Το κραγιόν της όμορφιάς. Ζάντε το μοναδικό κραγιόν ποιότητας και ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΠΡΟΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ZANDE COSMETIC CO NEW-YORK U.S.A. ΣΕ 3 ΜΕΓΕΘΗ. ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΙΜΕΛ (ΜΑΚΑΡΑ) ΡΟΥΖ

ΓΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: ΑΙΜΙΛΙΟΝΑ 9 Έναντι ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ 558 ΤΗΛ 28033

Άφω πρακτικό για κάθε γυναίκα. Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ — ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΛΕΒΗ άνευ διακόλου Πωλείται στα διδιστολεια και καταστήματα ΣΙΓΓΕΡ

“Ο,τι αφορά τη Γυναικεία όμορφη ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μαίρη,
Το ξαίρεις καλά κι' εγώ άκό-
μα καλύτερα, πώς μεταξά μας
υπάρχει μία... άσπρη φίλη,
γιατί ή κάθε μία μας — ξεχω-
ριστά — πιστεύει πως είναι πιο
όμορφη, πιο χαριτωμένη άπ' την
άλλη. Το τελευταίο πάρτυ όμως
διεπίστωσα — το όμολογώ με
λύπη μου — ότι είχες μεγάλο
σουξέ. “Όλοι κι' όλες μιλούσαν
για τη φρεσκάδα, τη δροσιά και
τη γοητεία τη σκορπισμένη στο
πρόσωπό σου. Αναρωτήθηκα σε
τι άραγε να οφείλεται αυτή σου
ή μεταβολή, γιατί έδώ που τά
λέμε, το όμορφο σου ποτέ δεν εί-
χε εκείνο που θαύμαζαν όλοι στο
πάρτυ. Ρώτησα, έμμεσα και στο
τέλος άνεκόλυσά εκείνο που ζη-
τούσα. Το σουξέ σου το χρωστάς
στη λαολινούχο κρέμα πρόσωπου
ΚΟΛΑΞ και στο λαολινούχο γα-
λάκτωμα ντεμακιγιάζ ΚΟΛΑΞ.
“Όπως βλέπεις, τίποτα δεν μέ-
νει μυστικό.

ΥΣΤΕΡ.: Δεν φαντάζομαι να
σου κακοφανή πως κι' εγώ τώρα
τά χρησιμοποιώ και τα δύο κι'
ότι άκούω τα πιο καλακευτικά
λόγια χάρις στη κρέμα πρόσω-
που ΚΟΛΑΞ και το γαλάκτωμα
ντεμακιγιάζ ΚΟΛΑΞ.

ΣΗΜ.: Την διειδύουν και το
επώνυμο της άνωτέρω, κατόπιν
της έκφρασης επιθυμίας της,
δεν δημοσιεύομεν, εν τούτοις ά-
μως, κρατούμεν την πίστολην
εις τα άρχεία μας και εις πάν-
τα αμφιβάλλοντα μπορούμε να
την επιδείξωμεν.

(Εκ της Γενικής “Αν-
τιπροσωπείας ΚΟΛΑΞ)
“Εάν θέλετε να έχετε πρόσωπο
δρσσερό, νεανικό, με δελουδένια
και στίλβνη επιδερμίδα.
“Εάν θέλετε να εξοφανισθούν
τά σκασιματα, μιμητικά, πα-
νάδες, κοκκινάδες, δοθείς ρυτί-
δες, χρησιμοποιήτε τα τονοθε-
πτικά καλλυντικά: 1) λαολινούχο
κρέμα ΚΟΛΑΞ και 2) λαολινούχο
γαλάκτωμα ντεμακιγιάζ ΚΟ-
ΛΑΞ. Πωλούνται εις όλα τα Φαρ-
μακεία και Μυροπωλεία. Γενική
“Αντιπροσωπεία ΜΙΧ. ΦΟΥΝΤΟΥ-
ΚΟΣ, Κλεισθένους 15 — Τηλ.
52.416.

Με τα “Αμερικανικά βερ-
νίκια “Κιούτεξ”, το νύχι-
ας δά λαμποκοπού πάν-
τοτε. Το βερνίκι στεγνώ-
νει εύκολα και διατηρεί-
ται άνεπαφο στά νύχια
για πολλές ημέρες.

15 Μοδέρνοι χρωματισμοί
CUTEX
ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΟ ΒΕΡΝΙΚΙ

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ “FAREL”
ΜΑΡΝΗ 7 - ΑΘΗΝΑΙ

ΜΙΛΟΥΝ Τ'ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από
31 Δεκεμβρίου 13 Ιανουαρίου γι αυτές που
γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

Κρις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρ-
τίου): Νέες προοπτικές με
την καινούργια χρόνο, που
θα σας φέρουν άσφαλώς την
ευτυχία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρ-
τίου — 9 “Απριλίου): “Ε-
κείνο που περιμένετε θα γίνει.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 “Α-
πριλίου): Ευνοϊκή λύσι.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 “Α-
πριλίου): Κι' όντως πρέπει
πάλι να ελπίσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μα-
τίου): Ταξίδι σας πέφτει.
ση. Μη βασισθήτε όμως άπσ-
λυτά σ' αυτήν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μα-
τίου): Ταξίδι σας πέφτει.
Μπορεί να είναι και τού μέ-
λιτος.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μα-
τίου): “Ηρεμο αίσθημα και
γι' αυτό μεγάλης διαρκείας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 “Ιου-
νίου): Κάπως μελαγχολικό
δεκαπενθήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22
“Ιουνίου): Προσέξτε την υ-
γεία σας. “Απειλείται.

Καρκινός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 “Ιουνίου
— 1 “Ιουλίου): “Επιταχύνεται
ή εξελίξι. Προσοχή όμως.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 “Ιου-
λίου): Διστάζετε, ενώ θα έ-
πρεπε να αποφασίσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 “Ι-
ουλίου): “Όχι υπερβολική αί-
σιοδοξία.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 “Ιουλίου
— 1 Αυγούστου): Μία μεγάλη
γενναιοδωρία απέναντί σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αυ-
γούστου): Θα δοκιμάσετε
καινούργιες χαρές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αυ-
γούστου): Μη περιμένετε πε-
ρισσότερο. Δεν υπάρχει λό-
γος.

Παρθένοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγού-
στου — 2 Σεπτεμβρίου): Θα
έχετε να λύσετε μία δύσκολη
κατάστασι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σε-
πτεμβρίου): “Όλα συντίουν
στο να δελτιωθεί ή κατάστασι

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σε-
πτεμβρίου): Θα έρθετε σε
σύγκρουσι μ' ένα αγαπημένο
σας πρόσωπο.

ζυγος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23—Σεπτε-
μβρίου—1 “Οκτωβρίου): Πρέ-
πει να εξηγηθήτε. “Η άμφιδο-
λία είναι κακό πράμα.

2 ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 “Οκτω-
βρίου): “Αρμονική συνεννόη-
σι. Σταματάνε οι αντίθε-
σεις.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 “Ο-
κτωβρίου): Μη είσθε υπερβο-
λικά αισιόδοξη. Μετριάσετε
τον ένθουσιασμό σας.

Σκορπιος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 “Οκτω-
βρίου — 2 Νοεμβρίου): Με-
γάλη δραστηριότητα. “Εξο-
δος από το σπίτι συχνή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νο-
εμβρίου): “Επαγγελματικές
δυσκολίες. Ευτυχία μέσα στο
σπίτι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νο-
εμβρίου): Τίποτα δεν θα τα-
ράξη την ευτυχία σας αυτό
το δεκαήμερο.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμ-
βρίου — 1 Δεκεμβρίου): Συ-
νάντησι με πολλά πρόσωπα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δε-
κεμβρίου): Μη δοκιμάσετε
την τύχη σας αυτές τις μέ-
ρες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. 12—22 Δε-
κεμβρίου): Θα έχετε να πα-
λαιψετε με τον έαυτό σας.

Αιγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμ-
βρίου — 1 Ιανουαρίου): Μία
έκπληξι στα γενεθλιά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 “Ια-
νουαρίου): Δεν θ' αλλάξη ή
κατάστασι. Κι' αυτό θα εί-
ναι το καλύτερο δώρο για τα
γενεθλιά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 “Ια-
νουαρίου): Το πάθος θα σας
διειδύνη.

“Υδροχως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 “Ια-
νουαρίου): Πρέπει να άσφα-
λισθήτε πρώτα ότι θα γίνει.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 “Ιανου-
αρίου — 9 Φεβρουαρίου): “Ο
καινούργιος χρόνος θα αρχί-
ση εύχάριστα.

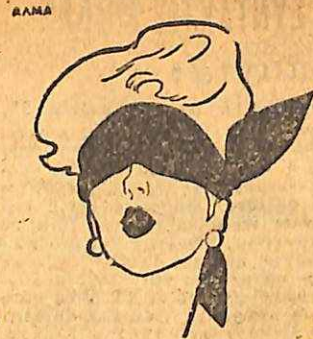
3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φε-
βρουαρίου): Μη αναλάβετε
καμμία υποχρέωσι αυτό το
δεκαπενθήμερο.

“Ιχθεις

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φε-
βρουαρίου): Χοιριάσθε ψυ-
χραιμία για να λύσετε τα
πρόβλημά σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρ-
τίου): Θα δοκιμάσετε πολλή
χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20
Μαρτίου): Τα άηδονία δεν
σμίγουν μόνο την άνοιξι.

Με *Κλειδιά μάτια*

Χρησιμοποιήστε και *Σείς*
το ταλλικόν *Γαυμον* *Κειδών*

BAISER
PAUL BAUDEROUX - PARIS

Στρώνει ώραία,δεν σκάει το
χείλη και το σπουδαιότερο
δεν αφήνει αποτύωματα.
Δοκιμάστε μια φορά το

CRAYON ΜΠΑΙΖΕ
και δά ένδουσιασθήτε.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
Πραξιτέλους 42 • Τηλ. 23-234

Η ΙΑΤΡΟΣ
ΑΡΙΑΔΗΝ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ—
ΛΕΛΟΥΔΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Μετώκρησεν επί της οδού
Δε λ φ ω ν 3
(Πάροδος οδών: Διδότου και
Σκουφά)

Δέχεται καθημερινώς:
11—1 και 5½—7 μ.μ.

Τηλέφωνα: 612.482 και 612.513

“Η φίρμα της έμπιστοσύνης...
ΚΟΠΤΙΚΗ - ΡΑΠΤΙΚΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΔΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1920

Το τελευταίον και το πρω-
τόρον ΣΥΣΤΗΜΑ που κατηργή-
σε τας πολυώρους πρόσας και
καταρτίζει ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ ΜΟ
ΔΙΣΤΑΣ

Διά τας άπόρους, πολυτέ-
κνους και εργαζομένους είναι
ΔΩΡΕΑΝ σχεδόν, με 75.000
δρχ. το μήνα. Τα έργα των μαθη-
τριών μας είναι άπόδειξις της
προόδου των.

ΑΘΗΝΑΙ: “Υπερέιδου 3 (Σύν-
ταγμα) — Τηλ. 32-316.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Βασ. Κωνσταν-
τίνου 73 — Τηλ. 47-522.

ΓΟΝΕΙΣ: ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΤΗ

«ΛΟΥΤΕΣΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΡΜΟΥ 27

(Είσοδος Πετράκη 26)

Lutetia

ΚΗΦΙΣΙΑ

ΜΕΤΑΞΑ 30

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

* Μαθήματα άνωτέρας επαγγελματικής κατάρτισως ΚΟΠΤΙΚΗΣ και ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

* ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΞΙΑΣ α) DIPLOME GENERAL: “Επαγγελματικής κατάρτισως
άπ' ευθείας έκ ΠΑΡΙΣΙΩΝ κατόπιν εξέτάσεων β) DIPLOME SUPERIEUR: Πανεπιστημιακού βαθμού

ΔΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ: Γράψατέ μας «ΛΟΥΤΕΣΙΑ» Πετράκη 26 ή περάστε από τα Γραφεία μας.

“Ελλην Μουσείον
ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΒΕΡΝΙΚΙ
ΟΝΥΧΟΝ ΜΕ PLASTEEN

Helen Neushaefer

ΛΟΥΤΙΕΝ
Silhouette
ΕΛΛ. ΒΙΟΓΡΑΦΥΤΙΕΝ Ν. ΜΑΤΘΙΟΥΔΑΚΗ
Ν. ΣΚΟΥΖΕ 3 ΤΗΛ. 30114

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΑΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ LOTIONS
“Εκλεκτή συλλογή όπως πάντοτε ξένων οίκων GUERLAIN ROCHAS
CARVIN LANVIN YARDLEY κλπ.
“Η πασίγνωστη Κολώνια ΑΘΗΝΙΑ και οι άλλες SPECIALITES μας πάλιν
σγή διάθεσιν σας
“Η μεγάλη μας ποικιλία δά σας διευκολύνη στήν έκλογή των δώρων σας
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΘΗΝΑΙ
«ΑΘΗΝΑ»

ΛΙΝΝΙΑ

ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΠΟΥΔΡΑ • ΚΡΕΜΑ • ΚΡΑΓΙΟΝ
ΡΟΥΖ • ΓΑΛΑ • ΑΡΩΜΑ • ΛΟΣΙΟΝ